

1979 மார்ச் 31]

6. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1979-80 வரக்கொடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 20—வேளாண்மை.	} தொடர்ச்சி.
கோரிக்கை எண் 36—பாசனம்.	
கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை.	
குறித்த மூலதனச் செலவு.	
கோரிக்கை எண் 52—பாசனம்.	
குறித்த மூலதனச் செலவு.	

*திரு. செ. சதாசிவம்: மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற வேளாண்மை, நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கைகளில் மீது நான் சார்ந்திருக்கக்கூடிய இந்திய தேயீயக் கார்பொரல் கட்டியில் சார் சீரே ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியங்கள் பற்றிய விளக்கக் குறிப்பில் ஆரம்பக் கட்டத்தில் வேளாண்மை எனும் தொழில் தமிழகத்தில் தொடர்ந்து முத லிடம் வகித்து வருகிறது; மாநில வருவாயின் ஏற்ற இறக்கம் மேற்படி தொழிலின் உற்பத்தியைத்தான் பெரிதும் நம்பி இருக் கிறது; அந்த வகையில் இத்துறையின் பணி மகத்தானது; தடைமுறைச் சிக்கல்களைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு, அதற் கான விரிவாக்கப் பணிகளில் ஈடுபட்டு உற்பத்திக்குப் பெருக்கு வகில் இத்துறை தன் தலைமைய பணியைச் செவ்விருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், இதுவரையில் அந்தப் பணியை செழுமையாகச் செய்த அடிப்படையில்தான் நம்முடைய மாநிலம் இருந்து வருகிறது; ஆதலால், அதை உற்பத்தியும் பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால், இனிமேல் செய்யக்கூடிய விளக்க உணரவிலை பங்கேறு கட்டக் களைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதன்படி விவசாயி களுடைய நிலைமையைப் புரிந்து, அவர்களுக்கு ஆவன செய்தால் தான் நம்முடைய மாநிலம் உணவு உற்பத்தியை திட்டமிட்ட படி பெருக்க முடியும்.

சென்ற ஆண்டிலே நம்முடைய மாநிலத்தில் மிக முக்கியமான பயிரான நெல் சாகுபடியில் 27 இலட்சம் ஹெக்டேர் நிலம் இருந்தது. இந்த ஆண்டு 26.50 இலட்சம் ஹெக்டேராக அதைக் குறைத்து, அதாவது 50,000 ஹெக்டேர் அதில் குறைத்து சாகு படி செய்ய இருப்பதை நான் காண்கிறேன். இந்த 50,000 ஹெக்டேர் நிலத்தில் பருத்தி, திசுக்கடலை போன்ற பயிர்களை சாகுபடி செய்யத் திட்டமிட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது.

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1979 மார்ச் 31]

அதேநேரத்தில் சென்ற ஆண்டிலே அமோக விளைச்சல் திட்டத்தின் பேராக் 22.40 இலட்சம் நெக்டேர் பரப்பில் பயிர் செய்வப்பட்டிருந்தது. அது இந்த ஆண்டில் 22.80 இலட்சம் நெக்டேர் பரப்பாக உயர்த்தப்படுவதை வரவேற்றிறோம். அதை டார்க்கும்போது இரண்டு சதவீதம் நிசம் கூடுதலாக இந்த அமோக விளைச்சல் திட்டத்திற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது; அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகும். அதே நேரத்தில் நாம் உரம் வீறி யோசம் செய்வப்படுகிற அமைப்பையும் காணவேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு தழை சத்து 3 இலட்சம் டன், மணிகத்து 80,000 டன், சாய்பல் சத்து 80,000 டன் என்று விநியோகித்து இருந்தது. அமோக விளைச்சல் திட்டத்தின்படி நிசம் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிற விநியோகாரத்தின்படி இந்த ஆண்டுக்குத் தழைச் சத்து 3,40,000 டன், மணிக் சத்து 90,000 டன், சாய்பல் சத்து 90,000 டன் என்று உரத்தின் விநியோக அளவை நாம் நாம் உயர்த்தி இருக்கிறோம். அதாவது திட்டத்திட 12 சதவீதம் உரத்தின் விநியோக அளவை உயர்த்தி இருக்கிறோம். அது மிகவும் மூக்கியம். இந்த அதிகப்படியான உரமானது அமோக விளைச்சல் திட்டத்தின்கீழ் கூடுதலாக எடுத்துக்கொள்ளும் 1 சதவீத நிசத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதனால் சுமார் 6 மடங்கு கூடுதலாக உற்பத்தி செயவு ஏற்படுகிறது.

இந்தப் பரிந்துரைகளை எக்ஸர் இப்படிச் செய்யும்போது நாம் உணவு உற்பத்தியை 64 இலட்சம் டன்னிலிருந்து 65 இலட்சம் டன்னாக அதாவது சுமார் ஒரு இலட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்திச் செய்ய திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இது அதேகமாக 1% சதவீதம் அதிக உற்பத்திக்கு திட்டமிட்டிருப்பதாக அமைகிறது.

அதே நேரத்தில், விவசாயினுடைய செயவு, நெல் உற்பத்திக்கு ஆகும் செயவு ஆறு மடங்கு அதிகமாகிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். இந்தப் பரிந்துரைகளை நம்முடைய

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

விவசாயப் பக்கத்தைக் கழகத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் நாம் செய்து வருகிறோம். விவசாயப் பக்கத்தைக் கழகத்தின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும்போது, நெல் உற்பத்திச் செயவு 117 டனாய் வரும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 1.7 ரூபாய் செலவிட்டு, நெல் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள், தஞ்சாவூர் குடும்பச் செயவுக்கும் மற்றச் செயவுகளுக்கும் போதுமான உதவானத்தைப் பெறுகிறார்களா என்றாக நிச்சயமாக இல்லை.

1979 மார்ச் 31]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

இன்று இருக்கிற நிலையில் 85 ரூபாய்தான் அவர்களுக்கு வியல் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. 117 ரூபாய் செலவாகிறது : ஆவரம், அரசாங்கம் கொடுப்பது வியல் நிர்ணயிப்பது 85 ரூபாய்தான். இப்படிக் கொடுத்தால் நிச்சயமாக வியலாயம் செய்வ முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, உற்பத்தி குறைந்தாலும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, உற்பத்திச் செலவின் அடிப்படையில் குறைந்தது அவர்களுக்கு ரூபிண்டாஸுக்கு 125 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டும். அதாவது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற உற்பத்திச் செலவைவிட அது 5 ரூபாய் கூடுதலாக இருக்கும்.

ஒரு ஏக்கருக்கு கமார் 18 ரூபிண்டாஸ்தான் அதிகப்பட்சமான விலைவாசி முடியும். அதுவும் இன்றைக்கு இருக்கிற நவீன முறைகளை என்னும் வகையாண்டாய்தான் இந்த 18 ரூபிண்டாஸ் கிடைக்கும். இப்படி கிடைக்கும் நெய்வின் உயர்ந்த பட்ச விலையாக 125 ரூபாய் வீதம் கொடுத்தால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு திகர வருமானமாக 150 ரூபாய்தான் கிடைக்கும். அதற்குமேல் நிச்சயமாகப் போகாது. 125 ரூபாய் நிர்ணயம் செய்தாய்தான் ஏக்கருக்கு 150 ரூபாய் திகர வருமானம் கிடைக்கும் என்றால் 85 ரூபாய் விலை நிர்ணயம் செய்தால் திணைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

அதனால்தான் இன்று இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுடைய பிரச்சினை மிகப் பெரியதாக வளர்ந்திருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுடைய உற்பத்திச் செலவைக் குறைப்பதற்குரிய நவீன வகை முறைகளிலே உற்பத்தி செய்வதென்ன என முடிவெடுத்துள்ளனர். ஆகவே, அவர்கள் இந்த ஆண்டிலே நாங்கள் உற்பத்தியைக் குறைத்துக்கொள்ளப் போகிறோம் என்ற அடிப்படையிலே இன்று வகிப்பாடா இலக்கம் போன்றவைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அவர்கள் இன்றைக்கு நாங்கள் உற்பத்தியைக் குறைக்கப் போகிறோம் என்ற எழுச்சி வந்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நன்றாக அறிய வேண்டும்.

அடுத்து வட மாநிலங்களைப் பொறுத்த வரையில் கோதுமைக்கு 24 ரூபாய் 30 பைசா சகாயத் தொகையாக மத்திய அரசு கொடுக்கிறது. ஆவரம், நம்முடைய மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்கக்கூடிய நெய்னுக்கு 5 பைசா மட்டும்தான் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை மிக மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த கோதுமைவின் உற்பத்திச் செலவையும் நெய்வின் உற்பத்திச் செலவையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது நெய் உற்பத்திக்கு கோதுமை உற்பத்திச் செலவை விட இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு அதிகமாகிறது. அதிகமாக இந்த மாநிலத்திலே

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1979 மார்ச் 31]

உற்பத்தி ஆக்கடைய நெக்துக்கும் நல்ல விலை கிடைப்பதற்குரிய வழி வகைகளை மத்திய அரசு ஏற்பாடு செய்வதற்குரிய முயற்சி எடுப்பதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மட்டுமல்லாது எதிர்க்கட்சி வரிசைகளிலே இருக்கின்ற மதிப்பிற்குரிய ஜனநாயக கட்சித் தலைவர் திரு. ஜேயம் அவர்களும் முயற்சி செய்து இங்குள்ள விவசாயிகள் நன்மை அடைவ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் திட்டமிட்டப்படி 88.73 இலட்சம் டன் உளவுப் பொருளை உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆனால், விவசாயிகள் இந்த நினைவிலேயே இருந்தால் இந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்ய முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்தை நாம் அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டும் என்றால் நம்முடைய மாநிலத்திலே தண்ணீர் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஆனால், தண்ணீர் கசதி குறைவாக இருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் உணருகிறோம். மூன்று பெங்களம் அதாவது 100 கோடி ரூபாய்க்குக் குறைவாக பட்ஜெட் இருந்த காலத்திலே எல்லாம் பல்வேறு வசதிகளைச் செய்தோம். ஆனால் இப்போது 800 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக பட்ஜெட் போய் இருக்கிற காலத்திலே இந்த வசதிகளை நாம் செய்கின்றோமா என்று யாசித்தால் அதாவது ரெப்போர்ஷனேட் ஆஃப் பாரித்தாங் மிகக் குறைந்த அளவில்தான் இருக்கின்றது.

அடுத்து விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களின் விலை மிகவும் குறைந்துவிட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் வாழ்க்கைப் புள்ளிகள் உயர்ந்துகொண்டு போகிறது என்பதை, நாம் கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும். அதாவது விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்த பொருள்களின் விலை மிக மிகக் குறைந்து கொண்டு போகிற அதே நேரத்திலே வாழ்க்கைப் புள்ளிகள் மட்டும் உயர்ந்துகொண்டு போகிற காரணத்தால்தான் மூன்றாவது பே கமிஷன் போன்றவைகளில் சம்பந்தத்தை உயர்த்திக் கொண்டு போகிறோம். அப்படி உயர்த்திக் கொண்டு போகிற காரணத்தால்தான் நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே நல்ல பல மூன்று நேற்றத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். ஆகவே, அந்த வழிகளில் உள்ள கோளாறுகளை சரி செய்ய சரியான முயற்சிகளை எடுத்து ஆவன செய்தால்தான் திட்டவட்டமான நல்ல மூன்று நேற்றத் திட்டங்களை ஏற்படுத்த முடியும். அத்தோடு விவசாயிகளுக்காக நல்ல திட்டங்களையும் அமல் செய்ய முடியும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பெரும்பாணான இடங்களில் விவசாயம் கிரவுண்டு வாய்ட்டாரத்தான் நம்பி இருக்கின்றது. இதனை ஸ்கீமியாக நாம் கவனிக்க வேண்டும். என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்த

1979 மார்ச் 31] [திரு. செ. சதாநிவம்]

வரையில் அது மிகவும் வறண்ட பகுதி என்பதை அமைச்சரவர்கள் உணர்வார்கள். அந்தப் பகுதியிலே சராசரி மழை 18 அங்குலத்தான். சென்ற ஆண்டுதான் எதிர்பாராத அளவில் மழை பெய்து வெள்ளக் காடாகிவிட்டது. உட்பத்த பத்தாண்டு காலமாகவே குடிநீர்ப்பிரச்சனையே அதிகமாகி இருக்கக்கூடிய பகுதி அது. அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய நிலத்தில் குட்டைகளோ, ஏரிகளோ அவ்வது குளங்களோ எதுவும் கிடையாது. மேலும் அப்படியப்பட்ட பகுதிகளில் அதிகமாக இணைகள் தொண்டுவின்ற காரணத்தினால் தண்ணீர் மட்டம் கீழேயே ஓடாவிடுகொண்டு இருக்கிறது அப்படி கீழே போகின்ற தண்ணீரை மேலே கொண்டு வருவதற்கான பண சிறிய குட்டைகளை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தத் திட்டம் பங்களிப்பு காலமாக கவனத்தினை எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டு பல்வேறு இலாக்காக்களில் மூலமாக பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. என். எம். இ. பி. என்ற முறையினை இலாக்கா மூலம் பல்வேறு திட்டங்களைத் திட்டி இருக்கிறார்கள். அந்த இலாக்கா மூலமாக அவர்கள் செல்திருக்கக்கூடிய பரிந்துரைகளை இந்த அரசு கவனித்து அந்தப் பரிந்துரைகளுக்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்து வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கி அந்தத் திட்டங்களை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவோமோவோனால் நிச்சயமாக நம் மூலடய நில நீர் மட்டத்தை அதிகமாக உயர்த்தி அதன்மூலம் வறண்ட பகுதிகளில் வாழ்வின்ற மக்களுடைய வாழ்க்கை நிறை உயரும். அவர்கள் விவரப்படுத்த அதிகமாகப் பெருக்கி உற்பத்தியை அதிகமாகக் முடியும் என்ற எண்ணத்தை இங்கே நாம் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

அடுத்து பல்வேறு பாசன திட்டங்களை நாம் திட்டி விடுகிறோம். முதலாமாக காவிரி நீர்ப்பாசன திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் உள்ள சிரமங்களை நீர்ப்பதத்து அரசு மூவன்று வருவதை நான் ஈரவேற்றிறேன். பரம்பிதானம்-ஆனியார் திட்டத்தினால் இன்றைக்கு பயன்படும் மாவட்டம் கோவை மாவட்டமாகும். எங்கள் திருச்சி மாவட்டத்தை யும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பரம்பிதானம்-ஆனியார் திட்டம் ஏற்பட்ட காலத்தின், எங்கள் மாவட்டத்து பல்வேறு பிரச்சினைகளை எடுத்துச்சொல்லி, நாங்களும் கடைசி வரை வாழாடி, கொஞ்சம் எங்களுக்கும்தான் அந்த உரிமையை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டபோது அன்று இருந்த அரசு நிச்சயமாக தங்கள் அந்தத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தாத நோய். அப்படி விரிவுபடுத்துவதற்கு அரசு தாதுக்கா விற்கும் தாங்கல் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது 1.15 லட்சம் ஏக்கருக்கு ஆகமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ரேஷனில் கோவை மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்

[திரு. செ. சதாசிவம்] [1979 மார்ச் 31]

என்று சொன்னார்கள். நான் வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. எந்தப் பகுதிக்குக் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் நான் வரவேற்பேன். ஆனால் எங்கள் பகுதிக்கும் கொஞ்சம் பாசன வசதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய அடிப்படை திட்டமே தாசபுரம் தாலுக்காவில் கிட்டத்தட்ட 35,000 ஏக்கருக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கிறபோது எங்கள் பகுதிக்கும் ஒரு 5,000 ஏக்கர் பாசன வசதியாகிறது செய்து கொடுத்தால் எங்கள் எண்ணம் பூர்த்தியாகும்.

அதேபோல் ஆளமனை ஆறு திட்டம் வருகிறபோது அந்தத் திட்டத்தினால் வரக்கூடிய உபரி தண்ணீரை எங்கள் பகுதிக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நெய்யாற்றுத் திட்டம் என்பது மிகச் சிறந்த திட்டம். அது பரிசீலனையில் இருப்பதாக, நான் கேள்வி கேட்டுக்கொண்டு ஆளமச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த நெய்யாற்றுத் திட்டத்தினால் கரூர் தாலுக்கா பவன் அடையும் என்று கூறி விருப்பது உண்மையானே எங்களுக்கு ஒரு மரிச்சு. ஏற்படுகிறது. மேலும் நான் சொன்ன ஸ்லாது கேட்ட போது இந்த ஆண்டு மார்ச் மாதத்திற்குள் பரிசீலனை பூர்த்தியாகின்றன என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த நெய்யாற்றுத் திட்டத்தின் மூலம் ஒரு 10,000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைப்பதோடு இதை ஒட்டியுள்ள இன்னொரு திட்டத்தின் மூலம் சுமார் 30,000 ஏக்கருக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும். இதை இந்த ஆண்டிலேயே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, அமராவதியில் உள்ள பம்பு செட்டுகள் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். 1962-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு வைக்கப்பட்ட அந்த பம்பு செட்டுக்களுக்காக தண்ட நீர்க்கை போடப்பட்டு அதன் காரணமாக அந்த மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள். நாம் தண்ணீர் சிக்கனமாக செய்வதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையில் அமராவதி வாய்க்கால்கள் சீரமைக்க செய்து இருக்கிறோம் என்பதை பவஸ்தா அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதன்மூலம் கிடைக்கும் உபரி தண்ணீரை அந்தப் பம்பு செட்டுகளுக்கு உரிய உரிமங்கள் அதாவது பெர்மிட் வழக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 1977-78-ம் ஆண்டில் எந்த ஆண்டிலும் கண்டிராத அளவில் உரம் விநியோகிக்காத இந்த 1979-80-ம் ஆண்டு ஆதிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த விவரங்களை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தங்களுக்குத் தேவையான

[1979 மார்ச் 31] [திரு. செ. சதாசிவம்]

உரத்ததைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் சீர்தந்திச் சாரணமாக அந்த விவசாயிகள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகப்பட்டு அந்த ஆண்டில் எவ்வளவோ திட்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தில் காரணமாகத்தான் தங்களுடைய பூரணமான வலுவை இழந்து பல இன்னல்களுக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கடன் பளுவை குறைப்பதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுடைய பிரச்சினை என்பது மிக முக்கியமான பிரச்சினை. அந்தப் பிரச்சினையில் நாம் தீர்வு கண்டு விட்டால் விவசாயிகளுடைய போராட்டத்தை நிறுத்த முடியும். உயர்மட்ட குழுவினுடைய பரிந்துரைகளை சீக்கிரமாக ஆராய்ந்து அதன்மீது ஒரு நல்ல முடிவினை வெளியிட்டால் அந்த இயக்கத்தினே இன்னைய தினம் ஏற்பட்டுள்ள போராட்டத்தை தடுத்து நிறுத்துவதோடு, அந்த 88.73 டீசெம்டன் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற வகையிலே அரசு எவ்வாறு நடவடிக்கைகளையும் உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எ. நாச்சிறத்தூர்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1979-80 ஆம் வருட பாசன மற்றும் வேளாண்மை குறித்த மானிய கோரிக்கையினை ஆதரித்து, என்னுடைய சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். வேளாண்மை பாசனத்திற்கு ரூ. 22.56 கோடியும் பாசன வசதி இல்லாத இடங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக ரூ. 37.46 கோடியும் ஒதுக்கிவிரும்பாத நான் போராட்ட வரவேற்கிறேன்.

இருந்தாலும்கூட, வேளாண்மை மற்றும் பாசனத்திற்காக இன்னும் அதிகமான நிதியை இந்த அரசு அளிக்க வேண்டும் என்று வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையில் மீறு என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பரம்பிக்குளம்-ஆலியாறு விரிந்தரிப்பு வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதாக இந்த ஆர்டிசனரில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வேலைகளை தீவிரமாக நடத்தி விரைவில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பரம்பிக்குளம்-ஆலியாறு விரிந்தரிப்புத் திட்டத்தில் ஒரு சில பகுதிகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. வரட்சியான பல இராமங்கல் இந்த விரிந்தரிப்புத்

[திரு. க. நாச்சிமுத்து]

[1979 மார்ச் 31]

திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாமல் இருப்பது எனக்கு மிகவும் வருத்தத்தைத் தருகிறது. அப்படிப்பட்ட பகுதிகளைப்பற்றி கூற விரும்புகிறேன். தாராபுரம் தாலுக்காவில் குண்டடம், ஸுத்தனம்பட்டி, அம்மாளைகனவம், சங்கப்பாளையம், சூரிய நல்லூர், எரகாம்பட்டி போன்ற கிராமங்களையும், பண்டம் தாலுக்காவில் நல்லூர், ஸுத்திப்பாளையம் போன்ற கிராமங்களையும் பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு வில்தரிப்புத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் விவசாயிகளுக்கு விவசாய கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். பரவலாக இந்த மாதிரியான முழுவதும் பெரும் பிரச்சினைவாக இருந்து வருகிறது. விவசாய கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விவசாயிகளை எவ்வளவு தூரம் விலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பது நல்லது. தெரியும். விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விவசாயிகளை விலக்கு கொடுப்பதில் நம் முடைய அரசு தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி விவசாயிகளுடைய விவசாயப் பொருட்களுக்கு நல்ல விலை நிர்ணயம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கடக்கவை நல்லுபய செய்து வேண்டும் என்று தமிழ்நாடு முழுவதும் விவசாயிகள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே விவசாயிகள் கட்ட முடியாத நிலையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு விவசாயச் செயற்கூடிய ஸ்தலங்கள் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. உரம் போன்றவைகளை அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். ஆனால், விவசாயப் பொருட்களுக்கு குறைந்த விலைதான் கொடுக்கிறது. இரண்டு மடங்கு என்று மடங்கு செலவு செய்து விட்டு, ஒரு மடங்கு விலைதான் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசு தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி கட்டுவதுதான் அமைச்சரவர்களும் இதில் கவனம் செலுத்தி விவசாயிகளுக்கு இருந்தவரும் அரசு கடக்கவை ரத்து செய்து வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் விவசாயிகளுடைய நிலை அறிவதில் மோசமாக இருக்கிறது. எந்தத் துறையில் கோரிக்கை வைத்து போராட்டம் நடத்தினாலும், தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி, அரசு கணியர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கெல்லாம் உடனே ஏதாவது சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு கடந்த 30 ஆண்டுகளாக எந்த அரசும் எந்த சலுகையும் அளித்ததாக தெரியவில்லை. இது எவ்வளவுக்குத் தெரிந்த விஷயம்தான். இந்த நிலையில் விவசாயிகளிடமிருந்து அரசு தீவிர கவனம் செலுத்தி விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து

[1973 மார்ச் 31] [திரு. க. நாச்சிமுத்து]

கொடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்
கிறேன். தற்போது விவசாயிகள் 9 அம்ச கோரிக்கையை வைத்து
பல நாட்களாக போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியப்பட்ட
விவசாயிகளுக்கு ஒரு சில சலுகைகளைப்பாது கொடுக்க வேண்
டும். இதற்காக உயர்மட்டக்குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது
னுடைய பரிந்துரை இன்னும் ஓரே வாரங்களில் வரும் என்று
கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டி என்ன பரிந்துரைகளை
கூறுகின்றதோ அரசு இதில் தீவிர கவனம் செலுத்தி விவசாயி
களுக்கு கமிட்டியின் பரிந்துரைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றிக்
கொடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

மேலும், கோவை மாவட்டத்தில் பாண்டியாறு புண்ணம்புறு
திட்டம் விவசாயிகளுக்கு ஒரு பெரியத் திட்டமாக இருக்கிறது.
கேரளா அரசுடன் நமது வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்
களும், நமது முதன்மைச்சர் அவர்களும் பேச்சுவார்த்தைகள்
நடத்தி வருவதாக தெரிகிறது. இதை இன்னும் தீவிரமாக
கவனம் செலுத்தி அரசு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, இந்தத் திட்
டத்தை வறட்சிப்பகுதியான கோவை, அவிநாசி, பக்வடர்
போன்ற நாணூக்காக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய முறையில் நிறை
வேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடல் தாதுக்களில் புகளூர் நீரற்ற திட்டம் ஒன்று ஏற்
படுத்தப்பட்டு இதற்காக அரசு ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் விவ
சாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்துள்ளது. ஆனால், இப்போது தெனில்
பாஸ் பாசன் முறை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.
இது போதிய பாஸ் அளிக்காது. ஆகவே, நேரடியு் பாசனத் திட்ட
த்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்
கிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

என்னுடைய தொகுதியில் காங்கேவத்திற்குப் பக்கத்தில்,
தொல்வளைற்றுத் திட்டமும், கொடுவாசலிற்குப் பக்கத்தில் வட்ட
மணக்கரைத் திட்டமும், குண்டத்திற்கு அருகில் வறட்டுப்பள்ளை
திட்டமும் அரசு கிடைவேற்றாமல் இருக்கிறது. இந்தத் திட்
டங்களை எல்லாம் உடனடியாக இந்த ஆண்டில் நிறைவேற்றித்
தரவேண்டுமென்று நான் வேண்டி விரும்பி் கேட்டுக்
கொள்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில்
குளங்கள் எல்லாம் பல ஆண்டுகளாக ஆழப்படுத்தப்படாமல் இருக்
கின்றன. அந்தக் குளங்களைஎல்லாம் ஆழப்படுத்திக் கொடுக்க

[திரு. க. நாச்சிமுத்து] [1979 மார்ச் 31]

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேற்கு நோக்கி மாடிகின்ற சிறு நகிலை வெய்யாம் ஒன்று சேர்த்து, கிழக்கு நோக்கி அணைக்கட்டி அதன் மூலம் கோணை, திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்கள் பெரும் பலனை அடைவது வாய்ப்பை சேரள அரசுடன் பேசி, இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த போல, பழனி தாலுக்காவினே குதிரையாற்றத் திட்டத்தையும் உடனடியாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாப்பம் பட்டி, உடுமலைப்பேட்டையிலுள்ள ஆத்துர் விவசாயிகள் இந்த கேட்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால், திட்ட தட்ட 5,000 ஏக்கர்கள் பாசன வசதி கிடைக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் இதனையும் கருத்திற் கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போங்குலூர் தொகுதியிலுள்ள துணை மின்ரிசைவத்தில் எந்த நேரத்திலும் சரியான மின்சாரம் வராததின்கன, மின்சார அமைச்சர் இதனை கவனம் செலுத்தி, விவசாயிகளுக்கு சரியான மூலதனமே மின்சாரம் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பரம்பிக் குளம் ஆனியாறு விவசாயிகளுக்கு வாய்க்காக தண்ணீர் வரவில்லை என இடங்கலையில் தண்டத்தீர்வை ஒன்றிற்கு நீத்துமடங்கு விதிக்கப்படுகின்றது. ஒரு மடங்கு தண்டத் தீர்வைவையே கட்டமுடியாமல் கஷ்டப்படுகின்ற விவசாயிகள், 5 மடங்கு தண்டத் தீர்வைவை எப்படி கட்ட முடியும்? இந்த விவசாயிகள் இப்படி கஷ்டப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, பாசன வசதி அதிகப்படுத்துகின்ற நிலைமை இல்லை, ஆகவே, இந்தத் தண்டத் தீர்வைவை அமைச்சர் அவர்கள் நீக்க வேண்டும் என்று பலமுறை விவசாயிகளும், நாலும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். விவசாயிகள் வந்து சொய்க் கிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் தண்டத் தீர்வைவை நீக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றும் பயிர் இங்குள்ள திட்டம், முதலில் இந்த பயிர் இங்குள்ள திட்டத்தை நாம் தான் கொண்டு வந்து, மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். தமது துணை உட்கி ஜெய்க் அவர்கள் மத்திய அரசுடன் கலந்து, இந்த

[1979 மார்ச் 31] [திரு. க. நாச்சிமுத்து]

பயிர் இன்றூரன்ஸ் திட்டத்தை விவசாயிகளிடையே கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டேன்.

தீவிர சாகுபடி திட்டத்தின் மூலம் கடன் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. தீவிர சாகுபடி திட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகள் கடன் வாங்கி, தீவிரமான உற்பத்தியிலே ஈடுபடுகிறார்கள். இந்தக் கடனை அவர்கள் தங்கள் சொந்தத்திற்காக வாங்கிவிட்டால் அன்று வேறு எதற்காகவும் வாங்கவில்லை. நாட்டு மக்களுக்கு உணவு அளிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையின் கீழ் நாட்டிலே, இந்தக் கடனை வாங்கி, இன்றைக்கு அத்தக் கடனைத் திருப்பி கொடுக்க முடியாத நிலையில், அவர்கள் தங்கள் மிளங்களை விற்று, இன்று தடு ரோடியே திற்பின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விவசாயிகளுக்கு என்னும் தேவையான வசதிகளை யெல்லாம் இந்த முறையில் செய்துகொடுக்க வேண்டும். அப்படி தங்கள் முறையிலே வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் தான், அவர்கள் தன்முறையிலே விளைச்சல் செய்ய முடியும். கிராமத்திலே இருக்கின்ற விவசாயி சேற்றில் கரணவயத்தாகத்தான், நகரத்திலே, பட்டணத்திலே இருக்கின்றவர்கள் சேற்றிலே கையை வைக்க முடியும். இந்த நிலைமை அரசு கவனத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்கு தேவையான வசதிகளையெல்லாம் உண்டாக்கச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. என். வி. இராமசாமி: பேரவைத் துணைத் தளவரர் அவர்களே, இளமை கஞ்சல் ஆடும், ஆற்றல் இணைத்துவிற்கும் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் பாசனத் துறை மாணியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கடமை உணர்வோடு எடுத்து வைக்கக் கனிப்பு கொள்கிறேன். முதலாவதாக, தலைமையக் கடமைவாக, எனது தனதிக் கடனாகச் சொல்ல விரும்புவது, நடப்பு ஆண்டுத்திட்டத்திலே என்னுடைய தொகுதியிலே, பெரம்பலூரிலே கவேதா நதி அணைத்திட்டமும், நூத்தப்பூர் தெற்குணம் ஏரி அமைக்கும் திட்டத்தையும் செயல்படுத்த இருப்பதற்கு முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள, பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நாட்டினுடைய ரத்த ஓட்டமாக இருப்பது நீர்ப்பாசனத் திட்டமாகும். ஒரு நாட்டினுடைய வளர்ச்சி, அந்த ஆட்சி யினுடைய மாட்சி ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துவது அந்நாட்டு வேளாண்மைத் துறை, பாசனத் துறை வளர்ச்சியாகும்.

[திரு. எஸ். டி. இராமசாமி] [1979 மார்ச் 31]

நாம் இந்தக் கோரிக்கையைப் பார்க்கும்போது வரலாற்று வரிகளையே அசோகன், அக்டர், ராஜாஜன் காலத்திலே அவர்கள் அரசாண்டபோது அமைத்திருந்த "ஏரி வாரியம்" அதுனுடைய மகிமை உண்மையிலே என்னுடைய மனதைக் கவர்ந்தது. அதை இந்த அரசு நிரீதப்படுத்தினால் கூட மிகவும் தயம் பயக்கும். இந்த அரசின் மேலான எண்ணங்களுக்கு கூடாக செலவழியும் பெறும் என்ற காரணத்தால் அதனை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

நான் ஆங்கம் வசிக்கும் தொகுதி போழ்வன நாட்டில் ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும் காவிரி நதியினுடைய நீரினைக் காணாத ஒரு வறண்ட பகுதியாகும். அதே நேரத்தில் நிலத்தை நம்பியே வாழ்ந்த உழைக்கின்ற மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதி என்னுடைய பேரம்பலூர் பகுதி. உங்ககளையும் காவிரியையும் இணைக்கின்ற சித்தனைத் தேரோட்டத்திலே அரசியல் சூழ்நிலை இருக்கும் இந்தக் காலகட்டத்தில் காவிரியைப் பேரம்பலூருக்கு இணைக்கவேண்டுமென்பதற்காக இந்த அரசினுடைய மேலான சித்தனைவைத் தட்டிவிடுவது என்னுடைய கடமையாகும்.

சிப்டர் சிட்டம் என்ற சொல்லப்படுகிற சிட்டத்தை வைத்து ஆங்காங்கே சாற்றுக்களை உருவாக்கி வேளாண் காலத்திலே அதிகமாக வருகிற தண்ணீர் கிண்காமம் தடுப்பதற்கும், அதே நேரத்தில் எங்கள் பகுதி நிலங்களுக்கு மாசை வசதி கிடைக்கவும், உழைக்கும் மக்கள் பயனடையவுமான நிலை ஏற்படும். வரீராத போற்றினை தமிழக மக்களுக்குத் தரவேண்டுமென்ற எண்ணமும் சீடையும் என்ற வகையில் அதை உடனடியாகச் செய்வது அவசியமாகும். காவிரியைப் பேரம்பலூர் பகுதிக்கு இணைக்க வாய்க்கால் வெட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புள்ளம்பாடி திட்டம் காவிரியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட திட்டமாகும். 50 கம் தொண்டில் இருந்து, நீண்ட தேடிய தாரத்திலிருந்து—காமராஜ் காலத்தில் கூட அது சாஸ்திரத்தது அல்ல. சாதனை மிகுதி அல்ல, சாததியக் கூறு அல்ல என்று கருதிய நேரத்திலும் அது பின்னாலே வெற்றிகடப்போடுவின்ற, கிண்காமம் பெருக்குவின்ற, 50 கம் தொண்டைக்குச் செல்லுவின்ற அத்தப் புள்ளம்பாடி திட்டத்தைக் காணும்போது வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அன்பான கவனத்தை இக்கரகேரி திட்டத்தில் அருங்கூர்ந்து சுர்த்திட வேண்டுமென்று நான் மிகவும் கேட்டுக்கொள்வேன். என்னுடைய தொகுதியிலே

[1972 மார்ச் 31] [திரு. எம். வி. இராமசாமி]

அண்மையிலே அமைச்சர் அவர்கள் உண்ணாமல் உண்ணமையிலேயே, என்னுடைய தொகுதியிலே சுற்றிய பார்க்கிறார்கள். ஏர்ப் பாசனம் சீர்திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற தன்மையாக இருந்து முதலாவதாக என்னுடைய தொகுதியிலே முத்திய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்வப்பட்டு இன்று அதுவரைகள் கரிகளிலே இருக்கும் கோரிக்கையாகிய—செம்மனையையும் பச்சை மனையையும் இணைத்து மருங்கிம் ஒடுகின்ற வற்றாத நீர் அருவியைக் கொண்டிருக்கிற “கல்லாறு ஓடையிலே அணையைக்” கட்டி 20 கிராமங்களுக்கு மேலாக, 20,000 ஏக்கருக்கு மேலாக பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்திம் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அணைத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுவதால் வெங்கலம் பகுதி பாசனமும் பாடிக்கப்படாத வகையில் நிறைவேற்றதல் அவசியம் எனக் கொள்கிறேன்.

காவிரியையும் பெரம்பலூரையும் இணைக்கும் வாய்க்காலவை வெட்டினாலும், கல்லாறு அணையைக் கட்டினாலும் அதன் மூலம் இந்த அரசு அந்தப் பகுதியில் உருவாக்கியிருக்கிற சரீக்கரை ஆணைக்குப் பற்றாக் குறைவாக இருக்கும் கரும்பு விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்கு முடியும் என்ற கருத்தையும், அங்கு வெட்ககிற கரும்புச் சர்க்கரைக் கொண்டு காவிரி ஆணையை உருவாக்கவும் நீர் வசதி பெறுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதையும் இந்த அவையின் முன் வைக்கிறேன்.

நான் முன்னரே கூறியதுபோல் ஏர்ப் பாசனத்தை அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிற என்னுடைய பகுதியிலே புதிதாக ஏரியை உருவாக்குவதில் மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள்கூட தங்களுடைய சுற்றும் பவணத்தின்போது அதிகாரிகளிடம் தங்களுடைய எண்ணத்தை வெளியிட்டார்கள். ‘மேலும் புவிஜர் ஏரியையும்,’ கலிங்க ஏரியையும் உடனடியாக நிறைவேற்ற வழிவகை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

ஆகவே அதை உடனடியாகச் செய்யுமானால் அத்துடன் புதிய ஏரிகள் என்ற முறையிலே கலிங்க ஏரி, வேப்பத்தட்டை, புதுநடுஜிர், ரெங்கநாதபுரம், மேலப்புவிஜர், சிறுவாச்சூர் ஆகிய ஊர்களுக்கு புதிய ஏரிகளை உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் இங்கே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கூடக் கொண்டுவரலாமா என்று இருக்கிறேன். கரும்புதூர் பாளையத் திலே ‘பாணையம்’ என்ற ஒரு ஏரியிருக்கிறது. அந்த ஏரியிலே

[திரு. என். வி. இராமசாமி] [1979 மார்ச் 31]

அது குறுகலான பகுதி. அங்கே தூர் எடுக்காத நிலையும், கரைகளை உயர்த்தாத நிலையும் இருப்பதால் அந்தக் கண்மாயில் தண்ணீர் திரம்பி வழியும்போது அதற்கு அருகாமையிலே இருப்பதால், சொத்தமே என்னவோ தெரியவில்லை. அந்தத் தண்ணீரை 'செஞ்சேரிக்கு' எடுத்துச் சென்று விடுகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் ஒரு பதட்டமான நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் அங்கே கண்மாய்கள் உடைக்கப்பட்டு அவர்களுக்குள் அடித்துக் கொள்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்காக அந்த மானையம் ஏரியிலுடைய கரைகளை உடனடியாக உயர்த்தவும் அதை தூர் எடுக்கவும் வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரம்பலூர், தொரமங்கலம், செங்கனம், பெரியம்மா மானையம், அரும்பாளூர், கடம்பூர், லாடபுரம், பூவாம்பாடி வெங்கலம், மேரலூர் போன்ற கரைகளில் ஏரிகள் இருக்கின்றன. அங்கே நெடுங்காமமாக தூர் எடுக்காமல் அமைவாழ்மான நிலையிலே உடைப்பு எடுக்கிற நிலையிலே இருக்கின்றன. ஆகவே ஏரிக் கண்காவரிப்புத் துறையினர் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து சீராக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே குடிமராமத்து என்று சொல்கிற இயக்கத்தை ஆக்ஷரம்ச் செய்வதற்கும் அவர்களுக்கு அதிகமான பொருள் உதவி செய்வதற்கும் அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வெங்கலூர் என்ற ஊரிலே உள்ள ஏரியிலிருந்து தண்ணீர் வெளிவழுவதற்கு சரியான வாய்க்கால் வசதிகள் இல்லை. ஆகவே அங்கே வாய்க்கால் ஏற்படுத்தித் தர அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வற்றாத வலிண்டா நதியின் குறுக்கே காரியலூர் பீடவாங்குளம் பகுதியில் குகையூர் என்ற இடத்திலே அணையைக் கட்டினால், கிடுச்சி, தென் ஆரீக்காடு, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களை இணைக்கின்ற இடமாக அது இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து அதன் அணைத்திட்டம் காரணமாக, தண்ணீர் லிடைக்காத வேப்பத் தட்டை பூனியன் போன்ற பகுதிகளுக்கும் நீர் லிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கைளத்தூர் ஏரியை பெரிதுபடுத்த வேண்டும். அந்த ஏரியை விரிவுபடுத்தி மேலும் நூத்தப்பூர் வாய்க்காலில் தண்ணீர் வரச்செய்தால் அந்தப் பகுதிகளுக்கு அது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 31] [திரு. என். வி. இராமசாமி]

கொல்லிநகரத்தில் புனிதஞ்சோலை அமைந்திருக்கிறது. பெரந்திரர் அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடி அந்தப் பகுதிக்குச் சென்று அந்த கங்கொல்லி காட்டுவைய உணர்ந்து அங்கே வீசுவிற தென்றலையும், அங்கே ஒதுகின்ற வற்றாத நீர்வீழ்ச்சி இளைகளை வெள்ளம் கண்டுக்கலித்து, அங்கே ஒரு அணையைக் கட்டுவது மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும் என்று பெரந்திரர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லிய அந்த வார்த்தைகள் அடங்கிய குறிப்புகள் இருக்கின்றன, அங்கே ஒரு அணை கட்டினால் மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று சொல்லி அந்த விவரவெற்றித் தர வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரம்பலூர் தொகுதி மக்கள் தொடர்ந்து பல மனுக்கள் எனக்குத் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பெரம்பலூர் மிக மிக வறண்ட பகுதி. அங்கே குடிநீர் வசதியும் இடையாது. பாசன வசதியும் இடையாது. இந்த வசதிகள் மிகவும் குன்றிய நிலையில் இருக்கிறது. விவசாயி, பாட்டாளி அரும்பாடுபட்டு விதைவை விதைத்து பயிரை விளைத்தால் ஏதோ தண்ணீர் இருக்கிறது என்ற எக்கத்திலே விதைத்தால் அங்கே நீர் வசதி குன்றி பயிர்கள் காய்ந்துவிடுகிற அவை நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை நான் அடிக்கடி கற்றுப்பயணம் செய்கிறபோது கண்டு கண்ணீர் சித்தி இருக்கிறது. அந்த அவை நிலைமையைப் போக்குவதற்கும் நிரம்பத் தண்ணீரைக் கொடுப்பதற்கும் அரசு தன்னுடைய மேலான கவனத்தைச் செலுத்தி அங்கே இருக்கின்ற ஏரிகளை தூர் எடுப்பதற்கும், ஏரிகள் இல்லாத தளங்களிலே வெப்பத்தட்டை போன்ற ஊர்களிலே ஏரிகளை உருவாக்குவதற்கும் நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். பெரம்பலூரிலே நீர் பெறுவதற்கு ஆன சாத்தியக்கூறுகள் குன்றியிருப்பதால் நான் ஏக்கெனவே கூறியவாறு, காலேசி-பெரம்பலூர் பிட்டத்தை நிறை வெற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோனேசி வாய்க்காலிலே மழைக்காலங்களிலே, வெள்ளக் காலங்களிலே நீர் பெருகி வந்து, அந்தத் தண்ணீர் வீணாகிறது. பாழாகிறது. அங்கே ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டி, ரெசுவேய் செய்து, பாதுகாத்தால் குடிநீரும் கூட பெரம்பலூருக்குக் கிடைக்கும் என்ற நிலையும் உருவாகும். ஆகவே, கோனேசிப் பள்ளத்தில் நீர் மிகவும் பாழ்படாத வண்ணம் நீர்த்தேக்கம் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொகுதாக்கீர்த்து பெரம்பலூருக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வருவது பற்றி ஆய்வு இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அங்கே இருக்கும் நீர் பாசனத்திற்கும், குடி நீருக்கும் பெரம்பலூருக்கும் பயன்படும் என்ற கருத்தை நான் அறிகிறேன். ஆகவே, தொழு

[திரு. எஸ். வி. இராமசாமி] [1979 மார்ச் 31]

தாரிலிருந்து பேரம்பலுக்கு நீர் கொண்டுவருவதற்காக வேண்டிய மான்யூரியு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், வேளாண்மைத் துறையும் அருங்கூர்ந்து தங்கன் எண்ணத்தைக் கொண்டு செய்திட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காலிரியைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், அருண்ம அண்ணன் மூருகேசன் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இன்னும் அருண்ம அண்ணன் ஆறுமுகம் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அருடுவே இய்யாவிட்டாலும்கூட, அங்கே ஏற்படுகின்ற அச்சம், வெள்ளம் ஏற்படும்பொழுது எங்களுடைய உறவினர்களெல்லாம், எங்களுடைய உடமைகளெல்லாம், எங்களுடைய மக்களெல்லாம் உயிர் பெறுவார்களா என்று அஞ்சியிருக்கும் நிலைகூடத்த கால வேளாண்மையின்பொழுது ஏற்பட்டது. அப்படியிருக்கின்ற நிலைமையைப் போக்குவதற்காக, மீண்டும் காலிரிக் களையை, கிரகாந் பெருவளத்தான் செய்ததைப்போல கந்திரப் படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்தையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

அடுத்து, குளக்கல் ஒரு சில ஏக்கர் ஊரில் இருக்கின்றன. அதாவது, கல்பாடி, கவுட்பாளையம், ஆய்வலூர் ஆகிய இடங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பெரிதுபடுத்த வேண்டும். அதிக் களை நீர் அதிகமாகவும், குன்றாது எப்பொழுதும் இருப்பதற் காக வேண்டியும், அத்தத் தண்ணீர் வேளாண்மைக்கும், மற்றம் பொது ஜனங்களின் உபயோகத்திற்காகவும் பயன்பட வேண்டியும், அத்தக் குளங்களைப் பெரிதுபடுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணுடைய கருத்தினை நான் இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கிறேன்.

அங்கே இத்தகைய நிலைதான் யிகவும் அளவளிக்கவாக இருக் கிறது. நான் என்னுடைய தொகுதியிலே ஆய்ந்தறித்து கண்ட பொழுது அங்குள்ள மக்கள் இந்த நீர்ப்பாசனத் துறையின் மூலம் தாங்கள் பெற வேண்டிய பயிர்கள் என்னென்ன என்ற அத்த எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பெருமதிப்பீற் றுரிய மான்யூரியு அமைச்சரவர்கள் எங்கள் தொகுதி மக்களுக்கு இவைகளைக் செய்து தருவது சாஸக் சிறந்ததாக இருக்கும் என்ப தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது அங்குள்ள மக்கள் நீர் மக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே, நான் சொன்ன வழிகளை ஏற்றுக்கொண்டு நீங்கள் உங்களுடைய, வேளாண் தனிகளை தங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரைகளை மான்யூரியு உறுப்பினர்கள் இன்னும் வேண்டும், வாரி வழங்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். உண்மையிலேயே இந்த அரசு கொண்டிருக்கும் இந்த எண்ணத்திற்கு, இந்தக் கோரிக்கைக்கு அவர்கள் தங்க ளுடைய வாழ்த்துக்களைக் கூறியிருப்பது மன நிறைவைத் தருகிறது என்று கூறிக்கொண்டு, அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[1979 மார்ச் 31]

திரு. எஸ். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை, பாசனத் துறையிலே மாசுக் கிளர், கம்யூனிட்டி கப்சிவின் சார்பிலே ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொள்ள வந்திருக்கிறேன். இன்றையதினம் பாசனத் துறைக்கு நமது தமிழக அரசு 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கு சுமார் 25 கோடி ரூபாய் செலவாகத் திட்டங்களுக்கு என்றும், தூர் வாசு வதற்காக 2.75 கோடி ரூபாய் என்றும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டில் அரக்கடி ஏற்படக்கூடிய புயல், வெள்ளம், மற்றும் இயற்கையில் கொளறுகளினால் விவசாயத் துறைக்குப் பல்வேறு செலவுகள் திடர் திடர் என வந்து விடுகின்றன. இந்த நிலையில் இந்த ஒதுக்கப்பட்ட ரூபாயைக் கொண்டு குளங்களில் தூர் வாசுவது, சீர செலுவது என்பது முடியாத காரியமாகும். தமிழகம் முழுவும் இருக்கும் குளங்கள் இன்றையதினம் மேலுட்டிக் கிடக்கின்றன. இந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு இவைகளைச் சரி செய்ய முடியாது. எனவே இது போதுமான தொகை அளவு என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குளங்கள், வாய்க்கால்கள் ஆகியவற்றை மராமத்து செலவாகப் பொதுப்பணித் துறையினர் இன்றையதினம் ஒரு வேளையை ஆரம்பித்தார்கள் என்றால் அதை முடிப்பதற்கு இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. அதற்காக இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்பது ஏதோ காண்ட்ராக்ட் முறையை ஒழித்துவிடுவதாக அடிக்கடி பேசப்படுகிறது. ஆனால் வேலைகளைவெட்கால் காண்ட்ராக்ட் முறையில்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த காண்ட்ராக்டரை ஊர்ஜிதம் செய்வதற்குக் கீழே உள்ள அதிகாரிகள் படும் துன்பங்கள் கொஞ்சம் தஞ்சமில்லை. வந்த அதிகாரியைக் கேட்டாலும் நீங்கள் ஆள் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் கொண்டுபோவகிட்டால் தகுதி இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, காண்ட்ராக்ட் முறையை ஒழிக்கப்பாடுபடுவதில் அரசு கதாராக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இந்த காண்ட்ராக்ட் முறையின் காரணமாக பயவேலைகள் வருஷக்கணக்கில் தாமதம் ஆகிறது. அதோடு இன்றையதினம் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு 183 இலட்சம் ரூபாயில் 100 குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டுவதாக அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதேசமயத்தில் எங்கள் மாவட்டத்திலே குறிப்பாக பழனி தாதுக்காரியை இம்மாதிரி குழாய்க் கிணறுகளை வெட்டுவதன் மூலமாகச் சில பகுதிகளில் ஓட்டன் சத்திரம் போன்ற ஏரிலாக்களில் உதவிகரமான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும்.

[முற்பகல் 11-10]

ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை அந்தப் பகுதிக்கும் விந்தரிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். பழனிவேல்] [1979 மார்ச் 31]

அதோடு இந்த விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளுடைய உறுப்பினர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார்கள். வேளாண்மை உற்பத்தி செலவு விவசாயிகளுக்கு ரூ. 117 ஆகிறது என்று. அரசாங்கமே கூட சில நாட்களுக்கு முன்னால் கூறியது—அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். நான் ஒன்றை இந்த நேரத்தில் அழுத்தத்திருத்தமாக கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நானும் ஒரு சிறிய விவசாயிதான். சம்பந்திடுகிறதான் நான் அதுவடை செய்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன். உதாரணத்திற்காக சொல்கிறேன் 4 ஏக்கர் சாகுபடி செய்ததினால் ரூ. 3,600 செலவானது. ஆனால் ஏறத்தாழ 70 ரூபியன்டாகத் தெய்வம் கிடைத்தது. அப்படி பார்க்கும்போது அடக்க விலை ரூ. 75-க்குக் கீழேதான் வருகிறது. ஆனால் அரசாங்கம் ரூ. 117 என்று சொல்கிறது. அது யார் கொடுத்த கணக்கு, எப்படி அந்தப் புள்ளி விவரம் தயாரிக்கப்பட்டது என்பதை மறு பரிசீலனை செய்து அமைச்சரவர்களுடைய பதில் சொல்லும்போது புள்ளிவிவரம் கொடுத்தால் எனக்கும் உதவிகரமாக இருக்கும்.

இன்றையதினம் உணவுப் பொருளை வாங்கி சாப்பிடக்கூடிய மக்கள் இந்திருக்கக்கூடிய விளைவிடுவிலிருந்து ஒரு இம்மியும், உயிர்த்தாலும் அவர்கள் மிகவும் கிரமப்படுவார்கள் என்பதை உண்மையிலே கவனமடுவோடு பார்த்துத்தான் அதை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். விவசாயின் உற்பத்திச் செலவு, இன்னின்ன வகைகளுக்கு இல்லியல்லவது என்று சொல்ல வேண்டும்.

அத்துடன், உரம், பூச்சி மருந்துகள் விலைகள் எல்லாம் மிகப் பயங்கரமான அளவுக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு விலையாக இருக்கிறது. அதைக் குறைத்து, கட்டுப்பாடுகக்கூடிய முறை யிலே அந்த உரம் மற்றும் பூச்சி மருந்துகளை விநியோகிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, பணப் பயினை எடுத்துக்கொண்டால் பழனிக் கு பக்கத்துப் பகுதியை, கொடைக்காங்கலில் வானை என்ற தேசிய உணவுப் பொருள் பவிராவி வந்தது. அது இன்றைய தினம் அழிந்தே போய்விட்டது. மண்வவாழைப்பழத்தை எரால் கவே முடியவில்லை. மீறி வாங்கினாலும் ஒரு பழம் 30 காசு என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் தொழில் அழிந்தே விட்டது. அந்தத் தொழிற்சாலை உதவி செய்கிறோம்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, நமது நண்பர் அவர்கள் தென்னிணுடைய அடக்க விலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதனுடைய அடக்க விலை ஒரு ரூபியன்டாளுக்கு ரூ. 120 என்பதற்கான காரணத்தை இந்தச் சபையிலே அறிவிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 31]

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவரவர்களே, இப்போ மத்தியமோ மாயமோ எதுவும் இல்லை. இங்கே நான் அரசியல் பேசவில்லை. நானும் ஒரு கிவசாயி. நேரடியாக கிவசாயம் செய்து நெல்லை அறுத்துப் போட்டுவிட்டு வந்திருக்கிறேன். தீங்கில் வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். வாதத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. வேண்டுமானால் இடத்திற்கு இடம் கித்தியம் சம்பளம். வேறும் ரூ. 70 என்பதற்கும், ரூ. 120 என்பதற்கும் ஒரு குவிண்டா துக்கு ரூ. 50 கித்தியம் சம்பளம் ஆகிறது. அது வரவே முடியாது. தமிழக அரசு நிர்ணயித்துள்ள கமிசன் கிவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுத்தாதுங்கூட அந்த அளவு வராது. பல இடங்களில், அரசு நிர்ணயித்துள்ள கமி கொடுக்கப்படவில்லை. கிவசாயிகள் என்று பார்த்தால், மக்களை ஏமாற்றக் கூடிய முறையில் பல தப்பான கணக்குகளை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கலாம், அது வேறு விஷயம். ஆகவே, நண்பர் அவர்கள் கணக்கு அப்படி இருந்தால், அதனை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கட்டும். ஒரு காயியை எங்களுக்குக் கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

கொடைக்கானல் பகுதியிலே காழை அழித்து விட்டது. ஏதோ நிவாரணம் அளிப்பது என்ற முறையில் இல்லாமல், அதைப் பாதுகாக்க வேண்டும். வேளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதன்மூலம், அன்னியச் செலாவணியைச் சம்பாதிக்கக் கூடிய ஒன்றாக காழை கிவசாயம் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த முறையில் அதனைப் பாதுகாக்கவேண்டும்.

அதே போல், என்னுடைய பகுதியிலே கொல்லாவும் மாவும் ஒவ்வொரு வருஷமும் இடைச்சக்கனாகவும் வருகிறது. கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு, அமைச்சர் இராஜா முகமது அவர்கள், அந்தப் பகுதியிலே கொல்லா மதனத் தொழிற்சாலைகளைக் கட்டுவதற்கு ஆராய்ச்சி செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்தார்களா? அந்தப் பகுதியில் ஆராய்ச்சி செய்ததாக இதுவரையில் எனக்குத் தகவல் இல்லை. ஆகவே, இதைவும் ஆராய்ச்சி செய்து, பழனி வட்டத்திலே அத்தொழிற்சாலை அமைக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் ஒரு நண்பர் பேசினார். குகைரவிராஜத் திட்டம் பழனி தாதுக்காவுக்கு மிகவும் முக்கியமான ஒன்று. தி.மு.க. ஆட்சி காலத்தில் இத்திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டு, ஆய்வு வேலைகள் எல்லாம் நடைபெற்றன. இந்த அரசு வந்த பிறகு அது ஏனோ தானோ என்று பின்னுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் கூட அது இடம் பெறவில்லை. சில நாட்களுக்கு முன்னால் தலைமைப் பொறியாளரைச் சந்தித்துக் கேட்டபோது அவரும் அதிசய கவனம் செலுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. அத்தொழிலாளத்தான்

[திரு. என். பழனிவேல்] [1979 மார்ச் 31]

அவருடைய பதிக இருத்தது: சரீரான தகவல் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே இதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு 100 குழாய் மெனுக்கள் எப்படி இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவில் அமைத்து 12,000 ஏக்கர் பாசன வசதிக்கான திட்டம் இருக்கிறதோ அதைப் போல இந்த குகிரவாறு திட்டத்தை திறைவேற்றினால் 5,000 ஏக்கர் பாசன வசதி கிடைக்கும். ஆகவே, இந்த ஆண்டு இத்திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணிவாக்கப் பட்டது) தலைவரவர்களே, 3 நிமிடம்தான் ஆகியிருக்கிறது; இன்னும் 3 நிமிடம் கொடுக்கன்.

மின்சார வேட்டு 30 சதவீதம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் 27-ந் தேதி விவிலிருந்து வருகிறேன். அங்கே 70 சதவீதம் மின்சார வேட்டு அளவில் இருக்கிறது. எவ்வளவு 10 மணி விளிருந்து மத்தியானம் 2 மணி வரையில் உள்ள 4 மணி நேரமும் இரவு 12 மணியிலிருந்து 3 மணி வரையில் உள்ள 3 மணி நேரமும் ஆக மொத்தம் ஒரு நாளைக்கு 7 மணி நேரம் மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். இரவு 12 மணிக்கு கொடுக்க கூடிய மின்சாரத்தைப் போதுமளவு பயன்படுத்த முடியவில்லை; பயன்படுத்தும் நிலையில் இல்லை. ஆகவே, 30 சதவீதம் மின்சார வேட்டு என்பது விவசாயிகளை ஏமாற்றும் ஒரு அறிவிப்பு. அதிசே. உடனடியாக தலையிட்டு, அவர்களுக்கு உண்மையான 30 சதவீதம்தான் மின்சார வேட்டு என்றால் 70 சதவீதம் மின்சாரத்தை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள வழியைச் செய்வ வேண்டும். 30 சதவீதம் வேட்டு என்றால் அதில் அவ்வளவாக பிரச்சனை இல்லை. ஆனால் 70 சதவீதம் வேட்டு என்று சொன்னால்போது சிறு விவசாயிகள், சிறு தொழில்கள் செய்பவர்கள் எல்லோரும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை. எனது தொகுதியில் இருக்கிற வரதமா நதியிலிருந்து ஒரு மிலா மீட்டர் தூரத்தில் அய்யங்குளம் இருக்கிறது. அதற்கு வாய்க்கால் வெட்டுவது, ஏனோ விடுபட்டுவிட்டது. அந்த வாயத்தில் சரீவே செய்க வர்கள் அதை விட்டுவிட்டார்கள். ஒரு மிலாமீட்டர் தூரம் தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே ஒரு வாய்க்கால் வெட்டாத தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும், வரதமா நதியிலிருந்து பாப்பநாலத்தின் ஏரி 6 மிலா மீட்டர் தூரத்தில் இருக்கிறது. அதைப்போல பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு எல்லாம் இன்றைய தனியே வேளாண்மை முறைகளைக் கையாண்டு, சாகுபடியைப் பெருக்க, அந்த வாய்க்கால்களுக்கு மிமிஸ்ட் ஸ்பார்ப் அமைத்துக் கொடுத்தால் தண்ணீர் விவசாயத்தை தடுக்க முடியும்;

1979 மார்ச் 31]

[திரு. என். பழனிவேல்]

பாசனப் பரப்பை அதிகரிக்க முடியும்; அது விவசாயிகளுக்கு பேருதவியாக இருக்கும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்வ வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வரதமா நதிக்கும் வாய்க்கால்களுக்கும் சிலிண்ட் கொம்போட் வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே அந்த பகுதி விவசாயிகள் சென்ற ஆண்டு அமைச்சரிடம் மனு கொடுத்தார்கள். என்கும் மனு கொடுத்தார்கள். நான் அதையும் அமைச்சரவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த ஆண்டாவது அதை செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குதிரையாறு திட்டத்தை மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குதிரையாறு திட்டம் பழனி தாலுகாவிற்கு முக்கியமான திட்டம். அதனால் சுமார் 5,000 ஏக்கர் தீவிர பாசன வசதி பெறும். அது பழனி தாலுகாவில் எட்டுமுகம்; அதில் முக்கால்வாசி அமைச்சரவர்களின் தொகுதியில் இருக்கிறது. ஆகவே, அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். (மணியடிக்கப் பட்டது). இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 100 குழாய்க்கிணறு அமைக்கும் திட்டத்தைப் போன இதைவும் எடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்; அது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் முக்கியமான ஒரு திட்டம்; நான் திட்டம். ஆகவே, இந்த ஆண்டாவது எப்படியும் அதை எடுத்து எவற்று, தீவிரகேந்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, தேசவதற்கு வாய்ப்பளித்த தகவலுக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய கௌரவ முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு மதிழ்ச்சியான செய்தி. இன்று பாக் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை மானியம் வகுறை காரணத்தால் இந்தத் துறைவைச் சேர்ந்த அமைச்சரவர்கள் உறுப்பினர்களுக்கு பாக்கொவாவும், பாலும், மோரும் கொடுக்க இருக்கிறார்கள் என்பதையும் உறுப்பினர்கள் மதித்தலியோடு அடுத்த காம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஜே. சாஜிக் பாட்சா : அந்த பாக்பண்ணை வளர்ச்சி மானியம் மத்தியாஸம்தான் வரும்போல் தெரிந்தது. எனவே காவலிலும் மாணவிலும் தர ஏற்பாடு செய்வப்படுமா?

திரு. சி. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, அது என்ன பாக். ஆட்டுப்பாளை அல்லது மாட்டுப்பாளை அல்லது இரண்டுமா?

[முற்பகல் 11-30]

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : தலைவரவர்களே, அன்றையதினம் விவசாயத்துறை அமைச்சரவர்கள் கீப்பூட் சாக்ட் கொடுத்தார்கள். இப்போது பாக் வழங்கப்படுகிறது.

[திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன்] [1979 மார்ச் 3]

கைத்தறி மாணியம் வருகின்ற காரணத்தால் எக்ளா உறுப் பினர்களுக்கும் கைத்தறி ஆடையினை வழங்க அமைச்சரவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : "இன்று மாண வும் கொடுக்கப்படும். உறுப்பினர்கள் அருகத்தனாம்.

(சிரிப்பு)

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர் களே, இப்படியெல்லாம் வழங்கப்படுகிறதே. அடுத்து சிறை மாணியம் வரப் போகிறதே. அப்போது எங்கோருக்கும் சிறை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதற்கு உறுப் பினர் திரு. பாவன் அவர்களைத்தான் தங்கள் கேட்க வேண்டும். (சிரிப்பு)

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : துணைத் தலைவரவர் களே, இதற்கு முன்னாலே எல்லாம் பதனீர் கொடுப்பது வழக்கமாக இருந்தது. ஆனால் சிலர் பதனீரைக் கள் என்று தவறாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பத னீருக்கும் களவுக்கும் மிகப் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது. வெளிக் காலைநிலி பதனீர் குடித்தால் உண்ணத்தகுந் தனக்கும். மேலும் பதனீரில் ஏழுதகம் இன்ஸ்ட் வரை எக்ளா கைட்டின் களும் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே பதனீரை இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு சொல்லப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கதர் மற்றும் கிராமத்தொழில் மாணியம் வருகின்ற காரணத்தால்தான் மாண்புமிகு உறுப் பினர்களுக்கு பாக்கோவாவும், பனை கற்கண்டும் வழங்கப்பட இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : துணைத் தலைவரவர் களே, 1987-க்கு முன்னால் கைத்தறி கைக்குட்டிகள் வழங்கப் பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தகவல். அது உண்மையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சரவர்கள் தான் சொல்லிட்டார்களே பாக்கோவா தருவதாக. அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஓ. ப. சோமசுந்தரம் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

1979 மார்ச் 31]

திரு. ஓ. ப. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பொன்னாச்சி தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலேயும் உறுவுத் தொழிலிலே முழுநேரமாக ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பதாக அந்தத் தொழிலை உள்ள குழந்தைகளை ஓரளவுக்குத் தேரித்தவன் என்ற முறையிலேயும் என்னுடைய சில கருத்துக்களை இங்கே கூற முற்படுகிறேன்.

வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையின் மூலம் பகுதியிலே வேளாண்மைத் தொழில் தான் தமிழகத்திலே முக்கியமான தொழில் என்றும் இந்தத் தமிழகம் அவர்களிடையே வருவாயை தம்பிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதைப் படி உறுப்பினர்கள் இங்கே கோஷ்டித் காட்டினார்கள். இங்கே, இந்த சட்டமன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களில் 80 சதவீதம் பேர் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் இந்தத் தொழில் இன்றையதினம் தன் திறனையே இழை என்பதை என்னோரும் உணருகிறோம். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு உற்பத்தி செய்கின்ற உற்பத்திப் பொருட்களுக்குச் சட்டப்படியான விலை கிடைப்பதில்லை என்று எல்லா தரப்பினரிடமிருந்தும் குறைபாடு வருகிறது. உற்பத்தி செய்கப்படுகின்ற தென்னுக்கும் கட்டுப்படியான விலை கிடைப்ப தில்லை. சர்க்கரையும் அதிகமான அளவிலே தேங்கிக் கொடுக்கிறது. அதே சமயத்திலே வேளிதாட்டிலேயும் ஏதக்கூடிய குழ் தியை இங்கே, பகுதி உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதற்கும் சரியான விலை கிடைப்பதில்லை. இந்த பகுதி உற்பத்தியைப் பற்றி மாண்புமிகு விவசாயத்துறை அமைச்சரவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். உடுமலைப் பகுதியிலே தவ்வ பகுதி திறை விலைவாக்கூடிய நிலங்கள் உண்டு. அங்கே படிப் படியாக வருடத்திற்கு வருடம் பகுதி உற்பத்தி சிறிது சிறிதாகக் குறைந்துகொண்டு வருகிறது. இந்தச் சூழ்நிலைகளை எல்லாம் நாம் மனதிலே கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து இந்த விவசாயத்தையப் பொறுத்தவரையில் உணவுப் பொருட்களை மட்டும் உற்பத்தி செய்வதுதான் விவசாயம் என்று தாமதமாகக் கண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது அரிசையை யும், பருப்பையும் மட்டும் தயாரிக்கக்கூடியதல்ல இந்த விவசாயம். இதனை வேறு கண்ணோட்டத்தோடு நோக்கினால் இந்தத் தொழிலை ஈடுபட்டிருப்பவர்களைக் காயத்தையும் அடைய முடியும் என்ற தம்பிக்கை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் தங்கைய அரிய பொருட்களைத் தயாரித்து வேளிதாடுகளுக்கு அனுப்பக் கூடிய சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. நாம் பண்டைய கால வரலாறு களைப் படித்திருக்கிறோம். பண்டைய காலங்களிலே தம்முடைய ஸ்டீட்டவர்கள் தயாரிக்கின்ற வாசனை சிரவியங்களும், வாசனைப் பொருட்களும் அன்னிய நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பொருட்கள் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் கருவாய் தரக்கூடியது. இப்படிப்பட்ட அந்தப்

[திரு. ஓ. ப. சோமசுந்தரம்]

[1978 மார்ச் 31]

பொருட்செலவு உற்பத்தி செய்வதில் குறைவு ஏற்பட்டதன் காரணமாகத்தான் ஏறக்குறைய 10 ஆண்டுகளாக விவசாயத்திலே நாம் பின்பதில்லி வீட்டோம் என்பதை நாம் அனைவரும் என்னுள் பாரிக்கவேண்டும். இந்தச் சூழ்நிலையிலே நாம் கேரள மாநிலத்தையும், கரிநாடக மாநிலத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும்.

நான் இருக்கின்ற பொன்னாக்கியப் பகுதிக்கு மிக அருகாமையிலே என் நண்பர் ஒருவருக்கு 30 ஏக்கரா நிலமிருக்கிறது; அநிலே அவர் விவசாயம் செய்கிறார். அந்த 30 ஏக்கரிலே ஏறக்குறைய 1,500 தேவனை மரங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இடையே 400 ஜாடுக்காய் மரங்கள் இடைவிடையே நட்புருக்கிறார்கள். இடைவிடையே கொக்கொ போன்ற செடிகளும் வைத்திருக்கிறார். இந்த 30 ஏக்கரிலே ஆண்டுக்கு அவருக்கு 4 டீசல் வருவாய் வருகிறது என்று சொல்கிறார். ஆனால், அவருக்கு இநிலே ஆகின்ற செலவு என்னவென்றால், 12 ஆட்களை வைத்துத்தான் வேலை செய்கிறார். இது தவிர, அவர் இந்தத் தொழிலுக்காக இன்றும் செலவழிக்கின்ற நேரம் இரண்டு மணி நேரம்தான். இன்னும் ஐந்து, ஆறு வருடங்கள் கழித்து அந்த 30 ஏக்கரிலே 7 டீசல் ரூபாய் வருமானம் அடைவ முடியும் என்று சொல்கிறார். இப்படியப்பட்ட சாகுபடி பயிர்களை எல்லாம் நமது விவசாயிகள் மத்தியில் நாம் அறிவித்திருந்தால், இந்த விவசாயிகளுடைய இன்றைய சூழ்நிலை இப்படியே போய் இருக்காது. இவ்வேன்ற இன்னும் பல பயிர்களைக் குறிப்பிடலாம். உதாரணத்திற்கு, மாம்பழத்தை எடுத்துக் கொண்டால், வெளிநாட்டில் நல்ல விலைக்கு அதற்கு இருக்கிறது. அங்கே ரூ. 4 வீதத்து ரூ. 10 வரையிலும் இது விற்கப்படுகிறது. இந்த மாம்பழத்தை விவசாயிகள் பயிரிட்டால், ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரி 400 ரூபாய் செலவில், 12,000 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இவைகளை வேல்வாம் முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

இன்னொன்றையும் நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நாம் நெல் பயிர் உற்பத்திக்கு மழையை தம்பிக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் ஐசாமிபட்டன் என்ற மரம் இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு 1,200 செடிகள் நடட்டால், அது 10 வருடங்களிலே ஒவ்வொரு மரமும் 2 டன் எடை கொடுக்கிறது. டன் ஒன்றின் விலை ரூ. 340. இந்த விலைக்கு ரயான் கம்பெனியும், செஷனாரி பெப்பர் கம்பெனியும் வாங்குகிறார்கள். இதிலே கணக்கைப் பார்த்தால் ஒரு ஏக்கரில் 7½ டீசல் ரூபாய் 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கிடைக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த சூழ்நிலையில், எந்தெந்தப் பயிர்களை, வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பக்கூடிய பயிர்களை விராமத்திலே உள் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செய்வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெளிவாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1979 மார்ச் 31] [திரு. ச. ப. சோமசுந்தரம்]

அதேமாதிரி, நகரப்புறங்களிலே மக்கள்கை, ரோஜா போன்ற மலர்ச்செடிகளை உற்பத்தி செய்து, அதிலிருந்து எசென்ஸ் எடுத்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பினால், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 10,000 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய நிலை வரப்பெடும் இரூக்கிறது. ஆனால், விவசாயிகள் தென் சாகுபடிக்காக கட்டணம் பெற்று, அந்த நிலத்திலே பயிரிட்டு, அதிலே லைடர்க்கூடிய வருவாய் ஏக்கருக்கு ரூ. 500 என்ருக்கிறது. நம் நாட்டிலே புஞ்சையை எடுத்துக்கொண்டால், ஏக்கருக்கு ரூ. 200 வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் வட்டச்சக்கனாகான ரூபாய் வருவாய் வரக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கி, இந்த விவசாயிகளுடைய கிராமங்களைத் தீர்க்க ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று வேண்டுகிறதைத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, என் உதரையை முடிக்கிறேன், நன்றி வணக்கம்.

[முற்பகல் 11-30]

திரு. கா. த. சண்முகம் : தயவுசெய்து அவர்களே, இந்த விவசாயத்துறை, பாசனத் துறை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய சார்பாகவும், என் தொகுதி மக்களின் சார்பாகவும் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்று அமைந்து இருக்கும் ஆட்சி மக்கள் ஆட்சி, மக்களால் தேர் தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சி, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அமைச்சராகான கீற்று இருப்பவர்கள், புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் கரிசையில் உட்கார்ந்து இருப்பவர்கள் நாம் என்பதை என்னுடைய கருத்து, அரசு அறியவந்தனோ, மற்றவர்களோ மட்டும் ஒட்டிவிட்டு இன்று ஆட்சி உட்பத்தில் வரவில்லை. 10-க்கு 7 சதவிகிதம் அடிப்படையில் விவசாயிகள் ஒட்டிவிட்ட காரணத்தால் நான் இன்று நாம் இங்கே ஆட்சி பீடத்தில் வந்து இருக்கிறோம் என்பதை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அந்த விவசாயிகளின் நிலையைப் பார்க்கிறபோது, அரசாங்க சார்பிலும், வங்கிகளின் சார்பிலும் எவ்வளவுதான் கடன்கள் கொடுத்தாலும், அவர்கள் காலவரையில் எழுந்து சென்று பயிரைப் பார்த்து, அறுவடை வீணாகிவிடும் என்று கருதுகிற தேர்தலில் தனது மனையின் தானியை விற்றாவது விவசாயத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிக்கு அவன் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு உரிய விலை கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை என்பதை உண்மையிலேயே மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று பாசனத்திற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை 25.17 கோடி ரூபாய், சிறு பாசனத்திற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் ரூ. 2.75 கோடி. இதிலே குறிப்பிட்டு நான் சொல்ல ஆசைப்படுவது என்னும், மான்யுவீடு சூழ்நிலை உய்ளம் படைத்த சூழ்நிலை வேறு அமைச்சர் அவர்களையும், சம்பந்தப்பட்ட அரசு அறிவுரை

[திரு. எ. த. சண்முகம்]

[1979 மார்ச் 31]

கனையும் கேட்டுக்கொள்வது என்னாம். இந்த அரசுக்கு தன்வ பெயர் மீதமித் தரும் வகையில் அமர்த்து, ஆபீஸ்களைச் செய்து விவசாயிகளுக்கு தன்வ முறையில் அவர்களுக்கு உற்பத்திக்கு ஏற்ற முறையில் விவசாயிக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நெல் பயிருக்கும் உரிய விவசாய நிலைக்கவிய்வை. கரும்பு பயிரிடலாம் என்றால் மத்திய சர்க்கார் அலிக்கும் விவசாயப் பார்க்கிறபோது கரும்பு பயிர் செய்வதும் எண்ணம் வரவில்லை. காகழ — பயிரிடலாம் என்றால் இவற்றைக் அன்றை அளித்த கார்தான் வாகழ அளித்து போகின்றன. இந்த கோர்த்தில் நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் அடித்த புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் அவைகள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இதை அரசும் தனியாக அறியும். இதை வெவ்வுளம் பரிசீலித்து, பயிர்களுக்கு உரிய விவசாய கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் புள்ளம் பாடி வாய்க்காள் பற்றி உறிவார்கள். மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர் இருந்ததானால் புள்ளம்பாடியில் பாசனத்திற்கு தண்ணீர் விடுகிறார்கள். இந்த தவறு செய்து மாற்றியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 4 மாதங்களுக்கு அந்த வாய்க்காலில் தண்ணீர் வரவில்லை. அப்படி இருந்து இந்த வருஷம் அந்த விவசாயிகள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரீ ரீக்கம் செய்வவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

என் தொகுதியில் உள்ள ஒரு குழைபாட்டைச் சொல்கிறேன் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்குடி ஒன்றியத்தில் 3 ஏக்கரும், புள்ளம்பாடி ஒன்றியத்தில் 10 ஏக்கரும் உள்ளன. இவைகளை சீர் செய்வவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு பாசனத்திற்காக 2.75 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தப் பணம் முழுவதையும் என்னுடைய தொகுதிக்கு செயலிட்டாலும் நிச்சயமாகப் போதாது காரணம், இதற்கு முன்னால் இருந்த என்னுடைய தொகுதியில் இருந்த மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு ஏதாவது செய்தார்களா என்றால் உண்மையில் அப்படி ஒன்றையும் அவரால் செய்யமுடியவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலவகம்)

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, அருமை நண்பர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் தொகுதியில் குறைகவணம் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் முன்னால் அமைச்சர் அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்கிறார். இந்த மன்றத்தில் இருந்து அவர் கருத்துக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்க

1979 மார்ச் 31]

[திரு. துரை முருகன்]

வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கும் அன்பின் தர்மநிங்கம் பற்றி அவர் இழித்தும் பேசக்கூடாது என்பதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஈராரயும் குறிப்பிட்டிருப் பேரவைச் சொல்லக்கூடாது.

திரு. துரை முருகன் : அன்பின் தர்மநிங்கம் செய்வனில்லை என்று சொல்வதற்கே அது அமைக்கிறப்பில் இருக்கலாமா? அப்படி எங்களுக்குப் பேச அனுமதி அளித்தால் பிரச்சனை இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என் அனுமதி கேட்டா திரு. துரை முருகன் பேசுகிறார்?

திரு. கா. ந. சண்முகம் : எங்களுக்குக் கிடைத்து இருக்கும் வரப்பிரதானமாக அன்று இருந்த வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் இல்லை. இந்த அரசு நிர்வாகமாக அமைச்சர் செய்யும் என்ற நம்பிக்கையில்லாதான் அனைத்து தெரிவித்தென் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும் புன்னம்பாடி குன்றியத்திலுள்ள கல்லகம் கிராமத்திலு னெரு நாட்களாக தடைப்பட்டு திற்தும் ஆண்டிடுகிறது திட்டத்தை திறவேற்றித்தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்தப பகுதியில் வரக்கலிக்கவேண்டும் என்று கோரிய தேரத்தின் அங் குள்ள மக்கள் குறிப்பாக தாய்மாராகத் தாய்கள் காக்கலிக்க மாட்டோம் என்று கூறிவிட்டார்கள். பின்னாலு, தாய்கள் அனைத்தித்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்ட புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சி வந்த பின்னாலு இதை திறவேற்றித் தருவதாக தாய்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கின்ற காரணத்தால் இதை திறவேற்றித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போய், பெரியகுருக்கை, திருவாரூர் ஓடை பார் மேஷன் திட்டம் இதற்காக திதியும் ஒதுக்கிவிடுக்கிறோம். இதனால் பன் பகுதிகள் பயன் அடையும். ஆகவே இதை திறவேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் மூலம் தெய்க்குளம், பேரகலப்பூர் ஆகிய கிராமங்கள் மிகவும் பயன் அடையும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சத்திரமதி ஓடைத் திட்டம், அரிசாத்திரனின் மனையிலின் பெயரால் இத்தத் திட்டம் அமைத்திருப்பதாக ித்த கிராமவாக முடித்தால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் வறுமடவார்கள். ஆகவே இதை கிராமில் திறவேற்றத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

979 மார்ச் 31] [திரு. கா. ந. சண்முகம்]

அடுத்த, விராஜதூர் ஏரியில் உடைப்பு ஏற்பட்ட போது, அதற்காக ஒரு வட்டம் ரூபாய் செலவு செய்த உடைப்பை மீட்டுத்தியிருக்கிறோம். இதற்கு செலவாகும் தொகையை கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்த கவரையை நகராட்சியின் வசப்படுத்துகிற, உயரத்தினால் விராஜதூர் பகுதி மக்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்கும். ஆனால் மக்கள் நகராட்சியை அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே பேரம் பார்த்த போது, உண்மையிலேயே மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது. (மணிவடிக்கப்பட்டது) இன்னும் இரண்டு நீமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன்.

அடுத்து, பெருவளை வாய்க்கால் சீரமைத்தவைப் பொறுத்த வரையில், இப்போது மீசவும் சீரழிந்த நிலையில் இருக்கிறது. இதன் கடைக்கோடியில் இருக்கும் சங்கேதி ஏரியை ஆழப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இதன் மூலம் 2,000 ஏக்கருக்கு பாசன வசதி கொடுக்க முடியும். இதையும் நிறைவேற்றித்தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஆவங்குடி மதராஜனம் ஏரியை ஆழப்படுத்த வேண்டும். பங்குனி வாய்க்கால் என்று ஒன்றிருக்கிறது. பெயர் தான் பங்குனி வாய்க்கால், இதன் மூலம் 20,000 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதில் குமிழி கட்டிக் கொடுத்தால் உடனடியாக 15 ஆயிரம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெற முடியும். இதையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே ஆவங்குடி மதராஜனம் ஏரியையும் சீரமைத்து, பங்குனி வாய்க்காலின் குமிழியையும் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அன்பிளக்கு அருகாமையில் உள்ள செங்கரைபூர் வாய்க்காலை சீரமைத்துக் கொடுத்தால் 2,000 ஏக்கர்கள் பாசனவசதி பெற முடியும். இப்போது அந்த வாய்க்கால் மேட்டிட்டு விடக்கிறது. இதை சீரமைப்பு செய்து, இங்கே தண்ணீர் வரும் என்று அங்குள்ள மக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையும் நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டுமுடித்துக் கொள்கிறேன்.

2. ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) அமைவில் அமைச்சர்களால் அறிவிக்கப் பெற்றவேண்டிய தொகையை பிரச்சினைகளை அறிமுகிகள் தானேடுகளுக்கு முன்கூட்டி அறிவிப்பது குறித்து.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, 242-ஆவது விதியின் கீழ் தங்களில் மேலான கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டு வருகிறேன். இரண்டு நீமிடத்தில் சொல்லிவிடுகிறேன். நான்

நான் சொல்கிறேன். எந்த அதிகாரியும் ஒரு பேரவை நடத்து கொண்டிருக்கின்றபோது எந்தப் புதிய கொள்கைப் பிரச்சனையையும், தடைமுறைப் பிரச்சனையையும் சொல்லுகிறபோது, இந்த அவையில் அமைச்சர் மூவராகச் சொல்லவேண்டும் என்பது மரபு. ஆகவே, கூப்பு அவர்களின் யோசனையை ஏற்றுக் கொள்வதோடு, விழுந்தொண்டு இம்மாதிரி அக்காமல், பேரவை நடக்கின்றபோது இப்படிப்பட்ட கொள்கைப் பிரச்சனைகளை, தடைமுறைப் பிரச்சனைகளை வேலியிலே சொல்லாமல் இருப்பது நல்லது என்று என் தீர்மானம் அளிக்கிறேன்.

8 வரவு-செலவுத் திட்டம் 1979-80
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

புறவர் ஈ. கோவிந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு வேளாண்மை-பாசனம் ஆகிய இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளிலிருந்து தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்புளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மிக மூக்கியமான இரண்டு பொறுப்புக்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதிலே அவர்கள் பேரமைப்பு வேண்டும், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு அரசு செய்ய வேண்டிய தனவாய உடனடிமகனின் முக்கிய உணவு அளிப்பதை மேற்கொண்டிருக்கிறது. பசுவையும் வெள்ளையும் அடங்காததற்கு உணவு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்திலே, அதைப் பற்றி பிரச்சினைப்பாக இப்போது எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், இந்த உணவுக்கு முக்கியமாக இருப்பது திவாரம், நீரும்தான். அந்த திவாரத்தையும் திரையும் கொண்டு உற்பத்தி செய்வதன் உழவன் தான். எனவே, உழவன் தான் இந்த நாட்டிலே சிறந்தவன் என்ற கருத்தை நம்முடைய தமிழகம் உணர்ந்திருக்கின்ற ஒரு உண்மையாகும். அந்த நிலையிலே தான் இந்த அரசு தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு உணவு அளிக்கின்ற இந்த உலர்ந்த குறிக்கோளை மனதிலே வைத்து, இந்த ஆண்டு 88.73 லட்சம் டக் தொன் உற்பத்தி செய்வதென்றும், 36.43 லட்சம் டன் பணப்பயிர் விளைவிப்பதென்றும், 8.4 லட்சம் டன் பருத்தி உற்பத்தி செய்வது என்ற குறிக்கோளை அறிவித்திருக்கிறது. இந்த அறிவிப்பு நாட்டிலே வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றாகும். ஆனால், இதை எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறார்கள்? எப்படி இந்தக் குறிக்கோளை அடையப்போகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், அதற்கு சில வழிமுறைகளை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கொள்கை விளக்கத்திலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் எவ்வளவு சிறந்த முறையிலே மேற்கொள்வதற்காக, பொதுக்கு விதைகள் அளிப்பது, அவர்களுக்கு வேண்டிய உரம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் ஆகியவை மானியமாகவும், விவசாய குறைத்தும் வழங்குவது ஆகிய இவற்றோடு, தீர்ப்பாகக் கூடியதும் அளிப்பது, அதே போல் மண்

1978 மார்ச் 31] [புலவர் கா. கோவிந்தம்]

வளத்தை ஆராய்ந்து ஏற்ற பயிர்களை விளைவிக்கச் செய்வது என்ற வகைகளிலே, இந்தக் குறிக்கோள்களை அடைய முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இது போதுமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நான் முன்பே சொன்னியது போல், நிலமும், நீரும், இன்னும் இப்படிப்பட்ட உப கருவிகள் எல்லாம் இருந்தாலும், அவைகளை எல்லாம் ஒன்றுபடுத்தி உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயி தன் மனதிலே அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு உழைத்தால் ஒழிய இத்தகைய காரியங்கள் நடைபெறாது. அப்படி உழவர்கள் காரியங்கள் செய்வதில்லை என்று சொன்னால் குறிக்கோளை அடைய முடியாது. குறிக்கோளை அடைய முடியாது என்று சொன்னால், நாட்டு மக்களுக்கு பரிசையப் போக்குகின்ற அந்தப் பணியை இந்த அரசு ஏற்படுத்த முடியாது. ஆகவே, இந்த அமைச்சர் அவை, விவாதத்தை மேற்கொள்கின்ற தோரத்திலே, இன்றைக்கு நம்முடைய விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன என்பதைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியது தனவாய் கடமைவாகும்.

அவனை எங்கோரும் புசுந்திது பாராட்டுகிறோம். வள்ளுவரும் கூட புசுந்திது பாராட்டுகிறார். 'உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி', 'உழுதன்று வாழ்வாரே வாழ்வார்', 'உழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்' என்றெல்லாம் புசுந்திது கூறியிருக்கின்றார். நீங்கலும் பாராட்டியிருக்கின்றீர்கள். பாராட்டியிட்டாய் போதுமா? பாராட்டுவதோடு நிற்கக்கூடாது. அவனுடைய வயிற்றை வாழவைக்கக்கூடிய நிலையில், நாட்டு மக்களை வாழவிக்க அவனுடைய வாழ்வு வளம் பெறக்கூடிய நிலையில் அவனுடைய கோரிக்கைகளை எண்ணிப்பார்த்து நிறைவேற்றுவதைத் தனவாய் கடமைவாக மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் வேளாண்மைத் துறையில் நம்முடைய குறிக்கோளை அடைய முடியும்.

இந்த மன்றத்தில் பல மானியக் கோரிக்கைகள் வந்தன. அவற்றைப் பார்க்கின்ற போது சில துறைகளிலே செலவிடுவது குறைவாகவும், அந்தத் துறை மூலம் வரும் வருவாய் அதிகமாகவும் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்வ வேண்டுமென்றால் கிற்பனை வரித் துறைக்கு செலவுக்காகக் கோரப்பட்டிருக்கும் மானியத் தொகை ரூ. 5.88 கோடி. ஆனால், அந்த கிற்பனை வரித் துறை மூலமாக அரசுக்குக் கிடைக்கும் வருவாய் 291.30 கோடி ரூபாய். அதுபோலவே கண்டி வரிகளத்துறைக்குக் கோரப்பட்டிருக்கும் மானியத் தொகை 1.58 கோடி ரூபாய். அந்தத் துறை மூலம் அரசுக்கு வரும் வருவாய் 88.95 கோடி ரூபாய். முத்திரைத்தாள் பத்திரப் பதிவுக்குச்

[புதுவதி கா. கோவிந்தன்]

[1979 மார்ச் 31]

செலவிடுகிற பணம் 3.26 கோடி ரூபாய்; வருவாய் 32.20 கோடி ரூபாய். ஆக சில துறைகளில் வருவாயை எதிர்பார்க்கிறோம். சில துறைகளில் வருவாயை எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

உதாரணத்திற்குக் கல்வி மானியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அந்தத் துறைக்கு 208.53 கோடி ரூபாயைச் செலவிடுகிறோம். ஆனால், அந்தத் துறை மூலம் அரசுக்கு வருவிற வருவாய் 6.56 கோடி ரூபாய்தான். மருத்துவத்திற்கு 68.40 கோடி ரூபாய் செலவிடப்படுகிறது. ஆனால், வருவாய் 5.05 கோடி ரூபாய்தான். சாலைகளும் பாணிகளும் என்ற துறைக்குச் செலவிடுகிற தொகை 45.02 கோடி ரூபாய்; ஆனால், வருவாய் 1.55 கோடி ரூபாய்தான். அதுபோலவே பாசனத் துறைக்கு எவ்வளவு செலவிடுகிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளுக்கும் சேர்த்து 54.03 கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறோம். ஆனால், அந்தத் துறை மூலம், தண்ணீர்த் தீர்வை மூலம் வருவாய் 7.16 கோடி ரூபாய்தான். 54 கோடி ரூபாய் செலவிடுகிற அந்தத் துறை மூலம் எதிர்பார்க்கப்படு 7.16 கோடி ரூபாய்தான். இந்த வரி கூட குடிசைகள் தலைவர் ஆட்சி காலத்தில் முதல்தரமான தண்ணீர்த் தீர்வை 10 ரூபாயாக இருந்தது 12 ரூபாயாகவும், இரண்டாந்தரம் 10 ரூபாயும் விதிக்கப்பட்டது. அதனை இந்த 12 ரூபாயை 10 ரூபாயாகவும், 10 ரூபாயை 8 ரூபாயாகவும் குறைத்திருக்கிறது. அப்படிக்குறைத்திருப்பதற்குக் காரணம் இது சமூகாயப்பணி. எப்படி கல்விக்கும், மருத்துவத்திற்கும், சாலைகளுக்கும் செலவிடுகிற பணம் சமூகாயப் பணி என்று எங்கிற காரணத்தால் அதிலிருந்து வருவாயை எதிர்பார்க்கக் கூடாது என்று உத்தேசிப்பதைப்போடு செலவிடப்படுகிறதோ அதைப்போலவே பாசனத் துறையிலும் 54 கோடி ரூபாயைச் செலவிட முன்வந்திருக்கிறது. அதிலிருந்து வருவிற 7.16 கோடி ரூபாயைக் கூடக் குறைக்க வேண்டுமென்ற நினைப்பு வந்திருக்கிறது. இந்த நினைப்பு வரவேற்கக்கூடிய நினைப்பு. இந்த நோக்கம் இன்னொரு துறைக்கும் செல்ல வேண்டுமென்பதைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அனைத்துமேல் மூலமாக வருவிற தண்ணீரை வைத்து விவசாயம் செய்வதுபோல் கிணற்றை வெட்டி மோட்டார் பம்பு வைத்து விவசாய விவசாயம் செய்கிறார்கள். அப்படியப்பட்ட நிலையில் கிணற்றை வெட்டி, மோட்டார்வை வைத்து அதன் மூலம் பாசனம் செய்கிற அந்த விவசாயியின் மீதம் இந்தச் செலவோட்டம் செய்வ வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதனால் என்ன நிலைமை என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

[முற்பகல் 11-50]

1976-77 ஆம் ஆண்டு மிகவாசிய தீர்வாக அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1979 மார்ச் 31]

[புலவர். கா. கோவிந்தன்]

இந்த அறிக்கையிலே ஆண்டு மொத்தச் செலவு 162.75 கோடி என்ற கோடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மொத்த மின்சாரத்திலே வேளாண்மைக்காக பயன்படுத்துகிற மின்சாரம் 26 சதவீதம்தான். அப்படியே பயன்படுத்துகிற மின்சாரத்திற்காகப் பெறப்படுகிற சட்டணத்தில் மூலமாக 35.40 கோடி ரூபாய் வருகிறது என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மின்சாரத் துறை வேளாண்மைக்காகக் கொடுக்கிற மொத்த மின்சாரத்தில் அளவு 26 சதவீதம். அந்த 26 சதவீத மின்சாரத்திற்காகவேளாண் பெரும் குடி மக்கள் 35.40 கோடி ரூபாய் சட்டணமாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைக்குப் பயன்படுத்துகிற 26 சதவீத மின்சாரத்திற்கு மின்வாரியம் ஏற்கின்ற தொகை 42.31 கோடி ரூபாய். ஆனால், அந்த வகையிலே அது பெறுகிற தொகை 35.40 கோடியாகும். 54 கோடி ரூபாய் செலவழித்து 7.16 கோடி ரூபாயை பாசனத் துறையிலே கழிப்பாக்கிற அரசு. அதே வேளாண்மைக்குப் பயன்படுத்துகிறபோது 45 கோடி ரூபாயை செலவழித்துவிட்டோம், எங்களுக்கு 35 கோடி ரூபாய் மைத் தாருங்கள் என்று கேட்பது முறைதானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நாட்குறிப்பிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறபடி பார்த்தால், ஆற்றல் பாசனம், குளத்துப் பாசனம் ஆகிய இரண்டு பாசனங்களுடைய பரப்பு 1,476 ஹெக்டேர் அதாவது 26 லட்சத்து 47 ஆயிரம் ஏக்கர். இன்றைப் பாசனம் மூலம் 865 ஹெக்டேர் அதாவது 26,48,575 ஏக்கர் தீயம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாடு அரசின் நிதிநிலைக் குறிப்புக்கம் 69 இல் தண்ணீர் தீர்வை மூலம் வரவு 7.16 கோடி எனக் கூறுகிறது. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் கொடுத்துள்ள 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான ஆண்டுக் கணக்கு ஐந்தொகை என்ற நூலின் 21-வது பக்கத்தில் விவராயத் துறை மூலம் மின்சாரக் கட்டணம் வரவு 35.95 கோடி எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. 3 லட்சத்து 47 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு 7.16 கோடி என்றால் ஒரு ஏக்கருக்கு தண்ணீர் தீர்வை 20 ரூபாய் ஆகிறது. 20 லட்சத்து 48 ஆயிரத்து 575 ஏக்கருக்கு 35.95 கோடி ரூபாய் என்றால் ஒரு ஏக்கருக்கு மின்சாரக் கட்டணம் 175 ரூபாய் ஆகிறது. மின்சாரக் கட்டணம் என்பது தண்ணீருக்காகச் செலவிடப்படுவதே. ஆற்றல் காக்வாய், குளம் ஆகிய பாசனப் பகுதியில் ஒரு ஏக்கருக்கு தண்ணீருக்காகச் செலவிடப்படுவது 20 ரூபாய் என்றால், இன்றைப் பாசனப் பகுதியில் ஒரு ஏக்கருக்குத் தண்ணீருக்காகச் செலவிடப்படுவது 175 ரூபாய் என இருப்பது முறைதானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

[முன்வர் கா. கோவிந்தன்]

[1979 மார்ச் 3]

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1976-77 ஆம் ஆண்டு நிர்வாக அறிக்கை பக்கம் 23 இல் தொழில் துறை பவன்படுத்திய மின்சாரம் 3051 மில்லியன் யூனிட் என்றும் வேளாண்மைத் துறை பவன்படுத்திய மின்சாரம் 1632 மில்லியன் யூனிட் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான ஆண்டுக் கணக்கு ஐந்தொகை என்ற தரவில் பக்கம் 21 இல் 1977 இல் தொழில் துறை மூலம் வரவு ரூ. 54,28,90,782 என்றும், வேளாண்மைத் துறை மூலம் வரவு ரூ. 35,39,73,413 என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மைக் காகப் பவன்படுத்தியது 1982 மில்லியன் யூனிட் செலுத்திய கட்டணம் 35,39,73,413 ரூபாய்; ஆப்படி என்றால் ஒரு யூனிட் இக்கு 21 காசு. மீட்டர் வாடகை இதில் சேரவில்லை. இப்படி தொழில் துறைக்கு 18 ரூபாய் என்றும் விவசாயத் துறைக்கு 21 காசு என்றும் வசூலிப்பது நிவாயம் தானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நாம் மூன்பே இந்த மன்றத்திலே ஒரு மூன்றை கூறி இருக்கிறேன். சிறு விவசாயிகளுக்கு 12 காசுகள்தான் என்று சொல்கிறார்கள். அது தவறான கணக்கு என்று சொன்னேன். ஒரு விவசாயி 41 யூனிட் இக்கு 12 காசு வீதம் ரூ. 4.72 கட்ட வேண்டுமென்று போட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் மீட்டர் வாடகை சேர்க்கப்பட வில்லை, மற்ற கட்டணங்கள் என்ற மூன்றையே 4 ரூபாய் என்றும் 5 ரூபாய் என்றும் போட்டு மொத்தம் ஒரு யூனிட் இக்கு 34 காசு போட்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இப்படி ஒரு யூனிட் இக்கு 12 காசு என்று போட்டாலும் கூலி 34 காசுகள் வசூலிப்பது மூன்ற்தானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த நிலையில் இதிலே நம்முடைய அரசு புதிய கண்ணோட்டத்தை, புரட்சிகரமான கண்ணோட்டத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்ன செய்ய வேண்டும், நம்முடைய பாசனத் துறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அமைச்சரவர்கள் எப்படி பாசனத் துறை மூலம் அதிகமாகச் செலவிட்டாலும்கூட, 7.16 கோடி ரூபாய்தான் வசூலாய் என்று இருந்தாலும்கூட, இதுவொரு சரூகப் பணி என்ற மூன்றையே விவசாயிகளிடத்திலேயிருந்து செலவு அளவிற்கு வசூலானத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டாமென்று நினைக்கிறார்களேனோ அதைப்போல, மின்சாரத் துறை மூலம் அவர்களுக்கு மின்சாரம் அளிக்கின்ற காரணத்தால் நாம் செலவிடுவது அதிகமாக இருந்தாலும், அவர்களைவிடத்திலேயிருந்து நாம் செலவிடும் அளவிற்குக் கட்டணத்தை

[1979 மார்ச் 31]

[புதுவர் கா. கோவிந்தன்]

எதிர் பார்க்க வேண்டுமென்று நினைக்கின்ற நினைப்பையும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். இது ஒரு சமூகநாயகியாக, உணவு உற்பத்தி செய்து கொடுப்பதற்காகத்தான் இந்த மின்சாரம் பயன்படுகிறது என்ற முறையிலே அமைக்கக் கூடுதலாக வேண்டும். இப்பொழுது ஏக்கருக்கு இவ்வளவு தீர்வை என்று விதிப்பதைப்போல இதை நினைப்பதும் மின்சார மோட்டார்கள் வைக்கும் பயிர் செய்யும் விவசாய நிலத்திலே ஒரு போகத்திற்கு இவ்வளவு என்று அதிகமாகப் பார்க்க வேண்டும். அண்ணக்கட்டு, காக்கவாய் ஆகியவைகளின் மூலம் விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்கு நினைப்பை வேறு. ஆனால் இன்றுகள் வெட்டி, மின்சார மோட்டார்கள் அமைத்துப் பயிர் செய்யும் அந்த அளவைப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 9 இலட்சம் மின்சார மோட்டார்கள் ஒதுக்கினால், மற்றபடி இன்றுகளில் ஆயில் எண்ணெயை வைத்து பயிர் செய்யும் அளவில் கிட்டத்தட்ட 10 இலட்சம் இன்றுகள் இருக்கின்றன. அமைச்சரவர்கள் கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நிகுவெங்கிடு அவர்கள் பேசினார்கள் என்று கருதுகிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள இன்றுகளில் குவித்துப் பார்த்தால் தலைமீடே இருக்கின்ற தலைப்பானை விழுத்துகிறதும் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவிற்கு நான் மதிப்பீட்டினை என்னாலும், சராசரியாகப் பார்த்தால், இன்று வெட்டி, 80 கட்டிடம் கட்டி, மின்சார மோட்டார் வைக்க அதை கட்டி, மின்சார மோட்டார் வைப்பதற்குக் கிட்டத்தட்ட குறைந்தது 20,000 ரூபாய் ஆகும். ஆக, பத்து இலட்சம் இன்றுகளுக்குக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாயை மின்சாரம் மூலம் பயிர் செய்யும் விவசாயிகள் இந்த தொழிலுக்காக முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாயை முதலீடு செய்திருக்கின்ற பொழுது, மேலும் மின்சாரக் கட்டணத்தை விதிப்பது முறையானா என்பதை என்னிடம் பார்க்க வேண்டும். நீங்கள் முன்பு சொன்னதைப்போல பாசனத்தில் மூலம் அதிகமாகச் செலவிட்டாலும், 7.16 கோடி ரூபாய் வந்தாலும் போதும் என்று இருப்பதைப்போல, இதுவும் உணவு உற்பத்திக்காக விவசாயிகள் செல்கின்ற முயற்சியாக என்ற முறையின், அதிகமான கட்டணத்தை வாங்க வேண்டுமென்ற கண்ணோட்டத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் உங்களுக்கும் இலாபம் உண்டு. மீட்டர் வைக்க வேண்டியதிருந்தால், கரண்டி இருட்டு என்று வழக்கு போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை, பிப் போடுவதற்கு ஏராளமான ஆட்கள் வைக்க வேண்டியதிருந்தால், முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், மீட்டர் ரீடிங் எடுக்கக்கூடத் தேவியாதவர்கள் வேலைகளில் இருக்கிறார்கள், அவர்களை விட்டிருந்து அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுகூட இல்லாததால் என்று சொன்னார்கள். இந்த முறையின் செய்தால் இந்த வேலையும் இன்னமறி போய்விடும், பிப் கெட்டித் தேவையின்றை, தண்ணீர் தீர்வை வசூலிக்கின்றவர்களே இதையும் வசூலித்து விடலாம், கிராம அதிகாரியே வசூல் செய்து

[திரு. புலவர் கா. கோவிந்தன்]

[1979 மார்ச் 31]

விடுவார். ஆகவே, புரட்சிகரமான முதலமைச்சர் கீற்றிடுக்கி வார் என்று சொல்லும் அரசு நாம் சொல்லுகின்ற இந்த புரட்சிகரமான திட்டத்தைப்பற்றி மறு ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாம் எதற்காக இதைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மிகப் பெரிய பிரச்சனையாகிய உணவுப் பிரச்சனையை நம்முடைய அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு உணவு கழங்க வேண்டியது அரசினுடைய கடமையாகும். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நாட்டிலே உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்ட நேரத்தில் வெளி நாடுகளிலேயிருந்து அரிசியை வரவிட்டு நாம் நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுத்த நேரத்தில் அரசுக்கு ஏற்பட்ட கடன் எவ்வளவு, அரசுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ்வளவு என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நாம் ஒரு கணக்கைக் கேட்டோம். செகரட்டேரியட்டில் சில அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அதை உங்களுக்கு கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். தேயும் பார்த்தமொழுது, 1973-74 ஆம் ஆண்டிலே சிலிப் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் செய்த வியாபாரம் என்ன? அந்த ஆண்டிலே 1973-74 ஆம் ஆண்டிலே 2.77 இலட்சம் டன் சிலிப் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் வியாபாரம் செய்திருக்கிறது. அதற்கு எவ்வளவு முதலீடு என்று பார்த்தால் 21 கோடி ரூபாய், திரவாகத் செலவு 58 இலட்சம் ரூபாய், இலாபம் 5 இலட்சம் ரூபாய். ஆக, 2.77 இலட்சம் டன் வியாபாரம் செய்ததற்காக இந்த அரசு 21 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்து 58 இலட்சம் ரூபாயை திரவாகத் செலவு செய்து 5 இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் பெற்றிருக்கிறது என்ற கணக்கை வைத்துப் பார்த்தால் 88 கோடி இலட்சம் டன் உற்பத்தி செய்வ வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவ்வளவு பொருள்களையும் நாம் உற்பத்தி செய்தால்தான் நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்குப் பசுவியத்தை என்று சொல்லுகின்ற நிலை உருவாகும். இவ்வளவையும் உழவன் உற்பத்தி செய்யாமல் கிட்டுகிட்டு, இவ்வளவு பொருள்களையும் வெளிநாடுகளிலேயிருந்து வாங்கி விற்று என்றால் எவ்வளவு என்பதைப் பற்றிச் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[நம்பகம் 12-00]

இந்த மன்றத்திலே நம்முடைய ப. உ. ச. அனார்கன் இந்த அரசு அரியாணாசினே போய் நெல் வாங்கிய நிபந்தி பற்றி சொன்னார்கள். அதிலே நடத்த ஊழலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அரியாணாசினேயிருந்து வாங்கிய கொஞ்ச நெல்லுக்கே அவ்வளவு பாடு படவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னால், நாட்டு மக்களுக்கு வேண்டிய அவ்வளவு நெல்லையும்

1979 மார்ச் 31] [திரு. புலவர் கா. கோவிந்தன்]

வாங்க எவ்வளவு பெரிய திட்டம் ஏற்படும். எவ்வளவு பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பை எவ்வாறு அவன் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறான். உழவன் கமத்து கொண்டிருக்கிறான். உழவன் கமக்கிற அந்தச் சமையை நீங்கள் கொஞ்சம் இதக்க வேண்டுமென சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(மணியடிக்கப்பெற்றது) இன்னும் 1 மணி நேரமாவது கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'டிமாண்ட்' 1 மணி நேரம் ஒயிண்ட் அப் பன்ஸிப் கோடுவார்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. 20 நிமிஷம் கொடுத்துக்கொள். இன்னும் 5 நிமிஷத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : 20 நிமிஷம் என்றால் நான் உட்காந்தது விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 11-45-க்கு ஆரம்பித்தீர்கள். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் 1 மணி நேரம் என்று தேட்டால்.....

புலவர் கா. கோவிந்தன் : ஒயிண்ட் அப் பன்ஸிப் பேசுவதற்கு எப்பொழுதும் 1 மணி நேரம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை. இல்லை. இன்னும் 5 நிமிஷத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இருக்கின்ற நிலைமையிலே உழவனுடைய கைமையைக் குறைக்கவேண்டும். எப்படித் குறைப்பது. அவனுக்கு கட்டுப்பாடுவாக்கெடுப்பை விடவேண்டிய கைமையைக் கொடுக்கவேண்டிய கைமையைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களும் உணர்ந்துள்ளார்கள். என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ஆளுநர் உரைவிலே, மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். முதல் பக்கத்திலே, 'தமிழக அரசு, நெல்லுக்கு அதன் உற்பத்திக்கு ஆதம் செலவைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, நிபாயமான அடிப்படையில் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என மத்திய அரசை வலியுறுத்தி வருகிறது. இதுபற்றி பிரதமருக்கும், மத்திய வேளாண்மை துறை அமைச்சருக்கும் முதலமைச்சர் கடிதம் எழுதி அரசின் கொள்கையை வற்புறுத்தினார். இதன் விளைவாக மூன்று கொடுத்த வந்த ஒயிண்டால் ஒன்றுக்கு 78 ரூபாயிலிருந்து 85 ரூபாயாக

[புனவர் கா. கோவித்தன்]

[1979 மார்ச் 3]

கட்டிட ரக நெல்லுக்கு மத்திய அரசு அடிப்படை விலையை உயர்த்தியுள்ளது. இது விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் உற்பத்திக்குச் செலவிடும் தொகைக்குச் சமமாகக் கூட இல்லை. கோதுமையின் கொள்முதல் விலை காலபடி செலவை அனுசரித்து மத்திய அரசினரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள நேரத்தில், அதே அடிப்படையில் நெல்லின் கொள் முதல் விலையையும், நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்ற தமிழக அரசின் தீர்மானமான கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படாதது வருத்தத்தக்கது. என்று நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நாம் தேர்தலைக்கு முடிவு எடுத்ததைப் போல், புனவர் அவர்கள் சொல்கிற அடுத்ததைப் பார்த்தால், ஒரு மணி நேரம் வேண்டுமென்றோர், அவர் பேசி, பிறகு 2 பேர் பேசி, அடுத்து பாஸ் வன் மானியத்தை எடுக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். நான், புனவர் 20, 25 நிமிடத்திலே முடிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். முடியாது என்று சொல்கிற இதே புனவர், இத்தத் தலைவர் இருக்கையிலே உட்கார்த்திருக்கும்போது, எப்படி என்னை உட்கார வைத்தார் என்பது இங்குள்ளவர்களுக்குத் தெரியும்.

புனவர் கா. கோவித்தன் : வினாவு ஒரு நிமிடம் கூட எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன். (குறுக்கீடு.).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கைகளுர் சொன்ன மாதிரி 12-15-க்குள் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

புனவர் கா. கோவித்தன் : ஒயின்ட் அப் பண்ணிப் பேசுகிற நேரத்தில் தலைவர்கள் பேசினாலும் சரி, மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசினாலும் 1 மணி நேரம் பேசியிருக்கிறார்கள். பேரவைத் தலைவர், இங்கே உறுப்பினராக உட்கார்த்திருத்தபோழுது ஒயின்ட் அப் பண்ணிப் பேசுவியை, பேசியிருந்தால் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 35 நிமிடம் அதிகம், தயவு செய்து ஒத்துழைக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு, 2 பேர் பேசி, பாவனை மானியத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

புனவர் கா. கோவித்தன் : இது மிக முக்கியமான பிரச்சனை. நாட்டிலே முக்கியமான பிரச்சனை, நாட்டு மக்களுக்கு உணவு அளிக்கும் பிரச்சனை, இட்டத்திட்ட 100 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, வேண்டிய நேரத்தை கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 31] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

ஆளுநர் உரைவில் மேலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசு தியாயமான வினை தரவேண்டியதன் கருவியாகத்தான் கொடர்த்து வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. உற்பத்தியாளருக்கு தியாயமான வினையை திரண்டிக்கும் போது, துகரவோர்க்கும் தியாயமான வினையில் அரிசி விடைக்கச் செய்வதற்காக, கொதுமைக்கு இது வரை தரப்பட்டு வந்த அளவில், அரிசிக்கும் மானியம் தர மத்திய அரசு முன் வரவேண்டுமென்ற கருத்தை தமிழக அரசு கொடர்த்து வலியுறுத்தும்' என்று, தேற்ற ஒரு கேள்விக்குப் பதிக் கொள்கிறபோது, அமைச்சர், கொதுமைக்கு ஒரு குவிண்டாளுக்கு ரூ. 23.15 மானியமாக மத்திய அரசு தருவதும்; ஆனால், நெல்லுக்கு ஒரு குவிண்டாளுக்கு மேலும் 4 உரக கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது எப்படியப்பட்ட கெவலமான திணை என்பதை என்னிப் பார்க்க வேண்டும். அமைச்சரவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போகிறேன் என்று சொன்னார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கும், திரு. இராமசாமி அவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒயின்டிங் அப் செய்து பேசுகிறேன் என்று சொல்பவர்கள் உங்களுக்கு வாய்ப்பு விடைக்க தியாயம் இல்லை. நான் திரு. சாமிசு பாட்சா அவர்களுட்க்குக் கேட்டேன், பரவாயில்லை அனுமதிக்கலாம் என்று சொன்னார். நானும், அப்படியே என்னி இருக்கேன். இப்போது புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசுகிற வேகத்தைப் பார்த்தால், அவர் 12.15-க்கு முடிப்பாரா என்று தெரிகலில்லை. மேலும், ஒயின்டிங் அப் புக்குப் பிறகு பேசுவதற்கு அனுமதிப்பது இல்லை. ஆகவே, மன்னிக்கவேண்டும்.

திரு. து. இராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, அவருக்கு 1 மணி நேரம் பேச வாய்ப்பு அளிக்கிறீர்களா அல்லது குறைக் கிறீர்களா என்பது பிரச்சனை அல்ல—அவர் எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொண்டாலும், எங்களுக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பிரதான எதிர்க் கட்சி கூடலிலில் ஒயின்டிங் அப் பண்ணி பேசுகிறேன் என்று சொல்லி விட்ட பிறகு உங்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுப்பது என்று மரபு அல்ல. அவர் ஏற்கனவே பேரவைத் தலைவராக இருந்தவர். ஆகவே, அவர் 20-25 நிமிடங்களில் முடித்து விடுவார் என்று பார்த்தேன். 35 நிமிடம் கொடுக்கிறேன் என்றால் முடிவாக ஒரு மணி நேரம் வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள். ஆகவே, உங்கள் இருவருக்கும் வாய்ப்பு இல்லாமைக்கு நான் வருத்துகிறேன். மன்னிக்கவும் வேண்டுகிறேன்.

[1979 மார்ச் 3]

புலவர் கா. கோவிந்தன்: பேரவைத் தலைவராக இருக்கும் நாங்களும், நானும், எதிரக் கட்சித் தலைவர், மூத்தவரைத் தேவர், கலியமாணிக்கம் அம்பலம், ராமசாமி, முத்தையா, சதாசிவம், கவாமிதான் ஆடுவோர் இந்த மன்றத்தில் எதிரக் கட்சி வரிசையில் உட்காரித்து இருந்த நேரத்தில் விவசாயியை எதிர்த்து இந்த எட்டமன்றத்தில் உண்ணாவிரதம் உட்காரித்து இருக்கிறோம். அப்போது, 'உண்ணாவிரதம் இருப்பது உடம்புக்கு நல்லது என்று போர்ட் எழுதி வைத்தார்கள்' ஆளும் கட்சியில் இருத்தவர்கள். இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் உண்ணாவிரதம் உண்ணாவிரதம் செய்து விட்டு டெல்லிக்குச் செல்வோம், தமிழ்நாடு எக்ஸ்பிரஸில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் டிக்கெட் ரிசர்வேஷன் செய்ய, 235 உறுப்பினர்களுக்கும் டிக்கெட் ரிசர்வேஷன் செய்யத் தயாரா, செய்வாரா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே விவசாயப் பற்றிக் கொள்ளார்கள். நாங்கள் கொடுத்ததையிட அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். என்றுகூட கொள்ளார்கள். கொடுத்தார்களா? அந்த நிலைக்கு விவசாயி கவிடத்தில் இருந்து வாங்கியவர்களை எல்லாம் இன்னை நிராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருத்தபோது என்னசெய்தது? விவசாயி அறுவடை செய்து நெல்லை கொண்டு வருகிற நேரத்தில் அவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்தது. அதே நேரத்தில் அரிசி விலையும் உயரக் கூடாது என்று விலையினைக் கடைகளையும் ஆங்காங்கு திறத்தது. இன்னதற்கு அந்த முறையில் அரசு நடந்து கொண்டார்களா? இல்லை, என்ன செய்தார்கள். 89 ரூபாய் ஒரு குவிண்டாளுக்கு, எவ்வளவு கொண்டு வந்தாலும் காங்கத் தயார். 89-க்கு வாங்குகிறோம் என்று கொண்ணால் வாங்குவதற்கு வழி செய்தார்களா? அவர்களுக்கு விவசாயக் கடன் அளக்கும் அத்தகைய நிலை ஏற்பட்டதா? விவசாயி உற்பத்தி செய்கிற நேரத்தில் விலை குறைகிறது. அந்த நேரத்தில் நெல்லை என்னிடத்தில் வைத்து கடன் வாங்கி, நல்ல விலை வருகிற நேரத்தில் கிறகவரம் என்று சொல்லலாம். விவசாயக் கடற்றைச் சங்கங்கள் கடன் கொடுக்கின்றன என்று சொன்னாலும், 75 சதவீதம்தான் கொடுக்கிறார்கள். அப்படியானால் 100 ரூபாய் வேண்டும் என்றால் இரண்டு மூட்டை வைக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தாலும் மூட்டைக்கு 10 பைசா கொடுக்க வேண்டும், இரண்டு மூட்டைக்கு 20 பைசா, லட்டி 18 சதவீதம், இஞ்சரன்ஸ் 4 பைசா, ஆக 42 பைசா ஒரு விவசாயி ரூ. 100 கடன் பெற்றால் கொடுக்க வேண்டும். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் லட்டிக்கு அட்டினை வாங்கி, லட்டியை அடைக்க அட்டினை கிறந்தபோல் இருக்கிறது.

[1979 மார்ச் 31] [புதுவர் கா. கோவிந்தன்]

ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கூடங்களைக் கட்டிடம் என்ன திட்டம் எடுத்துள்ளது என்றால் அங்கே கொண்டு செல்லும் விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு மட்டும் கமிஷன் வாங்கினால் தீராவும். ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கூடங்களுக்கு வராமல் பண்டங்களின் விற்பனையும் பொருள்களுக்கும் ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கூடம் கமிஷன் வசூலிப்பது என்ன திட்டமாம் என பதில் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பகுதி பற்றி சொன்னார்கள். பகுதி வாங்குவதற்கு காட்டன் கார்ப்பரேஷன் அமைத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாங்குவது இல்லை. அவர்கள் வாங்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் தருமபுரி மாவட்டத்தில் 5 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மதிப்புள்ள பஞ்சு தேங்கியிருக்கிறது. வாங்குவோர் இல்லை. பாதி விவசாய இல்லை. மஞ்சள் போட்டு கோவை விவசாயிகள் பெரும் பணக்காரர்கள் ஆகி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தற்போது நிலைமை என்ன என்றால் மஞ்சள் விவசாயிகள் பெருத்த நஷ்டத்திற்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். நானே போட்டு ஏமாந்தேன். சென்ற ஆண்டு விற்பனை ரூ. 1,290 முதல் 1,500 வரை. இந்த ஆண்டு 450 ரூபாய்தான் விற்பனை. அமைச்சர் சொன்னார். இதை உண்மை என்று ஒப்புக் கொள்கிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

சரும்பைப் பற்றி இங்கே ஒரு கேள்வி கேட்டார் ஆறுமுகம். ரூ. 112 என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ரூ. 85 தானே கொடுக்கிறார்கள். அவர் கேட்டதற்குப் பிறகு தானும் ஒரு துணை வினா கேட்டேன்.

தான் கேட்டேன்—தங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற அளவுக்கு அதிகமான விவசாயம் பார்க்கலாம் இனி சரும்பு பறிக்க மாட்டார்கள். அது சரும்பு பறிக்குவோருக்கு பாதுகாப்பு அளிக்காது. விவசாயம் திருப்திகரமாக இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் விவசாயி கடனாளியாக இருக்கிறான்.

கட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லை. அவர் பெருமையாகச் சொன்னால், 'கம்பென்டியம் ஆன் கோவாபர்ரட்டிக்ஸ் லாமென்ட்' என்ற புத்தகத்தில் ஒரு கணக்கை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கை இங்கே சொல்வதென்பது.

இராம விவசாயக் கட்டுறவுச் சங்கம் 1968-69-ல் 31.93 லட்சம் உறுப்பினர்களைக் கொண்டு 39.25 கோடி தடவ் வழங்கியுள்ளது. அதாவது தனி நபருக்கு 123 ரூபாய் வீதம் வழங்கியுள்ளது. அந்த ஆண்டு தங்களை கட்டத் தவறி 25.8 சதவீதமாக இருந்தது.

[முனைவர் கா. கோவிந்தன்] [1978 மார்ச் 3]

1977-78-ல் 47.58 லட்சம் உறுப்பினர்களைக் கொண்டு 120.89 கோடி கடன் வழங்கியுள்ளது. அதாவது தனி நபருக்கு 353 ரூபாய் வீதம் கடன் வழங்கியுள்ளது. அந்த ஆண்டு தவணை கடத்த பாக்கி 32.9 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. இதை இந்த புத்தகத்திலே பக்கம் 2-3-ல் காணலாம். இது பெருமைதான் ?

நாங்கள் இவ்வளவு உறுப்பினர்களைச் சேர்த்தோம்; இவ்வளவு கடனைக் கொடுத்தோம் என்று கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் பெருமைப் பட்டுக் கொள்ளலாம். ஆனால் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் பெருமைப் பட முடியுமா ? கடன் வாங்குகிறவர்கள் எண்ணிக்கை உயர்த்திடுக்கிறது. கடன் தொகை உயர்த்திடுக்கிறது—கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் ஆற்றல் குறைந்து தவணை கடத்த பாக்கி அளவு உயர்த்திடுக்கிறது. கடன் தொகை 123 ரூபாயிலிருந்து 353 ரூபாயாக உயர்த்திடுக்கிறது. கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் ஆற்றல் குறைந்த விட்டது. ஆனால் கடன் தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. இது வேளாண்மைக் கூட்டுறவுத் துறையில் வழங்கப் பட்ட குறுகிய-கால கடனைப் பற்றியது.

அடுத்தபடியாக இருப்பது நிலவள வங்கிக் கடன். 1968-69 5.17 லட்சம் உறுப்பினர்கள்; 1977-78-ல் அந்த எண்ணிக்கை 13.94 லட்சமாக உயர்ந்து விட்டது. தவணைக் கடத்த பாக்கி 1968-69-ல் 38 லட்சமாக இருந்தது - அதாவது 12 சதவீதமாக இருந்தது. 1977-78-ல் 32 கோடியே 38 லட்சமாக அதாவது 67 சதவீதமாக உயர்ந்து விட்டது. மொத்தக்கடன் 1968-69-ல் 43 கோடியே 35 லட்சமாக இருந்தது. 1977-78-ல் 140 கோடியே 40 லட்சமாக உயர்ந்து விட்டது. மொத்தமாகப் பார்த்தால் தமிழக விவசாயிகள் இன்னும் 347 கோடி ரூபாய்க்கு கடனாளிகள் இருக்கிறார்கள். இதுதான் தமிழ்நாட்டு விவசாயிகளின் நிலைமை.

இந்த பத்திரிக்கையில் 27-2-1979 அன்று பார்லிமென்டில் கடைபிடிக்க ஒரு சம்பவம் கூத்திடுக்கிறது. பெரிய, பெரிய விப்பாரிகளின் பொருளைதான் தான் கடத்த 10 ஆண்டுகளில் பன்மடங்கு பெருகியிருக்கிறது என்று பூபேஷ் குப்தா சொன்னதை மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் சாத்தி பூஷன் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாத்திபூஷன் விளக்கம் சொல்லும் போது பூபேஷ் குப்தா சொல்கிறார். டாட்டாவின் மூலகீடு 1966-ல் 505 கோடி; 1977-ல் 980 கோடி. பிரிவாயின் மூலகீடு 1966-ல் 485 கோடி; 1977-ல் 970 கோடி. ஆக இந்த 10 ஆண்டுகளில் இவர்களுடைய மூலதனம் பன்மடங்கு கூடியிருக்கிறது.

[1979 மார்ச் 31] [முனவர் கா. கோவிந்தன்]

பெரிய, பெரிய முதலாளிகளின் முதலீடு 10 ஆண்டுகளில் பன்மடங்கு கூடியிருக்கிறது. ஆனால், விவசாயிகள் 350 கோடி, 400 கோடி ரூபாய்க்கு கடனாளியாக இருக்கிறார்கள். "நுகை எண்ணிப் பார்த்த வேண்டாமா? ஆகவேதான் இந்த நிலைமையை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தும் போது விவசாயிகளில் பிரச்சனைகளை மறுபரிசீலனை செய்வ வேண்டுமென்ற கருத்தை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட காரணங்களால் வரி கொடா இலக்கம் பெய்தார்களென்பதைச் சொல்ல வேண்டியவை. இந்த ஆட்டில் கடனை ரத்து செய்யும் நடவடிக்கை ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை இராஜாஜி காலத்திலேயே கொண்டு வந்தார்கள். இந்த அரசும் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. கணரூர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் தெசவாளர்களுக்கு 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் கடன் கொடுத்தோம். அவர்களால் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னபோது ஒரு கோடி ரூபாய் கடனை ரத்து செய்தோம். இப்போதும் அதைப்போல விவசாயிகள், தெசவாளர்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். கட்டக் கூடாது என்று அவர், கட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த ருத்தினை இன்னதற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி கட்ட முடியாத நிலையிலுக்கும் கடனை ரத்து செய்வ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரத்து செய்வ முயற்சியாததால், எத்தனைமான நிவாரணமும் கிடைக்காததால் இன்னதற்கு வங்கொடா இலக்கம் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை சீர்தூக்கிப் பார்த்து, பின்சாரத்தில் பன்மடங்கு ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டாலும் இந்த அளவுக்கு வசூலித்தால் போதும் என்று சொன்ன சலுகை அளித்திருப்பதைப் போல இந்த விவசாயக் கடனிலும் இவ்வளவு கோடி ரூபாய் வரவேண்டியிருக்கிறதே என்று பார்க்காமல் கடன் உதவி அளிக்க வேண்டும்.

தெத்துக்கும் மற்ற பொருட்களுக்கும் நிவாயமான விலை கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்வ வேண்டும். அத்தோடு அவர்களால் கொடுக்க முடியாத காரணத்தால் அவர்களது கடன் கனம் களைக் குறைக்க வேண்டும்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் இரு. அழகர்சாமி அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். அதாவது பெரிய விவசாயிகளில் எவ்வளவுக் கடன்களையும் ரத்து செய்வ வேண்டிய தேவை இல்லை என்றும் சிறிய விவசாயிகளுடைய கடன்களை மட்டும் ரத்து செய்வ

[புனவர் கா. சோலித்தன்]

[1979 மார்ச் 31]

வுங்கள் போதும் என்றும் பேரீய விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் கட்டியுகை ரத்து செய்கின்ற முறையினை எண்ணப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். இங்கே நான் ஒவ்வொரு சொல்லை விரும்புகிறேன். கடன் நிவாரணச் சட்டம் என்று ஒன்று வந்தது. அதாவது தனக்கென அடகு வைத்திருந்தார்கள் பணம் கொடுக்காமல் அவர்களை நிரும்பிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த முறை கட்டுறவுத் துறைக் கடன்களுக்குப் பொருத்தது. ஆகவே விவசாயிகள் தங்களது கடன் தீர்க்கப் படுவதற்குரிய முயற்சிகள் செய்யப்படாத காரணத்தாலேதான் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தனக்கெனப் பேரீய வாங்கப்பட்ட 100 ரூபாய் 200 ரூபாய் போன்ற கடன்களை ரத்து செய்கின்ற போது விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற ஆயிரம் ரூபாய், இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன்களைத் திரும்பக் கொடு என்று சொல்வது தியாயம் இல்லை. அவர்களால் அந்தக் கடன்களைக் கொடுக்க முயலாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் கடன்களை ரத்து செய்வ வழி செய்வ வேண்டும்.

அடுத்து மின்சாரக் கட்டணம் குறித்து எல்லாக் கட்டித் தனை வர்களுடனும் முதலமைச்சர் பேச்சு நடத்தினார். அப்போது நான் யோசனைகள் எடுத்துக் சொல்லப்பட்டன. ஆனால் அங்கே முடிவு செய்ததற்கு ரேர் மாறாது அதிபிழைப்புச் செய்தார். அதனால், விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அதன் பிறகு மின் துண்டிப்பும் செய்கிறார்களே. அது சம்பந்தமாக 3 ஆம் தேதி வரைக்கும் கெடு கூட விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரக் கட்டணம் கொடுக்கவில்லை என்று காரணத்தால் இந்த அரசு விவசாயிகளைப் பழிவாங்குகிறதோ என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

மத்திய மின்சாரத்துறை அமைச்சர் இங்கே வந்து மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருக்காது என்று சொல்லியிருச் சென்றார். அதன் பிறகு தமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் மின்சாரத்தட்டுப் பாடு இருக்காது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மை நிலையைப் பார்த்தால் 25 பெர்சண்ட், 15 பெர்சண்ட், 30 பெர்சண்ட் என்று விவசாயிகளுக்கு மின்சார வெட்டு செய்கப்படுகிறது. மின்சாரம் இல்லை என்றால் நிலம் காய்த்துவிடும். காய்த்து வெடித்துவிடும். அதன் பிறகு எல்லவவுதான் மீண்டு தீரை இறைத்து இறைத்து ணத்தினாலும் போதாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு போதிய அளவு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும். மின்சாரம் கொடுக்காதது குறித்து அந்த விவசாயிகளை அர்க பழி வாங்குவதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அந்த நிலைவு அவர்களுக்கு வரக்கூடாது. உரிய வழியில் வரவேண்டிய மின்சாரம், அவர்களுடைய வயிற்றிலே பாய்த்திருக்கிறது. ஆகவே, மின் துண்டிப்பு செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின் துண்டிப்பு செய்தால் விவசாயம் பாதிக்கப்படும், விவசாயம்

[1978 மார்ச் 21]

[புனவர் கா. கோவிந்தன்]

பாதிக்கப்பட்டால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். அங்கு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டால் மக்களுக்கு உணவும் போரூன் ஒழுங்காக வரவில்லை என்பது முடியாது. ஆகவே மின்சாரம் போதிய அளவில் விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு பாசனத்துறை குறித்து பேசுவதற்கு நேரம் இங்காத காரணத்தாலே என்னுடைய உரையினை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கிரு. ப. குழந்தைசேனா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயம், பாசனம் ஆகிய இரு துறைகளின் மீதும் கடத்த மூன்று தாக்கீதமாக 21 உறுப்பினர்கள் கவந்து கொண்டு தங்களது உடைய மேலான அவசியமான கருத்துக்களை எல்லாம் இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். 21 உறுப்பினர்கள் பேசினாலும் மூக்கியமாக வாரும் வேளாண்மைத் துறையைப் பற்றியும், பாசனத்துறையைப் பற்றியும் அதிகமான குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னவிலை. அதற்கு மாறாக விவசாயத்தை இன்னும் எப்படி அபிவிருத்தி செய்வது என்பதற்காக குற்றச்சாட்டையும், பாசனத்துறையின் மூலமாக இன்னும் பக்கேறு குளங்களையும், அணைகளையும் எப்படிச் சுட்டினால் எங்கிற கருத்துக்களையும் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நான் அவர்களுக்கு முதல் முதலாக கூறிக் கொண்டது உங்களது உடைய மேலான வேண்டுகோள் எல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டு இந்தத் துறையின் மூலமாக கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்று எப்போதே.

மேலும், விவசாயத் துறையும் பாசனத் துறையும் ஒன்றாகிய முதல் நிதிநிலை அபிவிருத்தியே, அதுவும் குறிப்பாக இன்று பேசுவதற்கு ஒரு நல்ல கார்ப்பினை இங்கே அளித்துக்கொள்க. கடத்த 30 ஆண்டு காலமாக இதுபோன்ற ஒரு நிலை இல்லாவிட்டாலும், இன்று ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிரீரக முதல்வர் புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியிலே பாசனத் துறையையும், விவசாயத் துறையையும் ஒன்றாகி அதன் மூலமாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு தங்கமையைச் செலுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இப்படி இரு துறைகளையும் ஒன்றாகி ஒரே அமைச்சரின் பொறுப்பிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“ வரப்புவர நீர் உயரும்

நீர் உயர நெல் உயரும்

நெல் உயரக் குடி உயரும்

குடி உயரக் கோல் உயரும் ”

என்ற அங்கைப் பாட்டியின் முதுமொழிக்கெனக்க புரட்சித் தலைவரவர்கள் “நீரின்றி அமைவது உலகு” என்ற கருத்தோடு பாசனத்துறையையும், விவசாயத் துறைபோடு சேர்த்துக்

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1979 மார்ச் 3]

தொடுத்து, அதன் மூலமாக கடத்த காலத்தில் இவ்வாறு இப்புகிய பொறுப்பு 1978 மே மாதத்திலே இன்றிருக்கும் அமைச்சரின்மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

[நிதிகள் 12-20]

உழவர்களுக்குத் தேவையான அளவில் தேவையான காலத்தில் தண்ணீர் இறந்து விடக்கூடிய சூழ்நிலையில் நாம் இருப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதேபோல் வேளாண்மைத் துறையும், நீர்ப்பாசனத்துறையும் 'ஆன் பார்ம் டிவெலப்மென்ட்' என்று தனித் தனிமாக வயலுக்கான பாசன அமைப்புகளை உருவாக்கி பாசன நீரை சிக்கனப் படுத்தும் நல்ல ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறோம். இன்றும் கூட பல உறுப்பினர்கள் மேற்கு நோக்கி ஒடுகின்ற நதிகளையெல்லாம் ஏழக்குப் பக்கம் திருப்பிவிட்டால், மேலும் பல மாவட்டங்கள் அதன் மூலம் நன்மையெழும் என்று கட்டிக் காட்டினார்கள். நாம் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம் இன்று நாம் தமிழகத்தில் 95-வது மேல்மட்ட நீரை உபயோகப்படுத்தி விட்டதால் மேற்கு நோக்கி ஓடி அரங்கிடவில்லை என்றும் நீரை ஏழக்கு நோக்கி திருப்பித் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்த முனைந்து வருகிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நில நீரை பொறுத்தவரையில் அதாவது 'விரைண்டு வாட்டர்' பொறுத்த வரையில், இன்றையதினம் அதுண்டாய் அளவு மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. அதற்காகத்தான் மேற்கு நோக்கி ஒடுகின்ற நதிநீரை ஏழக்குநோக்கித் திருப்பி விட்டால், தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 6 லட்சம் ஏக்கர் வறண்ட நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி விடைக்கமுடியும் என்ற அடிப்படையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பிரதம அமைச்சர் தேரால் அவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு கேரள மாநில முதல்வருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக ஒரு குழுவும் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவில் இது குறித்து அவர்கள் பரிசீலனையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் குறிப்பாக வெள்ளக்காலங்களில் வைதை ஆற்றில்வரும் உபநீரை அருகாமையில் உள்ள இருதமால் நதி படுகைக்குத் திருப்ப வேண்டும் என்ற திட்டத்தை ஆராய நம்முடைய அரசு அனுமதித்துள்ளது. இத் திட்டத்தினால் சாமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 103 ஏக்கரில் நீர் திரப்பி 27,000 ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதி அளிக்க முடியும். அதற்கு ரூ. 70 லட்சம் செலவாகும். கிரகணர், பார்த்திபனூர் மதங்கனிகிடுத்து புதிய கால்வாய்களை வெட்டித் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அதற்கான நடவடிக்கைகள் இந்த ஆண்டு எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் 1978-79 ஆம் ஆண்டிலே பன பேரிய திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக பரம்பிக்குளம் ஆரியாறு—

[1979 மார்ச் 31] [திரு. ப. குழந்தைசேது]

திட்டமும், பெரியாறு—ஸவகை நவீனப் படுத்தும் திட்டமும், அமைச்சின் மூக்கியமானவை. பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டத்தின் கீழ் தீராறு அணை கட்டும் பணியும், குடவரை அமைக்கும் பணியும் தடைபெற்று வருகிறது. இத்திட்டங்களை 1979-80 ஆம் ஆண்டில் நாம் தொடர்ந்து நடத்த இருக்கிறோம். இத்திட்டத்திற்குப் பாசனம் பெறும் பகுதி வருகிற ஆண்டில் விலைதரக்கூடும். பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டத்தின் பயனை 1975 கட்டம் ஏக்கர்களுக்கு விலைதர்பதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அதன் மூலமாக 4 தாதுகாக்கம் குறிப்பாக போள்காசம், பவிடம், உடுமலை போட்டை, தாராபுரம் ஆகிய 5 தாதுகாக்கம் பங்கு அடைய இருக்கின்றன. மேலும் ஆரீவு பனிகன் நடத்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்காக இதுவரை ரூ. 18,04,242 செலவாகியுள்ளது. விலைதர்ப்பு திட்டத்திற்கு ரூ. 3-00 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள உடனடிப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதன்போல் பெரியாறு—ஸவகை, பாள்காசம் பாசனம் கிராமத்திற்கும் ரூ. 41-04 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான வேலைகள் தொடங்கி நடத்துகொண்டிருக்கின்றன. உலக வங்கியில் ரூ. 20-70 கோடி உதவி கேட்டு, அவர்களும் அதைக் கொடுப்பதற்கு ஒப்புதல் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இத்திட்டத்தின் மூலமாக 5,800 ஹெக்டேர் நம்சுரு கீழிப்பாக கிடைக்கும் நீரைக்கொண்டு உறுதியான பாசனத்தை பெறுகின்ற மூன்றாவது ஏற்படுகிறது. அதனுடன் புதிதாக பாசனவசதி பெறுகின்ற திசுத்திப் பாப்பா 13,270 ஹெக்டேர் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே பெரியாறு, ஸவகை திட்டத்தின் மூலமாக சில கண்கள், திருப்பத்தூர் போன்ற பகுதிகள் பலம் அடைவதோடு உரிமப்பட்டி, திருமங்கலம் போன்ற பகுதிகளும் பலம் பெறும் என்பதையும் அறிவித்திருக்கிறோம். இன்னும் இத்திட்டத்தின் மூலமாக உரிமப்பட்டி, திருமங்கலம் போன்ற பகுதிகளில் ஏறத்தாழ 5,000 ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதி கொடுக்க இருக்கிறோம். என்பதை மனியூச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் தமிழகம் அருமை தம்பர் சந்திராபி அவர்கள் இப்போது இங்கு இக்களைய எங்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. அடிக்கடி அவர்கள் இதைப்பற்றி கேட்டுக்கொண்டு இருந்தார்கள். எங்களுடைய பகுதிகளும் விலை தரக்கூடும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, இந்த அறிவிப்பைக் கொடுத்துள்ள நேரத்தில் அவர் இருக்கிற இடங்களிலும் என்று எண்ணுகிறேன். ஆனாலும் அவர்கள் இந்த மத்தியிலாகக் மூலமாக கண்டிப்பாக தெரிந்து கொள்ளார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. ப. குழந்தைசெல்வம்]

[1979 மார்ச் 31]

நீர் வரத்துக் காக்வாய்களில் 10 ஹெக்டேர் அளவு வரை மின்னிட காக்கிரீட்டினால் பூசப்படும். இதற்கான வேலை கூடாடி பாசு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் சங்கடத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் தஞ்சாவூர் காக்வாயை நவீனப்படுத்தும் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மொத்தம் 70 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, இந்த ஆண்டுக்கு 200 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் 247 காக்வாய்களை மேம்படுத்தும் பணிகளும், 11 ரெகுலேட்டர்கள் கட்டும் பணிகளும் தடைபெற்று வருகின்றன.

கடத்த 1978-79 ஆம் ஆண்டில் சாத்தனூர்-வவறு கரைக் காக்வாய்த் திட்டத்திற்காக 500 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாக இதுவரை பாசனமறிந்த தீவங்கள் பாசன வசதி பெறுவதற்கான குழ்திகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் கௌவரப்பள்ளித் திட்டத்திற்கு 566 லட்சத்து 65 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாய்பாறு திட்டத்திற்கான மதிப்பீடு 240 லட்சம் ரூபாய். வானியாறுத் திட்டத்திற்கான மதிப்பீடு 560 லட்சம் ரூபாய் தும்பளாறுள்ளித் திட்டத்திற்கு 113 லட்சம் ரூபாய். இப்படி ஐந்து திட்டங்களின் மூலம் 39 ஆயிரத்து 177 ஏக்கர் நிலங்கள் பாசனவசதி பெறக்கூடிய குழ்திகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் பி.டி. ராஜன் காக்வாய், மருதா நதி அணைக்கட்டுத் திட்டம், மதனம் பாணாறு புரத்தனாறுத் திட்டம் ஆகிய திட்டங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு இதன் மூலம் 2,610 ஹெக்டேர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெறுகின்றன. மேலும் வருகின்ற ஆண்டில் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 5,000 ஹெக்டேர் புதிய பாசன வசதி பெறக்கூடிய குழ்திகளையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1978-79-ல் ஆறுமடுக்கப்பட்டு, புதிய திட்டங்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருப்பது, வானியாறு திட்டம் 560 லட்சம், தும்பளாறுள்ளித் திட்டம் 113 லட்சம், குள்ளூர் கந்தை திட்டம் 137 லட்சம், வெம்புகோட்டை திட்டம் 298 லட்சம், குண்டாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டம் 82 லட்சம், சோளநிலத்தை திட்டம் 5 கோடி ரூபாய் இவ்விதம் ஆறு திட்டங்களின் மூலமாக 7,090 ஏக்கர்களுக்கும் பாசன வசதி தீவப்படுத்தவும் 24,785 ஏக்கர் புதிய பாசன வசதி ஏற்படுத்தவும் மூடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 31]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத்தகைவர் (திரு. எம். ஜே. சாதிக் பாட்சா) தலைமை]

இது போக சிறப்புச் செய்பாசனத் திட்டங்களுக்காக 250 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 9 ஆண்டுகளாக திறை வேற்றப்பட்டாத சில திட்டங்கள் இதில் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. இப்போது 189 திட்டங்கள் திறைவேற்றப்பட்டு உள்ளன. 1978-79-ல் அதாவது நடப்பு ஆண்டில்—ஒதுக்கப் பட்டிருக்கின்ற நிதியில் தூர் எடுப்பதற்கு ரூ. 11 லட்சத்து 63 ஆயிரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1979-80 ஆம் ஆண்டிற்கு 25 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பாசன வசதியைப் பெருக்குவதற்காக 1978-79-ல் மேற்கொண்ட செய்பாசனத் திட்டங்களில் மூலம் 5,000 ஏக்கர் புதிய பாசன வசதி பெற்றிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு தூர் எடுத்து சேரமைப்பு செய்ததில் சுமார் 300 ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைத்திருக்கிறது. மேலும் இதை விரிவுபடுத்தவின்ற வகையில் இந்த ஆண்டில் நீர்ப்பாசனத்துறையின் கீழ் உள்ள நீர்நிலைகளுக்கு ரூ. 75 இலட்சமும், கரோடசி ஒன்றியங்களின் கீழ் உள்ள நீர் நிலைகளுக்கு ரூ. 50 இலட்சமும், மூன்றாம் தரின் நீர்நிலைகளுக்கு ரூ. 10 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டது. 1979-80 ஆம் ஆண்டிலும் இதுபோன்ற அளவுக்கு குறியிட்டு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[பிற்பகல் 12-30]

ஏ. சி. குளங்களை நவீகப்படுத்தும் திட்டத்தை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. —மொத்த பாசன வரம்புகளில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை இந்த ஏ. சி. குளங்கள் மூலம் பாசனம் பெறுகிறது என்று தலைமை இருந்து வருகிறது. தமிழ்நாட்டிலே மொத்தம் 37,974 ஏக்கர் உள்ளன.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள்..

மாண்புமிகு மாற்றுத் தகைவர் (திரு. எம். ஜே. சாதிக் பாட்சா): என் அனுமதியைப் பெற்றுதான் தாங்கள் பேச வேண்டும். என்ன கேட்கிறீர்கள்? பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்லது விளக்கமா?

திரு. சி. ஆறுமுகம் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பாசனப்படுகிறேன். ஆனால், கரும்பு ஒரு முக்கியமான பயிர். எனவே, கரும்பு, தென், போன்ற முக்கியமான பயிர்களைப் பற்றியும் விளக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

[1979 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு இ. கு. ப. குழந்தைவெலு : தலைவர் அவர்களே கரும்பு இனக்கின்ற ஒரு பயிர் என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். ஆகவே, முதலினை பாசனத்தை எடுத்துக் கொண்டு, பின்னாலே இனிக்கின்ற கரும்பின் விளைச்சலுக்கு வருகின்றேன். இப்போது கரும்புக்கு நீர் பாய்ச்சிக் கொண்டு குக்கிறேன். (கிரிப்பு.)

தமிழகத்திலே மொத்தம் இருக்கக்கூடிய ஏரி, குளங்களின் எண்ணிக்கை 37,974. ஒவ்வொன்றும் 500 ஏக்கரும் அதற்கு அதிகமாகவும் உள்ள ஆய்க்கட்டு கொண்ட 500 ஏரி களை நவீனப்படுத்துவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக உலக வங்கியிடம் கடன் கேட்டிருக்கிறோம். முதற் கட்டமாக 111 கோடி ரூபாய் கேட்டிருக்கிறோம். இதனால், மேலும் ஒரு இலட்சத்து 35 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்குக் கூடுதலாக பாசன வசதி கிடைக்க இருக்கிறது. தற்போது பாசனம் பெறுகின்ற பரப்பு 5 இலட்சத்து 40 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கும் உறுதியான பாசன வசதி கிடைக்கும். அதே நேரத்தில், பயிர்த் தொழில் தடைபெறாத காலங்களில், அதை 8 ஆண்டு காலத்தில் நான் ஒன்றுக்கு 50,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் ஒரு திட்டமும் இருக்கிறது. இங்கே பல உறுப்பினர்கள் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். "புட் பார் ஒர்க் புரோஜிரம்" என்பதை இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் செய்ய முடியும் என்பதை நான் கேட்டதில் கூட்ட விரும்புகிறேன். இதைமேல்வாடி இந்த அரசு கவனத்தில் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பணிவர்போடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும்.

இ. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, இப்படி அறிவிக்கப்பட்ட இந்தத் திட்டம் இந்த ஆண்டு அமுலில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா? அல்லது கீழ் ஆண்டு அமுலிடுத்தப்படும் என்பதை அறிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு இ. கு. ப. குழந்தைவெலு : இதைத்தான் நான் சொல்லுவதேன். அதற்குள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிக்கீட்டார்கள். இந்த முன்னோடித் திட்டத்தின் திட்டமாக இந்த ஆண்டில் 1979-80 வே. எட்டு முன்னோடித் திட்டம் களை இந்த ஆண்டுக்கு எடுத்துக்கொள்ள இதற்கு ரூ. 1.9 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த எட்டு முன்னோடித் திட்டங்கள் தடைபெற இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு பணிவர்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 31] [திரு. ப. குழந்தைவேலு]

அதோடு, முக்கியமான பிரச்சினை நிரந்தர ஆய்வைப்பற்றியது. இதிலே நாம் இப்போது ஈடுபட்டிருக்கிறோம். உங்களுக்கு தெரியும் தன்நாகத் தெரிவும். நில நீர் குறைந்ததோண்டே போகிறது. அதற்காக நாம் ஒரு சட்டம் இயற்றினோம். அந்தச் சட்டத்தை இன்றைக்கு 'செலக்ட் கமிட்டிக்கு' அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை 'செலக்ட் கமிட்டி' பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, நில நீர் ஆய்வுத் திட்டம் மேலும் தொடர்ந்து தடைபெறுகிறது. மாநிலத்திலுள்ள 374 வட்டங்களில், 174 வட்டங்களில் நில நீர் ஆய்வு செய்வப்பட்டு, அதிகமாக எடுத்துக் கொண்டிருப்பது தெரிய வருகிறது. இப்படி குறைந்த வருவாய் அரசுக்குப் பெருக்க வசவையைத் தருகிறது. அதற்காகத் தான் சரியான முறையிலே பயன்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு மனோநாவை நாம் ஏற்கனவே கொண்டு வந்தோம். ஆது, இப்போது 'செலக்ட் கமிட்டி'க்கு அனுப்பப்பட்டு, பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

மேலும், இன்று வெள்ள நிலாசனம் பணியினால் 1978-79-லே கடத்த தவிர்ப்பு. டிசம்பர் மாதங்களில் பெய்த பெரு மழையினால் கமார் 1,000 நீர்நிலைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அதனை நினைவேற்றுவதற்கு 325 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று மதிப்பிட்டு இந்த ஆண்டில் 350 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு சீரமைப்பிப் பணிகள் முடிவுறும் நிலையில் உள்ளன.

செம்பரம்பாக்கம் ஏரி மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்காக 79-80 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராஜரத்தினம் அவர்கள் செம்பரம்பாக்கம் தண்ணீர் படிநிலைக்காக உபயோகப்படுத்தப்படுமோ என்ற ஐயப்பாட்டைச் சொன்னார்கள். நாம் அவர்களுக்குச் சொல்கிறதோன்றல் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மாசனத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் எத்தனிடமான திட்டமும் வராது என்பதை உறுதியாகச் சொல்கிற கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சென்னை நகரிலுள்ள ஒட்டேரி வடிகாணல் சீரமைக்க 12.30 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டி ஏரியை மேம்படுத்த 30 இலட்சம் ரூபாய் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும், சென்னைக்கு வீராசாத்திலிருந்து குடிப்பதத்தை தண்ணீர் வரும் என்று சென்னை நகர மக்கள் நாய்க்கி கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏக்கத்தைப் போக்க வேறு ஏதாவது தண்ணீர் கிடைக்காதா என்று பார்த்து இந்த அரசு போது

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1979 மார்ச் 3]

பெற்ற பிறகு கிருஷ்ணா நதி நீரைக் கொண்டு வந்து அதன் மூலம் சொன்ன நகர மக்களுக்குப் போதுமான அளவு தண்ணீரைக் கொடுப்போம் என்ற உறுதியைப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வைத்தார்கள். ஆத்திரப்பிரதேச முதல்வருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். 15 டி.எம்.சி. தண்ணீரைச் சொன்னாக்குக் கொண்டு வரும் இட்ட ஆய்வுப் பணிகள் மேற்கொள்ள முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆய்வுப் பணிகள் நடத்த கொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தின் மூலமேற்றத்தினை ஆய்வு செய்ய இது மாதிரி அலுவலர்களும் கொண்ட தொடர்புக் குழு அமைக்கப்பட்டு ஆய்வுகள் நடத்து கொண்டிருக்கின்றன.

‘இன்வன்ட் வாட்டர் ஸாண்ட்ஸ்போர்ட்’ மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ்—வட பக்கில்தாம் கால்வாய் மேம்பாட்டுத் திட்டம் தயாரிக்க மத்திய அரசுக்கு ‘மாஸ்டர் பிளான்’ அனுப்பி யிருக்கிறோம். இந்த வட பக்கில்தாம் கால்வாய்த் திட்டத்திற்காக 310 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகுமென்று மதிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

1979-80-ம் ஆண்டுக்கான திட்டங்களின் பெரிய நடுத்தர பாசனத் திட்டங்களுக்கு 22 கோடி 12 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 25 சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது. மொத்த மதிப்பீடு ரூ. 1,80,95,800 ரூபாய். பாசனக் கொள்ளையில் தாம் இன்று ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

முன்னாலே இருந்த அரசுகள் எல்லாம் திட்டங்களைப் போடுவது என்று சொன்னாலும், திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்வது என்று சொன்னாலும் ‘பெனிபிட் கான்ட் ரேஷியோ’ என்ற அடிப்படையில்தான் மாசுத்து எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ‘பெனிபிட் கான்ட் ரேஷியோ’ என்ற கணக்கில் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டது உணவுப் பொருள் எவ்வளவு கிடைக்குமோ அந்த உணவுப் பொருள்களைக் கணக்கில் வைத்துக் கொண்டுதான் இதை மதிப்பிட்டு வந்தார்கள். இந்த அரசு மேலுப்பெற்ற பின்னர் ‘பெனிபிட் கான்ட் ரேஷியோ’ என்பதில் உணவுப் பொருளை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. ‘காஷ் மிராபிள்’ எனப்படும் பணப்பயிரையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று புதிய கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதன் மூலமாக எந்தெந்தத் திட்டங்கள் ‘அன்-எகனாமிகல்’, ‘நாட் கிரீசில்’ ‘நாட் பாசில்’ என்று சொல்லப்பட்டதோ அந்தத் திட்டங்களில் ஒரு சிலவற்றை இன்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் ஒரு நல்ல குழினை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம், பல் வேறு மாஸ்ட்டங்களில் மேம்பாற்றுக் கிடத்த திட்டங்கள்—

1972 மார்ச் 31] (திரு: ப. குழந்தைவேலு)

எடுக்கப்படாத திட்டங்கள்—ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த திட்டங்கள்—ஆவெயற்றுக்கு இனிமேல் கண்டிப்பாக புத்துயிர் ஏற்பட்டு அந்தத் திட்டங்களை எடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை வரும் என்று இந்த நேரத்திலும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமான பிரச்சினை—பாசனத்தைப் பொறுத்த அளவில் தமிழகத்தின் உயிர்நாடியாக, நீவநாடியாக இருப்பது காவிரி நீர்ப் பிரச்சனை, அந்த பிரச்சினையில் முடிவு காண வேண்டுமென்பதற்காக நாமெல்லாம் உணர்ச்சிப்பாக இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். கடந்த ஒன்றெழுந்தாண்டில் ஆண்டாக இந்த அரசைப் பொறுத்த அளவில், மூன்று முறை முதன்மைச்சர்கள் எல்லாம் கூடி இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்பதற்காகப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியும் அந்த பிரச்சினையிலே ஒரு முடிவு காணமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும், இன்று அந்தப் பிரச்சினையிலே ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்றுதான் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். இருக்கக்கூடிய கருணமான ஒரு சூழ்நிலையில், அண்டை மாநிலங்களான, பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கேரளாவும், அதே போன்று கர்நாடக மாநிலமும் இன்று இருக்கக்கூடிய உறவில் அடிப்படையில் கண்டிப்பாக இந்தக் காவிரி நீர்ப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு சீக்கிரமாகக் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு கர்நாடக மாநிலமும், கேரள மாநிலமும் மற்றும் இருக்கக்கூடியவர் எல்லாம் ஒத்துவழியுக் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் புலவர் கோவிந்தன் பவ் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் அத்தனையும் புள்ளிவிவரங்களை கணக்கிடுவதைக் கொண்டு, உணவுப் பிரச்சினையிலே பேச வேண்டிய கருத்துக்களை இங்கே விவசாயத்துறையிலே பேசி இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் அவர் ஒரு விவசாயி என்ற முறையிலே நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். நான் அவைகளுக்கு எக்ஸாம்பிள் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் கண்டிப்பாக இன்னும் ஒரு மணி நேரம் சொல்லிக்கொண்டு இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் கோர்ட்டுக் குறியிட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு சில கருத்துக்களைப் பற்றி மட்டும் நான் என்னுடைய பதிலைச் சொல்லிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அவர்கள் கூறிய கருத்துக்கள், முக்கியமாக பருத்தியை வளக்குவதற்கு 'காட்டன் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா' மூலமாக அவர்கள் பருத்தியை அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்கின்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்வ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். கடந்த ஆண்டிலே 'காட்டன் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா' மூலமாக இருப்பூரிலும் மற்றும் உள்ள இடங்களிலேயும் கொள்முதல் செய்கிறார்களா? கடந்த ஆண்டை அட்டிலும் இந்த ஆண்டு

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1979 மார்ச் 31]

அகிலமாகக் கொள்ளுதல் செய்வதற்கு அவர்கள் ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார்கள். மருத்தி சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயப் பெருமக்களுக்குக் கண்டிப்பாக நல்ல விளைவிடைக்காகியும் சூழ்நிலை உருவாக்கித் தருவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வரிகளை: ஈ இயக்கத்தைப்பற்றி புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்னும் பக்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரிகொடா இயக்கத்தைப் பற்றியும் விவசாயிகள் விளைவிக்கின்ற விளை பொருட்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வில்லை என்ற எண்ணத்தையும் இங்கே பரவலாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வரிகொடா இயக்கம் என்று சொல்லப் படுவதே உண்மையிலேயே ஒரு குற்றம். என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வரிகொடா இயக்கம் என்று பெயர் வைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். பெயர் தான் அப்படி இருக்கிறது. இருக்கின்ற நேரத்திலே அவர்கள் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்வது தான் வரிகொடா இயக்கம் என்பது சரியல்ல; இவ்வாறு நேரத்திலே கொடுக்கவழியாத நிலைமை இருக்கிறது தள்ளிவிடுதல் என்று சொல்வது ஒரு கோரிக்கைதான். ஆகவே வரிகொடா இயக்கம் வரிகொடா இயக்கம் என்று தவறாக முறையிலே பொருள் கொள்ளக்கூடாது. இவ்வாறு நேரத்திலே தள்ளிவிடுங்கள் என்று கேட்பது கோரிக்கை, இருக்கிறது. ஆகவே, கொடுக்கமாட்டோம் என்று வெள்ளைக்காரன் காலைத் திலே வெள்ளையனை வெலியே போ என்று சொன்னது போன்ற முறையிலே அவர்கள் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது இல்லை. ஆகவே தள்ளுபடி செய்யுங்கள் என்று சொல்வது தான் அது. ஆகவே, திருப்பித் திருப்பித் தவறான ஒரு கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்க வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சே. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வைத்து அதற்கு நீர்வு காணாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தியும்கூட நீர்க்கப்படுபடாமல் இருந்தால் வேறு தொழில் சாணையிலே செய்வதைப் போல் அவர்கள் வட்டரைக் பண்ண முடியாது. அவர்களுக்கு வேறு எத்தனைமான பொருள்கள் முறையும் கிடைப்பது எத்கின்றபோது காத்தியற்கை போன்ற காத்தியமான முறையிலே அவர்கள் எதெத்திலேயும் இப்படி விவசாயிகள் பிரச்சினைகளாகத்தான் கூடப் பிரச்சினைக் காத்ததால் ஆகியவையான எதெப்பதற்காக அல்ல. செயல்பட்டது. பரோடா இயக்கம் அப்போதும் நடத்தப்பட்டது. அந்த முறையிலேதான் இப்போதும் அவர்கள் நடத்துகிறார்கள். இந்த அரசு அந்தப் பிரச்சினையைக் கவனிக்கவில்லை. என்பதால் விவசாயிகள் அப்படி நடத்துவதில் தவறு இல்லை என்பது தான் என்னுடைய கருத்து.

1972 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு இ. ப. குழந்தைவெலு : வரிசொடா இயக்கம் எந்த ரூபத்தில் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். நான் எதிராக சொல்கிறேன் என்று தயவுசெய்து எண்ணக்கூடாது. மாண்புமிகு புலவர் கோவிந்தன் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நான் தெரிவித்து கொள்கிறேன், இன்றைய வரிசொடா இயக்கம் என்பது வரிசொடா இயக்கம் என்ற அளவிலே இம்மை, வரி கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்கின்ற கோரிக்கையைத்தான் வைத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இதைப் பல்வேறு இடங்களிலே நான் பார்த்தேன். வரி கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்வது குற்றம். ஒரு அரசை எதிர்த்து, மக்களால் தேர்த் தேடுக்கப்பட்ட அரசை எதிர்த்து வரி கொடுக்காதே என்று சொல்வது குற்றம் என்று அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அந்த ஆதரிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் எப்படி எடுத்துக்கொள்வது என்று தெரியவில்லை. சமீபத்திலே ஒரு காரத்திற்கு ஸ்ரீஸ்ரீ வரி கொடுக்காதே என்ற இயக்கத்தைச் சொந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் ஒரு கட்டியின் கொடியை அகற்றிவிட்டு அவர்களுடைய கொடியை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். இதை எதிர்த்து கட்டி வரிசெய்யவே கட்டாத்திருக்கிற நீங்கள் ஆதரிக்கப் போகிறீர்களா என்பது நான் என்னுடைய கேள்வி. பழனிக்குப் பக்கத்தில் கட்டத்திருக்கிறது. (குறுக்கீடு) எந்தக் கட்டி என்பது உறுப்பினருக்கே நன்றாகத் தெரியும். எவ்வளவு அதைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டிய தேவைக்களை பழனிக்குப் பக்கத்தில் பத்து மனைகள் கழகங்களின் கொடிகளைக் கீழே இறக்கி விட்டு, வரிசொடா இயக்கம் என்னும் அவர்கள் கொடியாகிய மக்கள் வேண்டை வைத்த அந்தக் கொடியை ஏற்றி வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் இதை நீங்கள் ஆதரிக்கப் போகிறீர்களா? இப்படியே விட்டுவிட்டுக் கொண்டே போனால் இக்கேயங்கள் அரசியல் கட்டிடகளைப்பெயர்ந்து ஒழித்துவிட்டு, வரிசொடா இயக்கம் என்ற ஒரே கட்டிதான் ஒரே இயக்கம்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை தமிழகத்திலே வித்துள்ள விடுவொளிகள் என்றால் அதற்கு நாம் உடந்தையாக இருக்கப் போகிறோமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியாகும். அந்தக் கேள்வியைத் தான் நான் உங்களுக்கு முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன்.

மேலும், இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலையை இந்த அரசு புரிந்து கொள்ளாமல், அறிந்து கொள்ளாமல், தெரிந்து கொள்ளாமல் இருத்திருந்தால் உண்மையிலேயே எங்களுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டியது உங்களுடைய கடமையாகும். ஆனால் விவசாய விளைபொருட்களுக்கு ரியாயமான விலையைப் பெற்றுத் தர வேண்டுமென்பதற்காக, உற்பத்திச் செலவிற்கு ஏற்ற விலை கொடுக்க வேண்டுமென்பதைத்தான் இந்த அரசில் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கட்டிக் காட்டுனார்கள், நான் தஞ்சாவூரிலே

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1975 மார்ச் 31]

நகட பெற்ற விவசாயிகள் கருத்தரங்கிலே போகின்ற நேரத்தில் இங்கேயிருக்கும் அமைச்சர்களோட்கூட உண்ணாவிரதம் இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிடக் கூடாது என்பதை நான் சொன்னேன். அதை இக்கவசேன்று நான் சொன்னவில்கூட, இது எதைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னால் நம்முடைய உள்நாட்டு இது இருப்பதை, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் உள்நாட்டு இது இருப்பதை நான் பிரதிபலித்துக் காட்டினேன். அதைத்தான் இங்கே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்வக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அந்த நேரத்திலே அவர்களும் கூடக் கேட்டார்கள். இங்கேயிருந்து தமிழ்நாடு எக்ஸ்பிரஸினே 233 டிக்கெட்டுகளை பிரசுர செய்து எங்களையும் சேர்த்து அங்கே கூட்டிப் போகலாம் என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குப் பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்வேன். டெல்லிக்குச் சென்றுதான் உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை இல்லை. இங்கேகூட இருக்கலாம். ஆனாலும்.....

புவவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் டெல்லிக்குச் செல்வத் தேவையில்கூட என்று சொன்னார்கள். இங்கேயே இருந்த குரல் எழுப்பினால்கூட டெல்லிக்குச் செல்லும். நான் எத்தகாக சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், அங்குள்ள கடுமையான நிழக்கியாக ஆயிரத்திற்கு அமைச்சர் மட்டும், நான் மட்டும் அல்லாமல், அமைச்சரவரையே உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டுமென்ற நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

கமலாநிப்ட் கட்சி உறுப்பினர் விவசாயிகளின் நிலைமையைப் பற்றிக் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் கூட வேலை நிறுத்தம் செய்யலாம். வர்ஷுவர் சொல்லியிருக்கிறார், "உழவினார்க்கும் மடங்கின் இல்லை விவசாயத் துறையில் கிட்டேமென் மார்க்கு தினை" என்று அவரை கூட வேலை நிறுத்தத்திற்கு ஆதரவாக உழவர்க் வேலை நிறுத்தம் செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை போக்க உண்ணாவிரதத்தை இங்கேயே இருக்கலாம், சட்டமன்றம் நடக்கும் சமயத்திலேயே இருக்கலாம். என்னத்கு என்று நான் குறித்துவிட்டால் தக்கது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, எனக்கு ஒரு சத்தேகம். உண்ணாவிரதத்தின் இன்னதக்கிருக்கிற பாக்ஸோவாவும் அடங்குகிறதா இல்லையா என்பது.

திரு. க. சுப்பு : உங்கோவா வழங்கப்படவில்லை, அமைச்சரவர்கள் தவறான தகவலைத் தரலாமா ? (ரிப்பிடி)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, உண்ணாவிரதம் தொடர் உண்ணாவிரதமா ? அல்லது 'இன்டெக்ஸ்பென்ட்' என்ற வகையில், இந்தப் பிரச்சினை திரும் வரையில் உண்ணாவிரதம் இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் கூறுகிறார்களா ?

1979 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு இ. ப. குழந்தைவேலை : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இ. ஜேம்ஸ் அவர்களும் இதிலே கலந்து கொள்வார்களா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

இ. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, நியாயமான கோரிக்கை என்றாகி நானும் கலந்துகொள்வேன். ஆனால் இந்த நேரத்தில் ஏதோ அரசியல் நோக்கத்தோடு எழுப்பப்படுகிற பிரச்சினை என்பதால் நான் இதிலே கலந்து கொள்வதாக இங்குள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு இ. ப. குழந்தைவேலை : தலைவரவர்களே, இருக்கக்கூடிய பிரச்சினையெல்லாம், தென்னாற்குடும், கரும்புக்கும் விளைக்கின்ற விளைபொருட்களுக்கும் நியாயமான விலையைக் குறிப்பிட்டு, தயக்கு உற்பத்திச் செலவிற்கேற்றவாறு கொடுக்க வேண்டியது மத்திய அரசின் கடமை. அப்போக்கும் 'அக்ரிகல்சரல் பிளேசஸ் கமிஷனின்' கடமை. இதை நாம் அடிக்கடி சொன்னிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அரியானா மாநிலத்திலே இருப்பவர்கள் கோதுமைக்கு உற்பத்திச் செலவைக் கணக்கிட்டுக் காட்டுகிறார்கள். அந்த உற்பத்திச் செலவு கணக்கைக் காட்டியதற்குப் பிறகு, கோதுமை பின் விலை 112 ரூபாய் என்று இருந்ததை 115 ரூபாய் என்று ஆக்கினார்கள். ஆனால் நாம் தென்னாற்கு உற்பத்திச் செலவு 117 ரூபாய் 93 பைசா ஆகிறது என்று கணக்குக் கொடுத்தோம். அதற்குப் பின்னால் 77 ரூபாய் என்று கொள்முதல் விலை இருந்ததை 8 ரூபாய் அதிகமாகக் 85 ரூபாய் என்று கொடுத்தார்கள் தவிர, உற்பத்திச் செலவுக்கேற்றவாறு, விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய அளவிற்கு அவர்கள் இந்த விலையைக் கூட்டவில்லை என்பதைத்தான் நாம் அடிக்கடி மத்திய அரசிடமிடத்தில் சொன்னிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் மலய அரசு சிகுரத்திலே தமக்குப் பத்தைக் கொடி காட்டி, ஏற்ற விலைகளைக் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்ப்பார்க்கிறோம். அப்படிக் கொடுக்க வில்லை என்றால், எப்படி, எந்த சூழ்நிலையில், என்னென்ன செயல் வேண்டுமோ அதைக் கையத்திற்கேற்றவாறு கண்டிப்பாக இந்த அரசு செய்யும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணி வாய்ப்போடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

மேலும் ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் விவசாயத் துறையின் சார்பாகவும், நான் இங்கே முன் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த 1978-79-ல் நாம் பல சாதனைகளை—சாதனைகள் இல்லையென்று சொன்னாலும், கடமைகளை—செய்திருக்கிறோம். 1976-77-ல், அரிவிலையை உற்பத்தி இந்த மாநிலத்தில் 53 இலட்சம் டன் தான் இருந்தது. ஆனால்,

[திரு: ப. குழந்தைவேலு]

[1979 மார்ச் 31]

அதற்குப் பின்னாலும், இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பின்னாலே, 1977-78-லே, 52 இலட்சம் டன் என்று இருந்தது மார்ச், 62 இலட்சம் டன் என்று ஆகியிருக்கிறது. அதற்கும் பின்னாலும், 1978-79-லே, 62 இலட்சம் டன் என்று இருந்தது மார்ச், 64 இலட்சம் டன் ஆகியிருக்கிறது. அடுத்து வருகின்ற ஆண்டிலே, 1979-80-லே 63 இலட்சம் டன் என்ற குறியீடு இருக்கிறது. அதைக் கண்டிப்பாக அடைவோம் என்ற குழந்தை இருக்கிறது.

உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொல்பவர்கள், ஆனால், உற்பத்தி செய்கக்கூடிய நெய்வினுடைய அளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதை, 50,000 ஏக்கர் குறைந்திருக்கிறது என்பதைக் கொன்னார்கள். நாம் பணிவோடு சொல்விக் கொள்கிறோம். இப்படித் குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம், நெய்வை மட்டுமே சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்தார்களே அங்கே பணப்பயிர்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணத்தோடு, இன்று விவசாயிகளுக்கு, அதுபோல் "கிராப் ரொட்டேஷன்" எனப்படும் பயிர்ச் சுழற்சியின் மூலமாக இதை செய்வாம் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதன் காரணமாக, 50,000 ஏக்கர் குறைந்திருக்கிறது என்று கொன்னாலும் இந்த ஆண்டு, 1978-79-ல் உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது.

பஞ்சாய் மாநிலத்தைக் காட்டிலும்கூட இன்று தமிழகத்திலே உற்பத்தியை அதிகமாக ஆகியிருக்கிறோம் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். பஞ்சாய் மாநிலம்நான் இந்தியாவிலேயே அதிகமாக உற்பத்தி செய்கக் கூடிய முதல் இடம் என்று சொல்வார்கள். ஆனால், என்னைப் பொறுத்த வரையில், 1978-79-லே, 'பெர்' ஏக்கர் உற்பத்தியில் பஞ்சாய் மாநிலத்தைக் காட்டிலும் நாம் அதிகமாக இருக்கிறோம். குறிப்பாகச் சொல்வ வேண்டுமென்றால், அங்கே இடக்கூடிய ரசாயன உரத்திற்கும் இங்கே இடக்கூடிய ரசாயன உரத்திற்கும், மாறுபாடு இருக்கிறது. அங்கே, உரத்தை அதிகமாக இட்டு விளைச்சலை அதிகப்படுத்துகிறார்கள். நாம், உரத்தைக் குறைவாக இட்டு விளைச்சலை அதிகப்படுத்துகிறோம். ஆகவே, அதைக் கண்டிப்பும், பஞ்சாயைக் காட்டிலும் நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்வக் கடமைப்பாட்டிருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் அரிசி உற்பத்தி அதிகம் ஆகியிருக்கிறது என்பதற்கான ஒரு சில காரணங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் தெற்பயிர் சாகுபடிசெய்ததைக் குறைத்து உற்பத்தி திறனைப் பெருக்க குறைந்த செலவுள்ள அதிக இரன் வாய்ந்த தொழில் துட்பம் ஒன்றை இந்த அரசு முதன் முதலாகப் புகுத்தியுள்ளது. இப்புவியதொழில் துட்பத்தில் அடங்கிய நிறப்பு அம்சங்களாவன : விரிவ நூற்றுக்களை உற்பத்தி செய்தல், 'பாய்' நூற்றுக்களை உபயோகப்படுத்துதல், "நீள பச்சை பாகி"வைக் கொண்டு உரமிடுதல், 'செட் சிப்பேட்'

1978 மார்ச் 31] [திரு. ப. குழந்தைசெனது]

இதேநேரம், உரங்களைப் பயிடுக்கு அருகாமையில் இடேதம், பூச்சி மருத்து குருணைகளை பயிடுக்கு அருகாமையில் இடேதம், இதுபோன்ற முயற்சிகளாக அதிகமான உற்பத்தியை நாம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மேலும் கடந்த 1978-79-ல் ஆராய்ச்சிப் பணிகளின் மூலமாக, பல்வேறு புதிய ரகங்களை நாம் உற்பத்தி செய்கிறுக்கிறோம். வேளாண்மைத் துறையிலே 1977-78-ல் 16 புதிய ரகங்களை நாம் வெளியிட்டோம். நடப்பு ஆண்டிலே 12 புதிய ரகங்களை நாம் வெளியிட்டோம். கடந்த 31 மாத காலத்தில் வேளாண்மைத் துறையின் மூலமாக மொத்தம் 28 புதிய ரகங்கள் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. புதிதாக வெளியிடப்பட்டுள்ள ரகங்களில் விதைகளை உற்பத்தி செய்து விவசாயிகளுக்கு வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பரமக்குடிமீன் பல பயிர் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று துவக்கப்பட்டுள்ளது. நூற் புழுக்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக இஞ்சீரில் ஒரு ஆய்வுக்கூடமும், தென்னை மூட்டல் தோயைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு ஆய்வுக்கூடமும் புதிதாக துவக்கப்பட்டுள்ளன.

உழவர் பயிற்சிக்காக, எல்லா மாவட்டங்களிலும் உழவர் பயிற்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக, நடப்பு ஆண்டில் உதகமண்டலம், ராமநாதபுரம், சேலம் ஆகிய இடங்களில் மூன்று உழவர் பயிற்சி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கற்போது சென்னை தனித்த மூற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும், மாவட்டத்திற்கு ஒரு உழவர் பயிற்சி நிலையம் வீதம் அமைந்துள்ள உழவர் பயிற்சி நிலையங்கள் உழவர்களுக்கும், உழவர் குடிமைச் சார்ந்த பெண்களுக்கும், இளைஞர்களுக்கும் பயிற்சி அளித்துக் கொண்டு இருக்கின்றது.

இன்று வருமானம் வரும் ஒரே தொழில்—தென்னை சாகுபடி செய்வது. தென்னை உற்பத்திகை அபிவிருத்தி செய்வ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நடப்பு ஆண்டில் சனவரி 79 முதல் 12-44 லுட் சம் தென்னங்களுகல் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன. கன்னியாகுமரி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இரு மாவட்டங்களிலும் தென்னை அபிவிருத்தித் திட்டம் நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. வறட்சி சார்பு பகுதித் திட்டத்தின்கீழ் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தென்னை அபிவிருத்தி மையம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பழ அபிவிருத்தி செய்வது நல்லது. தேற்றுகட 'புழுட் சாவட்' கொடுக்கிறீர்களே அதற்காக என்று திரு. கோவிந்தராசன் அவர்கள் கேட்டார்கள். இனிப்பாக பேச வேண்டும் என்பதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று கேட்டார்கள். நான் அங்குக்குப் பணிவன்போடு தேரீவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஆரியாவியேயே பெரிய பண்ணையாக முதன் முதலாக தமிழகத்தில் தான் பெரிய பழத் தோட்டம் ஒன்று ஆரம்பித்து

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1979 மார்ச் 31]

இருக்கிறோம். அதுவும் புதுக்கோட்டை மாவட்டம் வங்கத்த ராய்க்கோட்டையில் ஆயிரம் ஏக்கரில் அந்தப் பண்ணையைத் தொய்வடி, இன்று பழச் செடிகள் மேலே வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அதற்காகத்தான் தேற்று 'பீரூட் சாவட்' கொடுக்கப்பட்டது. இதைத்தான் தேற்று 'சல்பென்சு' என்று சொல்கிறார்கள் கொண்டு இருந்தேன். இன்று அந்த 'சல்பென்சு'க்கு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த மாதிரி பழத் தோட்டம் ஒன்று மாவட்டம் தோறும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த அரசு திட்டமிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் பணிகொடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள 10 மாதிரி பழத் தோட்டக் களில் 8 லட்சம் பழமாகக் கன்றுகள் உற்பத்தி செய்வப்பட்டு இந்த ஆண்டு விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளது.

விண்ணக்கம்ராயன் மனையப்பகுதி கார்ப் பழங்குடி மக்களின் வருவாயைப் பெருக்க ரூ. 52-56 லட்சம் மதிப்பில் ஆயிரம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பெரிய பழத் தோட்டம் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு பழத் தோட்டங்களின் மூலம் 600 விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது அளிக்க முடியும்.

சாகுபடிச் செலவைக் குறைப்பதற்காக புதிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறோம். இரண்டின் உரச் செலவைக் குறைப்பதற்காக 'நீலப்பச்சைப் பாஸி', 'அசோனா' ஆகியவை வளர்க்கும் திட்டத்தை.....

திரு. வி. கோ. செல்வசாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் தேற்று பேசிக் கொண்டு இருக்கிறபோது மணி அடித்து உட்கார வைத்து விட்டார்கள். தென்னை நூற்றங்கால் பவிரிடுவது கோயம்புத்தூர், பொள்ளாச்சியில் பவிரிடுவதாக அறிவிக்கப் பட்டது. பவானிசாகரில் ஆயிரக்கணக்கான தென்னை பவிரிடும் வகையில் பண்ணை இருக்கிறது. அந்த இடத்திற்குக் கூட கோயம்புத்தூரில் இருந்து நூற்றங்கால் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஆகவே, பவானிசாகரில் ஒரு தென்னை நூற்றங்கால் பவிரிடும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே பவானிசாகர் பகுதியிலும் கொடுக்கப்படும்.

இரண்டின் உரச் செலவை குறைப்பதற்காக 'நீலப்பச்சைப் பாஸி' 'அசோனா' ஆகியவை வளர்க்கும் திட்டத்தை இந்த அரசு முதன் முதலாக புகுத்தி இருக்கிறது. 'கிராஸிட்டர் அப்ளிகேட்டர்' என்ற புதிய கருவியை கண்டுபிடித்து நெய்தலுக்கு உரமிடுவதிலும், குருணை மருத்துகளை இடுவதிலும் செலவைக் குறைத்து நெல் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு இந்த அரசு தான் முதன் முதலாக முயற்சித்துள்ளது.

1979 மார்ச் 31] [திரு. ப. குழந்தைவேலு]

புதுசெய் நில உழவர்களின் கட்டுப்பாடுச் செலவைக் குறைத்து அவர்களுடைய வருமானம் பெருக்குவதற்காக இந்த அரசு மேற்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக, 'மகடி பர்பன் இம்ப்ளிமென்ட்' என்னும் பயநோக்கு கருவியை உருவாக்கியுள்ளது. 'ஏழைகளின் புரக்கட்சி' எனப்படும் பயநோக்கு கருவியையும், 'இரகசியிட்டர் அப்ளி்கேட்டர்' கருவியையும் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்து கைவிடக்ளுக்கு வழங்க அடுத்த ஆண்டில் (1979-80) முயற்சிகள் எடுக்கும்.

அடுத்ததாக, வேளாண்மை பொறியியல் பணிகள் பற்றிய கருவியில் இந்த அரசு முன்னணியில் இருக்கிறது என்பதைப் பணி யோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேளாண்மைத் துறையில் 177 புராக்டர்களும், 152 புல்டோசர்களும், 815 பனதரப்பட்ட துளைக்கருவிகளும் உள்ளன. சனவரி 1979 மூடிய 5,043 பரப் பனியில் நிலம் சமர்ப்படுத்தும் பணியும், 18,090 ஹெக்டேர் பரப் பனியில் நிலத்தை உழும் பணியும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின்படி, சனவரி 1979 மூடிய 40,491 ஹெக்டேர் பரப்பனியில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் செய்வப் பட்டுள்ளன. சிறுபாளையைத் திட்டத்தின்படி வேளாண்மைத் துறை மூலம் சனவரி 1979 மூடிய 3,715 குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன; 2,245 கிணறுகள் ஆழப்படுத்தப்பட்டுள்ளன; 2,196 கிணறுகளில் துளைகளும் பணிகள் மேற்கொள் ளப்பட்டுள்ளன; 59 சமுதாயக் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டுள் ளன.

[பிற்பகல் 1-00]

அடுத்தபடியாக வெள்ள திகாரணப் பணிகள். கடத்த இரண்டு ஆண்டுகளிலும் ஏற்பட்ட பெரு வெள்ளங்களினால் மண் மேஷிட்ட விளை நிலங்களை சீர்திருத்துவதற்கு இந்தத் துறை போர்க்கால பணிகளைப்போல பணியாற்றியுள்ளது.

மண்மேஷிட்ட நிலங்களைச் சீர்திருத்துவதற்கு சிறு உழவர் களுக்கும், மிகச் சிறு உழவர்களுக்கும் 100 சதவீத மானியத் திலும், இதர விவசாயிகளுக்கு 50 சதவீத மானியத்துடனும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு அதிக அளவு ரூபாய் ஆவீசத்துக்கு மேற்படாமல் சீர்திருத்தப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

1977-78 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பெரு வெள்ளத்தின் காரண மாக மண்மேஷிட்ட நிலங்களைச் சீர்திருத்தும் பணி, 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 31 ஆம் நாள்வரை நடைபெற்று ரூ. 94 இலட்சம் செலவில் 5,700 ஹெக்டேர் பரப்பு சீர்திருத்தப் பட்டுள்ளது.

அடுத்தபடியாக, 1978-80 ஆம் ஆண்டில் துவக்கப்படவிருக்கும் புதிய திட்டங்களைப்பற்றி அறிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டில் செயல்படுத்தப்படும் வரும் திட்டங்களுடன், அடுத்த ஆண்டில் பல புதிய திட்டங்களைப் புரட்சித் தலைவர் அவர்களது அரசு துவக்கவிருக்கிறது என்பதைப் பெருமதிச்செயோடு தெரி வித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1979 மார்ச் 3]

‘விததே வினைவுக்கு அடிப்படை’ என்பதற்கெற்ப விதை உற்பத்தியில் தரக்கட்டுப்பாட்டினை தீவிரமாக அமுல்படுத்தி, கழகங்களுக்கு தரமான விதைகளை விநியோகம் செய்வதற்காக 1979-80 ஆம் ஆண்டில் தனியே ஒரு விதைச் சங்கீதம் இயக்ககம் துவக்கப்பட விரும்புகிறது.

தோட்டக் களை பயிர்களின் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக தமிழகத்தில் பெரும் வாய்ப்பு உள்ளதாக, 1979-80 ஆம் ஆண்டில் தோட்டக் களை இயக்ககம் (டைரக்டரேட் ஆஃப் ஹார்ட்டி கம்ப்ளர்) என்ற புதிய துறையை புரட்சித் தலைவர் அரசு துவக்க இருக்கிறது.

தருமபுரியில் ஒரு அனுசரணை ஆராய்ச்சி செயல்விளக்க மையம் துவக்கப்படவிருக்கிறது.

புரதச் சத்து மிகுந்த பருப்புகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக செலம் மற்றும் செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் இரண்டு பவீறு வகைகள் செயல் விளக்கத் திட்டங்கள் துவக்கப்படும்.

கிருஷ்ணதீர்த்தில் ஒரு உயிரியல் கட்டுப்பாடு ஆய்வுக் கூடம் அமைக்கப்படும்.

பயிர்களைத் தாக்கும் நூற்பூச்சுகளைப் பற்றிய ஆய்வுத் திட்டம் வடாற்காடு, செங்கல்பட்டு மாவட்டங்களில் துவக்கப்படும்.

சரும்பு சாலை அயின்குத்தித் திட்டத்தின்கீழ் புதிதாக சாலைகள் போடுவதற்கு 130 இலட்சம் ரூபாயும், பழைய சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கு 15 இலட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், நுதுகனத்தூர் தொகுதியில் ஒரு புதிய பகுதி மேம்பாடுத் திட்டத்தை மேற்கொள்வதென கொள்ளை அணில் அரசு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது.

திருநீரை கண்டம் மண் பகுதியிலிருந்து வெளியே கொண்டு வருவதற்கு கழல்வகை துள்ளியும் கருவிகன் தேனைப்படுவதாக அகவகனின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ரூபாய் 10 இலட்சம் செலவில் புதிதாக ஒரு கழல் வகைத் துள்ளியும் கருவியை வாய்க்குவதற்குப் பதிலாக பரிசுடன் துள்ளியும் கருவியை மாற்றி, கழல்வகை துள்ளியும் கருவியாக உருவாக்கினால் ஒவ்வொரு கருவியிலும் 7-5 இலட்சம் ரூபாய் வீதமாகும் என்பதைக் கண்டறிந்து, இவ்வகை புதிய மூலநிலையில் இத்துறை சடுபட்டுள்ளது.

1979 மார்ச் 31] [திரு. ப. குழந்தைவேலு]

செயல் மாவட்டத்தில் சங்குமிரிலிலும், கேட்டுகிலும், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் தர்மபுரிலிலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தேவக்கோட்டையிலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கன்னியாகுமரிலிலும் ஆக இந்து புதிய வேளாண்மைக் கோட்டம் உள் நுட்கப்படும்.

சிறு உழவர் மேம்பாட்டுத் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி பன் தண்பர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். தங்களுடைய தொகுதிகள் எல்லாம் சேர்க்கப்படவில்லையே என்றெல்லாம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் ஒரு இனிப்பான செய்தியைச் சொல்கிறேன். அங்குமிரிலிலும், கேட்டுகிலும், தர்மபுரிலிலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தேவக்கோட்டையிலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கன்னியாகுமரிலிலும் ஆக இந்து புதிய வேளாண்மைக் கோட்டம் உள் நுட்கப்படும்.

சிறு உழவர் மேம்பாட்டுத் திட்டம். இந்த ஆண்டோடு முடிவடைகிற திட்டம். 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாள் முடிவெறு. ஆனால் இந்தத் திட்டம் மீண்டும் ஓராண்டுக்கு எக்ஸ்டன்ஷன் — நீட்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று இடைவிடாது வற்புறுத்திக் கேட்டதன் பயனாக, இந்தத் திட்டத்தை நேரத்தைக்கு முன்பினம் மத்திய அரசிலிருந்து தந்தி மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கள். ஆகவே, 1979-80 ஆம் ஆண்டிலும் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்ற தகவல் செவ்வியை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சிறு உழவர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு சேர்ந்த ஆண்டு மத்திய சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் முழு வதும் செலவிடப்படவில்லையே ; அதற்கு காரணம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் ஏறத்தாழ 50 கோடி ரூபாயை 5 ஆண்டுகளில் செலவிட்டிருக்க வேண்டும். அது யாரால் செலவிடப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை என்னால் இப்போது (குறுக்கீடு) கூறிக்கொண்டிருக்க நேரம் இல்லை. வருஷம் ஆண்டில் அந்த முழுத் தொகையும் செலவிடப்படும் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒருங்கிணைந்த இராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டம்.....

திரு. செ. சதாசிவம் : தலைவரவர்களே, இந்த சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் இந்த ஆண்டு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நேரத்தில் இதுவரையில் ஏதனன்கொள்ளப்பட்டதாம்

[திரு.சே. சதாசிவம்]

[1973 மார்ச் 3]

இருக்கின்ற என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள பகுதிகளையும் இத்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் எடுத்துக்கொள்ள அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசு சென்ற ஆண்டு 4 கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசு செலவு செய்தது 2 கோடியே 12 இலட்சம் ரூபாய்தான். மீதித் தொகையை ஏன் அவர்கள் செலவு செய்வதில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சே. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்னின்ற இன்க்லிஷ் செய்தியைச் சொல்வதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவழிக்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் கடன்கள் கொடுக்கப்படாததுதான். முழுமையான அளவிலே கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் இவ்வளவு தொகை மீதம் ஆகி இருக்காது. கூட்டுறவு வங்கிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே ஒதுக்கிய பணம் பூரணமாகக் கடனாக வழங்கப்பட வேண்டும். ஆகவே மத்திய அரசு ஒதுக்கிய பணத்தை விவசாயிகளுக்குக் கடனாகக் கொடுத்து அதனைச் செலவழிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சிறிய விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் கூடத் தான் 4 கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதில், 2 கோடிக்குமேல் செலவழித்திருக்கிறோம். திடீரென்று ஒரு டெட் டித் தாம் சொல்கிறீர். முடியாது. ஆனாலும் இந்த அரசு சிறப்பான முறையிலே பாடுபட்ட காரணத்தால்தான் ஏறத்தாழ 2 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நாம் செலவழித்திருக்கிறோம். ஆனால் இதற்கு முன்னால் இருந்த காலத்தில் உண்மையைப் பார்த்தால், ஒரு கோடி ரூபாய் கூட செலவழிக்கப்படவில்லை என்பது தெரியவரும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட குறைபாட்டைக் காட்டி இந்த அரசு இவ்வளவு செய்திருக்கிறது என்று நாம் சொல்வதற்கு வரவில்லை. அதே நேரத்தில் உடனடியாக இவைகளை செலவு செய்வதற்கு ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய வங்கிகளும் ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டும். வங்கிகள் ஒத்துழைப்பு கொடுத்தால் மட்டும் போதாது; முக்கியமாக அவர்கள் விவசாயிகளிடம் 'ரீபேயில் கப்பாசிட்டி' இருக்கிறதா என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதாவது கொடுக்கப்படுகின்ற கடன் தொகை திரும்பி வருமா என்பதைத்தான் முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு அதனை அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படியப்பட்ட கிரமங்கள் இருப்பதன் காரணத்தால்தான் பணம் உடனடியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல் இந்த ஆண்டிலே மீதித் தொகை எப்படி எப்படி செலவழிக்க வேண்டுமோ அப்படி அப்படி செலவிடுவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1979 மார்ச் 31]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவரவர்களே, சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் இன்னும் ஓராண்டுக் காலம் நீடிக்கும் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டம் நாட்டிலே எங்கா ஒன்றியங்களுக்கும் இடையே இருக்கிறதா என்றால், 130, 160 ஒன்றியங்களிலேதான் இருக்கின்றது. ஆகவே மத்திய அரசு கொடுக்கின்ற பணத்தைப் பயன்படுத்தி இப்படி 130, 160 ஒன்றியங்களிலே இதனை நிறைவேற்றுகிறபோது, தமிழக அரசே நிதி ஒதுக்கி மற்ற ஒன்றியங்களிலேயும் இந்தத் திட்டம் செயல்படுவதற்கு வழி செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்று சொல்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் உழவனுக்கு மாடு வாங்க, அதாவது கறவை மாடுகள் வாங்க ஆயிரம் ரூபாய் என்று கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்காக ஆணையர் பெரிசு செய்து வங்கிக்கு அனுப்புகிறார். அந்த வங்கியிலே இருக்கிறவர்கள் இவனுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுத்தால், இவனால் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே குறைபாடுகத்தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லி 500 ரூபாய் அல்லது 200 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி 200 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று தத்தாக அந்த உழவர் எப்படி மாடு வாங்க முடியும்? ஆகவே எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறதோ அந்தத் தொகை அதாவது ஆயிரம் ரூபாய் என்றால் ஆயிரம் ரூபாயை அவர்களுக்கு முழுமையாகக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு இந்த அரசு முன்வருமா? எங்கா ஒன்றியங்களுக்கும் இந்தத் திட்டம் செய்வதற்கு உதவி செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைசெழு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டம் எங்கா யூனியன்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்று தமிழக உறுப்பினர் சபாநாயகர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தன்றாகத் தெரியும். சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்பது எங்கெங்கே வறட்சிப் பகுதிகள் இருக்கின்றனவோ அந்தப் பகுதிகளுக்கு மட்டுமே என்பது.....

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தவறாக தகவல்களைத் தருகிறார்கள் வறட்சி மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்பது வேறு. அது 30 ஒன்றியங்களிலே இருக்கின்றது. ஆனால் சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் 130 ஒன்றியங்களிலேதான் இருக்கிறது. ஆகவே தவறான தகவலை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தருகிறார்கள். வறட்சி மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்பது வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு

திரு. புவவர். கா. கோவிந்தன்]

[1979 மார்ச் 31]

மட்டுமல்ல, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 30 ஒன்றியங்களிலே இருக்கின்றது. ஆனால் சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் 15 மாவட்டங்களில்தான் இருக்கிறது. என்ன ஒன்றியங்களிலும் இல்லை.

திரு. செ. சதாசிவம் : தலைவரவர்களே, வறட்சிப் பகுதிக்கு என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழகத்தின் மிக அதிக வறட்சியான பகுதி என்று கூறப்படுவது என்னுடைய பகுதியாகும். ஆகவே அங்கே இருக்கின்ற இரண்டு யூனியன்களும் இந்தத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர் களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது 374 யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அந்த 374 யூனியன்களில் ஏறத்தாழ 160-க்கு மேற்பட்ட யூனியன்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வறட்சி பகுதி என்று சொல்கிற போது நீங்கள் ராமநாதபுரம், நரிமழி மாவட்டங்களை மட்டும் குறிப்பிடக்கூடாது. பாக்கி இருக்கக்கூடிய மாவட்டங்களில் வறட்சிப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. கோவை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பங்கடம், அவநாசி தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன. அதுபோல இன்னும் இருக்கி மாவட்டத்தில் கரூர் பகுதியும் இருக்கிறது. இன்னும் பல மாவட்டங்களில் இதே போன்ற நிலவுகை இருக்கிறது. ஆகவே நம்முடைய முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

புவவர் கா. கோவிந்தன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நான் தவறாகப் புரிந்து கொண்டதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. வறட்சிப் பகுதி என்பது—வறட்சி மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்பது வேறு. சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்பது வேறு. இப்போது ஒரூங்கினைத்த திட்டம் வந்திருக்கிறது. அதாவது இண்டக்-ரேட்டெட் ரூரல் டிவெலப்மெண்ட் பிரோஜெக்ட் என்று சொல்லுகிறபோது இந்த ஆண்டுதான் துவக்கப்பட்டது. வறட்சி பகுதி திட்டம் 30 ஒன்றியங்களில் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. சிறிய விவசாய மேம்பாட்டுத் திட்டம் 12 மாவட்டங்களில் 130 ஒன்றியங்களில் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இன்னும் அந்தத் திட்டத்தை எத்தெத்த பகுதியில் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களை கேட்டு, ஒரு மாவட்டத்தில், 5, 6 ஒன்றியங்களில் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆம்படி தேர்ந்தெடுக்கும்போது என்ன ஒன்றியங்களிலும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, சிறு விவசாய மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைத் தம்முடைய மாண்புமிகு புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல என்ன புலியங்களுக்கும் நாம் விரிவுபடுத்த முடியாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒருங்கிணைந்த கிராமப்புற திட்டத்தை விரிவுபடுத்தலாம். எங்கெங்கே சிறு விவசாய மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை அமுல்படுத்தவில்லையோ அதைப் பகுதிகளில் எல்லாம் இதைப் போன்ற திட்டத்தை நாம் விரிவு படுத்த முடியும். இன்னும் சிறு விவசாயிகளுக்கு, விவசாய கலிவங்களுக்கு இது போன்ற சலுகைகள், து. ஆர். டி. பி. மூலமாக இலட்டும். சிறு விவசாய மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை 374 புலியங்களுக்கும் எண்டிப்பாக கொண்டு வரமுடியுமா என்பது பரிசீலிக்கப்படும் என்று பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(புலவர் கா. கோவிந்தன் குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிவிட்டது. டிமாண்ட் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒருங்கிணைந்த கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டம் 1971 விட்டாரச்சுளியின் செயல்பட்டு வருகிறது. அடுத்த ஆண்டிலே 1979-80-ல் இந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறும்.

வறட்சிக்கு இலக்காகும் மேம்பாட்டுத் திட்டம், கிராமநாத புரம், தரிமபுரி மாவட்டங்களில் தடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது 1979-80-ல் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். இத்திட்டத்தை இவ்விரு மாவட்டங்களிலும் திறைவேற்றுவதற்கு 1979-80-ல் 4-84 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் தரிமபுரி மாவட்டத்தின் 175 குடிசைகள் ரூபாய் செலவில் ஒரு பாடி படிபாடி தொழிற்சாலை நிறுவும் திட்டம் இத்த அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

வேளாண்மை மறுநிதி மேம்பாட்டுக் கழக திட்டங்களின் மூலம் பம்பாயிலுள்ள வேளாண்மை மறு நிதி மேம்பாட்டுக் கழக நிதி உதவியுடன் ரூ. 12 கோடியே 42 இலட்சம் செலவில் தீர்ப்பாசனம் இலாகா 36 இலட்சம் செலவுபடுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டங்களின் கீழ் தேண்ணை, ரப்பர், கோக்கோ, தேயிலை, கிராப்சை, இலவங்கம், காப்பி முதலியவை பயிரிடப்படுகின்றன. ரூபாய் 7-65 கோடி செலவில் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் மேலும் 34 இலட்சம் 1979-80-ல் செயல்படுத்தப்படும். இத்திட்டத்தின் கீழ் நீண்டகால கடன்கள் வழங்கி வந்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் இது விரிவாக்கப்படும்.

[திரு. ப. குழந்தைசேனா]

[1979 மார்ச் 31]

கழிவுநீரை உபயோகப்படுத்தும் முறையில் கழிபோண்டு உரம் தயாரிப்பதற்காக 25 இடைச்சது 88 ஆயிரம் ரூபாய் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த மான்யம் பங்கேற்று நகராட்சிகளுக்கும் பிரித்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த 1977-78 ஆம் ஆண்டில் நடத்தப்பட்ட அனைத்து இத்தியா கம்போண்டு தயாரிப்பு போய்டியில் திருச்சி நகராட்சிக்கு முதல் பரிசு கிடைத்திருக்கிறது என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதல் பரிசாக 25 ஆயிரம் ரூபாய் ரொக்கமாக திருச்சி நகராட்சிக்கு கிடைத்ததுள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியோடும் பெருமையோடும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இன்று விவசாயத்துறையில் பெரும்பாலான உறுப் பினர்களும் கோஷ்டி ரூபிர்பிட்டு காட்டியதைப் போல் வேளாண்மைப் பொருட்களுக்கு உரிய விளை இடைக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்காகத்தான் இன்று விவசாயத் துறையில் வேளாண்மை விளைபொருள் விற்பனைக்குறையை ஏற்படுத்தியுள்ளோம். கடந்த 1973 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்த தமிழகத்தில் வேளாண்மை விற்பனைக் குழு இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்த 45 ஆண்டுகளாக இந்தத் துறையில் என்ன சாதித்தார்களோ அதை இந்த 21 மாத காலத்திற்குள் இந்த அரசு சாதித்திருக்கிறது என்பதை பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்காக தனி இயக்குநரகம் கடந்த 14-10-1977-ல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்கு முன்பு வரை இதுவரை, 17 மாவட்ட விற்பனைக் குழுக்களும், 140 இடங்களில் ஒழுங்குமுறை விற்பனை கடங்களும் தடைபெற்று வந்தன. பின்னால் கடந்த 17 மாதங்களில், இரண்டு மாவட்ட விற்பனைக் குழுக்களும், 35 ஒழுங்குமுறை விற்பனை கடங்களும் துவக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆண்டு 22 துணை விற்பனைக் கடங்களும் துவக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அரசு வந்தபொது 52 ஒழுங்குமுறை விற்பனை கடங்கள் சோத்தக் கட்டிடங்களில் இருந்து வந்தன. 77-78 ஆம் ஆண்டு மட்டும் 38 ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கடங்களுக்கு சோத்தக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு இடங்கள் வரங்கப்பட்டு கட்டிடங்களும் கட்டப்பட்டன. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 30 ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கடங்களுக்கு சோத்தக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு நிதங்கள் வரங்கப்பட்டு, கட்டுமானப்பணி தடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இது வரை தமிழ்நாட்டில் 13 அக்மார்க் ஆய்வுக் கடங்கள் இருந்தன. இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு திருச்சி, பங்குபட்ட ஆய்வு இடங்களில் 2 அக்மார்க் ஆய்வுக் கடங்கள் துவக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போதுள்ள 320 ஒழுங்குமுறை விற்பனை கடங்களிலும் கட்டுமானப் பணிகளுக்காக உலக வங்கியின் கடன் உதவியை 70 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒட்டங்கள் திட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த 320 விற்பனைக் கடங்களையும் தவிர்ப்பதற்கு ஏறிய கட்டிடங்கள் கட்ட நிர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், . . .

1979 மார்ச் 31]

திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் இங்கே தரப்பட்ட குறிப்பில் இருக்கிறது இவைகள் எல்லாம் அமை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இடம் பெறும். ஆகவே மீண்டும் இதைவெகஸர் கொடுவது தேவையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நானும் இதைச் சொல்வேண்டும் என்று இருந்தேன். குறிப்பில் இருப்பதை எல்லா அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வ வேண்டிய தேவையினை, உறுப்பினர்கள் கேட்கின்ற சந்தேகங்களுக்கு மட்டும் பதில் சொன்னாலும் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : நான் சொல்வதெல்லாம் ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட குறிப்புகளில் இருக்கின்றன. என்றாலும் சில விளக்கங்களை கொடுக்க நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அதற்காகத்தான் சில விளக்கங்களை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பெரும்பாலும் இன்று வேளாண்மை விளை பொருட்களுக்கு விலை இடைப்பதில், விற்பனைகடங்கள் மூலமாக விற்பனை செய்யும் போது இடைத்தரகர்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் இத் திட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதற்காக இன்று எங்கெங்கு விற்பனைக் கடங்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் வேளாண்மை தொழில் கழகத்தின் மூலம் 'அக்ரோ இன்டஸ்ட்ரீய்ஸ் கார்ப்பரேஷன்' என்ற திட்டத்தின் மூலமாக தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, விற்பனைக் கடங்களுக்கு வருவின்ற பொருட்களை அப்படியே, வேண்டுமென்றால் விற்பனை செய்யலாம் அல்லது அங்கிருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளில் கொடுத்து வேறு பொருளாக மாற்றி விற்பனை செய்வதன் மூலமாக போதிய விலை கிடைக்கக் கூடிய திட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

இன்று தமிழ்நாடு பொறியியல் கட்டுறவு இணைத்தின் கீழ் 220 மையங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் 40 மையங்கள் இலாபகரமாகவும், 80 ஓரளவு இலாபகரமாகவும் இயங்கி வருகின்றன.

அரசு பண்ணைக் கழகங்கள் மூலமாக இன்று வரையிலும் 39 இலட்சம் ரூபாய் வருவாய் கிடைத்திருக்கிறது. மேலும் 35 இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு நிலம் பரிசீலனில் இருந்து வருகின்றன. மேலும் அரசு பண்ணைக் கழகத்தின் மூலம் கிளைனிசித்து வருவின்ற அகதிகளுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று முக்கிய நோக்கத்தோடு இத்தம் பண்ணைக் கழகங்கள் செயலாற்றி வருகின்றன.

[திரு. ப. குழந்தைவேலு] [1979 மார்ச் 3]

[பிற்பகல் 1-20.]

மேலும், இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் தங்களுடைய மாவட்டங்களிலே எல்லாம் வேளாண்மைக் கல்லூரி வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்கு எல்லாம் பணிபொரு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற தேர்தலில் ஏறத்தாழ 400 விவசாயப் பட்டதாரிகள் வேலை இல்லாமல் இருந்தார்கள். இன்றைக்கு அந்த 400 பேர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, இப்போது இன்னும் 50 பட்டதாரிகள் தேவை என்ற குழுவை வை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். ஆனாலும், புதிதாக விவசாயக் கல்லூரியை தடையூண்டில் 1979-80-ல் தொடங்குவதற்கான எந்த விதமான பரிசீலனையும் இந்த அரட்டத்திலே இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், அதே தேர்தலில் இப்போது இருக்கக் கூடிய சீட்டுகளை அதிகப்படுத்துவதற்கான குறிப்பு பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இதுவரையில் 220 இடங்களை விவசாயப் பட்டதாரிகளுக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை வருகின்ற 1979-80 ஆம் ஆண்டிலே 220-க்கும் பதில் 250 இடங்களாக மாற்ற இருக்கிறோம் என்பதை இந்த தேர்தலிலே நான் பணிபொரு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசினுடைய புதிய முடிவுகள் ஒருசிலவற்றை நான் இந்த தேர்தலில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த 'பயிர் இச்சூரணம்' இட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். பயிர்க்காப்புறுதித் திட்டத்தைப் பற்றி, கொள்ளை விளக்கத்திலே இக்களை என்று நினைக்கிறேன். மாண்புமிகு கப்பு அவர்கள் இறையும் அதிலே இருக்கின்றது என்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்று

திரு. க. கப்பு : இந்த உங்களிடைய தேர்தல் அறிக்கைகளிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால், அதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன்; வரவேற்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : ஆனால் நான் அதை விடப் போவதில்லை. அதைப்பற்றிச் சொல்லப் போகிறேன். பயிர்க் காப்புறுதித் திட்டத்திலே பங்கு கொள்வதற்கு இங்கே அரசு மறுத்துவிட்டது. ஆனாலும், இந்த அரசைப் பொறுத்த அளவிலே அதைக் கவனியுவிடுகின்றேன். அதற்கு முன்னோடி இட்டமாக ஒரு இட்டத்தை தொடங்க இருக்கிறோம் என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1979 மார்ச் 31]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

மண் பரிசோதனை செய்வதற்காக மேலும் புதிதாக மூன்று நுமார்டும் பரிசோதனைக் கூடங்களைத் துவக்குவதற்காக திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

திரு. க. சுப்பு : இந்த பயிசம் பாதுகாப்பு இன்சூரன்சு இட்டத்தைப் பற்றி விளக்கினால், எந்த அடிப்படையிலே செய்வ இருக்கிறீர்கள் என்பதைச் சொன்னால், விவசாயிகளுக்கு ஆறுதலாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு சம் அவர்களுக்கு ஆறுதலாக இருக்குமா, அவர்களுக்கு ஆறுதலாக இருக்குமா என்பது தெரியவில்லை. ஆனாலும், இந்தத் திட்டம் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக இந்த அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றது என்று நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். ஆகவே, விளக்கமாக இன்னொரு தடவை இதைப்பற்றிச் சொல்வ இடமில்லை.

திரு. க. சுப்பு : தேர்தல் அறிக்கையிலே இதைப்பற்றிச் சொல்லியபோது பரிசீலிக்காமல், சித்திக்காமல் சொல்லி விட்டிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : சித்தித்துப் பார்த்து நான் இதைச் சொல்லி இருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சித்திக்காமல் யாரையோ போல் சொல்லமாட்டோம். சித்தித்துப் பார்த்து மிகுந்த கவனத்தோடு நான் இந்தத் திட்டத்தை இந்த அரசு அங்கீகரிக்கிறது.

மாநிலத்தின் தலைநகரிலேயே எல்லாத் துறைகளின் தலைமை அலுவலகங்களும் இருப்பதனிட, அலுவலகங்களின் மாவட்டங்களின் தலைநகரிலே துவக்குவதன் மூலம் நெற்பாசன பணியாற்றிட முடியும் என்ற நோக்கத்துடனும், அரசின் திட்டங்கள் கிராமங்களின் நோக்கிச் செல்ல உதவ வேண்டுமென்ற இனடீயத்துடனும், புதிதாக துவக்கப்பட்டுள்ள வேளாண்மை விளைபொருள் கீழ் பண துறையின் தலைமை அலுவலகத்தை திருச்சியிலும், 1979-80 ஆம் ஆண்டில் துவக்கப்பட இருக்கும் விவக சான்றிதழ் இயக்கத்தையும், தோட்டக் கலை இயக்கத்தையும் மாவட்டங்களின் துவக்குவது என்ற முடிவு செயல்பட்டுள்ளது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையின் ஒழுங்கீனங்கள் தடைபெறுவதைத் தவிர்த்தவும், ஒழுங்கீனங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும், கண்காணிப்புப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்த இந்த அரசு ஆவனசெய்து வருகிறது.

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1979 மார்ச் 31]

பகுப்பு வகைப் பரிகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உதவும் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் உதவிப்புடன் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் நிறுவ இருக்கிறோம். இத்தனாதிர் நிலையத்தை இந்தியாவில் 3 இடங்களில் நான் வைக்க இருக்கிறார்கள். அந்த 3 இடங்களில் ஒன்று தமிழகத்தில் உள்ளது என்பதே நிறைபை அது பெற இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரில் புற நகர்ப்பகுதியில் உள்ள திசைநிற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்து வருவாயைப் பெருக்கும் வகையில் ரூ. 84 லட்சம் செலவில் காய்கறி மற்றும் கானன் உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் ஒப்புதல் அளித்து இருக்கிறார்கள். 1979-80-ம் ஆண்டில் சென்னை புறநகர்ப்பகுதியில் 80 ஏக்கர் மீட்டர் கற்றியுள்ள பகுதிகளில் இது போன்ற திட்டத்தை ஏற்படுத்த இருக்கிறோம்.

அறுவடைக்குப் பின் மேற்கொள்ளும் தொழில் துட்பம் பற்றி ஆராய்வதற்காக தற்போது திருவாரூரில் உள்ள ஆராய்ச்சி மையத்தை ஒரு ஆராய்ச்சிநிலையமாக உயர்த்த வேண்டும் என்று இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் வற்புறுத்தி வருகிறோம். அதையும்செயல்படுத்த இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் வேளாண்மை பெருங்குடி மக்களுக்கு பயிர் விளைச்சல் போட்டி ஆரம்பித்து, 'வேளாண்மைச் செம்மை' என்ற பட்டத்தை அளித்து வந்தார்கள். அதை 1975-ம் ஆண்டில் நிறுத்தி வைத்து இருந்தார்கள். ஆனால் இந்த அரசு அந்தப் போட்டியை மறுபடியும் ஆரம்பித்து, அவர்களுக்கு அந்தப் பட்டத்தை அளிப்பது என்றும், மேலும், மாநில மட்டத்தில் மட்டும் அல்லாது, மாவட்ட அளவிலும் இதுபோன்ற போட்டிகள் வைக்கப்பட்டு, எக்ஸ்சாரும் அதில் கலந்துகொண்டு பரிசு பெறவேண்டும் என்ற முறையில் 1979-80-ஆம் ஆண்டில் இருந்து ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தமிழ்நாடு பால் வள நிறுவனம் அமைத்துள்ள அடிப்படையில், தமிழ்நாடு எண்ணெய் வித்து மேம்பாட்டு கழகத்தை ரூ. 15 கோடி செலவில் அமைப்பது பற்றி அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

தீர்ப்பாசன திட்டங்களில் அரசுக்கு அறிவுரை வழங்குவதற்காக 20

1978 மார்ச் 31] [திரு. ப. குழந்தைவேலு]

சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவை உறுப்பினர்கள் ஆட்சியை ஆலோசனைக் குழு அமைத்திட அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. ஒற்பு சிறு பாசன திட்டத்தின்கீழ் மீறியுள்ள 70 வட்சம், குயர்வீட்டுள்ள திட்டங்களை உடனடியாக அனுமதிப்பதற்கு அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தொகுதியில் இருக்கும் திட்டங்களைப் பற்றி எல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு பரிசீலிக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சதாசிவம் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். தொய்வானது திட்டம் செயல்படுத்தப்படுமா? என்று கேட்டார்கள். நான் தெரிவிக்கிறேன், தொய்வானது திட்டத்திற்கு ஆய்வு நடத்தப்பட்டு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : 5 நிமிடம் வேண்டும். அதற்கு ஆய்வு நடத்தி 9,000 ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெறும் துறவில் அந்தக் திட்டத்தில் ஆய்வுப் பணிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன என்பதை மனநிச்சியோடு நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் பாசன வசதி இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் இன்று நஞ்சைப் பயிர்களை நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால் அந்த நேரத்தில் புஞ்சை பூரிகளை நாம் கவனிக்காமல் இருக்கும் குதிரை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதற்காக இந்த ஆண்டில் இருந்து இந்த மண் வளப் பாதுகாப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வளம் அற்ற நிலங்களையும் வளம் உள்ள நிலங்களாக ஆக்கும் திட்டங்களை நாம் தொடங்கியிருக்கிறோம். அதற்கு கடத்த மாதத்தில் கூட நான் ஹைதராபாத் சென்று விட்டு வந்தேன். இக்கிரேட், International Cereals research institute for semi-arid tropics என்று சொல்லக் கூடிய அந்த மந்தாபனத்தினே எப்படி புஞ்சைப் பயிர்கள் விளைவிக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு வந்தேன். அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் புஞ்சை வேளாண்மைக்கு, புஞ்சை பயிர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும்

[திரு. ப. குழந்தைவேலு] [1978 மார்ச் 31]

அளவிலே அடுத்த ஆண்டிலேயே அதற்கான நலி திட்டங்களை தயாரித்து செயல்படுத்த உன்னோம் எல்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதி போடு அவையின் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

[நிற்பாகம் 1-30.]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : என்லியாகுமரி மாவட்டத்தில் அனத்தனாறு கால்வாய் சேமைப்புத் திட்டத்திற்காக 240 ஏட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 240 ஏட்சம் ரூபாய் செலவழித்தால், 12,000 டன் அதிக உணவு உற்பத்தி கிடைக்கும் என்ற மதிப்பீட்டின்மேல் அந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட இருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அனத்தனாறு திட்டம் மட்டுமல்லாது கோதைனாறு திட்டமும் இருக்கிறது. மார்லிமேன்டரி செகரடரி மாண்புமிகு திரு. லிங்சென்ட் அவர்களுடைய தொகுதியில் போகிற அனத்தனாறு திட்டம் மட்டும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று கோதைனாறு திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள ஆவன செயல்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : முக்கியமான திட்டங்களைப் பற்றி ஒப்பீசாறு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய திட்டமும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். சோத்துப்பாளையத் திட்டம்—பேயரே சோத்துப் பாறை—உன்சுமலிப்பலே சோறு கொடுக்கிற நல்ல திட்டத்தை இது நான் வரை கவனிக்காமல் விட்டிருந்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தை மீண்டும் மறு பரிசீலனை செய்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அரசு பரிசீலித்து வருகிறது என்பதை மதுரை மாவட்ட உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மேகர சம்பட்டு அணைக்கட்டுத் திட்டமும் பரிசீலிக்கப்பட்டு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

பச்சிலாறு திட்டங்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, இந்த அரசு பாடுபடும் என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு தீர்மானம் கொடுத்துள்ள கொட்டுப் பிரேரணைகளையெல்லாம் கிரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு நான் கேட்டுக்கொண்டு அவைகிறேன்.

[1972 மார்ச் 31]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தகவல் திட்டத்தை எதிர்க்கட்சியினருக்கு விட்டுக் கொடுக்கும் வகையில் தீர்மானித்திருந்தாகச் சொன்னார்கள். அந்த உறுதியைப் பாராட்டுகிறேன். நெல்லுக்கு விலை கொடுப்பது பற்றி மத்திய அரசு பச்சைக் கொடியை விலையில் காட்டும், காட்டிலில்லை என்றால் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்று தெரிவிக்கிறேன் என்று சொன்னார். பச்சைக் கொடியை எந்த நேரத்தில் காட்டுவார்கள் என்பதற்கு ஒரு நாளைக் குறிப்பிடுவார்களா? அந்த நாளுக்குள் பச்சைக் கொடி காட்டப்படவில்லையென்று சொன்னால் அதற்கு நாம் மேற்கொண்டு எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கை என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா? அதற்கெடயில் தவறை அறுவடையா? நெல் மார்க்கெட்டுக்கு வர இருக்கிறது. மின்சார அமைச்சரின் கருணையினால் மின்சாரம் சரியாகத் தராததன் காரணமாக பாதிதான் அறுவடை கிடைக்கும். அப்படி வருகிற நெல்லை தகவல் விலை கொடுத்து வாங்க பச்சைக் கொடி அவர்கள் காட்டவில்லையென்றாலும் நிராகரி முன்னேற்றக் கழக அரசு 15 ரூபாய் போனால் 10 ரூபாய் வண்டிச் சத்தம் என்று கொடுத்தது போல் 85 ரூபாய்க்கு பதிலாக 104 ரூபாய் கொடுத்து வாங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைசேது : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மைய அரசு பச்சைக் கொடி காட்டுமென்று நான் சொன்னேன். எப்போது பச்சைக் கொடி காட்டுவார்கள்? அப்படிச் காட்டாமல் விட்டுவிட்டால் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றியெல்லாம் இப்போதே யோசித்து விடுவது என்பது சரியல்ல. அவர்கள் முடிவெடுப்பதற்கு முன்னால் நாம் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக அவற்றை என்னம் கொஞ்சம் தவிர வைத்து, அவர்களுடைய யோசனைக்கு முதுகிடம் கொடுத்து அவர்களுடைய முடிவை எதிர்பார்ப்போம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் முன்மாதத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருவாளர்கள் க. பாகன், வி. கே. கோதண்டராமன், ஜே. ஜேம்ஸ் : ஆலியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திருவாளர்கள் ரெ. வீ. சவுந்திரராமன், சேகம் ஸ்ரீ. குறுமுடம், ப. சந்திரன் : ஆலியார்கள் இருப்பிடத்தில் இவ்வாததால் அவர் களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையில் அனுமதி யுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

[1979 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண் 29—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 44,04,55,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 35—பாசனம்.

திருவாளர்கள் பெ. க. இருவேங்கடம், ப. சந்திரன் ஆகியோரின் கெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் சி. பழனிமுத்து, சா. வெங்கடசாமி என்கிற வெங்கடே, அ. கவாமிதாஸ், சேகம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியோர் இருப் பிடத்தில் இவ்வாறதாம் அவர்களுடைய கெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் குறிப்பிட்டுப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 36—பாசனம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 22,56,83,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிக்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 50—வேளாண்மை குறித்த
மூலதனச் செலவு.

திருவாளர்கள் பெ. க. இருவேங்கடம், ரே.வி. சவுந்திர ராசன், சி. கோவிந்தராசன், பொ. விஜயராகவன், சேகம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியோரின் கெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

1979 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: 'மாவியக் கோரிக்கை எண் 50—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,12,77,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.'

மாவியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று திறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

(கோரிக்கை எண் 52—பாசனம் குறித்த மூலதனச் செலவு.)

இருவாசனங்கள் எண். விட்டப்பா, பழனிமூத்து , ஜேம்ஸ், சேவம் மூ. ஆறுமுகம் ஆகியோரின் செட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருப்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி-

மாவியக் கோரிக்கை எண் 52—பாசனம் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 31,46,29,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.

'மாவியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, திறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

2. ஒழுங்குப் பிரச்சனைகள்—தொடர்ச்சி.

(அ) உறுப்பினர் இடு. விட்டப்பா வீட்டில் கோவில் சிலை இருத்ததாக அவர் கைது செய்யப்பெற்றது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சாஸனவிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் இடு. சாதிக் பாட்சா கூறிய ஒழுங்குப் பிரச்சனைகளை விடுத்து சிலவற்றை நீக்க வேண்டுமென்று உத்திரவிட்டேன். இப்போது அதைத் தெளிவாக சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். இடு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் கூறிய * * * என்பதும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறிய * * * என்பதும் மறுமூலமும் விவாதத்திக்கு எங்கு உறப்பட்டிருந்தாலும் அந்த இடங்களிலும் நீக்கப்படுகின்றன.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1972 மார்ச் 31]

(7) அரசினர் தீர்மானம் தொடர்ச்சி.

விதி 2-உள்விதி (3) இன் கீழ்—

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அரசினர் தீர்மானம்—
மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள்.

மாண்புமிகு இ. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு தலை
வரவர்களே, பேரவையின் விதி 21 உள் விதி (3)-ன் கீழ், கீழ்க்
கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தேன்—

இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் இன்ம 5-ன் கீழ் கோரிக்கை
எண் 10-பாக் வழங்கு திட்டங்கள் என்றுள்ளவை கோரிக்கை
எண் 26-கைத்தறியும், தொகுத் தொழிலும் என்றுள்ள
தற்கு முன்பாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒரு மன
தாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

8. வரவு செலவு திட்டம் 1979-80—வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி)

(உ) கோரிக்கை எண். 10—பாக் வழங்கு திட்டங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து 1979-80
ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு.

மாண்புமிகு இ. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே,
ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரைகள் மேல், கீழ்க்கண்ட
தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 10—பாக் வழங்கு திட்டங்கள்
என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 95,36,000-க்கு மேற்படாத தொகை
அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

1979 மார்ச் 31]

திரு. ச. பாவன்: தலைவரவர்களே, சென்னையில் அரசின காலனிகளில் குழந்தைகளுக்கு குறைந்த விலையில் பாக்குவழிக் வேண்டுமென்பது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 10—பாக்கு வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 95,36,000 இக் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வேட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்: தலைவரவர்களே, இராம நாதபுரம் மாவட்டம் முதுகுளத்தூர் தாலுகாவில் கழுதி பகுதியில் அருப்புக்கோட்டையில் இருந்து திராவி வழியாக கழுதி மண்டலமானிக்கம் வரை பாக்கு எடுக்கும் வண்டி தடம் ஏற்படுத்துவது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 10—பாக்கு வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 95,36,000 இக் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வேட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பி. சண்முகரத்தினி என்றவர் சொல்லும் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களே ஒன்றியத்தின் கீழ் உள்ள பல இராமநாதனில் பாக்கு வண்டி கொண்டு அமைக்காததும், பற்றி விவாதிக்க.—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 10—பாக்கு வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 95,36,000 இக் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வேட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Thiru P. VIJAYARAGAVAN: Mr. Speaker, Sir, to discuss the need to absorb the temporary workers in the T.N.D.D.C. as permanent workers - I move:

“That the allotment of Rs. 95,36,000 under Demand No. 10-Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. செ. வெள்ளி, திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகிய இருவரும் இருக்கையில் இவ்வை- முன்மொழிப்புப்படைக்கலை.

மானியக் கோரிக்கையுள் வேட்டுத் தீர்மானத்தையும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

[1979 மார்ச் 3]

*மாண்புமிகு இ. சே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பாக் வறல்து திட்டங்கள் பற்றிய கொள்கை விளக்கம் அவையின் முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பேரவைவரிலே அந்தக் கொள்கை விளக்கத்தை நான் வாசித்ததாகச் சொல்கிறேன். அதைக் குறிப்பிலே அவை நான் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று உங்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய மேலான கருத்துக்களுக்குப் பிறகு இறுதியில் எல்லாருடைய விளக்கத்தைச் சொல்லி, இந்த மாண்புமிகு கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்கான வாசிப்பினைப் பேர முடியும் என்று நம்பி அமர்கிறேன்.

இ. சே. பா.கெடுஷ்ணன் : பேருமதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் போலந்தவரை இந்தப் பாக் உற்பத்திக் தொழில் ஒரு சிறந்த துணைத் தொழிலாகும். அமைச்சர்களிலேயிருந்து சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் வரை உள்ள ஒவ்வொருவரும் பாக் வாடுகளைத் தங்களுடைய இயல்பிலே வளர்த்து அதன் மூலம் துணைத் தொழிலை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் தேசிய அளவில் பானை உற்பத்தி செய்யு அடிப்படுத்துவதற்கும் அதனை ஒரு சிறந்த கருவியாகவும் இன்று நாட்டு மக்கள் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கமும் அந்தத் தொழிலினுடைய முக்கியத் துணைத் உணர்ந்து பாக் திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய நாட்டில் இப்பொழுது இந்தப் பாக் உற்பத்தி செய்கின்ற வாடுகளுக்கு ஒரு பேரளவுத் வந்திருக்கிறது. கேரளாவிலிருந்தும் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும் அரிசியை நாடுகளுக்கு நம்முடைய மக்கள் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வேளையில் கோடி, கோடியாக, பணம் மாடு வாங்குவதற்காக, இங்கே மிகச் சாதாரணமாக நாட்டிலே புறங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. சந்தைகள்தோறும் இன்று வாடுகளை வாங்கி, கேரளாவிற்கு அனுப்புகிற ஒரு காட்சி, கங்காட்சியாகத் தமிழகம் முழுவதும் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. வடக்குப் பகுதியில் எப்படி இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், தமிழகத்தில், மதம் மாவட்டங்களில், மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, போன்ற மாவட்டங்களிலிருந்து வாடுகளைக் கூட்டிக்கூட்டமாகக் கேரளாவுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதன் காரணமாக, மாடுகளின் விலை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஒழிச்சொண்டு போவதோடு, தமிழகத்தின் எதிர்காலம் ஒரு பாக் காடாக இருக்கலாம் என்ற ஐயப் பாடு எழும் அளவுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த நிலையில்

* 223-254ம் பக்கங்களில் இணைப்பு 1 ஆக அச்சிடப் பெற்று உள்ளது.

1979 மார்ச் 31] [திரு.சோ.பாலகிருஷ்ணன்]

போய்க் கொண்டிருந்தால் எதிர்க்கட்சத்தில் மாடுகளே இல்லை என்ற கற்பனை உருவாகலாம். வேறு எவ்வாறு திட்டங்களுக்கும் செயற்கையான முறையில் உற்பத்தியாக்க முடியும். ஆனால், பாலம் மாடுகளிலேயிருந்து உற்பத்தி செய்வதைத் தவிர, செயற்கை முறையில் உற்பத்தியாக்க முடியாது என்ற காரணத்தால், அதைப் பாதுகாத்து பக்குவப்படுத்துகிற முறையை அரசு உள்விப்பாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாலை 4-10]

இன்று நம்முடைய தமிழகத்தில் பன் அரிசு திட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். வறட்சிப் பகுதிக்கு இலக்கான பகுதிகளில் பன் மாடு வளர்த்து பன் திட்டங்களை உருவாக்கித் தந்து இருக்கிறார்கள். பரமக்குடியில் இருக்கும் பாக் குளர் பதன நிலையத்தில் 2,000 லிட்டர் பாக் பதப்படுத்தும் முறையில் அமைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், ஆங்கே வகுகிற பாக் 200 முதல் 300 லிட்டர் வரைதான் வகுகிறது. இதற்குக் காரணம் அதிகமான பாக் வகுகிற அளவிற்கு அந்தப் பகுதியில் உள்ள இராமங்களில் மாடுகள் அதிகம் இல்லை. மாடுகளை வாங்க இராம ஒழுங்கினைத்த திட்டத்தின் மூலம் ஏராளமான மானியம் தர வாய்ப்பு இருந்தாலும், வங்கேலிடமிருந்து கடன் தொகைகள் பெற முடியாத காரணத்தால், மானியம் பெற்றாலும் கடன் வாங்கி மாடுகள் வாங்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் நம்முடைய பாக் வள திறவனத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு அரசு கொடுக்கும் மானியப் பணத்தையும் தேரித்து, வங்கேலிடமிருந்து கடன் பெற்று மாடுகளை வாங்கி, அந்த வகையில் அதை அபிவிருத்தி செய்வ முடியும். அவ்வாறு செய்வாவிட்டால், இராமப்பதங்களில் ஒழுங்கினைத்த திட்டத்தின் மூலம் அளிக்கப் படும் மானியத்தையும் பெற முடியாது. கடன் கடன்மாகப் பணம் சேரவு செய்து அமைக்கப்பட்டுள்ள குளர் சாதன நிலை மூலம் பவன் அதற்போய்ச்சிலும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று கன்று வளர்ப்புத் திட்டத்திற்காக பாதி மானியம் அளிக்கும் திட்டம் பன் மாவட்டங்களிலும் இருக்கிறது. அதிலே, பன் மாவட்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டு இருந்தும், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் விடுபட்டுப்போய் இருக்கிறது. அது ஏன் என்று தெரியவில்லை. வறட்சிப் பகுதியாக உள்ள எங்கும் மாவட்டத்தை ஏற்க இந்தத் திட்டத்தின் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சேனாவிற்கு மாடுகள் போய்க்கொண்டு இருக்கின்றன என்று ஏற்கனவே சொன்னேன். விவசாயிகளுக்கு தாம் கடன் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் மாடுகள் இடைக்காததால்

[திரு.சோ.பா.வகிருஷ்ணன்]

[1972 மார்ச் 2]

புரோக்கர்களிடத்தில் மாட்டிக்கொண்டு தவிக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படியப்பட்ட தட்டுப்பாட்டைப் போக்க ஆங்காங்கு உள்ள தட்ப வெப்ப நிலைக்கு ஏற்ப மாட்டும் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி, நல்ல ஜாதி பால் மாடுகளை உற்பத்தி செய்து, விவசாயிகளுக்கு அளிக்க வேண்டும். அதன் மூலம் அவர்கள் வாழ்க்கையில் நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படும் வாய்ப்பு ஏற்படும். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் கடந்த 1-8 ஆண்டு காலமாக இராமப்பேரங்கனில் டாங்கு பண்ணை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பால் பண்ணையில் வாங்கிய கடனை விவசாயி திருப்பித் தர முடியாமலும், பால் மாடுகளை வாங்க முடியாமலும், இந்தப் புதிய திட்டத்தின் மூலமாக கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பாலையே விற்கும் படியான சூழ்நிலை இருந்தது. அதன் காரணமாக ஆவிரக்கணக்கான சங்கங்கள் ஓராண்டு காலத்திற்கும் மேலாக செயல்படாது இருக்கின்றன. உதாரணமாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 100-க்கு மேற்பட்ட சங்கங்கள் செயல்படாமல் இருக்கின்றன. அங்காது சங்கங்களில் உள்ள கடன்களை எல்லாம் நீண்டகாலக் கடனாகவும், வட்டியில்லாமல் இருக்கும் கடன்களாகவும் மாற்றி வசூல் செய்யும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, அவர்கே செயல்படாமல் இருக்கும் சங்கங்களுக்கு உயிர் கொடுத்து, அவற்றை உற்பத்தியாளர் கட்டுறவு சங்கங்களாகத் திருத்தி அமைத்து, புதிய ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து, அந்த விவசாயிகள் பயன் அடையும் வகையில் நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தில் செயற்கை கருத்தரிக்கும் முறையை பல்வேறு வகையில் இன்று நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், எந்த விவசாயியும் அதனால் பயன் அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த செயற்கை முறையால் பல மாடுகள் மடித்து மாடாகப் போய்விட்டன. இது ஏதனால் ஏற்படுகிறது? அந்த முறையில் கோளாறு, அங்காது அத்தகைய அதிகாரிகள் கவனக்குறைவால் ஏற்பட்டவையா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் போதுமான காக்நடைகள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் நம்முடைய பால் வறழ்குத்துறை மூலமாக இதை கவனித்து, அந்த மாடுகள் கருத்தரிக்கும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சென்னை மாநகரில் இருக்கிற பால் விவசாயிகள்க் பால் உற்பத்தியாளர்களின் பல குறைபாடுகளை என்னிடம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பரம்பரை, பரம்பரையாக ஆவிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருந்து இந்த சென்னை மாநகரில் பால் தொழில் செய்து வருகின்றவர்களுக்கு இன்று கடன் கொடுக்காமல் அவர்களை வேறு இடங்களுக்குச் செலுத்துகள் என்று உத்தரவு போடுகிறார்கள்.

1978 மார்ச் 31]

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணம்]

தமிழ்நாட்டில் சென்னை மாநகர் தலை தூய்மைவாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நான் குறுகாத மாநிலத்திற்குச் சென்று பார்த்திருக்கிறேன். அகமதாபாத் முன்னால் தலைநகராக இருந்தது. அங்கே பாங்காரர்கள் அதிகமாக இருந்ததால் இப்போது புதிதாக, காத்தி நகர் என்று ஒரு புதிய நகரையே உருவாக்கி, அதை தலைநகராக மாற்றியிருக்கிறார்கள். டெய்லி கூட பாங்காரர்கள் அதிகமாக இருக்கும் ஒரு நகராகத் தான் இருந்தது. அவசியம், அதைவிட்டுவிட்டு இன்றைக்கு புதிதாக ஒரு நகரை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே சென்னை மாநகரில் இருக்கிற பாங்காரர்களுக்கு தொத்தரவு கொடுக்காமல் இங்கேயும் புதிதாக ஒரு தலைநகரை அமைத்துக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். ஆவிரம் ஆவிரம், ஆண்டுகளாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற மக்களை வேறு பகுதிகளுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்வது ஒரு பெரிய கொடிய செயல் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களுக்கு பால் மரடு வாங்க கடன் கொடுத்து, அவர்களுடைய தொழிலை வேண்டுமென்றால் விஞ்ஞான ரீதியில் நூற்றும் அடிக்காத அளவுக்கு செய்து கொள்ளத் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். அப்படி சென்னை மாநகரில் சில சில பகுதிகளில் மட்டும் மாடுகளை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லலாமே தவிர, அவர்களை கண்காணிட்டுப் போகச் சொல்வது ஒரு தலை செயல் அகில.

சென்னை மாநகரில் மட்டும் 20,000 குடும்பங்கள் இந்த பால் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு மற்றவர்களைப்போல் தங்களுக்கும் ஒரு சங்கம் அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லக் கேட்டகடக்கு முன்னால் வந்து உண்ணாவிரதம் தொடங்கலாமா என்ற சித்தனையில் இன்றைக்கு அவர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் உண்ணாவிரதப் பேராட்டத்தை நடத்துவதற்கு இடம் கொடுக்காமல் நாமாகவே அவர்களை அழைத்துப் பேசி, அவர்கள் கருத்தை கேட்டறித்து, உரிய பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது கிராமப்புறங்களில் ஓடைக்கின்று பாதுக்கு மிகக் குறைந்த விலைதான் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பாடுகள் வாங்குவதற்கும் குறைந்த தொகைதான் கடன் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் அரசு அதைக் குறைவை என்கிறது இப்போது தீவனத்திலிருந்து அத்தனைப் பொருட்களுக்கும் இருக்கின்ற விலையேற்றத்ததைக் கருத்திற் கொண்டு கொள்ளுதல் செப்தின்று பாதுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டும். அதாவது பால் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவுக்கு உரிய வகையில் விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1979 மார்ச் 31]

திரு. பாக்கர் க. கப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பால்பெருக்குத் திட்டத்தின் மீதான மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக மூத்தங்கள் என்னுடைய நன்றி கவந்த வணக்கத்தை உரித்தாக்குகிறேன்.

பால் உணவு சத்தான உணவு என்கின்ற நிலை ஏற்பட்டு, இன்றைக்கு ஏழை எளிய மக்களுக்கும் அது எளிதாக கிடைக்கின்ற ஒரு நிலை இந்த பால்பெருக்குத் திட்டங்கள் மூலம் அமைந்திருப்பது மாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

பால் சாப்பிட வேண்டுமென்றால் அது புனக்காரர்களால் தான் முடியும். அவர்களுக்கே உரிய ஒன்று அது என்றிருந்த நிலை மாறி, இன்றைக்கு 'காஸ்டி ரிரோடக்ஷன்' என்று சொல்லுவீர் அந்த பால் உணவு ஏழை எளிய மக்களுக்கும் கிட்டுகின்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்கூறிய ஒன்று. காலம் மாறி, கருத்துகளும் மாறி, இன்றைக்கு தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்கும் ஏழை எளிய மக்களுக்கும் பால் கிடைக்கின்ற வசதி இராமப்பறங்களிலும் எளிதாகக் காணப் படுகிறது.

இத்தத் திட்டத்தின் மேம்பாட்டுக்காக, முன்னோடியாக கூட்டுறவுத்துறை அமைப்பு இருந்தும் இந்த கூட்டுறவுத் துறை அமைப்புக்கு நகர்தொகு முக்கியத்துவம் தந்து, கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சங்கங்களின் மூலம் இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறை நெம்பு எய்துகிறது என்றால் அது மிகையாகாது. ஏனென்றால் இராமப்பறங்களில் கூடப் வழங்கும் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சட்டங்களையும், கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சங்கங்களின் சட்டங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சங்கம் அங்கு உற்பத்தி சங்கங்கள் எந்த அளவுக்கு தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவு ஒன்றியத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு மாநில பிரதம தடுபடி அங்கு டி. ஜி. க்கு ஒப்பான அதிகாரம் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிற அணைப்புகளாளர்கள் பேரறிஞர்கிறார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. அந்த அளவிலே இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் இராமப் பறங்களில் வருகை தந்து பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில் சங்கங்களை அமைத்து, அந்தச் சங்கங்கள் நவீனமாதரத்தில் செயல்பட நவீனமாதரம் ஆக்கத்தையும் வளக்கத்தையும் தந்து, உரிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று அவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1979 மார்ச் 31] [திரு. பாக்கூர் க. சுப்பிரமணியம்]

[மாணவ 4-20.]

இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது இன்றைக்கு நாட்டிலே பல கறவை மாடுகள் இல்லாத காரணத்தாலே அந்தத் துறை வேலுவாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கேரள மாநிலத்திற்கு அனுப்பப்படுகதாக இங்கே பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள்.

கறவை மாடுகள் இந்த நாட்டிலே அதிகமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு வரவேறு திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்றாலும் என்னுடைய சித்தறியுக்கு எட்டியவரைமீறே தான் சிவவற்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு இடங்களுக்கு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வருகை தந்தபோது குறிப்பாக கராட்டி ஒன்றியத்திற்கு வருகை தந்தபோது கூறிய சில கருத்துகளை இங்கே குகுறுகப்படுத்தி நான் கூறச் சடனமப் பட்டிருக்கிறேன்.

'Dr. Sivaraman, Member of the Planning Commission, said that the distribution of milch cows and buffaloes are old programme. The National Commission on Agriculture has recommended as far back as 1972 in its Report on Small and Marginal farmers that the livestock are only a limited stock of buffaloes and cows in the country and that if a large scale programme for giving milch cattle to poor families is developed, it will only create a competition for the new animals available, either poor quality animals will be distributed, or the price of the good quality animals will be beyond the reach of the poor families' என்று சொல்லிவிட்டு அங்கே,

'The local M.L.A.—that is myself—who was also present agreed and said that the only answer was quick introduction of the frozen semen technology under the Integrated Rural Development. He had also mentioned that the Tamil Nadu Government was planning for building up infrastructure facilities.' என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவிற்கு இன்னும் அரசும் முழு முச்சாக இந்த அமைச்சரவையும் அதிலும் குறிப்பாக இந்தத் துறையைப் பொறுப்பேற்றதுக் கொண்ட அமைச்சரவர்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஆறு மூன்றோடியாக இருக்கிறது என்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. பாக்கர், க. சுப்பிரமணியம்] [1979 மார்ச் 31]

கிராமங்களிலே இருக்கின்ற சாதாரண கறவை மாடுகளைக் கொண்டு ஜோரி போன்ற உயர்தர மாடுகளையும் உருவாக்குகின்ற நிலை வகைகளிலே செயல்பட முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மூன்று இன்செயினேஷன் சென்டர்ஸ் என்று இருக்கிறது. அதாவது 30 கையங்கனாக இருக்கிறது. ஒப்போது 110 கையங்கனாக செறிவு செறிதாக விருத்தியாகி இருக்கிறது. அது இன்னும் 3 அம்மது 4 மாத காலத்திற்குள் 850 கிராமங்கள் இதர வாய்ப்பைப் பெறுகின்ற அளவுக்கு இன்றையதினம் நமது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அமைச்சரவையும் இந்த பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அமைச்சரவர்களும் நமது பாராட்டுக்குரியவர்கள். அதேநேரத்தில் இதற்குத் துணையாக நின்று அதிவிரைவையும் நான் பாராட்டிக் கூறமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமங்களிலே இருக்கின்ற சாதாரண மாடுகள் எல்லாம் அதாவது நம்முடைய கறவை மாடுகள் எல்லாம் நல்ல மேய்தரமான மாடுகளாகிய ஜோரி போன்ற கன்றுகளை சற்றுதரக்கூடிய தன்மை உள்ளவை என்று பலரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தேரத்திலே நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். சினைக்காகப் போடப்படுகின்ற கனிகளை, நல்ல தரமான கனிகளைகூடப் போடுகின்ற ஒரு தன்மை ஒக்யோசு கிராமத்திலேயும் ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு தீர்மானம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் நிச்சயமாக நான் தரமான மாடுகளை இங்கே உருவாக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். அடுத்து தண்பர் திரு. ராமசாயி அவர்கள் மாடுகள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நான் போதிய கறவை மாடுகள் இல்லை என்று சொல்கிறேன் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

லீக்லிட் ஹைட்ரஜன் கன்டெய்னர்களிலே அந்த ஹரி மருத்துகளை வைத்திருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எல்லாம் இந்த அரசு எடுக்கவேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு பகுதி பகுதியாக உருவாக்க முயன்று கொண்டிருக்கிறது. அதாவது 100 மாடுகள், 100 கிராமங்கள் என்ற தன்மையில் இப்போது நிறையேற்றப்பட்டுக்கொண்டு வரப்படுகிறது. அதனைப் பத்தாயிரம் என்ற அளவிலே ஆக்குவதற்கு முற்படுவார்களேயானால் அத்தத் துறையிலே எடுப்புகள் கூக்கு வேண்டிய தேவையையும் கறவை மாடுகளுக்கு வேண்டிய தேவையையும் கடுசெய்கின்ற அளவிலே கிராமத்திலே இருக்கின்ற ஏறத்தாழ 1,500-க்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள்

1979 மார்ச் 31]

[திரு. பாக்தர் க. சுப்பிரமணியம்]

பயனடைகின்ற அளவியை 3 கோடி ரூபாய் திட்டத்திலே இந்த சிறு சிறு திட்டங்களை வகுக்க இந்த அரசு முனைந்து கொண்டால் நல்லது. இதற்கு உறுதுணையாக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

கடைசியாக, நான் எவ்வளவோ இது குறித்து பேசவேண்டி இருக்கிறது. மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள் அதற்கு அனுமதி அளிக்காத காரணத்தால்

அடுத்து, கிபாடர் கல்டுவேஷன் என்பதற்கு நாம் முக்கியத்துவம் தரவேண்டும். அதனை மருகன் அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்றால் அவற்றிற்குரிய அந்த கிபாடர் மிக முக்கியமானது. சாதாரணமாக கரும்பு பயிரிடுகின்ற விவசாயிக்கு, அந்தக் கரும்புகளை கரும்பாவை எடுத்துக் கொண்டு அதற்குரிய விலையினை ஆங்கே தருகிறார்களே, அதைப் போன்று தமிழ்நாடு மக்கள் திறமைமாக இருந்தாலும் அம்மனு ஒன்றியங்களாக இருந்தாலும் அந்தப் பசும்பூங்கை அந்த விவசாயிகளிடமிருந்து திரவயமான விலைக்குக் கொள்முதல் செய்து அதன் மூலமாக கிபாடர் கல்டுவேஷன் எவ்வளவு அந்த பூக் பயிர்களை வெகுண்ட உற்பத்தி செய்வதென்றும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருவொற்றியூரிலே ஒரு சந்தை இருக்கிறது. அந்தச் சந்தையை ரெகுலேடர் மார்க்கெட்டாக மாற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதே போன்று ஏகத்துர், செட்டியூர், சாளை பத்திர், கட்டுறவு பாய் சோசைடி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. அதே போன்று திருக்கழுக்குன்றத்திலும் குளிர்பதன திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் இருக்கிறது. இந்த அளவியை இந்த ரொம்பப் பொருளாதார திட்டத்தை மேம்பாடு அடையச் செய்கின்ற அளவிய் இந்தத் துறை இருக்கின்ற காரணத்தால் அதற்கு இந்த அரசு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளந்து, பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்து, அதன் மூலம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே இல்லாத அளவுக்கு தமிழ் மாநிலத்திலே ஆய்ந்தோவியா, திஜூரிஸ்த்திலிருந்தும் வெளிநாட்டினர்கள் வந்து தமது நாடுகளை வங்குகின்ற நினைவை உருவாக்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. மார்க்கப்பத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற மானவம் சாதாரண மக்களுக்கும், அரசாங்கத்தினுடைய

[திரு. ரா. மாரிக்கபத்து]

[1973 மார்ச் 31]

தேவீகட்பாடு பலன் கிடைக்கின்ற வகையில் இந்தப் பால் நிறுவனம் இலாபத்தில் கொண்டிருக்கிறது. அது மாவட்டக்கூடிய ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. அதை மேலும் விரிவாக்கவேண்டும் என்று தானவேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, இந்த மாடுகளும், பசு மாடுகளும், கறவை மாடுகளும் தருவதிலே குறிப்பாக கிடைக்கலுக்கும், முப்பெட்டங்களுக்கும் அதாவது மற்றவர்களின் அண்டி இருக்கின்றவர்களுக்கும் மூன்றுமீனம் தருகின்ற வகையில் அரசாங்கத்திடம் பலவிதமான கண்காணக தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது குறிப்பாக, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு சொசைட்டி வேண்டுமென்றால், அதற்கு இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்பெஷல் ரிப்போர்ட்டு வைக்கிறார்கள். அங்கே போல் அது பயன்பாட்டாகியதா என்று பார்த்து, கிடைக்கவில்லை வைக்கலாம், சில இடங்களில் தேவையில்லை என்று ஆரம்பிப்பு செய்வதனால், இந்தப் பால் நிறுவனங்கள் அங்கங்கே தடைபெறாமல் இருக்கின்றன. அவைகளை விரிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எங்கைக் கிராமங்களிலும் அந்தப் பால் நிறுவனங்களை, எங்கெங்கு ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ, அந்த இடங்களில் நீங்கள் தாராளமாக தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், ஸ்டூடென்ட் ஸ்காலர்ஷிப் அதிகமாக பால் உற்பத்தி ஆகிறது என்று உங்கள் கொள்கை விளக்கத்திலேயே தந்திருக்கிறீர்கள். ஆகையாகத்தான், ஸ்டூடென்ட் மாவட்டத்திலே ஒரு பால் பவுடர் பிளாண்ட் நீங்கள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், எங்களுடைய ஸ்டூடென்ட் மாவட்டத்திலே பெரிய தொழிற்சாலை என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலைமே இல்லை. ஆகவே, இந்த மூன்றாவது எங்கள் மாவட்டம் பாதி உற்பத்தி அதிகமாக செய்கின்ற காரணத்தினாலே, நீங்கள் அதை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குறிப்பாக மூன்று இடங்களிலே காகந்தடை மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றன. அதாவது தஞ்சை, திருச்சி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் இந்த மருத்துவ மனைகள் இருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அந்த எல்லா மாவட்டங்களிலும் விரிவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்ற அதே நேரத்தில், எங்கெல்லாம் இந்தக் காகந்தடை மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் சரியாக வைக்கப்படக் கூடிய டெஸ்டர்கள் சிரந்தரமாக இருப்பதினாலே என்ற குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதன்காரணம் நீங்கள் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 31]

[இரு. நா. மார்க்கபத்து]

[மாலை 4-30]

இப்போது கிரேட்டி கிபேஸ் புரோகிராம் முடித்து செக்ஷன்ட் ஆபிரேஷன் ப்ளான்ஸ்கிம் அமல்படுத்தப் போவதாகத் தெரிகிறது. இந்த சமயத்தில் கிரேட்டி வெண்ம் பெடரேஷன், டிஸ்ட்ரிக்ட் வெண்ம் யூனியன் என்று ஆரம்பிக்கப் போவதாக கேள்விப்படுகிறேன். இவ்வாறு ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற சிறுவனங்களுக்கு ஜெனரல் மாபேனஜர் போடுகின்றபோது, டெக்னிக்கல் எஜுகேஷன் உள்ளவர்களை—டெக்னிக்கல் நோ—தெஜன் உள்ளவர்களை—டெக்னிக்கல் விஷயங்களை தெரிந்தவர்களை போடவேண்டும். அப்படியில்லாமல் கூட்டுறவு துறையிலுள்ள டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ராரர்களை போடும்போது, டெக்னிக்கல் விஷயங்களைப் பார்க்க முடியாது. ஆகவே, கூட்டுறவு டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ராரர்களுக்குப் பதிலாக பவிதிசி பெற்ற டாக்டர்களை போடுங்கள். டாக்டர் ரூபிவன் போன்றவர்கள் நான் முறையில் நமது டிட்டிததப் பதரி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஆபிரேஷன் ப்ளான்ஸ்கிம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் ஒரு அச்சம் இருக்கிறது. இத்திட்டத்திற்கு டி.என்.டி.டி.சி. மூலமாக அலுவலாளர்களை நேர்த்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் இந்த இரண்டாவது கிரேட்டி துவக்கப்படும்போது, விட்டுக்கு அனுப்பி விடுவார்களோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. இப்போது இந்திய வளத்தில் பல ஜூனியர் எஞ்சினியர்கள், ரூப்லிரேன்டென் டென்ட்டுகள், வெட்டர்னர் அனீஸ்டன்ட்ஸ், டெக்னிக்கல் டீஸ்டர்ஸ் இப்படி பல கேட்டகரியாக இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு தரப் செக்யூரிட்டி இருக்கவேண்டும். மேலும் தகுதியின் அடிப்படையில் நேர்த்தெடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டுவிட்டால், இன்னும் பல சிரமங்கள் ஏற்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீங்கம் கேட்ட நேரம் எவ்வளவு? இப்போது எடுத்துக் கொள்ளின்ற நேரம் எவ்வளவு? கருக்கமாக முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

இரு. நா. மார்க்கபத்து : இப்போது வேலையில் இருப்பவர்களை எத்தனித்ததிலும் வேலையை விட்டு நீக்கியவா நீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தகுதி என்ற அடிப்படையில் எடுக்க ஆரம்பித்தால் பலவிதமான சங்கடங்கள் ஏற்படும். அத்துடன் டிஸ்க்ரிஷன் என்று வைத்துவிட்டால் இன்னும் பல தொல்லைகள் எல்லாம் ஏற்படும். அப்படியெல்லாம் ஏற்பட்டுவிடாமல், ஆபீஸர் கொடுக்கக்கூடியவர்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 31]

திரு. வி. கோ. சின்னசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே: திரு. பாக்கா கப்பிரமணியம் அவர்கள் கோரிக்கைப்படிப் பரணையத்தில் சொகளைட்டி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்டுக்கொண்டேன். எவத்தூர், செட்டிபடி பரணையத்தில் சொகளைட்டியில்லாத காரணத்தால்—அங்கு சொகளைட்டி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தேன். அது முடிவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னும்போது, இந்த வாரத்திற்குள் சொகளைட்டி அமைக்கப்படும் என்று தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டேன்.

***திரு. பி. சங்கரநாரத்தி என்.திரு சோரணம் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோரிக்கை என். 10 பாலவன நிறுவனத்தின் பீறு, மார்க்கெட்டிங் கம்யூனியன் கட்டிவீசர் திசை என்ன என்பதை தெலிவுபடுத்துவதற்காக நான் பேச விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் அந்த நிறுவனத்தைப் பற்றி பேசி விட்டார்கள். நீங்கள் தத்திருக்கின்ற அவகாசம் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அதிகமாக பிரச்சனைக்குள் போகவில்லை. குறிப்பாக சில விஷயங்களை மட்டும் நீங்கள் மூன்றாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். பாலவன நிறுவனம் ஏற்பட்ட பிறகு, ஓரளவு பால் தட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே பால் மாடுகளின் எண்ணிக்கை வர வர குறைந்து வருகிறது. அதை ஒரு செய்கின்ற வகையில், ஜனங்களுக்கு இன்னும் அதிகமான பாலை வழங்குவதற்குத் தகுந்த வகையில் பாலவன நிறுவனத்தை மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய வாய்ப்பு வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். எனவே, பாலவன நிறுவனத்தின் அபிவிருத்தியில் இன்னும் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். இந்தத் துறையில் அதிகமான அளவில் பதிவு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைப்பதற்கு அதிகாரிகள் செய்யும்போது, சில ஊர்களில் போல் மார்க்கெட்டிங், இந்த ஊர் வாய்க்கெடலை, அந்த ஊர் வாய்க்கெடலை என்று சொல்லி தட்டிக்கழித்துவிட்டு சென்று விடுகின்றார்கள். குறிப்பாக, அம்பாசமுத்திரம், சேர்மாதேவிகொகுடி களைச் சேர்ந்த இடங்களில் சிறை விலுவாறு தடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த வட்டாரங்களுக்கு எல்லாம் சேர்ந்து விருதுநகரில் ஒரு ஒரு ரெஜிஸ்டிரார் இருக்கிறார். நான்கு ஜில்லாக்களுக்கும் சேர்ந்து ஒருவர் இருக்கிறார். இதே மாற்றி மாவட்டங்களுக்கு ஒரு ரெஜிஸ்டிரார் என்ற அளவில் நியமித்து, ஏந்தெத்த ரொண்டங்கள்கெடவாம் சொகளைட்டி தேவையோ அங்கெல்லாம் சங்கங்கள் அமைப்பதற்கு தாராளமாக ஏற்பாடு செய்வவேண்டும். அத்துடன் வேண்டிய அளவிற்கு பாங்குகளிலிருந்து கடன் கொடுப்பதற்கும் உதவி செய்வவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். இதற்கு வேண்டிய உதவிகளை செய்வ பாலவன நிறுவனம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன்.

1972 மார்ச் 31) (திரு. பி. சண்முகரத்தி எவ்வித சேரணம்)

தொழிலாளர் நலன் பற்றி சொல்லும்போது, இந்த திறனத் துவை பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, சென்னையிலே விட்டத்திட்ட 2,000 தொழிலாளர்கள் பணி புரிகிறார்கள். ஒரு தொழிலாளிக்கு ரூபாய் 5 தான் ஒரு நாளானக்கு கூலி கிடைக்கிறது. சாதாரணமாக அண்ணலெடு வேலர், விவசாயிகளுக்கு ரூ. 8 கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசு இந்த மன்றத்திலே சொல்லி வுள்ளது. பாக்ஷனத் தொழிலாளிக்கு ரூ. 5 கொடுக்கிறார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 120 கிடைக்காத ஒரு திறன இருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி உத்தரவாதம் அளிக்கின்ற முறையிலே அரசு அவர்களுடைய கூலியை உயர்த்துவதற்கு முன்வர வேண்டும். அவர்களுடைய வேலைக்கு உத்தரவாதம் செய்யப்பட வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் உங்கள் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தப் பாக்ஷன திறவனத்திலே வேன் மஸ்தூர்கள் இருக்கிறார்கள். கானூடல் அவர்கள் பாடி விதியோடுப்பதற்காக அனுப்பப்படுகிறார்கள். அன்றைய தினமே அத்தக் கணக்குகள் எல்லாம் ஒப்படைக்கப்பட்டும், பிறகு ஒவ்வொரு தொழிலாளி வீட்டிற்குத்தும் ஆயிரத்திலிருந்து 8,000 ரூபாய் வரை பாக்கி என்று கேட்கிறார்கள். இதற்கு தோட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தினசரி கூலி ரூ. 5 ஸங்கக்கடியை அத்தக் தொழிலாளி திடீரென்று எப்படி இந்தத் தொகையைக் கொடுக்க முடியும்? இப்படி கேட்பது நன்மத்கலை. ஆகவே, எழும் எங்கே நாடபெற்று இருக்கிறது என்பதை ஆரம்பத்திலேயே கவனத்திற்குக் வேண்டும். தொழிலாளியிலுடைய நலனைப் பாதுகாக்கின்ற முறையில், அவர்கள் வேலைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கின்ற முறையில், நல்ல சம்பளமும் போனகம் கொடுப்பதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, தேரயிக்காத காரணத்தால் இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப்பால் திறவன மானி க் கொடுக்கையின் பேரில் என்னுடைய யோசனைகளை எடுத்துக் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் புத்தகத்திலே சில புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மொத்தம் 3,233 சங்கங்கள். இதிலே காலக்கப் பட்ட சங்கங்கள் 1,022. செயற்படாத சங்கங்கள் 1,359. கழிக்கமான சங்கங்கள் 147. 1,803 செயற்படாமல், கவனிக்கப் பட்ட சங்கங்கள் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு இதைக் கவனையோடு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று பணிகன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், நமது அரசு சொல்கிறது, தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய புள்ளிவிவரப்படி ஒரு நபருக்கு தினமும்

[திரு. பொ. சுத்திராபதி]

[1972 மார்ச் 31]

300 ரொம் பாய் தேவைப்படுகிறது என்று. ஆனால், அவ்வாறு கிடைக்கிறது என்று பார்த்தால் 55 ரொம்தான் கிடைக்கிறது. அதாவது, துத்தின் ஒரு பங்குதான் கிடைக்கின்றது. சங்கங்கள் செயல்படாமல் இருப்பதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கலாம். அதற்குள் நான் நுழைவ விரும்பவில்லை. அப்படி உலகமெங்கெங்கு அந்த சங்கங்களுக்கு தேர்தல் இதுவரை 7 ஆண்டுகளாக நடைபெறவில்லை. எனவே, உடனடியாக தேர்தல் நடத்தி இந்த சங்கங்கள் எல்லாம் நடப்பதற்கு ஊக்கம் அளித்து இந்த 5,333 சங்கங்களும் செயல்பட நுங்கிவிட்டால் தமிழகத்தில் 300 ரொம் மாத்திரமல்ல, அதற்கு மேலும் கொடுப்பதற்கு பாய் உற்பத்தி செய்து மக்களுக்கு வழங்கலாம் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதிகமாக பாய் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். இப்போது என்னுடைய தொகுதியில் திருத்துறைப்பூண்டி, மன்னார்குடி தொகுதி ஆகிய இடங்களில் 2 பேர்கள் தனியார் கூட்டுறவு சங்கங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே திறைவ கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருந்தாலும், பெரும் பகுதி சாதாரண ரொமத்தில் இருக்கக்கூடிய சிறு விவசாயிகள் 1 ஏக்கர், 2, 3 ஏக்கர்கள் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வருஷத்திலே 4 மாதங்கள் தான் வேலையிடுகின்றது. பாக்கி மாதங்களுக்கு வேலை கிடமாது. அவர்களுக்கெல்லாம் நிரந்தரமாக ஒரு வீட்டுக்கு 2 தரளை மாடுகளை மானியமாகவோ அல்லது கடனாகவோ, அல்லது இரண்டும் சேர்த்தோ கொடுக்க இந்த அரசு தீவிர கவனம் செலுத்தினால், ஒரு அளவுக்கு இந்த வேலை இன்னாத திட்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும்.

[மாலை 4-40]

பாய் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் : எங்கோருக்கும் பாய் கிடைக்கும் என்ற ஆவோசனையை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதைப்போல, அரிசனங்களுக்கு 1,500 ரூபாய் கடனும், 500 ரூபாய் மானியமும் வழங்குவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பாக எங்கள் மாவட்டத்தில் திருத்துறைப்பூண்டி, வேதாரணியம், கோட்டூர், முத்துப்பேட்டை போன்ற பகுதிகளில் மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள், அரிசனங்கள், ஏழை எளிய மக்கள், விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அப்படியப்பட்ட இடங்கள் எல்லாம் இந்த சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் இடம்பெறவில்லை. திருத்துறைப்பூண்டிக்கு மட்டும் வந்திருக்கிறது. 7 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, அதை எல்லா பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் பிரித்துக்கொடுத்து,

[1973 மார்ச் 31]

[திரு. பொ. உத்தராயதி]

அதிலிருந்து 3 பேர் அரிசன், 2 பேர் ஜாதி இந்துக்கள் என்ற முறையிலே கோட்டா ஒதுக்கீடு செய்து, அதற்கு அபிவிருத்திச் சங்கரம் போட்டார்கள். கடைசியில் பணம் கொடுக்கும்போது எல்லா இலக்குகளை மீறியிருக்கிறார்கள் என்று பெயரை எழுதிக் கொடுக்கவில்லை. கிராம சேவக எழுதிக் கொடுக்கவில்லை. வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள் என்றெல்லாம் குறைபாடு வந்தது. அப்படி இல்லாமல் சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் சாதாரண மக்களுக்கெல்லாம் மாணியுடும் கடனும் கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு வாரி செய்து கொடுத்து, மாடு வைத்துக் கொள்ள வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் இலட்சக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதமான கூலி கொடுக்கிறார்கள். ஒரு சங்கத்தில் ஒரு நாளைக்கு 5 ரூபாய், இன்னொரு சங்கத்தின் 6 ரூபாய், வேறொரு சங்கத்தில் 6 ரூபாய் — இப்படி கூலி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், எக்ஸோசுப்ராத் திரி பேசல் படுத்தால் இரண்டு மணிக்கு சைக்கிள் எடுக்கிறார்கள். 4 மணி நேரம் ஒட்டுகிறார்கள். வீட்டுக்கு வருகிறார்கள். பின்னர் 12 மணிக்குப் போகிறார்கள். பங்கு எடுக்கிறார்கள். இப்படி ஆராய்ச்சி ஒட்டுவது மாதிரி பங்கு தொழிலாளர்கள் கூடவின் மிடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் திரைப்படமாக அரசாங்க உதவி கிடைக்க வேண்டும். ஆனால் இதைப் போலும் திரைப்படம் அரசாங்க ரிப்பத்தில்தான் குடும்பத் திற்கு 10,000 ரூபாய் வரலுங்கப் படுவதைப்போல அவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வினையைப்பற்றிச் சொல்வதால் இருத்தால், ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் ஒரு வினை கொடுக்கிறார்கள். பின்னாக்கு வினை, புல் வினை என்பனம் இன்னவற்று ஏறியிட்டது. எங்கு போனாலும் புல் அறுக்க முடியாது. ஏனென்றால் விவசாய காலங்களில் உரம் விடுகிறார்கள். இந்தக் கஷ்டங்களைப் பார்த்து பங்கு வினையை உயர்த்திக் கொடுக்க அரசாங்கம் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்வ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

திரு. எஸ். ஜே. சாஸ்திரிபாட்சா : தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரியத்திலேயே கருத்து சொல்ல வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள உடனடியைப்பெற்றிருக்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிச் பாட்சா]

[1979 மார்ச் 31]

இங்கே பேசிய நண்பர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல இன்றைக்கு பாக்கி உற்பத்தி செய்வதற்கு உதவி செய்வார்களென்று கூட்டுறவுச் சங்க அமைப்பு மூலம் பாக் வரவரப்படுகிறது. ஆனால், கூட்டுறவுச் சங்கம் கொடுக்கின்ற விலை லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1-40-க்குத் தான் 1-30 தான். ஆனால், சேஷனையில் விற்கப்படும் மானிய விலை ரூபாயிலிருந்து 3½ ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு சங்கத்திலிருந்து உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த விலை பன ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் திரீன விக்சப்பட்டது. தலிடு. ஒ.கே. திவனம் போன்ற மாட்டுத் திவனம் என்னும் விலை ஏறியிட்டது. அதனால், பாக் கொள்முதல் விலைகளையும் அந்த அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டும்.

சுறவை மாடுகளை வரங்குவதற்குக் கூடவும், மானியமும் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிக் கொடுக்கின்ற மானியம் பிற்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கவியலாது என்று குறைபாடு இருக்கிறது. அரிசனங்களுக்கு அப்படி மாடு வரங்க மானியம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த மூன்றில் பிற்பட்டவர்களுக்கும் மானியம் வழங்கவேண்டும். குறிப்பாக, இன்றைக்கு மாடு வளர்ப்பவர்கள் பிற்பட்ட சமூகவர்க்குத் தோர்த்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர் குடியைப் பொருளாதார நிலையைக் கருதி அவர்களுக்கும் மானியம் கொடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் சொன்னதைப்போல கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்கு எல்லாம் உடனடியாக எவர்க்கெவ் நடத்த வேண்டும். இன்ன பேட்டி, கோவாப்பரேட்டிச் சப்-ரெஜிஸ்டிரார், டெபுடி ரெஜிஸ்டிரார் இவர்கள் இருப்பதனால் குறைபாடு இல்லை என்று வெளியே சொல்ல முடியாது. இத்தக்குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வ பாக் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்கு உடனடியாக எவர்க்கெவ் நடத்த வேண்டுமென்று கருத்தை நான் வற்புறுத்தித் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாக் விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்குச் சேஷனை மாநகரில் குறைபாடு இருக்கிறது. ஒருநாள் காணவில்லை சிக்கிரம் பாக் வந்துவிடுகிறது; ஒரு நாள் பித்தி வருகிறது. அதனால் ஒவ்வொரு நாளும் காணவியலும், மாணவியலும் காப்பி, டீ அருத்துவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. காப்பி, டீ அருத்துவது வர்களுக்கு இத்தக் கஷ்டம் நன்றாகத் தெரியும். ஆகையாக, ஒவ்வொரு நாளும் காளாகவத்திலும் பாக் விநியோகம் நடைபெற வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அமைச்சரிடம் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 31] [திரு. எம். ஜே. சாதிக் பாட்டன்]

கனடாவாக ஒரே ஒரு பிரச்சனையைப் பேசுவதற்காகத்தான் நான் முன்வந்தேன். தொழிலாளர்களிடையிலுள்ள ஒரு பிரச்சனையைப் பற்றி நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பான்லா நிறுவனம் தொழிலாளர் விடுதலைக் கொள்கையை மேற்கொள்கிறதோ என்ற அச்சம் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே இன்றைக்கு இருக்கிறது. மூன்று தனியார் ஸ்கீன்களிலே பால் கொடுத்து வந்தார்கள். பிறகு வேகன் மஸ்தூர் என்ற முறையிலே 1977 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 21 ஆம் நாள் முதல் 110 பேர்கள் தியானிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு, 1978 ஆம் வருடம் செப்டம்பர் திங்கள் 7 ஆம் நாள் வரையிலே 'பிண்ட் பே' என்ற முறையிலே கொடுக்கப்பட்டு வகுமிறது. அவர்கள் பாணையெண்ணில் விநியோகித்து விட்டு கணக்கு கொடுத்து விட்ட பிறகுதான் விட்டுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், திடீரென்று 1978 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 7 ஆம் நாள் அன்று அவர்கள் ஒரு ஆயிரம் முதல் 8 ஆயிரம் ரூபாய் வரை கட்டவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு, ஏதோ அங்கே ஏற்பட்டுவிட்ட சூதாக்குதல் காரணமாக 7 இலட்சம் ரூபாய் தஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காக சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக அந்த 7 இலட்சம் ரூபாயை தொழிலாளர்களிடமிருந்து வாங்குகிற முறையிலே வாரி ஒவர்களுக்கும் நிறுவனத்திற்கும் உடன்பாட்டை மறுப்பதற்காக இப்படிச் செல்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி 240 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களிடமிருந்து 110 ரூபாய் டிபன்ஷன் செல்கிறது என்று தியாயம்! அவர்கள் எவ்வளவு வரவுப் பிரெட் செலவழிப்பில், அவர்களை மாற்றுவது சரியல்ல. இப்போது பெரிசுவார்த்தை நடந்துகொண்டிருக்கிறபோது அந்த நிறுவனம் செல்கிறதெல்லாம் நல்ல காரியம் இப்போது அந்த வேகன் மஸ்தூர்கள் பதவிகளை ஒழித்து விட்டார்கள். அந்தத் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கத்தின் கார்பாக இந்தப் பிரச்சனைக்கு அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த சங்க நிர்வாகிகளை மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது தவறு அப்படி மாற்றக்கூடாது. வேகன் மஸ்தூர் பதவிகளை எடுத்துவிட்டாலும்கூட அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அங்கேயே வேலை கொடுக்க வேண்டும். 240 ரூபாய் தான் சம்பளம் வாங்கும் அந்தத் தொழிலாளர்களை மறுவர்க்கோ அல்லது வேறு வகுக்கோ மாற்றக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், என்னுடைய மாவட்டத்தில் ஆகனமலை இருக்கிறது அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். அங்கே நல்ல விளைச்சல் ஆகும் பூமிகள் இருக்கின்றன. மாடுகளுக்குத் தேவையான தீயனங்கள் இருக்கின்றன; உயிர் பெண்பெண்ணட் தார்போஷின் மூலமாக ஒரு பண்ணை அமைத்து அந்த கதறுவட்டார வளர்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் இந்த தொழிலாளர்கள் விளையத்திலே விக்கிச்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

[1979 மார்ச் 31]

கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் கூறி, தனக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக சபாநாயகர் அவர்களுக்கு மீண்டும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து வார்த்தைகளை மூடித்துக் கொண்டு, விடைபெற்றுவிடுவர்.

*மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களும், திரு. பாக்கர் சுப்பிரமணியம் அவர்களும், திரு. மாரிக்க பத்து அவர்களும், திரு. சோரண்ம் அவர்களும், திரு. உத்திரா பதி அவர்களும், இறுதியிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும் இந்தப் பங்காழங்குத் துறை சம்பந்தமாக இங்கே கருக்கமாக பயனுள்ள பல்வேறு கருத்தங்களைச் சொத்து வைத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எப்படி கருக்கமாகப் பேசினார்களோ அதைப்போலவே நானும் மிகச் கருக்கமாக என்னுடைய பதிலை அமைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காரணம், இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலே, பேச்சுக்கே இடம் இல்லை. 'மென் டாக், மொர் ஹீக்,' என்பதைப் போல் நாம் அதிகமாகச் செயல்பட வேண்டிய கட்டாயம் இருப்பதாக அகே நேரம் பேசி நேரத்தை எடுத்துக் கொள்வதை விட முன்னின்று செயல்பட்டு, தமிழகத்தின் சமூகப் பொருளாதார அந்தஸ்தை உயர்த்துவதற்கு நாம் அனைவரும் பாடுபடவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய நோக்கமாக அமைத்திருக்கிறது. நான் இதற்கு குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இந்த நாட்டிலே வறுமையில் எக்லைக் கொண்டிருக்கிற மேல் 50 சதவீதத்திற்கு மேலே உள்ள மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று புள்ளிவிவரப்படி நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை நக்களுடைய பொருளாதார வசதியைப் பெருக்குவதற்கும், அதன் மூலமாக சமூக அந்தஸ்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் பல்வேறு திட்டங்களை நாம் தீட்டி வருகிறோம். அதிலும் குறிப்பாக, நம் முடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சி அமைத்ததற்குப் பிறகு கிராமங்களில் பொருளாதார வளர்ச்சியை மையமாகக் கொண்டு இன்றைக்குப் பல்வேறு திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்றன.

[முறை 4-50]

ஆனால், இந்தத் துறையிலே அந்த நோக்கங்கள் எப்படி திறைவேற்றப் படுகின்றன என்பதைக் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்த்தால், எந்த அளவிற்கு இந்தத் துறையிலே மிக வேகமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்பதை உணர முடியும். இறு தொழில் வளர்ச்சித் திட்டமாக இருந்தாலும், குடிசைத் தொழில் வளர்ச்சித் திட்டமாக இருந்தாலும், கிராம தொழில் வளர்ச்சித் திட்டமாக இருந்தாலும், நடுத்தர தொழில் வளர்ச்சித் திட்டமாக இருந்தாலும் இப்படிப் பல்வேறு திட்டங்களைப் போட்டாலும், அடிப்படை யிலே கிராமப் பொருளாதார நிலைகளை மாற்றக் கூடிய பேரும்

1973 மார்ச் 21]

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

சக்தி பாய் வளத் துறையிடம்தான் இருக்கிறது. உதாரணத் திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 3 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு மாவட்டத்திலே கைவமான மூத்தவியே பாய் பவுடர் தொழிற்சாலைவை ஏற்படுத்துகிறோம் என்றால், ஒரு நாளைக்கு 1 இலட்சத்து 50,000 பைட்டர் பானை அந்தத் தொழிற்சாலை பவுடராக ஆக்குகிறது என்றால், அதன் மூலம் எத்தனை ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 3 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் கிட்டத்தட்ட 30,000 குடும்பங்கள் இதன் மூலம் பணம் பெற முடிவாகிறது. இப்படி 3 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து 30,000 குடும்பங்கள் பணம் பெறக் கூடிய ஒரு தொழில் உலகத் திலே வேறு ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. எனவே, வளர்த்த நாடுகள் எப்படி வளர்த்தன என்று பார்க்கின்றபொழுது, அடிப்படையிலே இராமப் பொருளாதாரத்தை அவர்கள் உயர்த்தும் தோக்கத்தோடு, பாய் வளத் துறையிலே அவர்கள் வெற்றி பெற்றதற்குப் பிறகுதான் மற்ற துறைகளிலே அவர்கள் தங்கள் சாதனைகளைக் குறிக்க முடிந்திருக்கிறதே தவிர, பாய் வளத் துறையிலே வெற்றி பெறாத எந்த ஒரு நாளும் பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றம் அடைந்து விட முடியாது என்று பல நாடுகளின் வரலாறுகள் தமக்குச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கின்றன.

எனவேதான், தமிழக அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, நம்முடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆலோசனை மீன்படி பாய் பெருக்கு இரண்டாவது திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டு முதல் மாநிலமாகத் தமிழ்நாடு இன்றைக்கு இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இரண்டாமா என்ற கொள்கை ரீதியான பிரச்சனை எழப்பட்டு விட்ட பொழுது கொள்கை ரீதியாக பங்கேறு பிரச்சனைகள் இருந்தாலும், அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம் பண இலட்சக் கணக்கான குடும்பங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு—குறிப்பாக இராமங்களிலே வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற திணைமையைத் தோன்றியதற்குப் பிறகு, அதற்காகச் சில கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்திக் கொண்டாவது இந்த பாய்பெருக்கு இரண்டாவது திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று அரசு ஆணை எண் 1,000 ஏகமாக, இந்தியாவிலேயே முதல் மாநிலமாகத் தமிழகம் இன்றைக்கு ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுகிறது.

இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் மிகப் பெரிய வேகமும், கட்டுப்பாடும், கடின முன்னேற்றம் இருப்பதைக் கண்டு உள்ளபடியே நான் மகிழ்ச்சி கிடைக்கிறேன். இந்த வேகம் இன்னும் ஏன்று நான்கு ஆண்டு களுக்கு இதே கதியிலே இயங்கிச் சென்றால், நிச்சயமாக நாம் இன்னும் மிகப் பெரிய அளவிற்கு இந்தத் துறையிலே சாதனைகளைச் செய்ய முடியும்.

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

[1973 மார்ச் 3]

முன்னுணர்வாகச் சூடுக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு நாட்டின் பெருமை அல்லது வலிமை எதை வைத்து அளவிட திருக்கிறது என்று பார்க்கிறபொழுது ஐனத்தொகையை வைத்து அது அமைவயின்மை. மக்கள் பெருக்கத்தை வைத்து மரீவாதை இப்பொழுது கிடைப்பதில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் அந்த நாட்டிலுள்ள இயற்கை வளங்கள், குழிப்பாக நில வளம், நீர் வளம், காட்டு வளம் அத்துடன் காலநடைச் செல்வம் அந்த நாட்டில் எவ்வளவு முறையாக இருந்து பயன்படுத்தப் படுகிறதோ அந்த வைத்துத்தான் பெருமை, வலிமை கூட இன்றைக்கு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கின்ற பொழுது, காலநடைச் செல்வம் நமக்கு இன்றியமையாத ஒன்றாக இன்றைக்கு ஏற்பட்டது அல்ல. மனித இனம் தோன்றி சுமூதாய அமைப்பிற்குள் வந்து அவர்கள் வாழத் தொடங்கிய காலத்திலே வீடுத்து காலநடைச் செல்வங்கள் அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தைக் கணக்கிடக் கூடிய அளவுகோலாக இருந்திருக்கிறது. இன்றைக்கும் நவீன காலத்திலும் பார்க்கிறோம். ஒருவருடைய வீட்டிலே காலநடைகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு இருக்கிறதோ அந்த வைத்துத்தான் அவருடைய பொருளாதார அத்தனது இன்றைக்கும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. காலநடைச் செல்வங்களை வைத்து, பாங்கு பெருக்கு வளத்தை அதிகரித்து, அதன் மூலமாக வேலை வாய்ப்பு அளித்து, பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கிய நாடுகள் இன்றைக்கு நியமித்து நிர்வகித்த நிலைமையைக் காண்கிறோம். டென்மார்க் நாடு இந்தத் துறையை வைத்துத்தான் முன்னேறிச் சென்று இருக்கிறது.

இந்தத் துறையின் மூலமாக இயற்கையாக அதிகச் காலநடைகளை வளர்த்த வேண்டும். மக்கள் செல்வம் குறைந்து, காலநடைச் செல்வம் வீட்டின் அதிகமானால் நிச்சயமாக இந்த நாட்டின் பெருமை உயரும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னும் பொழுது நிக் சிறத்த சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். முதலாவதாக, மாடுகளைக் கௌரவித்து அனுப்புகிறார்கள். அராபிய நாடுகளின் பணம் இங்கே உல்கை சந்தைக்கு வந்து மாடுகளைக் கூடுதலான விலைக்குக் கேட்பதால் ஏழை விவசாயிகள் அந்த வளங்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்தக் கருத்தை அரசு நிச்சயமாகப் பரிசீலித்தாக வேண்டும். பரிசீலிக்கத்தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தற்போதைய காலநடைச் செல்வத்தின் தரத்தை உயர்த்தி, இந்தக் காலநடைச் செல்வத்தைப் பயன்படுத்தி, அதிகமான அளவிற்கு பாங்கு பெருக்குத் திட்டம் வெற்றி பெற வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். நான் ஒரு புள்ளி விவரத்தைச் சொன்ன விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டின் திட்டத்திட்ட 40 இலட்சம்

1979 மார்ச் 31] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

கறவை இரம் இருக்கிறது. இங்ஙனம் கறவை மாடுகள் 40 இலட்சம் என்றால் 17 இலட்சம் மாடுகள்தான் இன்றைக்குப் பால் உற்பத்தியிலே ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்குக் கிற மாடுகள் பால் உற்பத்தியிலே ஈடுபடுத்தப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் சில இடங்களிலே பால் கட்டுப்படியாக வில்லை. பால் உற்பத்தி செய்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடுகிற பொழுது எங்களுக்கு விலை கட்டுப்படியாகவில்லை. ஆகவே, அதற்காக சாணத்திற்காகவும் உழவுக்காகவும் வேறு பணிக் காகவும் கறவை மாடுகளைப் பயன்படுத்துகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அதோடு, முறைப்படி தீவனங்கள் கொடுக்கக் கூடிய வசதியில்லாத காரணத்தாலே மாடுகள் கறவைக்காகப் பயன்படுத்த முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. மூன்றாவதாக செயற்கை கருஜட்டம் முறைகள் அந்த மாடுகளிலே வெற்றி கரமாக அமைவதில்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்குப் பல நிலைகள் காரணமாக இருக்கலாம். உதாரணமாக, மாண்புமிகு பாவுகருஷணன் அவர்கள் செயற்கைக் கருஜட்டம் மூலமாக, மாடுகளுக்கு 'ஆர்டிபுரீபீனியம்' இன்செமினேஷன்' செய்கிறார்கள். அதனால் பெரிய பணம் செலவீதமாகத் தெரிய வில்லை. எங்கா மாடுகளுமே மகட்டுத் தன்மையிலே இருக் கின்றன என்று சொன்னார்கள். இந்தச் செயற்கைக் கருஜட்டம் முறையிலே மாடுகளுக்கு ஏதாவது ஆர்ஜானை இருக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. காரணம், செயற்கை முறைமையே கருஜட்டமின்ற முயற்சியை மேற்கொள்கின்ற பொழுது, இயற்கைத் தன்மை கெட்டுவிடாத அளவுக்கு, மாடு களுடைய உணர்வுகள் பாதிக்காத அளவுதான் விஞ்ஞான முறை களைக் கையாளுகிறோம். ஆனால், நம்முடைய ஒருசில கவனக் குறைவுகள் காரணமாகவும், அவ்வுறு பகுதி காலத்தை உணர்த்து இந்த செயற்கைக் கருஜட்டம் முறையைக் கையாள்வேண்டு மென்பதைக் கற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தாலும் சில நேரங்களிலே, இதிலே தோல்விகள் ஏற்படலாம். உதாரணத்திற்குச் சொல்வதென்றேமென்றால், ஹீட் பீரியட்— மாடு குறிப்பிட்ட காலத்திலே நிகழப்படுவதற்கு தயாராக இருப்பதை மூல் கூட்டிலே அறிய ஒரு குற்றத்தை இருக்கிறது. பல மாடு என்று சொன்னால், வெளியே தன் குரலை உயர்த்திக் காட்டுவதன் மூலமாக தான் அந்த நிலைக்குத் தயாராக இருப்ப தாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், எருமை மாட்டைப் பொறுத்த வரையில் அது குரல் கொடுப்பதில்லை. பல மாட்டை விட எருமை மாட்டுக்கு தானம் கொஞ்சம் அதிகம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒருவேளை அதனால் குரல் கொடுக்காமல் இருக்கலாம். (குறுக்கீடு.) எருமை மாடும் கத்தும் என்று சொல் கிறார்கள். ஒருவேளை, மெல்லிய குரலில் கத்தினாலும் கத்தலாம். அந்தக் காலத்தைக் கண்கிடவேண்டும், காலத்தை முறையாகக் கண்கிடீடு, 5 மணி நேரத்திற் குள்ளாக செயற்கைக் கருஜட்டம் முறையை ஏற்றினால், அந்த மாடுகள் நிச்சயமாக இந்தப் புதிய செயற்கைக் கருஜட்டம் முறை மூலமாக நல்ல தக்க பலன் பெறும்.

[திரு. கே. இராஜா முகமது] [1979 மார்ச் 31]

பாக்கர் கப்பிரமணியம் அவர்கள் கிப்ரோசன் செமன் டெக்னாலஜி மிகப் பெரிய சாதனையை ஆற்றி வருவதாகச் சொன்னார்கள். உண்மையினே, இத்தியானினே பெருமை

படத்தக்க அளவுக்கு இந்தத் துறையினே, இந்தச் செயற்கைக் கருவூட்டையே வெற்றி பெற்று வருகிறோம்.

தர்மபுரி மாவட்டத்திலே இந்த உரை வித்துத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிறோம். மற்ற மாவட்டங்களிலும் இதனை அமுல்படுத்தி வருகிறோம். இந்த உரை வித்துத் திட்டத்தினால் ஏற்படும் நன்மையை மட்டும் கருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த உரை வித்துத் திட்டம் என்பது மிக உயர்த்தக் காளையிடமிருந்து பெறப்பட்ட அந்த வித்துவைப் பாது காப்பாக வைத்து, 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் கூடப் பாது காப்பாக வைத்து விடலாம். அது கேட்டுவிடாது. ஒரு மாட்டிலே இருந்து எடுக்கக்கூடிய வித்தை வைத்து 40,000 மாடுகளைச் செயற்கை முறை மூலமாகக் கருத்தரிக்கச் செய்வ முடியும். ஆக, நாட்டு மாடுகளுக்குக் கூட நாம் செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். அதன் மூலமாக, இந்த நாட்டுக்குக் கிடைக்கின்ற கன்று, பெரிதாகி அதுவே ஒரு கன்றாகின்ற பால் கொடுக்கும்போது, முதலாவதாக அந்தக் கன்றின் தாய் 3 விட்டர் பால் கொடுக்கும் என்று சொன்னால், இந்த உரை வித்துத் திட்டத்தின் மூலமாகப் பயன்பெற்ற மாடுகள், 6 விட்டர் பால் கொடுக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. புதிதாக, மாடுகளை எங்கேயிருந்து கொண்டு வந்து குவிக்க வேண்டுமென்பதை விட, இருக்கிற 40 லட்சம் மாடுகளின் தரத்தை உயர்த்த நாம் முன்னெச்சரிக்கையாக பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தாகவேண்டும். காய்நடைப் பராமரிப்புத் துறையும், பால் வளத் துறையும் இரண்டு முனைகளிலே இதற்குத் தீவிரமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் மூலமாக, நாட்டு மாடுகளுடைய தரம் உயர்த்தப்பட்டு அதனுடைய உற்பத்தித் திறன் அதிகமாக்கப் படுகிறது. அதன் மூலமாக, பால் பெருக்கு அதிகமாக வர வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே திரு. பாகுதிருஞ்ஞன் குறிப்பிட்ட பல கருத்துக்களை ஒட்டியே மற்ற உறுப்பினர்களும் கட்டிக்காட்டியிருக்கிற காரணத்தாலே அவருக்குப் பதில் சொல்வதன்மூலமாக மாண்பு மிகு உறுப்பினர்களுக்கும் அவர்களுடைய கருத்துக்களுக்கும் பதில் சொன்னதாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 5-00]

செயல்படாத சங்கங்கள் தீர்ப்பு இராமங்களில் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அதை நான் மறுப்பதற்கு இல்லை. சங்கங்களில் பங்கேறு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. பங்கேறு

1979 மார்ச் 31) [இரு. செ. இராஜா முகமது]

காரணங்களுக்காக அவைகள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்று, மான்யம் கிடைக்கிறது, நிதி உதவி கிடைக்கிறது. எனவே, அந்த நிதி உதவி அனுப்பித்துக்கொள்வதெ வரையில் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று அவைகள் வந்து இருக்கலாம். குறிப்பாக, பால் வழங்கும் சங்கங்கள் என்று அமைத்து இருந்தார்கள். அந்தச் சங்கங்களில் பால் உற்பத்தியில் ஈடுபடாதவர்கள், இன்னும் சொல்லப்போனால், பால் என்றால் என்ன என்று தெரியாதவர்கள் கூட உறுப்பினர்களாக இருந்து பணியாற்றி வரும் சூழ்நிலை இருந்தது. அதனால்தான் தாம் இன்று புதிய முறையை உருவாக்கி வீடுக்கிறோம். அவைகள் பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்கள் என்று இருக்க வேண்டும். உண்மையில் பால் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களே அந்தச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாக இருக்கவேண்டும். அந்த உற்பத்தியில் ஈடுபடாத, அந்தத் தொழில் சம்பந்தம் இல்லாத, அந்தத் தொழிலைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளாது அவ்வது 10 ரூபாய் 11 ரூபாய் செலுத்தி உறுப்பினர்களாக சுவதற்கு மட்டும் கட்டிவிட்டு, அந்தச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள், அந்தச் சங்கங்களை தங்களுடைய நோக்கங்களுக்காக செயல்படுத்தவேண்டும் என்ற நிலையில் உன்னவர்கள் அதிலே இருக்கக்கூடாது என்று அரசு விரும்புகிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் மிகப்பெரிய மாறுதல் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மான்யபுரி உறுப்பினர் உத்தரார்ப்பதி அவர்கள் சொன்னார்கள். 5,000-க்கும் மேற்பட்ட சங்கங்கள் இருந்தன. இன்று கலைக்கப்பட்ட சங்கங்கள், செயல்படாத நிலையில் உள்ள சங்கங்கள் என்பதை நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால் 1,800 சங்கங்கள் தான் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அதை ஒப்புக் கொண்டு தான் இப்போது இந்த புள்ளி விவரத்தைக் கொடுத்து இருக்கிறோம். அதை எப்படி மாற்றி அமைப்பது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். தற்போது 1,805 பிறைமரி பால் உற்பத்திச் சங்கங்கள் 'ஆனந்த' பாணியில் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. நடப்பு ஆண்டில் 587 பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் புதிதாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. 'ஆனந்த' பாணி சங்கங்கள் என்றால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் என்று பொருள். அந்த வகையில் மாற்றியமைக்கத் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதன்படி 78 சங்கங்கள் மாற்றப்பட்டுள்ளன. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 250 சங்கங்களை மாற்றியமைக்கவும், கமார் 509 ஆனந்த பாணி சங்கங்களைப் புதிதாக அமைக்கவும் உத்தேசிக்கப்பட்டு உள்ளது. செயல்படாத நிலையில் உள்ள 45 சங்கங்கள் நடப்பாண்டில் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் இந்த நிலையில் இருக்கும் 100 சங்கங்கள் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்று செயல்படவேண்டும் என்று இன்றைக்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம். அதோடு மட்டுமல்லாமல், இப்படி அந்தந்த மாவட்டங்களில் உள்ள சங்கங்களின்

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

[1979 மார்ச் 3]

பிரச்சனைகள் அங்கே இருக்கக்கூடிய விவசாயக் கூலிகள், ஏழைகள் விதவைகள், மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் பக்வேறு மாநில மத்திய அரசின் திட்டங்கள் மூலம் ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் பாக் உற்பத்தி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தி, அங்கே சரியான நிலைமை ஏற்படவேண்டும் என்று இந்த அரசு பாக் அபிவிருத்தித் திட்டத் தின் கீழ் கிராமங்கள் அளவில் பாக் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் என்றும், மாஸ்ட்டு அளவில் பாக் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு ஒன்றியம் என்றும், மாநில அளவிலே அந்த ஒன்றியங்களின் இணைப்பு மையமாக—பெட்ரேஷன்—அமைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து இருக்கிறோம். இதன் மூலமாக ஏற்படும் தன்மை என்னவேன்று சொன்னால், விவசாயிக்குக் கூலி அறிவு இருக்கிறதோ இல்லையோ அவர் வீட்டிலே இருக்கிற தேரத்திலே சங்கத்திலே தன்னை உறுப்பினர்களாக சூக்கித் கொள்வதன் மூலம், அவன் உற்பத்தி செய்யும் பாகை அங்கே நியாயமான விலை கொடுத்து கொள்முதல் செய்வதற்கும், அந்தக் கொள்முதல் செய்யும் பாகை அந்த ஒன்றியத்தின் மூலமாக பக்வேறு பாக் பவுடர் தொழிற்சாலை, பாக் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை வைத்து, அதிலே வரும் ஈர்பம் அந்த விவசாய பெருமக்களைச் சென்று அடையும் என்பதையும், மாநில அளவிலே அந்த இணைத்து இருக்கிறோம் என்றால், உற்பத்தியாகும் பாக் சில தேரங்களில் அதிகமாக உற்பத்தியாகும். அதாவது ஒரு 6 மாத காலத்திற்கு அதிகமாக பாக் கிடைக்கிறதே 6 மாதத்திற்குக் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. அதிகமாகக் கிடைக்கும் பாகை நாம் பிற பொருள்களாக மாநில அமைத்து மாநில அளவிலே இல்லாமல், மற்ற மாநிலங்களில் விற்பதற்கும் மூயற்சி எடுத்து இருக்கிறோம். குஜராத்திலே இருப்பதைப் போல்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:—அமைச்சர் எவ்வளவு தேரம் எடுத்துக்கொள்வார் என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் இரண்டு மானியக்கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது:—இன்னும் 10 நிமிடத்தில் முடித்து விடலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:—குறைவாகப் பேசினாலாகச் சொல்பபோவதாகச் சொன்னீர்கள். அதனால் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது:—25 நிமிடம் என்பது மிகக் குறைவான தேரம் தான். நான் இந்தத் திட்டங்களை அப்படியே வாசித்து விடுகிறேன். அது தான் சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

1979 மார்ச் 31]

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

பால் கூட்டுறவு சங்கங்களின் எண்ணிக்கை—1977-78-ல் 3,373, நடப்பு ஆண்டில் 2,852 என்று இருக்கிறது. இந்தச் சங்கங்களில் உள்ள உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 6.77 லட்சத்திலிருந்து 7.93 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. இச்சங்கங்களில் உள்ள பங்கு மூலதனம் 1.6 கோடியில் இருந்து 1.8 கோடியாக அதிகரித்து இருக்கிறது. சங்கங்கள் வளர்ச்சி அடைந்துகொண்டு இருக்கின்றன.

நடப்பு ஆண்டில் இருச்சி, ஸ்ரீரங்கம் கூட்டுறவு பால் வழங்கும் ஒன்றியத்திற்கு ரூ. 6.50 லட்சமும், சேலம் கூட்டுறவு பால் வழங்கும் ஒன்றியத்திற்கு ரூ. 10 லட்சமும், பால் கையாளும், பால் பதனிடும் நிறுவன அதிகரிக்க நிதி உதவியாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

கன்னியாகுமரி, தஞ்சை, திருச்சி ஆகிய மாவட்டங்களில் பால் வழங்கும் ஒன்றியங்களில் பால் கையாளும், பால் பதனிடும் வசதிகளை அதிகரிக்க ரூ. 19 லட்சம் 1979-80-ஆம் ஆண்டுக்கு நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1979-80-ல் மேற்கு இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, புதுக்கோட்டை, தஞ்சை ஆகிய மாவட்டப் பகுதிகளில் மேலும் ஐந்து பால் கொள்முதல் குழுக்களை அமைத்து மேலும் பல பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் துவக்கும் பணிக்காக ரூ. 11.76 லட்சம் செலவிட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

நடமாடும் காக்நடை மருத்துவ மனைகள் தஞ்சை, திருச்சி, கன்னியாகுமரி ஆகிய மூன்றுமாவட்டங்களில் இயங்கி வருகின்றன.

நடப்பு ஆண்டில் பால் கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்குக் கறவை மாடுகள் வாங்க உடனாக ரூ. 20 லட்சம் வழங்கப்படுகிறது. 1977-78-ஆம் ஆண்டில் 43 பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரூ. 2 லட்சம் அரசின் பங்கு மூலதனமாக அளிக்கப்பட்டது. நடப்பாண்டில் குறைந்தது 50 பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் ரூ. 3.10 லட்சம் பங்கு மூலதனமாக வழங்கப்படும். 1978-80-ஆம் ஆண்டில் சுமார் 100 பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரூ. 3 லட்சம் பங்கு மூலதனமாக அளிக்கப்படும்.

இராமைய பால் பண்ணை விரிவாக்க சேவைத் திட்டத்தில் 87 பிரதம பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு பால் பாத்திரங்கள், சோதனைக் கருவிகள், குளிகூட்டும் சாதனங்கள் ஆகியவற்றை வாங்க 1979-80-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1979 மார்ச் 31]

திரு. கு. ரமணி : அமைச்சர் அவர்கள் வரும் வருஷத்திற்கு எத்தனை மாவட்டங்களுக்கு வரிவசூலு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். கோவை நகரம் 5 லட்சம் மக்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய இடம். அது கார்ப்பரேஷனாக 8 லட்சம் மக்களுக்கு மேல் ஆகப் போகிறது. நல்ல பாக் வழங்கக்கூடிய திட்டத்தை அமுலாக்கக்கூடிய திறமையான ஒரு அமைப்பு அங்கு இல்லை. இருக்கிற ஜனியனில் பல பிரச்சினைகள். நகரத்தில் இருக்கும் 5 லட்சம் மக்களுக்கும் முறையாக பாக் வழங்க பாக் வழங்கும் ஜனியனை வின்றித்து பரிபூரணமாக அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையின் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, நான் அதைச் சொல்லிக் கொண்டே வந்து கொண்டிருந்தேன். கோவைக்கு வருவதற்கு முன்னால் உறுப்பினர் அவர்கள் முத்திக் கொண்டுவந்தார்கள்.

முதலாவது பாக் பெருக்குத் திட்டத்தின் கீழ் குறிப்பிட்ட திட்டங்களை சரோடு, சேலம், மதுரை ஆகிய இடங்களில் செயல்படுத்த இருக்கிறோம்.

அம்மாநில இரண்டாவது பாக் பெருக்குத் திட்டத்தின் கீழ் வேலூர், கோவை, கட்டி ஆகிய இடங்களில் புதிய பாக் வழங்கு சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு பாக் உற்பத்தி அதிகரிக்கும் வரும். அதற்கு மேல் பாக் உற்பத்தியாளர் ஒன்றியமும், பாக் வழங்கும் ஒன்றியமும் இணைக்கப்பட்டு ஒரே ஒன்றியமாக அமைக்கப்பட்டு மேலும் கடுதனாக கட்டுறவுச் சங்கங்களை திறவி ஆங்காங்குள்ள இராமங்களும் பயன்படக்கூடிய வகை விலும், நகரத்தினுள்ளவர்களுக்கும் பாக் இடைக்கக் கூடிய வகைவிலும் ஆன முயற்சியின் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. விநரனில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு பாக் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கோவை போன்ற பெரிய நகரங்களுக்குக் கிடைக்கும்.

மலைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் 84 லட்சம் ரூபாய் செலவில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் பாக் உற்பத்திக்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் இம் மாவட்டத்தினுள்ள 10 ஆயிரம் விவசாயிகள் பயன் பெற வழிவகை செய்யப்படும்.

சிறப்புக் கால்நடை வளர்ச்சித் திட்டம் தென்னாற்காடு, வடாற்காடு, சேலம், கோவை, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் ஸ்தூது ஆண்டுக்குச் செயல்படுத்தப்படும். இதற்காக மொத்தம் ரூ. 237 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1979 மார்ச் 31]

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

தானது மாத இடாரி கன்றுகளை 38 மாதங்கள் வரை பராமரித்து நல்ல கனப்பின்னப் பசுவாக உருவாக்கும் வகையில் கன்றுகளுக்கான தினசரித் தகவல்களையும், மானியமாகவும் அளிக்கிறோம். இத் திட்டத்தில் இதுவரை சுமார் 8,000 கன்றுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தருமபுரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் வரட்சிக்கு இலக்காகும் பகுதி என்ற அடிப்படையில் 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 18.37 லட்சம் ரூபாயும், 1978-79 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 32.87 இலட்சம் ரூபாயும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதே திட்டத்தில் கீழ் விருஷனகிரியில் ரூ. 175 லட்சம் செலவில் பாஸ் பவுடர் தொழிற்சாலை ஒன்று அமைக்க மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. ஒருகமினஸ்த இராமிய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் மத்திய அரசு முழுத் தொகையும் மானியமாக உதவும். ரூ. 48.92 லட்சம் தருமபுரி மாவட்டத்தில் பாஸ் வள மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்காக அளிக்கப்படுகிறது.

(மாணவ 5-10.)

இத் திட்டத்தில் கீழ் உள்வாங்கித் துறை தருமபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள என்னா பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தப்படும். குறிப்பாக மேற்கு மனைத் தொடர்ச்சி வளர்ச்சித் திட்டத்தில் மூலம் ரூபாய் 12 இலட்சம் செலவிலான பரணைக் கூட்ட தொழிற் கூடம் ஒன்று கிறுவப்பட்டு வருகிறது.

இப்படி பக்கெழு திட்டங்களில் மூலமாக பாஸ் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி அதன் விற்பனையுடைய முறையை ஒழுங்குபடுத்தி உபரி கால்களிலே கிடைக்கக் கூடிய பானங்களும் மற்ற துணைப் பொருட்களையும் நல்ல விலைக்கு விற்பனைக்குக் கொடுத்தல் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பைத் தவிர்த்து உதும்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு இளை பங்கு கொடுப்பதானால் ஒரு முற்போக்கான திட்டத்தை இத்தத் துறை இன்றைக்கு விரிவாக்கி வருகிறது.

பால் அதிகமாகக் கிடைக்கின்ற காலங்களில் அதாவது சேன் காலத்தில் கொழுப்பு சத்துக் கொண்ட பால் ஒரு லிரை 35 ரூபாயும் பால் குறைவாகக் கிடைக்கின்ற காலங்களில் 24 ரூபாயும் என்ற அளவில் இருத்தல். தாங்களே இத்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு தமிழகத்திலேயே முதல் முறையாக, ஏன் இத்தியாவிலேயே என்று கூடச் சொல்வதாம், அதாவது பாஸ் அதிகமாகக் கிடைக்கின்ற காலங்களிலே லிரை 24 ரூபாயாகவும் பால் குறைவாகக் கிடைக்கின்ற காலத்தில் 26 ரூபாயாகவும் உயர்த்தி இருக்கிறோம். இது என்று சொன்னால் என்று நீங்கள் கேட்கலாம்.

(திரு. கே. இராஜா முகமது)

[1979 மார்ச் 31]

பகம்பால் என்று சொன்னால் குறைந்த பட்சம் 4.5 சதவீதம் கொழுப்பு சத்து இருக்க வேண்டும். 8.5 சதவீதம் பிற சத்துப் பொருட்கள் இருக்க வேண்டும். இந்த அடிப்படையிலே நான் நான் இன்றைக்கு விவக நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். இந்த பால் விவக குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக்கபாட்சா அவர்கள் ஒன்று கேட்டார்கள். அதாவது ஒரு கிட்டர் பால் ஒரு ரூபாய் 40 ராக என்றும், ஒரு ரூபாய் 50 ராக என்று பால் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து வாங்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அது சரியான கணக்கல்ல.

சாதாரணமாக எருமைப்பாலில் 7 சதவீதத்திற்கு மேல் கொழுப்புச் சத்தும் பிற வேறு பொருட்கள் கிட்டத்தட்ட 9 சதவீதமும் கிடைக்கின்றன. நாம் குறைந்த பட்சம் கொழுப்புச் சத்து 4 சதவீதமும் பிற சத்துக்கள் 8.5 சதவீதமும் இருக்க வேண்டும் என்று கணக்கும் போட்டு விவக நிர்ணயம் கிறோம். சாதாரணமாக 7 சதவீதம் கொழுப்பு சத்தும் 8.5 சதவீதம் பிற சத்துக்களும் இருத்தால் எருமைப்பால் கிட்டத்தட்ட ரூ. 5 என்ற அளவில் வாங்குகிறார்கள். அதே போல் பகம்பால் கிட்டத்தட்ட ஒரு ரூபாய் 55 ராக என்ற அளவில் வாங்குகிறார்கள். இவ்வாறு உயர்த்த வேண்டும் என்று கட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பி அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு ஒரு கட்டுப்பாடியான விவக ஏற்பாட்டிற்குக் கிடைக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றபடி விவசாயிகள் உயர் ரக புல் வகைகளைத் தயாரித்து அவர்கள் வீண் செலவைக் குறைப்பதற்கு முயற்சித்து அதன் மூலம் பால் உற்பத்தியை அதிகமாக முயற்சித்தால் அது உப தொழில் என்றிருப்பது நேரடித் தொழில் என்ற அளவுக்கு மாறும். அந்த அளவுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகும். எனவே அதற்காக நாம் அனைவரும் விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இந்த வகைகளில் அவர்களை ஈடு படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைவிலாக நான் சொன்னீர்களோள்ள விரும்புவது தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை. இங்கே எதிரிக்கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இராஜிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் நான் மிகப் பணிவோடு அரசின் சார்பிலே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 31] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

பால் சங்கங்களிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஒரு அவலியமான பணியிலே தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர வேண்டும். நாய்க்கம் இப்போதைக்குப் போதுப்புக்கு வந்த பிறகு தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பால் விற்பனை கையங்கங்களிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் தினக் கூலி அடிப்படையில் பகுதி தேர கழிவாளர்களாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். ஆனால் பி. டி. எஸ். போன்ற நிறுவனங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வாறு போவாய் கொடுக்கிறார்களோ அதே போல் தர வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் தொழிலாளர்களே அகில அலர்கள் ஒப்பந்த அடிப்படையிலே காலவரியும் மாதவரியும் பாசை விதிபோகம் செய்வதற்காக அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மம்பாயிலே பால் விற்பனையில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு தினக் கூலியாக 5 ரூபாய்தான் தரப்படுகிறது. அங்கே பணியாற்றுகிறவர்களில் கத்திரி மாணவர்கள், கிதவைப் பெண்கள் மற்றும் வேலை வாய்ப்பில்லாத திரை போன்ற எல்லோருமே இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே தேரத்தில் தமது மாநிலத்தில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு 175 ரூபாய் மாதத்திற்கு சம்பளமாகக் கொடுக்கிறோம். இது மம்பாயிலே கொடுப்பதைவிட கடுதனாக ஒப்பந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் இவர்கள் தங்களுக்கும் தொழிலாளர்களாக ஏற்றுக் கொண்டு எங்களுக்கு ஒரு கடை விசேஷ ரீக்டர் பண்ண வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். திரவாகத்தில் அன்றாடம் பணிகளுக்கு தேவையானவர்கள் அல்ல என்பது மட்டுமல்ல. அதனால் ஏற்படுகின்ற செலவும் மிக அதிகமாகும். அப்படி இருந்தும் கூட அந்தப் பகுதி தேர கழிவாளர்களாக இருந்தவர்களை, அதாவது தினக் கூலிகளாக இருந்தவர்களை அங்கங்கே வேலை காலி ஏற்படுகின்ற போது அந்த வாய்ப்புகளை நாம் அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறோம்.

3 ஆண்டுகளாக பணி புரிந்த 45 தற்காலிக தொழிலாளர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் ரூ. 253 என்ற அளவிலே இன்றிகை பணியாளர்களாக, ஜூனியர் அசிஸ்டெண்டுகளாக 6-12-78 அன்று நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மொத்தம் 27 பிராசக் நெய்பர் தொழிலாளர்கள் ரூ. 265-5-325-10-425 என்ற சம்பள விவரத்தில் ரெரேடு-3 ஆபரேட்டர்களாக நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது பணி பாது காப்பு என்ற முறையிலே தற்காலிகமாக உள்ளவர்களை நிரந்தர மாக்குவதற்கு இந்த அரசு முடிவெடுத்து, இன்றைக்கு அதை செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். எதை எதை ஏற்றுக்

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

[1979-மார்க் 31]

கொள்ள முடியுமோ, அதை செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால் அவர்கள் நிறைவேற்ற முடியாத இரண்டு கோரிக்கைகளை வைத்து அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஒன்று பி.டி.எஸ். அதாவது பார்ட் டைம் சர்வீஸ் அதாவது காலை 4 மணிவிலிருந்து 7 மணி வரையிலும், மாலை 3 மணியிலிருந்து 6 மணி வரையிலும் பகுதி நேர ஊழியர்களாக பணி செய்கக்கூடியவர்களை நிரத்தரமாக்க வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள். இத்தியானியே எந்த மாநிலத்திலும் பின்பற்ற முடியாத ஒன்று என்பதை என்னிடம் பார்க்க வேண்டும். பிற மாநிலங்கள் கொடுக்காத அளவுக்கு, இந்த ஆட்சி எந்த பிறகு அவர்களுக்கு 175 ரூபாய் டைட்டிவீசர் அளவுக்கு வழிவகை செய்வப்பட்டிருக்கிறது. 3 ஆண்டுகள் நிரம்பப் பெற்ற டைக் கூலி பெறும் தொழிலாளர்களை நிரத்தரமாக்கவும் உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அவையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால், எந்த எண்ணத்தோடு செயல்படுகிறார்கள் என்றும், சமூக விரோதச் செயல்களை வர்க்கம் போராட்டம் என்று கூறிக்கொண்டு தம்முடைய சித்தாந்தங்களை முடமாக்குகின்ற வகையிலே செயல்படுகின்றார்கள்.

பாடல் என்பது ஏழைகளுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் தேவையான ஒன்று. அதிலே கண்பாடம் செய்து விட்டு, வேளாளியிருந்து திடீரென்று தின்று விடுகிறார்கள். இன்னொரு இடத்தில், ஒரு பாடலை ஒரு பார்ட் டைம் சர்வீஸ் செய்கக் கூடியவர்தான்னுடைய பங்கிற்கு பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய மக் கூடக் காரருக்கு விற்று, அந்தப் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஓடியிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட சமூக விரோதிகளை ஆதரிக்க முடியுமா என்பதை என்னிடம் பார்க்க வேண்டும். தயவுசெய்து பிரச்சனைகள் எதுவாக இருந்தாலும், என்னிடம் வந்து விவாதிக்கலாம். அவர்கள் தங்களிடம் சொல்லுகின்றபோது, வேறு விதமாகவும் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால், நாம் எல்லாம் இது பற்றி உட்காரித்து பேசுவோமேவானால், என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பது புலனாகும். இந்தக் குறைகனையெல்லாம் சொல்லும் போது, கொஞ்சம் பொறுப்புணர்ச்சியோடு நீங்கள் அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்க வேண்டும். இது வரை நீங்கள் சொல்லி வந்த ஆலோசனைகளுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அளவில், இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது கொடுக்கப்பட்ட வேட்டுத் தீர்மானங்களை திரும்பப் பெற்று, இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றே.

திரு. கு. ரமணி : தொழிலாளர்களைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதைக் கொண்டிருத்ததை நாங்கள் பொறுமை யாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். சமூக விரோத மக்கள்கட்டுப்பாடு இல்லாமல், அராஜகத்தில் இறங்கும் எந்தத் தொழிலாளியை இருந்தாலும், அவர்களை நாங்கள் தொழிற் சங்கத்தில்

1979 மார்ச் 31]

[திரு. கு. ரமணி]

ஆகத்தினரிகளாக ஏற்படுதல். அது தவறு. இந்தப் பிரச்சனை 110 வேன் மஸ்தூர்களைப் பற்றியது. அந்த வேன் பிரைவேட் ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆனால், தொழிலாளர்கள் உரிமைகளைக் காப்பதில் செய்கிறார்கள் என்பது உண்மையா? இல்லையா? அந்தத் தொழிலாளர்கள் இப்போது ரூபாய் ஆயிரம் மூலம், எட்டாயிரம் வரையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது தப்பு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படியே கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் நேரம் இல்லை. சீக்கிரம் முடிவுங்கள்.

திரு. கு. ரமணி : அந்த 110 வேன் மஸ்தூர்களுக்கு தொழில் பாதுகாப்பு இல்லை. அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து எட்டாயிரம் ரூபாய் வரையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு விசாரணை கூடித்து.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சொன்னதையே தாங்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொக்தீர்கள். அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்ததற்குப் பிறகும்.

[மாலை 5-20]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேன் மஸ்தூர்களைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த வகையான பணி இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்னால் என்ன பணி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை என்னிடம் பார்க்க வேண்டும். மாதவரம் பண்ணையிலிருந்து பாகை ஈரியில் கொண்டு போகும்போது, அதை பாதுகாக்கக் கடியவர்களால் இந்த வேன் மஸ்தூரிகள் பணியாற்றி வந்தார்கள். ஈரியில் கொண்டு வரப்படுகின்ற பாகை எந்தெந்த மையங்களில் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்தந்த மையங்களில் கொடுத்துவிட்டு, அங்கிருந்து எழுதி வரங்கிக் கொண்டு பாகை சேர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களிடம் இருந்தது. இவ்வாறு பொறுப்பு ஒப்படைத்திருக்கும் போது, பாகைக் கைகள் உடைந்து விட்டது என்றும், பாட்டில்கள் உடைந்து விட்டது என்றும், பாகை சிதறி விட்டது என்றும் கணக்கு எழுதி விடுகிறார்கள், பாகை ஒழுங்கிப் போய் விட்டது என்றால், அவற்றை சேகரித்து பிளாஸ்டிக் பையிலும் வைத்திருப்பதற்கை, திருட்டுப் போய்விட்டது, அல்லது ஒழுங்கிப் போய் விட்டது என்று ஏதாவது காரணங்களை சொல்லி, பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்து கொண்டால் காரணமாகப் பண எட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டம் ஏற்படுவதற்கு காரணமாக இருந்தார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களை திரும்ப

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

[1979 மார்ச் 31]

பயிற்சி வேலைக்கு எடுக்காமல் இவர்களை பழி ணங்கவேண்டும் என்று தாங்கள் நினைக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக புதிய னாரி ஒப்பந்தக்காரர்களிடம் இப்படிப்பட்ட வேலைக்கு அவர்களுடைய ஆட்களையே போட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், வாரியக் பாக் போகும்போது, குறைந்தாலும், உடைந்து போனாலும் அவர்களே அதற்கு முழுப் பொறுப்பும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையில் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இந்த வேலை மனிதர்களை வேறு பணிகளில் அமர்த்திக் கொள்ளின்ற சூழ்நிலையில் அவர்கள் மனிதாபிமான உணர்வோடு அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். வேண்டுமென்றால் அவர்களை விட்டுக்குப் போக சொல்லியிருக்கலாம். அப்படி செய்யவில்லை. அவர்கள் செய்யத் தவறுகளுக்கு முறையாகப் பதிலளித்து வருவதிலிருக்கிறார்கள் என்றால் அப்படியும் செய்ய வில்லை. சின்னா டி. திட்டத்திலிருந்து, ஒவ்வொருவரும் துறையிலிருந்து அளிக்கப்பட்ட தேர்ச்சிக்கு பதில் அனுப்புகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதன் படி பதில் கூட அனுப்பாமல் இருந்தார்கள். அத்துடன் தேர்ச்சிசை வாங்கவும் மறுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி நியாயமாக இருக்க முடியும் மேலும் இப்போது எந்த வித தொழிலாளர் விரோதப் போக்கும் பாக்வன நிறுவன அனுவரணைகளிடம் இல்லை. சொல்லைப் போனால், ஒரு மூன் மாதிரியாக பாக் வன நிறுவனம் தொழிலாளர் ஆதரவு நிறுவனமாக பணியாற்றி வருகிறது என்று சொல்லி இந்த மாண்புத்தின் வீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை இடும்படி பெற்றுக் கொண்டு, இந்த மாண்புத்தை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவாளர்கள் க. பாலன், திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் என்வரலாற்றி என்விர சொரணம், பொ. விஜயராகவன் ஆலியவர் களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவைலின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மாணியக் கோரிக்கை எண். 10—பாக் வங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 95,36,000-க்கு மேற்படாததொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மாணியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

1979 மார்ச் 31]

(அ) கோரிக்கை எண். 26—கைத்தறியும், நெசவுத்தொழிலும்

மாண்புமிகு இலுமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : தலைவர் அவர்களே, "ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் பேரில், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மூன் மொழிபெறேன் :—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 26—கைத்தறியும், நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 5,13,53,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்".

இரு. க. பாவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கென தனி வீடுகள் வீட்டு வசதி வாரியம் மூலம் கட்டித்தர இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்காதது குறித்து விவாதிக்க—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 26—கைத்தறியும், நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 5,13,53,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்".

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மூன் மொழிபெறேன்.

இரு. பி. சுய்வரலுத்தி என்றிற் சொரணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ராஜா கப்பிரமணியம் கமிட்டி பிராகிசை சட்டசபையின் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க—

மானியக் கோரிக்கை எண். 25—கைத்தறியும் நெசவுத்தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 5,13,53,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்". என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மூன் மொழிபெறேன்.

THIRU P. VIJAYARAGHAVAN : Sir, to discuss the need to establish a new spinning Mill in Vilavancode taluk in Kanyakumari district, I move:—

"That the allotment of Rs. 5,13,53,000 under Demand No.26 Handlooms and Textiles be reduced by Rs. 100"

[1979 மார்ச் 31]

(ஈ) கோரிக்கை எண் 27—கதர்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையில் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 27—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 1,52,51,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

திரு. க. பாலன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கதர் ஆடைவின் வினைவைக் குறைத்து ஏழை எளிய மக்கள் உபயோகிக்கும் முறையில் திட்டம் எடுக்காதது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 27—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 1,52,51,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பி. சண்முக ருர்தி என்றி ரொரணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அனைத்து கதர் ஆணியையும் கிற்பனை செய்ய அரசே கிற்பனை நிலையம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 27—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 1,52,51,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU P. VIJAYARAGHAVAN : Sir, to discuss the need to establish a Khadi Weaving Industry at Palapallam in Vilavancode taluk, Kanyakumari district, I move:

“That the allotment of Rs. 1,52,51,000 under Demand No. 27-Khadi be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறியும், மற்றும் நெசவுத் தொழிலும் என்பது பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பும், கதர் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பும் *அச்சிடப்பட்டு, அவையின் முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அக்குறிப்புகளை நான் படித்ததாக ஏற்றுக் கொண்டு, அவைகள் அவையின் குறிப்பேட்டிலே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும், அவைகள் பற்றிய

* 254-282...-ல் பக்கங்களில் இணைப்புகள் II, III, ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1979 மார்ச் 31] [திருமதி கப்புலட்சுமி செகத்சன்]

ஆலோசனைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறி, நான் கொண்டு வந்த இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்.

*திரு. து. புருஷோத்தமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் உழவுத் தொழிலை அடுத்து, மிகப் பெரிய தொழிலாக நாட்டிலே விளங்குவது நெசவுத் தொழில்தான் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. உழவுத் தொழிலும், நெசவுத் தொழிலும் இரண்டு கண்களைப் போல் உள்ள என்பதைப் பெரியவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். " நெய்யும் தொழிலுக்கு நிகரில்லை " என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கைத்தறியைப் பற்றி சொல்லுகின்ற போது, " சின்னச் சின்ன இழை, பின்னிப் பின்னியும் சித்திரக் கைத்தறி " என்று அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி இந்தத் தொழிலைப் பற்றி மிகவும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல இலட்சக் கணக்கான பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்ற இந்தத் தொழிலில், இன்றையத் தினம் எந்த அளவுக்கு அது சேழித்து விடக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முன்பு ஒரு காலத்தில் நம்முடைய கைத்தறித் துணியை ரோம் போன்ற நாடுகளுக்கு வெளிநாடுகளுக்கு நம்முடைய மூதாதையர்கள் ஏற்றுமதி செய்து, வியாபாரம் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் நாம் படித்திருக்கிறோம். அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த இந்தத் தொழில் இன்றையத் தினம், அந்த அளவுக்கு நாம் கொண்டு செல்லாவிட்டாலும், இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு உள்நாட்டிலே நாம் அந்தத் தொழிலை நம்மீ வாழ்நாட்டிலும் என்ற நினைமையை மாவது உண்டாக்க வேண்டும்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா தலைமையில்)]

இந்தத் தொழில் சிறப்பாக இயங்குவதற்கு நாம் இரண்டே இரண்டுத் துறைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒன்று, நாம் இங்கே உற்பத்தி செய்கின்ற அந்தத் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும், மற்றொன்று உள்நாட்டு விற்பனை நம்முடைய துணிகளுக்கு வெளிநாடுகளிலே அதிகமாக விற்பனை செய்கின்ற வாய்ப்பை விரிவாக்க வேண்டும். இப்போது நம்முடைய தரான்ட்டூம் துறை, கோ-ஆப்டேக்ஸ் துறை வெளிநாடுகளுக்கு துணிகளை ஏற்றுமதி செய்கிறது. இந்த ஆண்டு அதாவது 1978-79 அவர்கள் தத்திருக்கின்ற குறியீட்டைப் பார்க்கும்போது 78-79 இலட்சத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்வதன்நாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இந்த முக்கால் கோடி ரூபாய்க்கான துணியை ஏற்றுமதி செய்வதற்காக நம்முடைய அரசு அதிகாரிகள் பல பேர்கள் பல நேரங்களிலே வெளிநாடுகளுக்கு, ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1979 மார்ச் 31]

செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆளவுக்கு ஏற்றமதி செய்ய வேண்டுமென்று கிட்டமிட்டாலும், அதிலே 10 சதவீதம் கூட அவர்கள் ஏற்றமதி செய்யவில்லை என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆனால், தனியார் திறுவனங்கள் எப்படி செய்யப்படுகின்றார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்கள் நம்முடைய கைத்தறித் துணிகளை கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு ஏற்றமதி செய்கிறார்கள். இதை எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதிலே நம்முடைய அரசின் தீர்மானக் கொள்கை அல்லது இந்த திறுவனங்களிலே உள்ள அதிகாரிகளின் கொள்கை என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தனியார்கள், அதுவும் குறிப்பாக வடநாட்டைச் சேர்ந்த பல திறுவனங்கள் நம்முடைய கோ - ஆப்டெக்ஸ் திறுவனத்திலுள்ள துணிகளை வாங்கி அவர்கள் ஏற்றமதி செய்து வருகிறார்கள். இந்த நினைவோலேயேயென்று நான் இங்கே மெத்தப் பணிவோடு அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 5-30]

அதைப்போல் ஏற்றமதி செய்கிறவர்கள் சில கச்சாப் பொருள்களையும், இந்தத் துறைக்கு வேண்டிய சாயம், ரசாயனப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்து கொள்முக்கிறார்கள். மூன்று இரண்டி டிஸ்கோந்தர்ப் சமூக ஆட்சி இறந்தபோதும் அதற்கு மூலமும் கோ - ஆப்டெக்ஸ் திறுவனமே இப்படிப்பட்ட சாயம், கச்சாப் பொருள்களை எல்லாம் இறக்குமதி செய்து உற்பத்தியாளருக்குக் கொடுக்கும் வழக்கம் இருந்தது. இடையிலே, என்ன காரணத்தாலோ அது நிறுத்தப்பட்டு தனியார் கைவிட கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஏற்றமதி மூலம் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை பெறுவதோடு வெளிநாடுகளிலிருந்து தகுவிக்கப்படுகின்ற ரசாயனப் பொருள்கள் மூலமும் ஈராய் பெறுகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் துறையை விரைவாக அமைத்து கிட்டாய் மட்டும் போதாது. தனியார் துறைக்குப் போட்டியாக இந்தத் துறை ஏற்றமதி செய்யவில்லை என்றால் இந்தத் துறைக்கு விமோசனமே இங்கே வேண்டிய நினைவு வந்துவிடும். ஆகவே, இதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறித் துணிகளை ஏற்றமதி செய்வதற்காக பரீட்சி பெற்று வெளிநாடு செய்கிறார்கள். பல்வேறு துறைகளிலிருந்து இங்கு பரீட்சிக்காக ரோக் நாட்டுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் பரீட்சி பெற்று திரும்பி வந்த பிறகு அந்தத் துறையின் அவர்களை கைக்காயம் என்று துறைக்கு மாற்றுகின்ற நினைவு இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்குச் செலவிடப்படுகின்ற பணம் மாதிரியோடு அந்தத் துறை சீர்கேடு அடைவதும் நினை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 31] [திரு. து. புருஷோத்தமன்]

அதைப்போய் விற்பனை செய்கிற முறையில் நவீனமடைய வைத்தறித் துணிகள் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கவேண்டும். மக்களை ஈர்க்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டுமென்ற நினைவில் இப்போது குறிப்பில் எடுத்துச் சொன்னதுபோல் நவீன வடிவமைப்பு, வண்ண வண்ண டிசைன்களில் வைத்தறித் துணிகளை அமைக்கவேண்டுமென்று முயற்சிப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முயற்சி நிச்சயமாக வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

அண்மையில் பாலின்டர் துணி வைத்தறியில் வருகிறதா என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மக்கள் ஆதரவு இருப்பதாக நினைக்கிறேன். அதை மேலும் விரிவாக்கப் போவதாக இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தற்போது 550 தறிகள் பாலின்டர் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் இரண்டாண்டுகளில் 3,000 தறிகள் இதிலே ஈடுபடச் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சாதாரணப்பட்டதில் பெருவாரியாக வைத்தறித் தொழாளிகள் இருக்கும் பகுதியிலே பாலின்டர் துணி நெய்வதற்கு ஒரு தொழில் துட்ப நிலையமொன்றை ஏற்படுத்தி பாலின்டர் துணி உற்பத்தி செய்வதற்கான பயிற்சி அளித்து, கூட்டுறவு சங்கம் ஏற்படுத்தி பாலின்டர் துணிகளை உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

வைத்தறி விற்பனையைப் பொறுத்தவரை இரண்டில் மூன்றேற்றக் கழக அரசு இருந்தபோது மாநில அரசு அலுவலகங்கள், மருத்துவ மனைகள், போக்குவரத்துக் கழகங்கள் ஆகியவற்றில் வாங்கப்படுகிற துணிகள் அத்தனையும் வைத்தறித் துணிகளாக இருக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டதன் மூலம் பல கோடி ரூபாய்க்குக் வைத்தறித் துணிகள் விற்பனை செய்யப்பட்டது என்பதை இந்த தேர்தலில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இடையில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி வந்தபோது மாநில சர்க்கார் அலுவலகங்களிலே உபயோகப்படுத்தக்கூடிய துணிகள் 50 சதவீதம் உதர என்றும், 50 சதவீதம் வைத்தறி துணி உபயோகிக்க வேண்டுமென்றும் உத்தரவு வந்தது. இந்த ஆட்சி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சி என்றாலும் வைத்தறித் துணிகளாக வாங்கல் அதிகமாகப் போராடுவோம், வாதாடுவோம், இத்துறை மேம்பாடு கூடைய திட்டம் தீட்டி நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்லுகிற நிலையிலும் அந்த நிலை மாற்றியமைக்கப்படவில்லை. உள்வாங்கியே வைத்தறித் துணையை அபிவிருத்தி செய்பவெண்டுமென்றால் நம்முடைய மாநில சர்க்கார் அலுவலகங்களிலும், போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும், மருத்துவ மனைகளிலும் மற்ற இன்னபிற அலுவலகங்களிலும் தூற்றுக்கு தூறு வைத்தறித்

திரு. து.புருஷோத்தமன்

[1979 மார்ச் 31]

துணிகளையே வாங்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்வேன்.

அதே நேரத்திலே நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கின்ற மத்திய சர்க்கார் அலுவலகங்கள், ரயில்வே போன்ற அலுவலகங்களில் கைத்தறித் துணிகளை உபயோகிக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடத்திலே, வாதாடி அந்த உரிமையை நாம் பெற்றாக வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் பல்வேறு மாநில சர்க்கார் அலுவலகங்கள் நம்முடைய கைத்தறித் துணிகளை வாங்காமல் மிக் துணிகளை வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்வதென்னென்றால், சேரஸ் போக்குவரத்துக் கழகத்திலே மிக் துணிகளைத்தான் வாங்குகிறார்கள் என்றும் கைத்தறித் துணிகளை வாங்குவதில்லை என்றும் தெரிகிறது. அதைக் கவனித்து அந்த போக்குவரத்துக் கழகத்திலேயும் கைத்தறித் துணியை வாங்குவதற்கு வழி காணவேண்டும்.

மத்திய சர்க்கார் அலுவலகங்களிலே 50 சதவீதம் கைத்தறித் துணியை உபயோகப்படுத்த வேண்டும், இதைச் சொல்வதோடு நாங்கள் கதருக்கு எதிரிகள் என்று கருதிவிடக் கூடாது. கதர் இந்திய உபகண்டம் முழுவதும் வியாபித்து இருக்கிறது. ஆகவே கதர்துறை பாடுக்கூடாது. ஆகவே நம்முடைய மாநில சர்க்கார் அலுவலகத்திலேயே கைத்தறித் துணிகளை வாங்குவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டைரக்டர் ஆப் சப்ளைஸ் அண்ட் டிஸ்போஸல்கள் என்ற மத்திய அரசின் அலுவலகம் இருக்கிறது. அந்த அலுவலகத்திலே இத்தியத் துணைக் கண்டத்திலே உள்ள அரசு அலுவலகங்களுக்கு அந்தத் துணியை வாங்கி விநியோகம் செய்து வியாபாரம் செய்கிறார்கள். அதிலேயும் கைத்தறித் துணியை விற்றின்ற உரிமையை நாம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெற்றதாக வேண்டும். அதனால் நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருவாயைப் பெறமுடியும்.

இத்தியாவிலே உள்ள பல்வேறு மாநிலங்களிலே கோ ஆப் டெக்ஸ் விநியோக நிலையங்கள் 150 இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் நம் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற சிறு சிறு உற்பத்திச் சங்கங்கள் நேரடியாக அந்த விநியோக நிலையங்களுக்குத் துணிகளை அனுப்புகின்றனர். அப்படி அனுப்புகிறபோது அங்கே அது போய் சேருவதற்கு பல நாட்கள் ஆகின்றன. அதைச் சரி

1973 மார்ச் 31] [திரு. து. புகழேஸ்வரன் ததம்]

பார்த்து சிறு சிறு சங்கங்களுக்கு அவர்கள் அதற்குண்டான பணத்தை அனுப்புவதற்கு பல மாதங்கள் ஆகின்றன. அதனால் அந்த சொஸைடிகள் பண தேக்குக்கு ஆளாகின்றன. ஆகவே தம்முடைய சென்னை நகரத்திலேயே கோ ஆப் டெக்ஸ் சிறு வங்கத்தை வைத்து நேரடியாக அவர்கள், கோடவுன் மூலம், நேரடிப் பார்வையில் வெளியே அந்த விற்பனை நிலையத்திற்கு அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் அந்தச் சிறு குறைகூட இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விற்பனை அதிகரிப்பதற்காக ரிபேட் தருகிறார்கள். வசூல்திற்கு ரிபேட் கொடுப்பதற்காக இந்தத் துறைக்கு 75 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது. பண்டுகள் கைத்திற்கு மட்டும் ரிபேட் கொடுப்பதற்குப் பதிக் வசூலும் முழு வதும் கைத்தறி துணிகளை வாங்கினால் ரிபேட் கொடுக்க வேண்டும். அப்போது இந்த 75 லட்சம் ரூபாய் என்ற வரையறை இருப்பதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். விற்பனை அளவிற்குத் தகுந்தாற்போல் அந்த ரிபேட் கொடுக்கவேண்டி வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில அரசு நிறுவனங்களில் கூட கைத்தறித் துணியை வாங்குகிறபோது ரிபேட் கேட்டுறார்கள். அவர்களுக்கு ரிபேட் கொடுக்கக்கூடிய திணை இருக்கக்கூடாது. என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து விற்பனையை அதிகரிப்பதற்கு விளம்பரம் நாம் அதிகமாகச் செய்கிறோம். கைத்தறி விளம்பரத்திற்கு சிலிமா படம் கூட எடுக்கிறோம். இந்த அளவிலே சென்ற முறை எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மான்முயிலு கறுப்பினர் என். கணேசன் பேசும்போது சிலிமா விளம்பரப் படம் எடுப்பது பற்றிப் பேசுகிறபோது தனக்கு வேண்டியவருக்கு சிலிமா படம் எடுக்க உரிமம் தந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். இப்போதுகூட தனியாருக்கே உரிமம் வழங்கப்படுகிறது. தனியாரே விளம்பரப் படம் எடுத்து விநியோகிக்கும் திணை இருக்கிறது.

[மாலை 5-40]

தம்முடைய அரசுக்குச் சொந்தமான ஸ்டூடியோ இருக்கிறது. அதை தீர்வடிப்பதற்கு டெக்னீஷியன்கள் அடங்கிய துறை இருக்கிறது. இந்தச் சர்க்கார், அதிகமான அளவில் சிலிமாத் துறைவிலே கடுமையாக இருக்கிறவர்கள் திணைத்திருக்கின்ற சர்க்காராக இருப்பதாக, நாமே, தம்முடைய சர்க்காரே அரசு ஸ்டூடியோவிலே இப்படிப்பட்ட விளம்பரப் படங்களை எடுத்து விநியோகம் செய்வ வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. து. புகழேந்திரமன்]

[1979 மார்ச் 31]

ஆண்டுதோறும் வருகின்ற பொருட்சாட்சியின் பிரம்மாண்டமான அங்குகளை அமைத்து அகிலமான அளவில் விநியோகத்தைத் தேடிச் கொடுக்கின்ற தனியார் நிறுவனங்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர்களுடைய அங்குகளை அமைக்கின்ற முறை இருந்து வந்தது. ஆனால் சென்ற ஆண்டிலிருந்து இப்படிப்பட்ட பெரிய நிறுவனங்கள், சங்கு மாரிக் நிறுவனம், பெஸ் நிறுவனம், போன்ற நிறுவனங்கள் அங்குகளை அமைப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படுவது ஏன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் அமைக்கின்ற அங்குகளைப்போல் நம்முடைய அரசு சார்பில் அமைக்கப்படுகின்ற அங்குகள்கூட இன்றை அளவிற்கு மிகப் பிரம்மாண்டமான அளவிற்கு அங்குகள் அமைத்தார்கள். அதனால் கைத்தறித் துணிக்குப் பெரிய விநியோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கடந்த இரண்டு வருடங்களாக அதை மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள். இது அரசியல் கார்ப்புரைசியை என்று அறிய நான் விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றி தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் போட்டியாக ஏற்றுமதியில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமே தவிர இப்படிப்பட்ட நிலையை இருக்கக் கூடாது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). நான் ஒருவன் நான் பேசுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சரக்குகளின் தரத்தையும் நாம் உயர்த்தினால் வேண்டும். சென்ற பொங்கலன்று நான்கு ஒரு வேட்டி வாங்கினேன். அகலமான கரை உள்ள வேட்டி, சரிசை அமைத்த வேட்டி, அது ஒரே சலசலப்பில் கரை வேறு, வேட்டி வேறு என்று வரும் அளவின் தரம் குறைந்திருந்தது. ஆகவே, இந்த நிலையிலே இல்லாமல் தரம் உள்ளதாகக் கைத்தறித் துணியை ஆக்கினால் உண்படியே நாட்டு மக்களுக்குக் கைத்தறியின் மீது நாம் நம்பிக்கை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் வினை ஏற்றம் இருக்கிறது என்று எங்கள் அரசாங்கப்பேட்டையிலே இருக்கின்ற பக்கவாது சங்கங்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றன. 1978 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் வரையிலே 80 ஆம் நெம்பர் நூலின் விநியோகப் பார்த்தால் 1978 - மே 102 ரூபாய் என்று இருந்தது இன்றைக்கு 118 ரூபாய் ஆக உயர்த்தியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுக்கொள்கிறார்கள். அதைப்போல 60 ஆம் நெம்பர் நூலின் விநியோகப் பார்த்தால் 1978 மே 147 ரூபாயாக இருந்தது இன்றைக்கு 170 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்போல, 40 ஆம் நெம்பர் நூலின் வினை 1978 ஆம் ஆண்டிலே 97 ரூபாயாக இருந்தது. இன்றைக்கு 101 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

1979 மார்ச் 31]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

ஆகவே, அவர்களின் சங்கத்தின் காரிதத்திலே அச்சிட்டு மாதத் தோறும் எப்படி ஏழிலிருக்கிறது என்று கட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியை நான் பேற்றிருக்கிறேன். இதை அமைச்சரவர்களுக்குத் தர இருக்கிறேன் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்படிப்பட்ட விவையேற்றம் வருகின்றபோழுது நான் தட்டுப்பாடு ஏற்றறும் வருகின்றது. இராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்த காலத்தில் எந்த அளவிற்குத் தரத்தைக் காத்து, சீரான அளவை, நிவாயமான கவனம்ச் சொசைட்டிகளுக்கும், தனியார்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தது என்பதை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அந்த நிலை இன்றைய நேரம் ஏற்பட்டு, சொசைட்டிகளுக்கும், உற்பத்தியாளர்களுக்கும் நிவாயமான விவையிலே, தரமான நான் கிடைக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்தால் உள்ளபடியே உற்பத்தியும் அதிகமாகும் குழிநிலை இருக்கும். ஆகவே, இதைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இந்தத் தொழிலாளர்களின் நலன் பற்றி நான் சொன்ன வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். காரணம், எங்களுடைய தொகுதியிலே ஏறக்குறைய ஆண்டுகூட, பெண் களும் 12,000 பேர் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களின் நினைவுகளை நான் என்னிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் கொள்கை குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், கூட்டுறவு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தனியார் ஏறக்குறைய 5,000 பேர் இந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலேயும் ஈடுபடாமல் அவர்கள் நசித்த நிலையிலே இருக்கிறார்கள். பல் வேறு முறை அமைச்சரவர்களை நான் நேரடியாகச் சந்தித்து இந்தக் குறைகளைச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, அந்தக் குறைகளை நீக்கி அவர்களுக்குச் சேமிப்புத் திட்டம், ஃபிட்டு வசதித் திட்டம், கசாதாரத் திட்டம் போன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த மழையின்போது பெருவாரியாக, சைதாப்பேட்டை நெசவாளர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே தண்ணீர் தேங்கி ஏறக்குறைய 1 மாத காலமாக வேலை செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்ற நிலை இராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போழுது வந்த நேரத்திலே, இராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் அன்றைய நிலை

[திரு. து. புகுஷோத்தமன்]

[1979 மார்ச் 31]

ரூ. 100 கடனாகவும் அதற்குப் பிறகு ஏழை எளியவர்கள் என்று கருதி, ரூ. 100 மானியமாகவும் கத்தளை இந்த தேரத்திலே சேலுவுகார்த்து, அந்த ஏழை தெசவாளர்களுக்கு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கூறி... (மனியடிக்கப்பெற்றது) இந்தச் சத்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. க. பாலாஜி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கைத்தறி மானியக் கோரிக்கையில் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்தில், விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக தெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிற இந்தத் தமிழகத்தில், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெசவாளர்களுடைய வாழ்க்கையில், அவர்கள் நலமுறையில் பயன் பெறுகின்ற வகையில் பல தயவு திட்டங்களை இம்மானியக் கோரிக்கையில் எடுத்துவைத்திருப்பதை நான் மனதார பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றாகக் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கடுமூடு கோண்டுள்ள தெசவாளர்களுக்குப் பயன் விடைக்கும் விதத்தில் இடைத் தரகர்கள் இன்றியும் கரணடுகின்ற தன்மையைப் போக்குகின்ற வகையில் பட்டு தெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கோராப்பட்டு மற்றும் சரிவை போன்ற இதற்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களை வங்குவதற்காக தமிழக சர்க்கார், ஐயங்கான முறையில் வாங்கப்படுகின்ற அத்தப் பொருள், அத்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் போய்ச் சேருவதற்குண்டான வழிவகையில் இன்றைக்கு ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி அத்தக் குழுவின் மூலமாக இடைத்தரகர்கள் பெற்று வந்த பல இடைச்சம் மூலவை தடுத்து, அந்த மூலங்களை எல்லாம் தெசவாளர் பெருங்குடி மக்களுக்குச் சேருகின்ற வகையில் 1979 ஆம் ஆண்டில் இந்த நல்ல திட்டத்தை ஏற்படுத்தி இந்தக் குழுவை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். பரீட்சார்த்தமாக அத்தக் குழு காஞ்சிபுரத்திலும், ஆரணியிலும் இப்பொழுது செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அத்தக் குழு நன் முன்னறில் செயல்படுகின்ற காரணத்தால், அத்தக் குழுவை இந்த ஆண்டில் கும்பகோணம், பரமக்குடி போன்ற இடங்களில் விரிவுபடுத்த ஆவன செய்யப்படுகிறது என்பதை நான் கூட்டிக் காட்டுகிற தேரத்தில், நான் அதை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட்மாதத்தில் நடைபெற்ற சட்டப் பேரவை கூட்டத்தில் நான் கைத்தறி மானியத்தின் மீது பேசியபோது கூட்டிக்காட்டிய இடங்களை இம்மானியக் கோரிக்கையில், குறிப்பாக கைத்தறி தெசவாளர் சேலிப்பாதுகாப்பித் திட்டம் — வீட்டு வசதி இட்டம்—சட்டப்

1979 மார்ச் 31]

[திரு. க. பாலாஜி]

மாதுகாம்பு—மேல்குற பஸ் நில்லத்திட்டங்களை நம்முடைய மாண்புமிகு கைத்தறி அமைச்சரவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கொண்டுவந்திருப்பதை நான் பாராட்டிக் கடனமப்பட்டுக் கொடுக்கிறேன்.

இவ்வரசுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அறிஞர் அண்ணா பிறந்த மாதகரித் தெசவாளிகள் பெரும்பகுதி வாழ்வினார்கள். பட்டுத் தொழிலும் நூல் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட வாகுக்கும் மேலாக காச நோய், குடல்வாதம், இயற்கையாகவே ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை உண்டு. ஆகவே, அவர்களுக்கு நல்ல முன்றலில் மருத்துவ வசதி ஏற்படக்கூடிய நடவடிக்கை மருத்துவ பரிசோதனை பெருத்து வண்டி போன்ற அமைத்துக் கொடுக்கிறது நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடனமப்பட்டுக் கொடுக்கிறேன்.

குறிப்பாக, மாண்புமிகு கைத்தறி அமைச்சரவர்கள் முன் முயற்சி எடுத்து செயல்படுவார் என்ற நம்பிக்கையில் இந்தக் கருத்தை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

காஞ்சி மாதகரித் வாழ்வின்ற வீடு இவ்வ தெசவாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாகவே அல்லது கைத்தறி துறையினர் மூலமாகவே ஒரு திட்டத்தை வகுப்பாக வேண்டுமென்று மாண்புமிகு கைத்தறி அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடனமப்பட்டுக் கொடுக்கிறேன். காரணம் தமிழகத்திலே, ஒரு தலை மாவட்டங்களில், சென்னை மாவட்டத்தில், குறிப்பாக, காஞ்சிபுரம், கும்மிடிப்பூண்டி, அதனை அடுத்த உத்திரமேரூர் பகுதியில் கைத்தறி தெசவாளர்கள் அதிகமாக வாழ்வின்ற அதற்குப் பகுதியில் முதன்மையாக, அங்கே தெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கின்ற திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடனமப்பட்டுக் கொடுக்கிறேன்.

[மாலை 5-50]

காஞ்சி மாதகரித்திரு வெளிநாடுகளிலிருந்தும், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் பஸ் வாத்திகர்கள் கற்றுக்கொள்வதால் தெசவுத் தொழிலுக்கு மூக்கியத்தையும் வாய்த்த இந்தகரித் ஒருங்கிணைத்த தெசவு உற்பத்தி விதபனை நிலையம் ஒன்றினை ஏற்படுத்தி, அத்நிலையத்தில் பட்டு, நூல் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட உற்பத்திக் கிளையைக் கூட்டும் வகையில் விதபனை நிலையம் ஏற்படுத்திக் தரும்படி மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. க. பாலாஜி]

[1979 மார்ச் 31]

காஞ்சிபுரம் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த காஞ்சி மாநகரில் இருக்கும் சரிகை தொழிற்சாலைகளில், செய்வகங்களில், தொடர்ச்சி வாகனச் சம்பந்தித நிறுவன ஒழுங்குபடுத்தும் வகையில் இது காலம் இவ்வகை வகையில் தொழில் நுட்ப வல்லுநர் ஒருவரை நியமிக்க உத்தேசிக்கப் பட்டிருப்பது குறித்து இந்த நேரத்திலே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காஞ்சிபுரத்திலே சரிகைத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய நவீனத்தை அதிகரிக்கும் வகையில் ஒரு ஏற்பாட்டினை செய்வ மாண்புமிகு கைத்தறி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காஞ்சி மாநகரில் நான் சம்பந்தப்பட்ட நேசவுத் தொழி னாளர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் ரசாயனப் பொருள்கள் ஒழுங்கினைத் தயார் தொழிற்சாலை ஒன்றினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசால் திறுவப்பட்டுள்ள "புனசுனர் சென்ட்ரல்" சிறிய அளவில் செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. இருந்தாலும் மாண்புமிகு கைத்தறித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்து காஞ்சி மாநகரில் தனியாக பட்டு, நூல் இருவகை களுக்குப் குறைந்த பட்சம் 200 படித்த நேசவாளர் மாணவர் களுக்குப் போடிக்வும் வகையில் "புனசுனர் சென்ட்ரல்" ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

காஞ்சி மாநகரில், நேசவாளிகள் பெரும்பகுதி வாழ்கின்ற இப்பகுதியில் பட்டு, நூல் கைத்தறி சம்பந்தப்பட்ட தொழில் பரீத் திக் கல்லூரி ஒன்றினை அமைக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர் களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காஞ்சிபுரத்தில் குறிப்பாக 15 பட்டு கைத்தறி நேசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. மற்ற பெய்கின்ற நேரத் தில் அந்த 1 மாத காலமும் அங்கு 20 தினங்களுக்கு பிறைக்க வேறு வழியின்றி இருக்கின்ற நேசவாளர்களுக்கு இந்த சங்க கங்கள் உயி கொடுக்க இயலாவிடுமென, இவ்வகை, நிராசரி பகுதியினையே வேண்டி இவ்வாறு இருக்கின்றவர்களுக்கு அனிக்க இருக்கும் ரூ. 3, அல்லது ரூ. 3-க்குரிய அரிசிவோ அல்லது கோதுமையோ, அல்லது ரூபாய் ஒன்று கொடுக்கின்ற வகையில் இந்த நேசவாளர்களுக்கும் அதே போல அந்த ஒரு மாதத்திற்கோ அல்லது 20 நாட்களுக்கோ அனிக்க கைத்தறித்துறை அமைச்சர் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சமயத் தில் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

[1979 மார்ச் 31]

[திரு. க. பானாஜி]

அடுத்தபடியாக காஞ்சிபுரத்தில், தேசவாஸிகள் அதிகமாக வாழ்வின்ற அந்த பகுதியில் தான் பல திட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் சென்று முதற்தேர்தலில் இங்கே போகின்ற நேரத்திலே எடுத்து வைத்தேன். அதனுடைய வளர்ச்சியில் ஒரு பகுதியாக 300 தேசவாஸிகளுக்கு நினைவாச்சாலைகள் பகுதியில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று என்று ஒரு தோரிக்கையை இன்றைக்கு நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் எடுத்து வைக்கிறேன். அத்தக் தோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் குளாவில் மூலமாகத்தான் தேவையான மூலப் பொருட்களை வாங்கவேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டிருந்த போதிலும் ஒரு சில கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இத்தகு மாறுபட்ட எண்ணம் படைத்தவைகளாக இருப்பதால் அவர்கள் இத்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளாத காரணத்தால் மாற்றுச் சங்கத்தில் இருக்கின்ற தேசவாஸிகளை விட்டைவிட்டு வெளியேற்றிவிடத் தவிர்த்தமையும், சில நேரத்திலே அவர்களை உறுப்பினர்களாகக் கூட வைத்துக் கொள்ளாத நிலைகளமையில் அவர்கள் தற்போது கூட விடைக்காமல் இருக்கிற சூழ்நிலை காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு பட்டு கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே இன்றைக்கு இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அப்படியப்பட்ட சூழ்நிலையான போக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு கைத்தறி அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு காஞ்சிபுரத்தில் பட்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தலைவர்களாக இருந்தவர்கள் பலரும் பல தவறுகள் புரிந்த காரணத்தால் அவர்களை நிறைவேற்றிய அத்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை அவர்கள் மீது உரிமை என்று நினைத்து நடவடிக்கை எடுத்த காரணத்தால், நம்முடைய அரசு பொதுப் பேற்றவுடன் அப்படியப்பட்ட தலைவர்கள் மீது இந்த அரசு தராத நடவடிக்கை எடுத்ததன் விளைவாக அப்படியப்பட்ட சங்கங்களின் தலைவர்கள் இன்றைக்கு இத்தக் குளாவில் தீர்மானம் செய்கின்றவர்களுக்கும் பல நேரத்திலே ஆலோசனை உறுவார்களெல்லாந் அவர்களது ஆலோசனைகளை ஏற்படி வரவேற்க முடியும்.

ஆனால் அவர்கள் ஒரு தவறான பிரச்சாரங்களை அரசின் மீது களங்கம் கற்பிக்கும் வகையில் இத்தக் குழு கொண்டுதான் செய்கிறது. அந்தச் செய்கையிலே மொத்த 2-3 டீட்டம் குழாய் அளவிற்குத் தவறு தடைபெறுகிறது என்று கூட மேன்மையில் பேசியதாக நான் அறிந்தேன். அப்படியப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்குமானால் நான் அங்கே பேசியவர்களுக்கும், அமைச்சரின் கவனத்திற்கும் நான் எடுத்துக் கொண்டு வரக் கடமைய் பட்டு

[திரு. க. பாலாஜி]

[1979 மார்ச் 31]

இருக்கிறேன். அந்தக் குழு தவறு செய்து இருக்கும் மோத்தம் 2 லட்சம் ரூபாய் அளவில் அங்கே வசூலம் பெற்று இருக்கிறார்கள். தவறு செய்து இருக்கிறார்கள் என்று வாரி கொன்னாலும், எந்த கதிபதி மயத்து மிசாரமண செய்தாலும், அவர்கள் தவறு செய்தது உண்மை என்று சொன்னால், அந்தக் குழுவின் இருக்கிற பதவியை மட்டும்தான், சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியை கூட துறக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். குற்றச்சாட்டுகள் நீடுபிக்கத் தவறினால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட திணைமகனை உருவாக்கியவர்கள் மீது தகவ முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டு, குறிப்பாக, குழுவிலுள்ள பகுதியில் ஊழல் தொவானகளுக்கு விடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கு விடு கட்டிக் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்று விடைபெறுகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

*THIRU A. EKAMBARA REDDY :Mr. Temporary Speaker, Sir, I rise to speak on Demand No. 26, Handlooms and Textiles which has an outlay of Rs. 5,13,53,000. This is too meagre.

Handlooms provide the biggest employment next to Agriculture. There are 10 lakhs of handloom weavers with 5,56,000 looms depending on this profession to save 3 lakhs of weavers population for their livelihood. The weaving community produce nearly one-fourth of the total production of the entire State, worth about of Rs. 150 crores. I may not be at fault if I say that it is the moral responsibility of the Government to help this industry.

Out of 5,56,000 handlooms in our State, only 2,07,000 handlooms were registered in 950 Primary Weavers Societies. It works out to only 37 per cent. The intention of the Government is to cover 60 percent of the entire weavers of our State and for this, they have to enrol nearly 1,25,000 handlooms weavers into the co-operative fold. They have chalked out a programme to enrol 1,25,000 handloom weavers to achieve the targets by 1982-83 within the 5 years by incurring an expenditure of of Rs. 16 crores. Even then there is a balance of nearly 2 lakhs weavers left over at the mercy of the master weavers. In this connection, I have to ask what is the programme of the Government, to save those 2 lakhs and odd weavers who are placed at the clutches of the master weavers without any protection. I request the Government kindly to see that some protection also is given to the weavers outside the co-operative fold to take out their livelihood.†

1979 ஸார் 31] (Thiru. A. Ekambaram Reddy)

Share capital loan is given to the weavers by the Central Banks as well as nationalised banks at Rs. 100 each. The nationalised banks are not liberally coming forward to give loans liberally at concessional rate of interest i.e. 4 percent interest. Nationalised banks should come forward with a liberal portion of grants to weavers societies, so as to enrol weavers from outside the co-operative fold to the co-operative fold and also to strengthen the co-operative societies as well as to repay the dues to master weavers, so as to enable them to come to co-operative societies for enrolling themselves as members.

At present working capital loan is given by the co-operative Central Banks at Rs. 500 per loom. This is inadequate to run the societies. I request that this amount should at least be enhanced to Rs. 1,000 so as to have the working capital to produce sufficient goods. At the same time, most of the weavers' societies require 40 counts of yarn. I do not know why the price of yarn is increased day by day. At present it has been increased to 5 per cent of the original rate. At times even the State Societies are not in a position to supply the required quantities of 40 counts of yarn to weavers' societies. I request the Government to move the Central Government to reduce the price of yarn and also to have sufficient quantity of stock to supply to weaver's societies.

[ஸார் 6-00]

Most of the weavers use 40 counts variety yarn. As such, I request the Government to see that sufficient quantity of 40 counts yarn is available in our State Societies so as to distribute them to the weavers in time so that they could have work through out the year.

The Handloom Industry essentially requires chemicals and dyes which are not all sufficiently available in our State. We have to depend for our requirements on other States. I request the Government to see that the Tamil Nadu Industrial Development Corporation expedite the starting of one vanavil Chemicals Centre immediately. At the same time, the sizing is also essential. The weavers require sizing. The sizing should be made readily available to the weavers. There is no such unit. At least one unit should be located for each and every centre which has more than 10,000 looms, so that sufficient quantity of sized yarn will be available. It would also save the poor weavers from labour and also to improve economic condition. Therefore, I request that such a Unit should be started in my Constituency, where there are more than 25,000 weavers.

[Thiru A. Ekambara Reddy]

[1979 மார்ச் 31]

There should be reservation of certain variety for the handloom sector. This is a most important thing for the handlooms. I request the Government to move the Central Government for its approval to bring in a separate legislation to get statutory power to reserve certain variety for handloom sector because there is keen and unequal competition from the powerlooms. This could not be done unless a legislation forward by the Government for this purpose. I once again plead the Government to get necessary concurrence from the Central Government to bring in a legislation in this regard.

With regard to rebate on handloom cloth, I would like to say a few words. The rebate scheme is essential for the handloom industry. Now at the rate of 5 paise for every rupee as an incentive to the buyers is given. It is not given even for two months but it is given only for 55 days in a year to clear off the accumulated goods. 20 per cent rebate is given at certain times, which covers 50 per cent assistance from the Central Government, for clearing of the goods. This 50 per cent is sanctioned by the Central Government periodically to clear off the accumulated stocks. I would like to suggest that there should always be a rebate of 20 per cent with 50 per cent Central assistance. A special rebate with 10 per cent more on festive occasions should be given to clear of the accumulated stocks. If it was given, the accumulated stocks would go like a 'hot cake' and also the handloom industry could survive and revive.

At present, on the whole, there are four Intensive Development Projects and two Export Projects in our State. Each Development Project is expected to cover 5,000 looms and each Export Project is expected to cover 1,000 looms each year. So far no Development Project has reached its targets except in Kancheepuram Unit. There also it is only 3,066. I request the Government to take special efforts to enrol the handloom weavers, as contemplated under the scheme at the end of each year also as to give sufficient labour to the poor weavers. I also request the Government to see that the target set is achieved, other wise the essence and object of the scheme would be defeated.

There is a scheme under the Welfare Scheme for the handloom weavers what is called the Co-operative Handloom Weavers Savings and Security Scheme. Under the scheme, only a nominee of the deceased member will get a minimum of Rs. 500 only. This sum is very meagre and it should be raised to Rs. 5,000. Its coverage I mean the insurance coverage should be increased to 5,000 so as to save the family of the deceased weaver from this distress strain and sufferings.

1979 மார்ச் 31]

[Thiru A. Ekambara Reddy]

About the construction of houses for the poor weavers, I am happy to see that the Housing Scheme for the weavers is going to be revived and it is proposed that 10,000 houses are going to be constructed in select societies in our state during the VI Plan period. For this scheme, I understand that a sum of Rs. 3,500 is going to be received from the Housing and Urban Development Corporation as loan and a sum of Rs. 1,500 is going to be given as subsidy per house by the Government of India, and that the interest accrued on the amount would be subsidised by the State. I would like to suggest, in this connection, that for the construction of these houses, the State Government should subsidise at least one thousand rupees of the loan portion of Rs. 3,500 or at least thus reduce the loan amount from 3,500 to Rs. 2,500. Why not the State Government give this amount? It would become 50 per cent loan and 50 per cent subsidy. Thus 50 per cent can be received from the weaver and 50 per cent from the Government. I request the Government to give thought to this measure to improve the poor conditions of the weavers.

Lastly I would like to say a few words on the Committee constituted by the State Government to go into the working conditions of the Weavers, security of employments, provision of legal protection etc. It has submitted its report long ago. Why not the Government implement the recommendations of the Committee? I suggest for the kind consideration of the Government to bring in a legislation quickly to provide a minimum wage to the weavers, as it was done in the case of agricultural labourers and beedi workers. The beedi workers are governed by the 1936 Act. In regard to handloom weavers also the Committee has submitted its report and the same has been received by the Government. I request the Government to be kind enough to see that the recommendations are considered effectively and legislation is brought immediately.

About Khadi industry, I am sorry to note that a meagre provision of Rs. 1.52 crores, just a token provision has been made. I may not be at fault, if I point out that much encouragement was not given for the industry. Khadi is not the entire and sole thing of the Congress people. It gives protection and labour to many people. It is a pride thing. I request the Government to see that khadi is given its proper place. In this connection, I would make an appeal and request all the Members and Ministers to wear khadi. I am wearing khadi for the past 40 years. I request everyone to wear khadi so as to encourage that cottage industry which is giving livelihood to many poor people.

I conclude with this and resume my seat.

[1979 மார்ச் 31]

***இரு. பீ. என்வரூழர்த்தி என்ஹி கொரணம்:** மாண்புமிகு பேரவை மாற்றத் தலைவரவர்களே, கைத்தறி மாணியத்தின் மீது மார்ச்சிலில் கட்டியிருடய சீரமைவு தெவிவாக்க விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே இதைப்பற்றிய கொண்கை அதிக கையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கவத்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு பகுதியை அவர்களுடய கவனத்திற்குக் கட்டிக் காட்ட நாள் கடனம் பட்டிருக்கிறேன். பம்பெனறு இடங்களிலே கைத்தறி தொகாணர்களுடய பிரச்சிணைகனைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சிக்கலும் ஒரு இடக்கிலே கரும்போது கைத் தறி திட்டங்களுக்கு சென்ற வருடம் ஒதுக்கிய தொகையை அதாவது சொல்வப்போவாகத் திருத்தய மதிப்பீடு 78.3 இலட்சம் ரூபாய் என்ற அளவில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 1979-80 ஆம் ஆண்டிலே இந்த கைத்தறி வளர்ச்சி திட்டங்களுக்கு 33.87 இலட்சம் ரூபாய் அதாவது திட்டத்தட்ட 45 இலட்ச ரூபாய் குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதிலே மாறிக் அரணினுடய உதவி 25 சதவீதம்தான், ஆனால் மத்திய அரசு 75 சதவீதம் உதவி செய்கிறது. ஆகவே இதிலே இவ்வளவு தூரம் குறுக்குவது சரியின் என்று அரசாங்கத்தினுடய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டதை விட அதிகமாக குறுக்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று நான் இந்த நரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடனம்பட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டாவது கைத்தறினைப் பொறுத்தமட்டில் பவ் பிரச்சிணைகள் இருப்பதாக அரசு கூறிப்பிலேயே சொய்கி இருக்கிறார்கள். அதற்குள் எய்வாம் போய் நான் தேர்த்தை விணாக்க விரும்பவில்லை.

இந்த கைத்தறி மற்ற பவர்தூங்கலோடும், மற்ற யிக்கலோடும் போட்டி போட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளதன் காரணமாக இதை விசேஷமாகப் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது என்ற முறையிலே இதற்சென்று பவ ரகங்களை விசேஷமாக ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்துகிறேன். அதற்காக அரசு உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் கொண்கையைப் உயர்ந்திளற்றத் தீர்ப்பும் கட கைத் தீதம் செயற்குக்கிறது. அத்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படையிலே பார்த்தால் கூப்பத்திரிக்குத் தேகவளன் குணிகள் பூரணவயும் கைத்தறிக்கே ஒதுக்க வேண்டும் என்பது உயர்ஜீதம் கூடுகிறது. அத்தத் தீர்ப்பிலே கட அவர்கள் அய்வாறுதான் சொய்கி இருக்கிறார்கள்.

1979 மார்ச் 31 [திரு. பி. கண்ணுராமாரத்தி என்ஓரெ சொரணம்]

[மாலை 6-10]

ஆகவே, எந்த அளவுக்கு அதிகப்படியான கைத்தறி சதத்தை விகுப்புகிறார்களோ, அந்த அடிப்படையிலே ஒரு சில குறிப்பிட்ட ரகங்களை இந்த கைத்தறிக்கு ஒதுக்கி, அந்த ரகங்களை விசைத்தறிகளோ, மற்றவர்களோ உற்பத்தி செய்தாக, அதைத் தடுக்கின்ற திணை மாத்திரமான், அந்த விசைத் தறிகளை பரிமூலம் செய்கின்ற ஏற்பாட்டை மாநில அரசு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், கச்சாய் பொருள் வழங்குவதைப் பற்றிக் குறிப்பிட விகுப்புகிறேன். இப்போது 12 கூட்டுறவு நூற்பாணைகள் தம்முடைய மேற்பாசனவயில் இருக்கின்றன. இந்த 12 நூற்பாணைகள் இப்போது படிப்படியாக வளர்ந்து, இன்றைக்கு 8,500 பேப்பருக்கு நூலை கைத்தறிக்காக உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறது. 19 நூல் டிப்போக்களில் 946 கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. கேள்வி நேரத்தில் சில இடங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நூல் கிடைக்க வில்லை என்று சில மேற்பார்கள் கட்டிக்காட்டியதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விகுப்புகிறேன். ஆகவே, நாங்கள் சொல்வது என்னவென்றால், ஏற்கெனவே இந்த மாநிலமான முறையில் 19 நூல் டிப்போக்களில் வழங்கப்படுகின்ற திணைமக்கு மாறாக, ஒரு மாற்று ஆலோசனையை கோ ஆப்டெக்ஸ் மூலமாக அதைப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற நேசவாசரிகளுக்கு கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலமாக அந்த நூலை விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கட்டிக்காட்டி விகுப்புகிறேன்.

அதோடு மாத்திரமான். இதர மிக்களிலே உள்ள நூல்களின் விவரையை விட, இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாணைகளின் கைத்தறி நூல்களையே சுமார் 30 சதவீதம் அல்லது 35 சதவீதம் அதிகமாக உள்ளது. அதைக் குறைப்பதற்கு இந்த அரசு கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த துணை துணி உற்பத்திக்கு இன்றைக்கு பெருத்த வரவேற்பு இருக்கிறது. துணை துணி உற்பத்திக்கு மாநில, மத்திய அரசு கண்கொண்டிதி உதவி இன்றைக்குகொடுத்து வருகிறார்கள். 1977-78-ல் உற்பத்தி 19.46 மில்லியன் மீட்டர் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. 1978-79-ல் 29 மில்லியன் மீட்டர் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்போது 1979-80-ல் அதே திணைவிய்தான் இருக்கும். அதைப்பற்றிய இதை இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகவே, மத்திய அரசு வற்புறுத்தி, இந்த துணை துணிக்கு எவ்வளவு அதிகமான மானியம் பெற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு.....

[1979 மார்ச் 31]

திரு. சு. பாலன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது இந்தக் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கூட்ட நிற்கு கோரம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு எம்.ஜே. சாதித் பாட்சா): இருக்கிறது, பேசுவதில்.

திரு. பி. சண்முகம்: என்னை சொன்னால் : ஆகவே ஜனதா துணி உற்பத்திக்கு மானியம் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் கிட்டத்தட்ட ஏற்கெனவே அடக்கிவைப்பில் மாடு கிடைத்ததால் கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலமாக விற்பனை செய்கிறோம். ஆகவே, இந்த வேஷ்டிகள், சேவைகள், துண்டுகள் அனைத்தும் நகல்முறை யிலே விற்பனை ஆகின்றன. அதன் மூலம் ஏழை எளிய மக்கள் குறைந்த விலையில் வாங்கிக் கூடிய வசதி ஏற்படுகிறது. இங்கே இதை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதன் மூலமாக வசத்தற்றவர்கள் களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பாக உள்ளது. எனவே, இந்த ஜனதா துணி உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்வதற்கு இந்த அரசு உதவியை அளவற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக 1978-1979-ல் கோடி ரூபாய்க்கீழே கொடுப்பதாக சொல்லப்பட்டிருந்தது. இப்போது தத்திருக்கின்ற கொள்கை அறிக்கையில் 1978-1980-ம் ஆண்டில் 2½ கோடி ரூபாய் கீழே கொடுக்கப்போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்று காண வில் ஒரு பேச்சுக்கு பதில் சொல்லும்போது மத்திய அவர்கள், ரிபேட் தொகை கொடுக்க வேண்டியது தேவையானால், துணி தேக்கம் இல்லாதபோது ரிபேட் தேவைப்படக்கூடிய என்று சொன் னார்கள். ரிபேட் கொடுப்பதில் மூலமாக அதிகமான அளவில் துணி விற்பனையாகிறது. விலையும் குறைகிறது. அதன் காரண மாக விற்பனையும் அதிகமாகிறது. ஆகவே இதை மறந்துவிடக் கூடாது. அப்படியில்லாமல், துணி தேக்கம் இல்லை ஆகவே ரிபேட் இல்லை என்று சொல்வது நல்லதல்ல. எங்கள் காலங்களிலும் 20 சதவீதம் ரிபேட் கொடுப்பதற்கு முன் வரவேண்டும் என்று இந்த தேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கூட்டுறவு வசத்தறி சங்கங்களுக்கு தாராளமாக கடன் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சொந்த கூட்டத் தினம் இது பற்றி வற்புறுத்தப்பட்டது. சேலம் மத்திய கூட்டுறவு சங்கத்தில் வழங்கப்படும் கடன் வசதி போல் எல்லா இடங் களுக்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அதே போல், 'கட்டுமாறி' துணிக்கு 30 சதவீதம் வசதி போனால் கொடுத்து, வேலிதாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு உதவி செய்கிற கோடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 31] [திரு. பி. சுயலட்சுமிநாதி என்ஐஏ சொசைட்டி]

தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒத்திசைந்து கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். இவர்களுக்கு குறைந்த பட்சக்கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, இவர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலியை கட்டையாக இந்த அரசு கொண்டு வரும் என்று 5—9—78ல் பழைய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது, இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் தத்திடுக்கின்ற கொள்கை அறிக்கையில் “80ம் ஆண்டு மீட்டுள்ள நோக்கங்களைக் கொண்ட பல்வேறு திட்டங்களைச் செயலாக்கி வருகின்றது” என்று சொல்லி மீட்டு சில குறிப்புகளை சொல்லும்போது, “இராஜா கம்பிரமணியம் கமிட்டியின் பரிந்துரைகளை செயலாக்கும் விதத்தில் போதுவாக எகத்தரி நெய்யாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச ஊதியம், பணி நிலைமை, இதர வசதிகள் குறித்து சட்ட பாதாளப்பு ஏற்படுத்துதல்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ராஜா கம்பிரமணியம் அறிக்கை வினுடைய பரிந்துரைகளை தேரீயிக்க வேண்டும் என்று எங்கள் கட்சிகளும் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். இந்த கமிட்டியினுடைய அறிக்கையில் என்னதான் இருக்கிறது என்று இன்னும் தெரியவில்லை. இதுகளை அந்த சட்ட மன்றத்தில் வைக்க முடியாத நிலையில் இப்போது என்ன காரணம், அதை வைப்பதற்கு அரசு ஏன் தயங்குகிறது என்பதை இந்த சத்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது இந்த கமிட்டியினுடைய சிப் போர்டை வைக்கப் போகிறார்கள் என்பதையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த கொள்கை அறிக்கையில் எகத்தரி நெய்தல் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளில் 10 ஆயிரம் வீடுகள் கட்ட முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் 3,000 ரூபாய் என்ற மூலதனம் திட்டமிட்டிருப்பதாகவும், இதற்காக தாட்கோ விவிலுத்து கடனாக 3,500 ரூபாய் மத்திய அரசின் மானியமாக 1,500 ரூபாயும் — தாட்கோ கொடுக்கும் கடனுக்குள்ளை வட்டியை மாஜி அரசு மான்யமாக ஏற்றுக் கொள்வது என்றும் — இதன் அடிப்படையில் வீடுகள் கட்டி கொடுக்கப்போவதாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மூலக்கடம், மாநில அரசே இவர்களுக்கு முழுமையாக செலவை ஏற்றுக் கொண்டு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த கொள்கை அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கின்ற படி பார்த்தால் இந்த திட்டத்துள்ள ஆறு கட்டம் நெய்தல் தொழிலாளர்களுக்கு 10 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப் போவதாகவும், அதனுள் ஒரு ஆண்டுக்கு 2,000 வீடுகள் வீதம் கட்டிக் கொடுக்கப்போவதாகவும் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், எவ்வளவுக்கும் வீடுகள் கெட்டை இன்னும் எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்பதைப் பார்த்து, இன்னும் அதிகப்படியான வீடுகளை கட்டத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. சண்முகரத்தின என்ஓரெ சொரணம்] [1979 மார்ச் 31]

மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினுள்ள குழந்தைகளுக்கு அளிக்கப்படும் சதுகைகள் எவ்வளவு கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விசைத் தறிகளைப் பொறுத்தவரையில், இது வரையில் அனுமதிக்கப்பட்டவை 28,043 என்றும், இதற்கு மேலும் அனுமதிக்கப்படாதவை 30 ஆகியும் அளவுக்கு இருக்கும் என்றும் வகையில் விசைத் தறிகள் நாட்டில் உள்ளது என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியென்றால் அனுமதிக்கப்பட்ட விசைத் தறிகளோடு எந்த அளவுக்கு கைத்தறி போட்டி போட முடியும் என்பதைக் கவனித்துப் பார்த்து, அனுமதிக்கப்படாமல் இருக்கும் அத்தனைபயம் சேர்த்து ஒழுங்குமுறைப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கட்டுறவு பஞ்சாயதைத் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், 3 லட்சம் கதிரிகள் இதன் கீழ் வந்திருக்கிறது என்றும், 31—12—77 முடிய 114 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் 31—12—78-ல் 200 லட்சம் ரூபாய் வாய்ப்பு சட்டவிரோபதாசவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் தொடர்ந்து வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்ற பஞ்சாயதைத் தொழிலாளர்கள் பல இடங்களில் இன்னும் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்பதையும் கவனத்தில் கொண்டு அவைகளை எவ்வளவு பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கும் பதிவுச் செய்து இதர பஞ்சாயைத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் சம்பளம், போனஸ் போன்றவை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாணம் 5-20]

கடைசியாக, கதரைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற அனைத்து கதரையும் அரசு கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இந்த கதர்த் தொழிலினே சடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு வேலை பாதுகாப்பு தர வேண்டும். குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, 30 ஆண்டு காலமாக நெசவாளர்கள் கண்ட கஷ்ட நினைவாகின்ற வண்ணம் இன்று நமது அரசு செயல்பட்டு வருவதைக் கண்டு நான் 1978-79 ஆம் ஆண்டு மானியக்கோரிக்கையை முதலில் வரவேற்கிறேன். அதாவது ராஜா கப்பிரமணியம் கமிட்டி பரிந்துரை செய்ததை, நெசவாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச ஊதியம், தொழிலாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஆகியவைகளை இந்த 1978-79 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையிலே கூறிவிரும்பதாக, அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

1979 மார்ச் 31]

[திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

அடுத்து, கடந்த 4.5 வகுஷங்களை இந்த நேரவாணர்கள் வேதனையில்லாமல் இருந்தார்கள். மாதத்திலே 10 நாட்களுக்குத் தான் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். ஆகவே, இந்த அவஸ்தை தீர்த்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, அதுவும் தமது மாண்புமிகு அமைச்சர் திருமதி சுப்பு வட்சுமி ஜெகதீசன் அவர்கள் அமைச்சராக வந்த பிறகு, அவர் களுக்கு மாதம் ஐந்துவதுமே வேலை கிடைக்கின்றது. எனவே, இந்த நேரத்தில் நான் இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற் கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் எக்ஸ்போர்ட் ரகம் நல்ல முறையிலே தேய் றார்கள். அந்த எக்ஸ்போர்ட் ரகத்தை அரசு நேரடியாக ஆர்டர் வாங்கி, அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுப் பதால், இந்த மானிய கோரிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, 1962 ஆம் ஆண்டு நேரவாணர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு அந்தத் திட்டம் கைவிடப் பட்டது. ஆகவே, புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு, அந்தத் திட்டத்தைப் புதுப்பிக்கும் வண் ணம் செய்திருக்கிறார்கள். 1978-79 ஆம் திட்ட ஆண்டில் சுமார் 2,000 நேரவாணர்களுக்கான குடியிருப்புக்களை இந்த அரசு கட்ட முன்வந்தது. அதற்காக இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்கிறேன்.

இருவிலைபுத்தூறிலும், சுத்தரபாண்டியிலும் நேரவாணர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலம் வீடுகள் கட்டுவதற்கு முன் வந்திருக் கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தவிர, 1982ம் ஆண்டு எங்கள் பகுதியில் இவர்களுக்கு வீடுகள் நேரவாணர் கூட்டுறவு சங்கம் மூலம் வீடுகள் கட்டப்பட்டு, அதற்கான அசைவு அவர்கள் கட்டி விட்டார்கள். இப்போது, அதற்கான வட்டி, அசைவைச் சரட் டிதும் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அதைக் கட்டிக்கொண்டு வகுஷெந்த நிலையை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த வட்டியை வரூசு செய்வ வேண்டும் என்று, அவர்கள் அசைவைக் கட்டி விட்டதால் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 6,000 தரி இடிவாத நேரவாணர்களுக்காக சுமார் 30 கூட்டுறவுத் தொழிற் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப் போவதாக மானியக் கோரிக்கைகளிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் தரி இடிவாத நேரவாணர்கள் நிறைய பேர்கள் இருக் கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் இந்த கூட்டுறவு தொழிற் சங்கத்தை ஆரம்பிக்க முன் வந்தபடியான அதற்காக நான் இந்த மானியத்தை வரவேற்கிறேன்.

[திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

[1978 மார்ச்]

அடுத்து, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கம் மூலம் செயிப்புத் திட்டத்திற்றாக அதாவது ரூபாய் 500 விசுவது ரூபாய் 3,000 என்ற அளவிற்கு உயர்த்தியிருக்கின்ற செவற் குதியு இருப்பதானே, நான் இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றேன்.

இருவிவகிப்புத்தரீயே கூட்டுறவு நுற்பாணை இருக்கிறது. அட்டே வேண்டேது சாட்டன் மிக்கவைக் கொண்டு 25,000 கதிர் களை கொண்டு அடிக்கணைக ஒரையில் 10வட்டம் ரூபாய் செவலிக் ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் நான் இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றேன்.

எங்கள் பகுதியில், கத்தரபாண்டி என்ற ஓர் கைர் இருக்கிறது. அங்கே ஈழக்க முழுக்க வெவிதாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய தணியை தெவதுகொண்டிருக்கிறார்கள். அது ஒரு எக்ன் போர்ட் ரகம். தனியார் விவாபாற போர்கடை பார்த்த முடியாது. ஆகவே, அத்த ணையிலி் அத்த ணை ஒரு மாதிரிக் கிராமமாக இந்த அரசு அறிவிக்க வேண்டும் என்று செட்டுக் கொன் டிறேன்.

கார போடும் ரகத்தை கைத்தறிக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களும் தீர்மானம் போட்டார்கள். அத்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி எங்கள் புரட்சித் தணைவர் அவர்களும், மத்திய அரசுக்கு கார போட்ட ரகங்களை கைத்தறி வேட்டிகளுக்கும், செவவைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பதாம், நான் இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றேன்.

பகுதி பொதி 450ம் இருந்து 500 ரூபாய்தான் விற்றிறது. ஆனால் நான் வினை அதிகமாக ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. மத்திய சர்க் கார்தாம் அடித்துச் சொன்னவேண்டும், ஐனதா வேட்டி, செவை தண்டு தயாரிப்புகள் ரொம்ப பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் வினையைக் குறைக்க மத்திய சர்க்காருக்கு மாநில சர்க்கார் வேண்டுகோள் விடுக்க வேண்டும்.

எழுபத்தைத்து சதவிகித கைத்தறி நெசவாளர்கள் தென் னாட்டிய்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 25 சதவிகிதம் நான் மகராஷ்டிரம், வங்காளம், குஜராத் போன்ற இடங்களில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தென்னாட்டில் இருந்து கைத் தறி துணிகள் அதிக அளவில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு அத்தியச் சொவாணி அதிக அளவில் செட்கிறது. மகராஷ்டிரம் போன்ற இடங்களில் மீம், பவர்தூம் துணிகளை கைத்தறித் துணிகள் என்று சொல்லி வெவிதாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் தயாரிக்கும் துணிகளைத் தடை செய்ய வேண்டு மென்று தமிழ்நாட்டய மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட் டுக்கொள்ள வேண்டும்.

1979 மார்ச் 31]

[திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

சில சங்கங்களுக்கு ஊக்க போனஸ் கொடுத்தார்கள். இப் போது நின்று விட்டது. மீண்டும் ஊக்க போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெக்ஸ்டைல் துறாண்ட்தூம் சென்டர் பம்பாயில் இருக்கிறது. தென்னாட்டில் 75 சதவீதம் வகைத்தறித் துணிகளை உற்பத்தி செய்வதால் அதனுடைய பிராஞ்சு ஒன்றை சென்னையில் நிறுவ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அது பம்பாயில் இருப்பதால் வட நாட்டு சேட்டுகள் எக்ஸ்போர்ட் சங்கங்களை அவர்கள் ஹெலி யீலிருந்து வாங்கி சென்று ஏற்றுமதி செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, அதனுடைய பிராஞ்சை இங்கே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

தூரான்ட்தூம் போர்டு என்று இருக்கிறது. அதிலே தமிழ் களுக்கு ஒரே ஒரு பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார். தமிழகத்திலே 5 இலட்சம் தமிழர்கள் இருக்கின்றனர். மதராசுபுரம், கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களில் குறைந்த தமிழர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கும் பிரதிநிதிகள் இரண்டு ஒன்றுபேர்கள் இருக்கிறார்கள். தமிழர்களுடைய பிரதிநிதி அதிகமாக இருந்தால்தான் பிரச்சினைகள் வரும்போது தீர்க்க முடியும். அதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கைத்தறி வார விழாவில்போது ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது. தேவை, பெட்ஷீட் போன்றவைகளுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அதிகமாக கூலி கரப்படுகிறது. அரசாங்கத்திலிருந்து அந்த ரகங் களுக்கு அதிக ரிபேட் கொடுக்கிறார்கள். வேட்டி, கைவி, துண்டு போன்றவைகளுக்கு குறைந்த கூலிதான் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு ஒழுங்கான பேட் கொடுக்கப் படுகிறது. கைத்தறித் துணி என்றால் ஒரே கண்ணாட்டத்தில் பார்த்து அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாக் கைத்தறித் துணிகளுக்கும் ஒரே அளவில் ரிபேட் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் கூட்டுறவு தூற்பாலை இருக்கிறது. கூட் றுறவு தூற்பாலையில் டி.சி. 3 என்ற தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளிகளை பரிமனென்ட் தொழி லாளர்களாக ஆக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அதிகக் கூலி கொடுக்கவேண்டுமென்று கூட்டுறவு தூற்பாலை நிர்மாணம்போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அங்கே இவர்களுக்கும் தேகு சேரித்த பர்மா, சிமென்ட் அகதிகள் வேலை செய்தால் அவர்களுக்கு 13½ ரூபாய் கூலி கொடுக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மட்டும் குறைந்த கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு அதிக கூலி கொடுத்து திரத்தரமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

[1979 மார்ச் 31]

கோ ஆர்ட்டெக்ஸ் அதிகாரிகள் கூட்டுறவு நூற்பாக்களிலேயே கொள்முதல் செயல்படுத்துவார்கள். எந்த சோசலிச பிரிவினரின் ஆய்வு அருளுதவிக்கு நல்ல சகாயங்கள் செய்ந்து, வாறிகள் செய்ந்து, அதிகாரிகளுடைய சம்பளத்திற்கெல்லாம் தனித்தனிச் சங்கணம் கொடுத்திருக்கிறோம் ஆப்படிக்க கொடுக்கிறவர்களில் சில சந்திலிருந்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இந்தக் குறைவைப் போக்கும் அளவில் எல்லாச் சங்கணகலிற் இருக்கும் கொள்முதல் செயல்பாடு செயல்பட வேண்டும்.

ஸ்ரீலங்கையிலிருந்து எல்லா ரகங்களுக்கும் நெய்தொர்கள், ஆகவே அங்கு அடிவளம்பு பணி தீர்வதில் ஒன்றினை அங்கு திறவு வேண்டும்.

சில தோரீக்ககககக விடுத்து முடித்துக் கொள்விறேன். கோ ஆர்ட்டெக்ஸ் விவரமாக நீதியாக இயங்க வேண்டும். பாம்பே தடலில், கொள்ளாளத்தில் திறவளங்கள் போன்று இயங்கவேண்டும். அதிகாரிகள் பொறுப்பாக கவனிக்க வேண்டும். அருளு அருளும் நட்பும் கணக்கு வந்தால் கோ ஆர்ட்டெக்ஸ் அதிகாரி பொறுப்பேற்க வேண்டும். கோ ஆர்ட்டெக்ஸ் சேசின் டெப்போ தலியார் டெப்போ மாநிலி கருண 9 மணலிலிருந்து இரவு 10 மணி வரை இயங்க வேண்டும். கூட்டுறவு நூற்பாக்கள் தரமான நூலை உத்தத்தி செயல்பட வேண்டும். கூட்டுறவு ஆகை கருக்கு நட்பும் ஏற்பட்டால் மாசென்மென்ட் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

இரண்டாம் முயற்செத்தக் கழக ஆட்சிக் காலத்தின் எங்கள் பகுதியில் கமரர் நாடுவதது கூட்டுறவு செலாவணி சங்கணக் கணக்கெடுப்பிட்டன. எதற்காகக் கணக்கெடுப்பிட்டன என்றால், பொறுதல நிலையம் மோசடி, கோ-ஆர்ட்டெக்ஸ் சர்வீஸ்கெட் வரங் இக்கொண்டு வெளியாசிடம் பீக் அதிகமாகப் போட்டு வாகிலெ தால் கமரர் 10 இலட்சம் ரூபாய் மோசடி செய்ததன் காரணமாக நான்கு கூட்டுறவுச் சங்கணகள் கணக்கெடுப்பிட்டன.

[மாதம் 6-30]

அவர்களிடம் வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. விழுதுதாரிலே உள்ள போலீஸ்தான் விசாரணை அதற்கு நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் விசாரணை நடத்துவதைப் போல ஆங்கே வந்து அந்தச் சங்கத் தளவாக்கலிடம் பணத்ததை வாகிலெக்கொண்டு எத்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஐப் இலெய்க்காம் செய்தார்கள். ஆனால், எல்லாம் அவர்களிடம் இருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். இராமல் அலியாலமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகாவது அவர்களிடம் நடவடிக்கை எடுக்க ஆணை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்விறேன்.

[1972 மார்ச் 31]

*இரு. வீ. அர்த்தனன் : தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த வைத்தறி மாணியக் கோரிக்கையின் பேரில் எங்கிலப் போய் வந்திருக்கிற அளித்ததற்காக எப்போதும் தொகுதியின் சார்பிலே தயாரியையும் வணக்கத்தையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்திலே ஏறத்தாழ 6 இலட்சம் வைத்தறி தொலைவாளர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அதிலே ஏறத்தாழ 4½ இலட்சம் பேர்கள் ஊராட்சி வாழ்க்கைக்குக் கூட ஜீவனம் கொடுக்கத் தகுக்கூட வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே வைத்தறி தொலைவாளர்கள் முறையிலுடைய அமைச்சர் அவர்கள் அந்த அந்த ஊர்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கு உள்ள ரொஸட்டிகள் எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்றும் அந்தத் தமிழக அரசின் அந்தத் தொலைவாளர்களுக்கு எப்படி உதவ முடியும் என்று என்பதையும் பார்த்து வருகிறார்கள். அந்த ஏழை எளியக் வைத்தறி தொலைவாளர்களுக்கு ஒரு தகவல் வாழ்க்கையை அமைத்துத் தருவதற்காக தரக்கூடியதையும் தொகுதியிலேயும் சிறு சிறு கிராமங்களிலேயும் வைத்தறி கூடங்கள் அமைத்து அந்தக் கூடங்களின் மூலமாக வைத்தறியை அமைத்து அவர்களுக்கு நலவாழ்வை அளிக்கும் வேண்டுகோளை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே பல தொகுதிகளிலே வைத்தறி தொலைவாளர்கள் பிந்ததில் தினமே இரக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஆரணி, கால்குடிபுரம், செங்கற்பட்டு குடிசைத்தொடர், சேலம், திண்டுக்கல், இராமநாதபுரம் போன்ற இடங்களிலே அந்த ஏழை எளிய மக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, இந்த அரசு இங்கே கொடுத்துக்கொண்ட வைத்தறி தொலைவாளர்களுக்கு ஒரு இலட்சம், ஒன்றரை இலட்சம் வீடுகள் 5 ஆண்டுகளில் வைத்தறியை கட்டித் தர வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது திட்டம் போதாது. ஆகவே, 3, 5 இலட்சம் வீடுகளாவது அவர்களுக்குக் கட்டித் தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ற முறை வைத்தறி மாணியத்தின் கோரிக்கையிலே வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு ஏ.டி. ஆயின் தான் இருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒரு ஏ.டி. ஆயின் ஏற்படுத்த ஆங்கே இருக்கிற கட்டுறவுகள் மூலம், அங்கே இருக்கின்ற திரைகளை அனுசிச் செய்கின்ற இந்த முறையிலே அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டவர் பட்டம் அமைப்பில் செய்த தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பட்டு வைத்தறி துள் முறுக்கு அமைக்கிறது அமைக்கப்பட்டு அங்கே முறுக்குத் துறையும் தொழிலாளர்கள் ஏறத்தாழ 1,500 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே மையத்திலே விவசாயத்தில் 1,500 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பல ஆண்டு களுக்கு முன்பு அங்கே தாள்பட்டு என்று சொல்லக்கூடிய சேலையை

[திரு. வி. அர்ச்சுனர்]

[1979 மார்ச் 31]

வினாத்தறியிலே விட்டு செயல்பட்டார்கள். ஆனால், தார்ப்பட்டின் விவரப்பேற்றத்தின் காரணமாக அந்தத் தொழில் இன்னொரு முடக்கப்பட்டு அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேதனையடைந்திருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும், தார்ப்பட்டு தொழிலை அவர்கள் ஆரம்பிப்பதற்கும் அவர்கள் வாழ்க்கை வளம் பெறுவதற்கும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அங்கே ஒரு தொழிற்குடம் அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த கைத்தறி நெசவாளர்கள் மனதகாலத்திலே அவர்களுடைய கைத்தறி குழியிலே தண்ணீர் தெங்கிக் கொண்டு விடுவதால் அவர்கள் மிகவும் வேதனையடைந்துக் கொண்டு அங்கே தொழில் செய்வமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த மனதகால நேரத்திலே எத்தனைமானமானியமாகிறது கொடுத்து, ஒன்றிரண்டு மாதக் காலத்திற்குப் பண உதவி கொடுத்து வழிகை செய்வ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய துயரைப் போக்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலே இந்த உலகத்திலே உருவாக்கக் கூடியது ஒன்றே ஒன்றுதான். இவ்வுடனான ஊட்டி விழக்கும் உடுக்க உடைபும் உணவும் பொருளும் மடுக்க இடமும் பிறவாகக் கொடைவாய் வழங்கும் நிசமே. ஒருநாள் உடுக்க உடைபும், உண்ண உணவும், வழங்கும் நிமயமகனை விரும்பி வழங்கும் இந்த உலகம் அனைத்தையும் மூக்கு கொடுத்து ஆள்கிறவும்கூட. இந்த மனித சமுதாயத்திலே போக்கடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டம்கூட. அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேதனையடைந்து கண்ணீர் கித்தி வாழ வழியின்றி இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நமது அரசாங்கம் நன்வதொரு உதவியைப் புரிந்து அவர்களது வாழ்க்கையை வளம்பெறச் செய்வவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்; நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. பொ. விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான கைத்தறியும், நெசவுத் தொழிலும், கதர் ஆலை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இக்கருத்து விவரப்பேற்ற அடுத்தபடியாக அதிகப்படியான மக்கள் எத்தனொரு தொழிலினையாவது எடுப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அது நிச்சயமாக கைத்தறித் தொழிலும், நெசவுத் தொழிலும் தான் என்பதை யாரும் மறுத்துரைக்க முடியாது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 31]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பொருத்தவரையில் அவர்கள் எந்த அளவிலே தயக்கம் காட்டுவதில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கையில் மீது அன்றைய தினம் கைத்தறித் துறை அமைச்சராக இருந்த மான்முயிலு இராமா முகமது அவர்கள் சொல்லிய கருத்துக்களை நான் மேற்கொள்கக் கட்டிக் கடனாய்ப்பட்டிருக்கிறேன்.

“ இன்றைக்கு வாசநாவாய் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர்கள், பெரும் பகுதியினர் 70 சதவீதத்தினருக்கு மேற்பட்டவர்கள் நெசவுத்தொழிலிலே ஈடுபட்டவர்கள் என்பதை புள்ளிவிவரங்களையே சான்றிற்று.....” என்று கூறிவிடுகிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சனைகளைக் குறித்து, இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு முடிவு காணுமென்ற கனகவிலை அவர்களுடைய வாழ்விற்று வளம் தேடத்தக்க வகையிலே பல்வேறு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழுக்களின் பரிந்துரைகள் அரசின் கவனத்திற்கு வந்து அவைகள் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளனவா வரப்படுமா என்றால் வேறுமாதம் மிஞ்சுகிறது.

இராமா கப்பிரமணியம் கமிட்டியின் அறிக்கை ஒன்று இந்த அரசுக்கு அறிக்கப்பட்டு ஏற்குமுதலே இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேலாக இருக்குமென்று என்னுமிடேன்.

1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக்கோரிக்கையின்போது “ நெசவாளர்களின் டன்கித்தை, அவர்களது ஊதியம் ஆய்வற்றை ஆய்தல், டன்கிப் பாதுகாப்பு, ஊதியம், கைதிய கொடை, வருவாயை தவர்ப்பு நிதி, மற்ற வசதிகள் ஆய்வை தொடர்பாக அவர்களது நலன்களை பாதுகாக்க பரிந்துரை செய்தல் ஆய்வை பணிகளுக்காக, மாநில அரசு, ஒரு குழுவை அமைத்துள்ளது. இக்குழு அளித்துள்ள அறிக்கை பரிசீலனையில் உள்ளது என்று சொன்னார்கள். இரண்டாண்டுகள் ஆகின்றன, இன்னும் பரிசீலனை முடியவில்லை என்றால் அது வியப்பாக இருக்கிறது. இரண்டாண்டுகளாகப் பரிசீலிக்கப்பட்ட பிறகும் கூட இன்றைக்கும்கூட இந்தச் சட்டசபையில் அந்த அறிக்கை வைக்கப் பட்டதா என்றால் வைக்கப்படவில்லை. அதில் என்ன இருக்கிறது என்று வாசுக்காவது தெரியுமா என்றால் இல்லை. ஆகவே, அந்த அறிக்கையை உடனடியாக இந்த அமைவிலே வைப்பது மட்டுமல்லாமல், அதன் மீது அரசு என்னென்ன தொண்டுகளை, கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது, செயல்முறைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்பதைப் இந்த அரசு உடனடியாக அறிவிக்க வேண்டும்.

[திரு. பொ. கிருஷ்ணசாமி]

[1979 மார்ச் 31]

இதற்கு முன்னாலேயே ஒரு அறிக்கை— ஒரு நிபுணர் அறிக்கை பெறப்பட்டது. சத்தானம் குழு அறிக்கை என்று 1973 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கை. அந்த அறிக்கையில் மீது என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தால், அந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டவைகள் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா என்றால் நிச்சயமாக இன்ன ஆகவே, அறிக்கைகளை அளிப்பதற்காகக் குழுக்களை நியமித்துவிட்டு, அந்த அறிக்கைகள் வந்தவுடன் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, அதை அப்படியே முயல்பதே தொடர்புக்குள் போடும் தைவலமவிருத்தால் சென்னை தொழில்கள் சம்பந்தமுடையவர்களை எப்படி வாழிக்க முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

சத்தானம் குழு அறிக்கையிலே பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்னைக்கு என்ன கட்டுத் திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். At least 1000 houses, divided in 6 suitable colonies may be built every year.

1973 ஆம் ஆண்டிலேயே அந்த சத்தானம் கமிட்டியிலே இது போன்ற பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Loans given to existing housing colonies may be treated as free of interest from the beginning and all the interest so far collected may be adjusted towards principal due. In future only instalments to principal should be recovered.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

ஆனால், இன்றைக்கு பார்த்தோமானால் வட்டிக்கு மேல் வட்டி. அது கூடி போய்க் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது மட்டுமல்ல, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வட்டியைக் கூடக் கட்ட முடியாத நிலைமை உருவாகியிருப்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல முடியும்.

இன்னொன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வீடு கட்டுகின்ற திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 1978-79 மே சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம், சென்னை நகராட்சி வீட்டு வசதித் திட்டம் 1962 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. அத்திட்டத்தை தகுந்த முறையில் மாற்றியமைத்தும், இரண்டு வீட்டு வசதி திட்டத்தை அதனுடன் இணைத்தும் அத்திட்டத்திற்குப் புத்துயிர் அளித்து இடமிடப்பட்டுள்ளது. மாற்றியமைக்கப்பட்ட வீட்டு வசதித் திட்டம் 1978-79 ஆம் ஆண்டிலிருந்து

1979 மார்ச் 31] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

செயுப்படுத்தப்படும்....." என்று 1978-79-ம் ஆறிய் பிடிபுருக்கிறார்கள். அப்படி ஆறிய்பிடிபுருப்பதோடு மட்டு மல்லாமல், ஆண்டறிக்குத் தொடங்கப்பட இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. இன்றைக்கு இதுவரையில் எந்த முறையிலே முன்னேறி இருக்கிறது, என்னவது விடுகள் கட்டத் தரப் பட்டிருக்கின்றன என்று மார்த்தாள் இன்றைக்கு மின்னும் சொல்கிறார்கள். 1962 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் செயலில் இருந்து அதன் பிறகு திறத்தி வைக்கப் பட்டிருத்தது; நெசவாளர்கள் வீட்டு வசதி திட்டத்தை திருப்பவும் போதிய வசதிகளில் திருத்தங்கள் செய்தும், இதிலே அரசு வீட்டு வசதி தர்ப்புற மேம்பாட்டுக் கழகப் முயற் திடு உதவி பெற்றும் செயல்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது" என்று மின்னும் சொல்கிறார்கள். 1978-லே ஒன்று, 1978-79-லே ஒன்று, இன்றைக்கு, 1978-80-லே ஒன்று, இப்படி சொல்லிக்கொண்டே போனால் பிரச்சினைகள் எப்பொழுது முடியுமென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். வேறுமாதிரி சொல்லி முடித்துவிட்டு, அதற்குப் பின்னால் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை இந்தச் சர்க்கார் என்று நான் குற்றம் கமத்த உடனமப்பட்டுக்கொண்டேன்.

அடுத்து, இன்னும் சத்தானம் கமிட்டியினுடைய அறிக்கை யிலே பக்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Special investigation to find out the incidence of diseases special to the weavers and their families and arrangements should be made to prevent such diseases

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏதோ இங்கே நடமாடு கின்ற மருத்துவ வசதி செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறா ர்கள். அது எந்த ஆணைக்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று எங்களுக்கு புரியவில்லை.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

Annually 100 scholarships may be offered to the bright boys and girls belonging to the families of professional weavers to prosecute collegiate education in P.T-University and Degree and Professional Courses.

என்று சத்தானம் கமிட்டி அறிக்கையிலே சொல்லியிருக் கிறார்கள். அந்த சத்தானம் கமிட்டியினுடைய அறிக்கையி லுள்ள கருத்துக்களை இதுவரை எந்த ஆணை அமுல்படுத்தி யிருக்கிறார்களென்று சொன்னால், கொஞ்சமும் இங்கை என்றுதான் சொல்லமுடியும்.

நெசவாளர்கள் வறுமையிலே வாழ்கின்றவர்கள். அவர் களுடைய பிள்ளைச் செல்வங்கள் வாழ்க்கையில் முகிடுவத சத்தானம் கமிட்டி அறிக்கையிலே வழிகள் வெளியிடப்பட்டு இருக்கின்றன என்று சொன்னால், அதைக் கூட இன்றைக்கு

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1975 மார்ச் 31]

வெப்பவே போட்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் எங்களைப் போக்குவரத்துக்கு தெரியவருகிறது. ஆகவே, இன்னவெங்களைக் கருத்தினே கொண்டு ஆரீக்கைகளைப் பேற்றுகிட்டாய் போதாது, அந்த ஆரீக்கையினே உண்மையான நடைமுறைப் படுத்த சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். இவ்வாறே என்றால், இப்படி ஆரீக்கைகளைப் பெறுவதற்காக குறுக்கனை நியமித்து.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முடித்து விடுங்கள். 7 மணிக்குள் முடிக்கவேண்டும், தயவுசெய்து முடித்து விடுங்கள்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : இன்னும் கூட்டுறவு துறப் பானவகளைப் பொறுத்தவரையில் அந்த துறப்பானவையினே இருக்கிற கழிவு தானை முடிவடையாத பவன்படுத்தி யின்றும் அதைப் புதுப்பித்து பவன்படுத்தப்பெற்ற திட்டம் சத்தானம் ஆரீக்கையினே சொல்லப்பட்டிருந்தும் இன்னும் அது முடிவடையாத செயல்படவில்லை, அதையும் இந்த அரசு கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

கடர் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றிரண்டு கருத் துக்களை நான் சொல்லியிட்டதால் என்று கருதுகிறேன். கடர் துறையினர் கிராம மக்களுக்கு வேலை வாப்பிடி அளிக்கும் திட்டத்தை வேகு கிணரவாக செயலாக்க முடியும். அந்த முறையில் ஏறத்தாழ 10,000 கையினனார்களுக்குத்தான் கிராம நூற்பு நிலையங்களில் வேலை வாப்பிடி அளிக்கப்படு கிறது. அந்த நிலையை மாற்றி, இலட்சக்கணக்கில் வேலை வாப்பிடி அளிக்க, கிராம நூற்பு நிலையங்களை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். குமரி மாவட்டத்தில் சொல்லப்போனால், வேலைவின்னாமல் படித்திருக்கிற படிக்காத இடனனார்களும் பெண்மணிகளும் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் அங்கே அதிகமாக அளவு கிராம நூற்பு நிலையங்கள் தொடங்கப் படவேண்டும். குமரி மாவட்டத்தில் பாவப்பன்மை, புதுக் கடை; அம்ரி மற்றும் பவ பகுதிகளிலும் தசவுநூற்பு நிலையங்கள் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டனைவெங்கத் தொழிற்சாலை பற்றி இங்கே குறிப்பிட் டார்கள். பனை வெங்கத் தொழிற்சாலை 3.5 இலட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். கைத்தறி தசவுத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் எவ்வாறு வளம் பெற முடியுமாம் இருக்கிறார்களோ, அதை விட மோசமான நிலைமையில் 3.5 இலட்சம் பேர், பனை வெங்கத் தொழி லாளர்கள், வாழ்க்கையில் வளம் பெற முடியாமல் இருக்கி னார்கள். அவர்களது உற்பத்திப் பொருளை கருப்புக் கட்டிற்று கட்டுப்படியான நிலையிலவை, டனைவடு பொருள் களுக்கு தயை இவை இவை, அனல்களை தயை முறையில்

1979 மார்ச் 31] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

மாவட்டத்துவின்ற வகையில் " பா. ம. கோவை " போன்ற பான்ங் களைத் தயாரிக்கின்ற திருவனங்களை கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தொகுதிவெண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பண சக்கரை எடுக்கின்ற திருவனங்களை அங்கே திருவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பணத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டித் தருகின்ற திட்டத்தையும் இந்த அரசு அறிவித்துள்ள அது அவர்களுக்கு பெரிதும் உதவியாக இருக்கும். பல்வேறு திட்டங்களைப் போல இக்கத் திட்டமும் ஆவெடக்கடாது. இதை விரைவிலே திறைவேற்றிதரக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றும், அந்தத் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் படிப் பதற்கு, உண்ணாவிரோசை ஏழப்பட்ட அந்தக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 30 பேருக்குவாறு ஈழமங்கோறும் " ஸ்காலர்ஷிப் " அளிக்க இந்த அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

துங்கினைப் பாதுகாப்பதற்கென ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையத்தை அமைக்கப் போவதாக இந்த அரசு அறிவித்துள்ளது. அத்தகைய ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையத்தை ஏற்படுத்த ரூ. 30,000 இந்த மட் டெட்டில் அனுமதித்து இருக்கிறார்கள். அதை வெளிநாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்வதால் என்றுகூட சொல்லுகிறார்கள். அத் தகைய ஒரு நிலையத்தை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேரம் இல்லாத காரணத்தால் இந்த அமலோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தகவலர் : திரு. செ. சொக்கலிங்கம், திரு. வி. செ. சின்னசாமி ஆகியோர் இந்த மாவட்டத்தின் வீது தங்கல் மேலான கருத்தங்களை எடுத்துச் சொல்லப் பேசுந் கொடுத்த இருக்கிறார்கள். தேரம் இல்லாத காரணத்தால் அடுத்த மாண்புமிகு, கைத்தறி, பஞ்சாணைத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : எங்கள் கட்சியிலிருந்து யாரும் பேசவில்லை. எனவே எங்களுக்கு கொஞ்சம் தேரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

திரு. செ. சொக்கலிங்கம் : தங்கல் பேசுவதற்கு தேரம் இல்லை என்று சொல்லிப்போ ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தகவலர் : திரு. சொக் கலிங்கம் அவர்கள் சார்ந்த தி.மு.க. கட்சியின் சார்பில் ஏற்கனவே ஒருவர் பேசியிருக்கிறார். துணைத் துறையின் கமிட்டியின் கட்டி யின் சார்பில் யாரும் பேசவில்லை என்று காரணத்தினால் திரு. அழகர்சாமி அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன். திரு. அழகர் சாமி.

[1979 மார்ச் 31]

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேரம் அதிகம் இல்லை. ஆகவே சுருக்கமாக ஒன்றிரண்டு விவரங்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கைத்தறி, கதர் சம்பந்தமாகப் பல உதவிகளைச் செய்வோம் என்று சொல்லி வந்தாலும் கூட இந்தத் துறையிலே, குறிப்பாக சென்னிமலை போன்ற இடங்களிலே கைத்தறி தொழிலாளர்கள் 10,000 பேர் வேலைநிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அதுபாத்திரமல்லாமல் மதுரை, சாமகாதுபுரம், இருதென்வேலி போன்ற மாவட்டங்களில் ஒரு பொதுவான குறைபாடு நிலவுகிறது. அது, குறைந்த பட்சக் கூலி கூட அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை. தொழிலாளர்களுக்குப் பொதுமான பாதுகாப்பு இல்லை; பொதுமான வேலை வாய்ப்பு இல்லை; குறைந்த பட்சக் கூலி கூடக் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலைமையி் போக்க இந்த அரசு உயி வ நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நூல் விலை உயர்வதன் காரணமாக, துணி விலையை உயர்த்தலாம். துணி விலையை உயர்த்தினால் வாங்குபவர்களின் எண்ணிக்கை குறையும் என்ற காரணத்தினால் தொழிலாளர்களுடைய கூலியைக் குறைக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையி் போக்க திரு. கப்பிரமணியம் கபிட்டியின் சிபாரிசு களை அமல்படுத்த உயி வ நடவடிக்கைகளை உடனடியாக இந்த அரசு எடுக்கவேண்டும். அந்தக் கபிட்டியின் சிபாரிசுகளான தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி கொடுத்தல், வேலைக்கு உத்தரவாதம் அளித்தல், வீட்டுவசதி செய்து கொடுத்தல் போன்றவற்றையி் பின்பற்றேற்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாண்பு 6-56]

இந்தக் கபிட்டியின் சிபாரிசு உடனடியாக அமலுக்குக்கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்றைக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கூலி வேலை செய்யும் அத்தனை கைத்தறி தொலைர் தொழிலாளர்களுக்கும் சொத்தமாக வீடுகள் கூட்டுறவு முறையில் கட்டிக்கொடுக்க விசேஷ முயற்சி செய்வ வேண்டும். 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூட்டுறவின் கீழ் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வர திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள். அது பொதுவாது. சீக்கிரமாக ஏற்பாடு செய்வவேண்டும். அதற்கு அடுத்தபடியாக இன்று கூட்டுறவு மிக்கன் 12 இருக்கின்றன. அதே மாதிரி தமிழ்நாடு டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷன் கீழ் 2 மீய்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு வேண்டிய பளு வசூலா கருவும் கொள்முதல் செய்கிறோம். கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி, கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் விவசாயிகளிடத்தில் கொள்முதல் செய்கின்றன. அவர்கள் விவசாயிகளிடத்திலும் வாங்காமல் தனிவார இடத்தில் வாங்க

1979 மார்ச் 31] [திரு. சோ. அழகர்நாமி]

முயற்சிக்குறிகள். அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமும், விவசாயிகளிடத்தில் தேரடிமாக வாங்கவும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு கூட்டுறவு சங்கத்தில் ஜனநாயகம் இல்லை. கூட்டுறவு சங்கம் என்று வைத்து இருக்கிறார்களே தவிர எப்போதும் ஆபீசர் வைத்து இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் ஏன் தேர்தல் வைக்கக்கூடாது. மிகவில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் எத்தனை சதம், வெளியிலே இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்கள் எத்தனை சதம் என்பதெல்லாம் வைத்து, தேர்தலை நடத்தி, ஜனநாயக முறையில் அந்த ஆணைகளை நடத்த ஏன் திட்டமிடவில்லை. அது மட்டுமல்ல, போன ஆண்டு 114 ஸ்டீசம் நஷ்டமடைந்திருக்கிறது. 12 கூட்டுறவு மிகவில் இந்த ஆண்டு அவர்களுடைய லாபம் 200 ஸ்டீச ரூபாய் கிடைத்து இருக்கிறது. இந்த லாபம் எப்படி கிடைத்தது என்பதைப் பற்றி நான் அதிகமாக உங்களை போக விரும்பவில்லை. இத்தக் காலத்தில் பழுத்தி உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலைகளைக் கொடுத்து, நூல் விலையை அதிகமாக உயர்த்தி இருப்பதன் காரணத்தால்தான். நியாயமான விலையில், மலிவான விலையில் கிடைக்க ஏன் ஏற்பாடு செய்யக்கூடாது. அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி பஞ்சு கொள்முதலையும் மாகக் கெட்டியல் சொசைடி மூலமாகவும், கூட்டுறவு உதயாலகங்கள் மூலமாகவும் செய்யவேண்டும். அதே மாதிரி பாண்டேஜ் துணி கூட்டுறவு சங்கங்களில் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அத்தத் துணியை மருத்துவ மனைகள் வாங்குவது கிடைக்காது. சர்க்காரில் இருந்து ஜி. ஏ. போட்டு இருக்கிறார்கள்; கூட்டுறவுத் துறையில் இருந்து வாங்கவேண்டும் என்று. அப்படிப் போட்டாலும் அவர்கள் வாங்குவது தனியாரிடத்தில் இருந்து தான். கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருந்து வாங்குவதே கிடைக்காது. உற்பத்தி செய்வது அத்தனையும் மூடக்கிடக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் உத்தரவைக் காராங்கப் போடவேண்டும்.

இன்றைக்கு நம்முடைய கைத்தறி உற்பத்திப்பட்ட மட்டில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கு போதுமான பாதுகாப்பு எல்லாம் இல்லை. அவர்களுக்கு இது தான் நியாயமான கூலி என்று நினைவம் செய்யப்படக்கூடாது. என்னப் போதுத்த வறையில் 10 வருஷமாகச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறேன். அவர்களுக்கு அதைச் செய்ய வேண்டிய முயற்சியை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர் நலத் துறை பெற்றுப்பெற்றும் அமைச்சர் அத்தத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த மட்ட விலையில் கிடைக்கவும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கதர், கிராமத் தொழில் என்று இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கதர், கிராமத் தொழில் என்பது இங்கே பிரிக்கப்படவில்லை. மாவட்டத்தில் இருக்கும் அசின்டென்ட் ஸ்டாக்கர்கள்

[திரு. கோ. அழகர்நாதி]

[1978 மார்ச் 3]

முன்பு இரண்டு பேர் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஆளுக்கு ஒரு பூண்டு லுன்று தானுக்கா எடுத்துக் கொண்டு அந்தப் பணிகளைச் சேர்த்து செய்து வந்தார்கள். அந்த மாதிரியே முழுவதற்கும் ஒருவசே என்றால் அவர் கற்றுப்பயணம் செய்வதற்கு தான் மாதம் பூராவும் இருக்கும். ஆகவே, முன்புபோல ரீசிக்காமல் ஒன்றாகவே இருக்கவாம் ஒருவர் கதர் துறைக்கு என்றும், மற்றவர் கிராமத் கைத்தொழில் துறைக்கு என்றும் இருந்தாக் வேறு வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவும், அதன் சாரணமாக அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு கொஞ்சம் காலியழும் கிடைக்கும். அப்படி ராட்டை கொண்டு வந்ததால் கொஞ்சம் வருமானம் வந்தது. என்னெய்ச் செக்கு டாண்டி மூலமாக வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த என்னெய்யை விற்றுக்கொடுக்க கூட்டுறவு சங்கம் அமைத்தோ, அல்லது அந்தப் பண்டகசாலைகளில் மூலம் விற்றோ, அல்லது சிறைச்சாலைகள், அல்லது அரசாங்கத்தில் மூலமோ அந்த என்னெய்யை கற்றுக் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு வருமானம் கிடைக்கும். அவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போது தேங்கி வுள்ளவைகள் விநியோகம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இத்தக் கைத்தறி விற்றதொழில் பாதுகாக்கப் படவேண்டும். அதை நம்பி செய்ய போதிய வருமானம் வரும் வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரியாக இன்றைக்கு நம்முடைய மின்விசைச் செக்கு இருக்கிறது. அதற்கு மின்சாரக் கட்டணம் அதிகமாக இருக் கிறது. வேறு தொழில்களுக்கு விநியோகம் போக இந்த மின் விசைச் செக்குக்கும் 40 பைசா, 50 பைசா என்று கட்டணம் இருக்கிறது. அப்படி விநியோகம் சரியல்ல. அதையும் ஒரு கிராமக் கைத்தொழிலாகக் கருதி, கதர்-கிராமத் தொழில் களுக்கு கிடைக்கும் உதவிகள் அதற்கும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பனைமரம் உற்பத்தி பற்றி சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு பனை மரம் எண்ணம் பட்டுப் போச்சு. பனை மரத்தை வளர்ப்பதற்கு 94,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். அது போதாது. பனைச் செல்வம் தமக்கு பன்வகைகளிலும் தேவைப்படுகின்ற முக்கியமான செல்வம்; சகல பொருட்களும் அதிலிருந்து கிடைக்கின்றன. சாதாரண மக்களுக்கு அதனால் வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்கிறது. ஆகவே, பனைமரங்களை பெருமளவுக்கு தாம் வளர்க்கவேண்டும்; இப்போது இரண்டு இலட்சம் பனை மரங்களை வளர்க்க 94,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். இது போதாது. எங்கள் பகுதி வறண்ட பகுதி. அங்கும் அனதர்போன்ற மற்ற வறண்ட பகுதிகளிலும் பனைமரங்களை ஏராளமாக வளர்க்கலாம். 2 அல்லது 3 ஆண்டுகளுக்கு அது வறட்சியைத் தாங்கும், அதற்கு ஏற்பாடு செய்வ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1959 மார்ச் 31] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அடுத்தபடியாக தொழிலியல் கூட்டுறவு கைத்தறி நெசவாளர் சங்கம் இருக்கிறது. கோயிலப்பட்டி, சங்கரன்ம்களால் கட்டாரங்களில் கைத்தறி சொத்தமாக இன்னாமல் கூலிக்கு போகக்கூடியவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். ஆயிரடிப் பட்டவர்களுக்கு தொழிலியல் கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஆம்பர்சர்க்கா நூற்பு பவீந்தி அனிக்க கட்டடம் கட்டப் படுகிறது. கட்டடத்தை கட்ட நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதற்குரிய இடத்தை வாங்க எந்த வழியும் இல்லை. யானையை வங்கிக் கொடுத்துவிட்டு, தூரட்டியை வாங்கிக் கொள் என்பதைப்போல இருக்கிறது. ஆய்வளவு செலவு செய்து கட்டடத்தைக் கட்டிக்கொடுக்கும்போது அந்த கட்டடம் இருக்கக்கூடிய இடத்தையும் சேர்த்து வாங்கிக்கொடுத்தால் என்ன குடி முழுவிப்போகிறது. ஆகவே, ஆம்பர்சர்க்கா தொழில் பவீந்திக் கூடம் கட்டும் இடத்தையும் வாங்குவதற்கு, கட்டிடம் கட்டுவதற்கும் இரண்டுக்கும் சேர்த்து நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் பசு விவரங்களைச் சொல்ல வேண்டியிருத்தாலும் நேரம் இல்லாததால் இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திருமதி கம்புகட்சுமி சேகரேன்:

தலைவரவர்களே, கைத்தறி நெசவுத் தொழில் கொள்கை விளக்கக் குழிப்பின்பிதும், கடர் ரொமத் தொழில் கொள்கை விளக்கக் குழிப்பின்பிதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களை மேளான கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியே பதில் கூற நேரம் இல்லாவிட்டாலும் கூட கைத்தறித் துறையையும் கடர் ரொமத் தொழில் துறையையும் தங்க முறையில் சீரமைக்கவும், தங்க முறையில் இந்தத் தொழில்களை க்குவிக்கவும் அரசாங்கம் எண்ணென்னத் திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு பதில் கூறும் வகையில் சில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

கைத்தறித் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டிய விஷயங்கள் நான்கு. தனிவாள் துறையிலே வேளை செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களை 80 சதவீதம் கூட்டுறவுத் துறையில்கீழ் கொண்டுவருவது; ஆய்வாறு கூட்டுறவுத் துறையில் கொண்டுவந்த நெசவாளர்களுக்கு தோடார்த்த வேளைவாய்ப்பு கொடுப்பது; தங்க வாழ்க்கைத் தேடிக்கொடுப்பது; ஆய்வாறு உற்பத்திக் செய்யப்பட்ட ஆணிகளை தங்கமுறையில் கொண்டுதல் செய்து விற்பனை அதிகரிப்பது

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்] [1979 மார்ச் 31]

போன்ற நாள்கு திட்டங்களை இந்த அரசு நலவ முறையிலே இப்போது நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் தனிவார துறையில் வேலை செய்கிறவர்களைக் கொண்டு வர மூன்று வழிகளை நாங்கக் கின்பற்றிவருகிறோம். நேசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி, அதில் தனிவார துறையிலே வேலை செய்கிறவர்களை அங்கத்தினர்களாக்குதல்; ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்டிருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் மேலும் புதிய அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளினால் நேசவாளர்களை இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் இப்போது கொண்டு வருகிறோம்.

அனுமட்டும்கன. தீவிர வளர்ச்சி கைத்தறித் திட்டம் என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் 5 மத்திய அரசின் உதவி போடு 5 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன. அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மொத்தம் 22,000 நேசவாளர்களை அந்த கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும். இந்த 22,000 நேசவாளர்கள் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்குள் தீவிர வளர்ச்சி கைத்தறித் திட்டத்தின்கீழ் அடிப்படையிலே கூட்டுறவுத் துறைக்கு கொண்டுவரப்பட இருக்கிறார்கள்.

இந்த இரண்டுத் திட்டங்களைத் தவிர மூன்றாவதாக தமிழ்நாட்டில் தறியற்ற நேசவாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுக்க ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத் திற்குள்ளாக சுமார் 200 தொழிலியல் நேசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உருவாக்க அரசு திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறது. இதுவுறையில் 49 நேசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அதன் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டு, சுமார் 8,468 நேசவாளர்கள் பயன்பெற்று வருகின்றனர். மீதம் இருக்கிற தொழிலியல் கூட்டுறவுச்சங்கங்களையும் நவம்புறையில் உருவாக்குதல் மூலம் சுமார் 40,000 தறியற்ற நேசவாளர் பயன்பெற இருக்கிறார்கள்.

[இரவு 7-00]

இந்த அரசு பொறுப்பெற்ற நேரத்தில் தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 746 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருந்தன. கடந்த இரண்டாண்டுகளுக்குள்ளாக இந்த சங்கங்களுடைய எண்ணிக்கையை 946 ஆக இந்த அரசு உயர்த்தி இருக்கிறது. நேசவாளர்களுடைய எண்ணிக்கையும் சுமார் 40 ஆயிரம் பேர் அதிகப்படியாக கூட்டுறவுத்துறையின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டொன்றுக்கு 20 ஆயிரம் நேசவாளர்கள்

1973 மார்ச் 31] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதேசன்]

என்ற வகையில் இரண்டாண்டுகளில் 40 ஆயிரம் தொண்டர்கள் கட்டுறவுத்துறையின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கூறுகின்ற தேர்தலில் 1974-ஆம் ஆண்டு, 1975-ஆம் ஆண்டுகளில் எந்த அளவிற்கு தொண்டர்கள் கட்டுறவுத் துறையின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டார்கள் என்ற வினாக்கள் இங்கே நான் தெரிவித்ததன் மையப்படி கூறுப்பினர்கள் அதனை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கு உதவிக் இருக்கும் என்று நான் உறுதிபெற்றேன். 1974-75-ஆம் ஆண்டில் 1 இடைத்தது 85 ஆயிரம் தொண்டர்கள் கட்டுறவுத்துறையிலே இருந்தார்கள். அப்படி 1 இடைத்தது 85 ஆயிரம் என்ற அளவிலே இருத்தது 1975-76-ல் 1 இடைத்தது 92 ஆயிரம் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தப் பட்டது. 1976-77-ல் இது இரண்டு இடைத்தமாக உயர்த்தப் பட்டது. இவ்வாறு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 8 ஆயிரம், 5 ஆயிரம் என்ற அளவிலே நான் கடந்த ஆண்டுகளில் தொண்டர்களின் எண்ணிக்கை கட்டுறவுத் துறையின்கீழ் வந்தது. ஆனால் இந்த அரசு ஏற்பட்டு இப்படி இரண்டாண்டுகளுக்குள்ளாகக் கமார் 40 ஆயிரம் கைத்தறி தொண்டர்கள் தனியார் துறையிலிருந்து கட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதிலிருந்து இந்த அரசு தொண்டர்களைப் பொறுத்த அளவில் எந்த அளவிற்கு அக்கரை கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவ்வாறு பல்வேறு திட்டங்களின் மூலமாக தனியார் துறையிலே வேலம்சேர்த்த தொண்டர்களை கட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டுவருகிற தேர்தலில் ஆய்வாறே அதிகப்படியான எண்ணிக்கையுள்ள தொண்டர் சங்கங்களையும் தனி மூன்றாவது இயக்குவதற்காக இந்த அரசு பல்வேறு திட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கிறது.

கட்டுறவுத் துறையின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்ட தொண்டர்களுக்கு நோட்டீசு தயவு வாங்கியுடன் கிடைப்பதற்கும் தேவை வான உதவிகளைச் செய்து தருவதற்கும் இந்த அரசு பல் திட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கிறது.

முதலாவதாக மூலப்பொருள் விநியோகம் பிரச்சினையை இந்த அரசு சீராக்கி இருக்கிறது. இந்த கட்டுறவுச் சங்கங்களின் இன்றியமையாத தேவை நான் வினியோகம். மூலப் பொருள், சேவை ஆகிய இடங்களிலுள்ள இரண்டு பிராந்திய கமிட்டிகள் பஞ்சைக் கொள்முதல் செய்து கட்டுறவுத் துறை மையங்களுக்குக் கொடுத்து ஆங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிற தானிய கோ-ஆப்டெக்ஸ் திறுவனம் கொள்முதல் செய்து தொண்டர்கள் கட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுத்து வந்தது. அந்த இரண்டு பிராந்திய கமிட்டிகளும் பஞ்சைக் கொள்முதல் செய்வதில் சில மூன்றாண்டுகள் இருப்பதாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதன் விளைவாக 1-8-1977 முதல் கோவைவில் திருத்தியமைக்கப்பட்ட கமிட்டி

[திருமதி கப்புலட்சுமி செகதீசன்] [1879 மார்ச் 3]

தமிழ்நாடு டேக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷனுடைய தலைமை யின் கீழ் இயங்கி வருகிறது. இது ஆண்டு ஒன்றுக்கு கமீர் 25 கோடி அளவிற்கு பஞ்சைக் கொள்முதல் செய்து 12 கூட்டுறவு நூற்பாலைகளுக்கு டேக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் கீழ் இயங்கி வந்த மற்ரும் இரண்டு கூட்டுறவு நூற்பாலைகளுக்கு, 14 நூற்பாலைகளுக்கு நல்ல தரம் உள்ள பஞ்சைக் கொள்முதல் செய்து விற்பனாகம் செய்கிறது.

இவ்வாறு ரூ. 25 கோடி அளவிற்கு கொள்முதல் செய்ப்படுகிற பஞ்சு தரமுள்ள பஞ்சாகவும் நல்ல பஞ்சாகவும் இருக்கின்றதா என்று சோதனைவிட மூலம் 8.25 இலட்சம் செலவில் பஞ்சின் தரத்தைச் சோதனைவிடும் ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று கோவைவீலே அமைத்துச் செயல்படுத்துவதற்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு 12 கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் உற்பத்தி செய்கிற நூலை கோ-ஆப்டெக்ஸ் திறுவனம் 19 நூல் விற்பனாகம் செய்கிற நிலையங்களின் மூலமாக தமிழகத்திலே உள்ள அனைத்து தெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் இந்த நூலை விற்பனாகம் செய்துவருகிறது.

இதுவரை கோ-ஆப்டெக்ஸ் திறுவனம் நூலைக் கொள்முதல் செய்து சங்கங்களுக்குக் கொடுத்து வந்தது. ஆனால் சென்ற ஆண்டு பட்டு, தூரிகை போன்றவைகளையும் கொள்முதல் செய்து சரீரான வினையில் சமமான வினையில் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் பட்டு, தூரிகை கொள்முதல் சமீபடி உருவாக்கப் பட்டு அந்தக் கமிட்டி இப்போது நல்ல முறையிலே பட்டையும், தூரிகையையும் எவ்வாறு பட்டு தெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக் கும் ஒரே சரீரான வினையில் தரமுள்ள மூலப்பொருள்களை வாங்கி கொடுத்து வருகிறது.

தற்போது தெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு சாயப் பொருள்களும், ரசாயனப் பொருள்களும் கிடைப்பதில் சங்கடங் கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வினையெற்றத்தின் காரணமாகவும் இந்தச் சங்கடங்கள் அடிக்கடி ஏற்பட்டுவிடுகிறது என்பதை தெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருப்பவர்கள் அரசாங் கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்ததின் விளைவாக இந்த அரசு கோ-ஆப்டெக்ஸ் திறுவனத்தின் மூலமாக எவ்வாறு நூலைக் கொள்முதல் செய்து விற்பனாிக்கிறதோமோ அதைப் போலவே தொடர்ந்து இதுபோன்ற சாயப் பொருள்களையும், ரசாயனப் பொருள்களையும் கொள்முதல் செய்து தெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1978 மார்ச் 30] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதேன்]

இந்த சாயப்பொருள்களையும், ரசாயனப்பொருள்களையும் ஆய்வு மாநிலங்களிலே இருந்து வரங்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதால் விவகாரத்தையே நம்மால் தவிர்த்த முடியவில்லை. ஆகவே தமிழகத்திலேயே இவற்றை உற்பத்தி செய்கின்றவர்களைப் 1980 ஆம் ஆண்டிற்குள்ளாக இரண்டு சாயப் பொருள் உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலைகள் நிறுவதற்கு இந்த அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு ஆங்கிலம் அண்ட் கெமிக்கல்ஸ் என்ற நிறுவனம் அதற்குரியதும், வானகம் டைம்ஸ் அண்ட் கெமிக்கல்ஸ் என்ற நிறுவனம் கட்டாரினும் நிறுவனத்தான ஏற்பாடுகள் தடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நிறுவப்படுகின்ற ஆலைகள் நேரலானர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேவையான சாயப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்கின்றவரை கோ-ஆப்ரெக்ஸ் நிறுவனம் தேசவாஸர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேவையான சாயப்பொருள்களையும் ரசாயனப்பொருள்களையும் கொள்முதல் செய்து விற்பனைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் தெரடர்ந்து அதை உற்பத்தி செய்வதற்கு உடல் ரகங்களை உகத்தலுக்கு ஒதுக்கி, அதன் மூலமாக பாலிஸ்டர் போன்ற புது சாகங்களை உகத்தல் தெசனாவர் உகத்தலுக்கு அகப்பதன் மூலம் நல்லமுறையில் ஆங்கிலம் வேகமாகப்படி பெற்று, கூலி உயர்வையும் பெறுகிறார்கள் என்பதை நான் இந்த தேரத்தின் கட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

உகத்தலில் உற்பத்தி செய்கின்ற துணிக்கு நல்ல முறையிலே பயனாகமான வண்ணச்சாகங்களும், அகட்டில் கொடுக்க வேண்டும் என்ற தொகத்தோடு அரோட்டிலே துணி பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை தொடர்ந்த நடத்தலில் இயங்கி வந்ததை இந்த அரசு பொதுப்பேற்றத்தற்குப் பிறகு உகத்த இரண்டு ஆண்டு காலம் அந்த சாயச்சாலை உபத்திலே இயங்கி வருகிறது என்பதையும், அத்தச் சாயச்சாலை மேலும் பரிசுட் செய்யும் தேவைக்கு ஏற்றபடி சுமார் 22 லட்சம் ரூபாய் செலவில் விரிவாக்கப்பட இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உகத்தலில் துணியிலே பாலிஸ்டரைப் புருத்திலே பிறகு, அந்த பாலிஸ்டர் துணிக்கு சாயம் போடுவதற்கும், அச்சுப்பதற்கும் அவைகளை பயன்பாடுக்கும், வேறு மாநிலங்களுக்குப் அனுப்பும் சூழ்நிலை உள்ளது. அதன் காரணமாக அதிகப்படியான செலவு ஏற்பட்டது. இதைத் தவிர்ப்பதற்காக கோ-ஆப்ரெக்ஸ் நிறுவனம் மத்திய அரசிடம் இந்த பாலிஸ்டர் துணிக்கு சாயம் போட, பதப்படுத்த அச்சுப்பதற்கு இங்கே ஒரு தொழிற்

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செல்வம்] [1973 மார்ச் 31]

கட்டத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று அனுமதி கோரியிருந்தது. இந்த மானியக் கோரிக்கை நிறைவேறுகின்ற நேரத்திலே, இந்த பாலிஸ்டர் துணிச்சாலை சாயச்சாலைக்கு மத்திய அரசு அனுமதி யளித்து, மார்ச் 31 டைச்சம் ரூபாய் அனுமதித்திருப்பதாக செய்தி இப்போது கிடைத்திருக்கிறது. இந்த 31 டைச்சம் ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட இருக்கின்ற இந்தத் தொழிற்சாலையை ஈரோட்டிலேயே தொடர்ந்து விரிவுபடுத்த இருக்கின்றது என்பதையும் அதன்மூலம் இந்த கைத்தறி பாலிஸ்டர் துணி அதிகம் உற்பத்தி செய்ய முடியும், அதிகப்படியான வேலை வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையும் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சைலிக் பிளான்டைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். இது வரை இந்தக் கைத்தறிக் துறைக்கு கஞ்சி போடுகின்ற இந்தத் தொழிற்சாலை தமிழகத்திலே இங்கை. இந்த ஆண்டு சேலத்தில் மார்ச் 21 டைச்சம் ரூபாய் செலவில் சேலம் கூட்டுறவு நூற்பாலை கட்டிடத்திலிருப்பேயே இந்த கைத்தறி சைலிக் பிளான்டை நிறுவ மத்திய அரசு 21 டைச்சம் ரூபாய் இன்னலக்குத்தான் அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மானியக் கோரிக்கை நிறைவேறுகின்ற இந்த நேரத்தில்கூட, 21 டைச்சம் பாலிஸ்டரைப் பதப்படுத்துவதற்கும், 21 டைச்சம் ரூபாய் சைலிக் பிளான்ட் நிறுவுவதற்கும் ஆக 52 டைச்சம் ரூபாய் மத்திய அரசு நமக்கு வழங்க இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினரவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கைத்தறிக் துறையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் துணிகளுக்கு துவை வரவேற்பு இருக்க வேண்டும் என்ற தொக்கத்தொடும் கெட்டிச் சாயம் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடனும் தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்தின் நிதி உதவியோடு இந்த ஈரோடு சாயச்சாலை அண்ணாமல், இன்னும் 5 மாவட்டங்களில் சாயச் சாலைகள் உருவாக இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தேசவாணி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, இன்னும் இப்படிப் பட்ட சங்கங்களுக்கு நாம் நூல் கிழியோகம் செய்ய முடியும் என்ற திட்டத்தையும் இங்கே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். தேசவாணிகளுக்கு மேலும் உதவி செய்யக்கூடிய வகையில் கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனம் ஒரு தேசவாணிக் கு. 200 முதல் ரூ. 1000 வரை கடனாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஒரு திட்டத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அடிக்கடி முனைக்களை மாற்றுவதாலும், அடிக்கடி ஜக்காடு போன்ற கருவிகளைப் போகுத்துவதல் காரணமாகவும் தேசவாணிகளுக்கு அதிகப்படி

[1978 மார்ச் 31] [திருமதி கல்யாணப்பிரி செகதோன்]

மான் செலவினங்கள் ஏற்படுவதைத் தவிர்த்து, நீண்டகால கடனை கோ-ஆப்டெக்ஸ் திறுவன வங்கிகளில் இருந்து தெசுவானி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பெற்றுத் தருவதற்கு வாய்ப்பு இப்போது உருவாக்கக்கொண்டிருக்கிறது.

[இரவு 7-10]

கிசான் வங்கியும் தெசுவானிகளுக்கு குறைந்த வட்டியில் அதாவது 7½ சதவீத வட்டியில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கடன் வசதி செய்து வந்தார்கள். இப்போது மூன்றாம் 7½ சதவீத வட்டியிருத்ததை இன்னும் குறைத்து 6½ சதவீதமாகக் குறைத்து அதிக அளவில் கைத் தறி முதலுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கடன் கொடுக்க முன் வந்திருப்பது உண்மையினாலே இத்தத் துறைவளர்ச்சிபெற்றிருப்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. இவ்வாறு இத்தத் துறையில் பல்வேறு மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியிருப்பதோடு, உற்பத்தியை பெருக்கியதன் மூலம் கோ-ஆப்டெக்ஸ் திறுவனம் மூலமாக இன்றைக்கு 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய ஆரம்பிக்களைப் பெற்றிருக்கிறது. இதில் 75 இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் தம்முடைய அதிகாரிகள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வத்தலின் காரணமாக மேலும் ஏற்றுமதி செய்வதற்காக ஐந்து கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஆரம்பிக்களைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. இவ்வாறு அதிகாரிகளைக் கொண்ட குழு அவர்களது களுக்குச் சென்று வத்ததால் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்றவகையிலும் அதிகச் செலவை தேடித்தந்து விடாது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆயத்த ஆடைகளை நான் முனரவில் கோ-ஆப்டெக்ஸ் திறுவனம் தயாரித்து வருகிறது. இங்கு தயாரிக்கப்படுகின்ற ஆயத்த ஆடைகளுக்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து நான் வரவேற்பு இருக்கின்றது. ஆகவே இத்த ஆயத்த ஆடைகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு இந்த அரசு சீச்சவமாக பரிசீலிக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சரிவான இட்டத்தை கோ-ஆப்டெக்ஸ் திறுவனம் பிரபந்தி வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதுவரை பண்டுகள் காலக் களில் மட்டும் பிரதம தெசுவானி கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து கோ-ஆப்டெக்ஸ் திறுவனம் கொள்முதல் செய்தது. பண்டுகள் காலங்களில் மட்டும் துணிகளை கொள்முதல் செய்து வத்ததால் பல்வேறு சங்கங்களில் துணி தேக்கம் ஏற்பட்டது. இதன் காரண

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செல்வசேகர்] [1979 மார்ச் 31]

மாக் நெசவாளர்கள் பல இன்னங்களுக்கு ஆளாகி வருவதில் கூடக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இந்த அரசு பொறுப் பேற்ற பிரதேசத்திலேயே கொள்முதல் திட்டத்தை அறிவித்த தன் விளைவாகவும், எல்லா காலங்களிலும் துணிகள் கொள் முதல் செய்து வருவதால் எந்தச் சங்கத்திலும் இப்போது துணித் தேக்கம் இல்லை என்பதோடு, கொள்முதல் செய்கின்ற துணிகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் கோ-ஆப்டெக்ஸ் திறுவனம் விற்பனை செய்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கொள்முதல் செய்வதோடு, அவ்வப்போது புதிய முறைகள் தொடர்கின்றிருந்து உருவாக்கப் படுகின்ற முறையில் இவ்வளவு தகவல் வேண்டும் என்று கோ-ஆப்டெக்ஸ் திறுவனம் உபநேவுச் சங்கங்களுக்குச் சொல்லிவிடு வதால், முறையாகக் கொள்முதல் செய்வதாக, தொடர்ந்து நெசவாளர்களுக்கு வேலையிருந்துவருவதால், நெசவாளர்கள் தொடர்ந்து வேலைவாய்ப்பை பெற்று வருகிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணரவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இவ்வாறு உபநேவுத் துறையிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக் கின்ற நெசவாளர்கள், பங்களேறு வசதிகளைப் பெற்று வருகிறார்கள். வீட்டு வசதியைப் பொறுத்தவரையில், வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக மத்திய அரசு 1,500 ரூபாய் மானியமாக கொடுக்க வேண்டும் என்று நமது அரசு மத்திய அரசை வந் புத்தி வததும், மத்திய அரசு இன்னும் அனுமதி அளிக்க வில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். மேலும் இந்த 1,500 ரூபாய் மானியம் தர வேண்டும் என்று மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது. மத்திய அரசு 1,500 ரூபாய் கொடுப்பதற்கு இரசவு தெரிவித்தவுடன் இத்திட்டத்தில் ரீத் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2,000 வீடுகள் விதம் ஐந்து ஆண்டுகளில் 10 ஆவிரம் வீடுகள் கட்டப் படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் பல வட்டச்சக்கனக்கான நெசவாளர்கள் நம் நாட்டில் இருக்கும்போது, இந்த 10 ஆவிரம் வீடுகள் எம்மாதிரும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் கேட்டார்கள். இத்திட்டம் முதன்முதலாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் எந்த முறையில் வெற்றி பெறுகிறது என்பதை அறிந்து மேற்கொண்டு இதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு திட்டம் அரசாங்கத்தினிடம் இருக் கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மருத்துவ வசதியைப் பொறுத்த வரையில், மூன்று நடமாடும் மருத்தகங்களும், நவீன வசதிகள் கொண்டதாக—அதாவது எக்ஸ்ரே எடுத்தல், மருத்துவக் கொடுத்தல், இந்த வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்படும் என்று சொல்ல ஆண்டு அறி வித்திருக்கிறோம். இப்போது மருத்துவத் துறையில் பரிசீலனையில்

[1972 மார்ச் 31] [திருமதி கம்புலட்சுமி செகதேன்]

இதரத் திட்டம் இருக்கிறது. விவரம், உடனடியாக, தீரண்டு மருத்தகங்களைக் கொடுப்பதற்கு மருத்துவத் துறை மூன் வந்திருக்கிறது. அது வந்தவுடன் மருத்துவ வசிகள் நிச்சயமாகத் திட்டம் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தேசவாணி கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே அங்கத்தினர்களாக இருக்கக்கூடிய தேசவாணிகள் இரத்துவிடுவதே நேரத்தில். ஆயுள் காப்பீட்டு நிதியாக 500 ரூபாய் வழங்கப்பட இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை மாற்றியமைத்து 500 ரூபாயை 3,000 ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்தும் ஒரு திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இவ்வாறு தேசவாணி கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமாகவும், அதிகப்பள்ளை தேசவாணிகளை கூட்டுறவுத் துறையில் சேர் கொண்டு வருவதன் விளைவாகவும், புதிய புதிய சங்கங்களை கைத்தறித் துணிக் கு அறிமுகம் செய்ததாலும், உற்பத்தி அதிகப்பட்டிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். அப்படி உற்பத்தி செய்வப்படுகின்ற துணிகளை விற்பனை செய்வதற்கு ஆராவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கணத்திலே கோ-ஆப்பெரேஷன் திட்டம் 250 புதிய விற்பனை நிலையங்களையும், ஏற்கனவே இலங்கு வருகின்ற விற்பனை நிலையங்களில் 150-ஐ நவீகப்படுத்தவும் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறது. அரசு ஊழியர்களுக்கு சீமைப் பெடுத்து, கடன் வழங்கவும், பரிசுத் திட்டங்களை அறிவித்ததன் மூலமாகவும், தமிழகத்திலே ஒப்போது கைத்தறித் துணிகளின் விற்பனை அளவு உயர்த்தி இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். கடந்த தீராவளியின்போது 12 கோடி ரூபாய் குறிப்பிட்ட ரீதி 13 கோடியாக விற்பனை உயர்த்தி இருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஏனோ எவ்வ மக்கள் கைத்தறித் துணிகளை நல்ல மூலையிலே விரும்பி வாங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே மிகக் குறைந்த விலையில் இவ்வாறு சங்கங்கள் உற்பத்தி செய்வப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பேசுகின்றபோது, விசைத் தரிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். விசைத் தரிகளின் எண்ணிக்கைகளையும், ரகத் தட்டுப்பாடுகளையும் அவர்கள் மீறி இருக்கிறார்கள் என்பது இந்த அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டது. அதுபற்றி இந்த அரசு கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அப்படிப்பட்ட விசைத் தரிகளுக்கு அனுமதி கொடுப்பதும், அதை மறுப்பதும் மத்திய அரசினுடைய அதிகாரத்திலே இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால், அவர்கள் ரகத் தட்டுப்

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதிரன்]

[1979 மார்ச் 31]

பாட்டைமீறி, கைத்தறிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட துணிரகங்களை, விசைத்தறிகளில் உற்பத்தி செய்விறார்கள். அந்தத் துணிகளைப் பறிமுத்தச் செய்வதிதான் அவ்வது அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதோ மத்திய அரசின் அதிகாரத்தின், இருக்கிறது. அதை மீறித் திறி மன்றங்களுக்குச் சென்றாலும், அந்த வழக்குகள் அங்கே நிற்பதில்லை. பங்கேறு காரணங்களால் அந்த வழக்குகள் தக்ஷுபடி செய்வப்படுகின்றன. இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறி, இதற்கு உடனடியாக ஒரு முடிவு வழங்கக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

தமிழக அரசைப் பொறுத்த அளவில், நெசவாளர்களுடைய மாத வருமானம் குறைந்தது ரூபாய் 300-விரிந்து 250 வரை இருக்க வேண்டும் என்று கொள்கையில் அடிப்படையிலே இன்று செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மாதத்தில் 22 முதல் 25 நாட்களுக்கு ஒரு நெசவாளி வேலைவாய்ப்பு பெற வேண்டுமென்ற கொள்கையை இந்த தமிழக அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான முழு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை மெழ்ச்சியோடு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், கைத்தறி, கதர் துணிகளை அரசாங்க நிறுவனங்களும், தேவைப்படுகின்ற நிறுவனங்களும் வாங்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் புகழேந்ததமன் அவர்கள் கூறுகிறபோது, 50 சதவீதம் கைத்தறியும், 50 சதவீதம் கதரும் என மாற்ற வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், தற்போது அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. எல்லா அரசு நிறுவனங்களும், மாநகராட்சி நிறுவனங்களும் தங்களதுக்குத் தேவையான துணிகளை கைத்தறியும், கதருமாகப் பெற வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். கதர் துணையை ஏன் அவர்கள் இந்த அளவிற்குக் குறிப்பிடுகின்றார்கள் என்று தெரியவில்லை. தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகின்ற கதர் துணி உற்பத்தியில், தமிழக மக்களே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும், குறிப்பாக மிகப் பின்தங்கிய விராமங்களிலே வாழக்கூடிய ஏழைகளைய மக்கள்தான் இந்த துணைப் பெற்று, கதரை உற்பத்தி செய்விறார்கள். அதிகப்படியான வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்கின்ற இந்த கதர்த் துணி உற்பத்தி மானியத்தை எந்த மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு என்ன தயக்கம் இருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

[இரவு 7-20]

மத்திய அரசின் அலுவலத்தில்கிற இருக்கும் அலுவலகங்கள், தபால் தறி அலுவலகங்கள், ரயில்களே அலுவலகங்கள் மற்றும் ராணுவம் போன்றவற்றிலே பயன்படுத்துகிற துணிகளை

1979 மார்ச் 31]

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செல்வம்]

கூட சைத்திரத் துணிகளைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று ஏற்கனவே மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறது. எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த அரசு அதைப்பற்றிக் கவனிக்கவிடவை என்று ஆதங்கப்படுத்த வேண்டியவை என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஏனாம்பர ரெட்டியார் : பேசுகிற நேரத்தில் இப்போது போட்டிருக்கும் திட்டத்தின் அடிப்படையில் தனியார் அமையில் இருக்கும் தொழாளர்களை கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டு வந்தது போக வீதம் உள்ள இரண்டு லட்சம் மக்களை என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். படிப்படியாக அவர்களைக் கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டுவர இந்த அரசு முயற்சி செய்யும். தனியார் தொழாளர்களே இப்போது எப்போதும் கூட்டுறவுத் துறைக்குச் சென்றுவிடுவார்கள் என்ற காரணத்தால் மாஸ்டர் வீவர்கள் அதிகமாகக் கூலி கொடுத்து அவர்களைத் தக்கவரிடம் வைத்துக் கொள்ள முன்வருவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

நூல் விவையேற்றம் பற்றிப் பொதுவாக என்னோரும் குறிப்பிட்டார்கள். அதைக் கூட்டுப்படுத்து வேண்டியது மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலுள்ள எல்லா மாநிலங்களிலும் நூல் ஒரே விவையக்கு சித்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசு வீதம்புகிற காரணத்தால் மாநில அரசு நூல் விவையைக் கூட்டுப்படுத்த இயலாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பேசர், மேற்கு வங்கம் போன்ற மாநிலங்களில் நூல் விவையேற்றத்தினால் நூல் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை நூல் தட்டுப்பாடு நிச்சயமாகக் கிடையாது. கோ-ஆப்டெக்ஸ், கூட்டுறவு நூற்பாண்டுகள் உற்பத்தி செய்யும் துறை தலைவர்கள் அளவுக்கு வகத்தறி தொழிலாளர் சங்கங்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறது. விவையேற்றம் ஒன்றுதான் தம்முடைய பிரச்சினை. மற்ற மாநிலங்களுக்கு நூல் கட்டுப்பாடு, விவையேற்றம் ஆகிய இரண்டு பெரிய பிரச்சினைகளை அந்த மாநில சைத்திரி தொழாளர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழா தொழிலாளர் பெருங்குடி மக்கள் அந்த வகையில் அடுக்குடசானிகள் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்டேஜ் இலாபத்தை வகத்திரித் துறைக்கே ஒதுக்க வேண்டுமென்றும், மருத்துவத் துறை சைத்திரித் துறையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஒணியைத்தான் வாங்க வேண்டுமென்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கனவே அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. நூல்பு கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டதாம் என்று குறிப்பிட்டதன் காரண

[இருமதி உறுப்பினர் தலைசேர்] [1973 மார்ச் 31]

மாக இவ் பிரச்சனைகள் உருவானதைத் தொடர்ந்து இன்று தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகிற, கைத்தறிநீர் உற்பத்தியாகிற அனைத்து பான்டேஜ் மினாத்தையும் கோ-ஆப்டெக்ஸ் கொள்முதல் செய்து அவர்கள் மூலம் மருத்துவத் துறைக்குக் கொடுப்பது என்று புதிதாக அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. கைத்தறித் துறையின் மூலம் உற்பத்தி செய்கப்படுகிற பான்டேஜ் மினாத் துறையும் அரசாங்கத்தின் மூலம் கொள்முதல் செய்வப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ராஜா கப்பிரமணியம் கமிட்டி அறிக்கையைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் இங்கு ஒரு மனோதானவ அரசு கொண்டு வர இதுக்கும் காரணத்தால் அதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பாரிசைக்கு அங்கீகரிக்கவேண்டியவையென்று அரசு முடிவு செய்திருப்பதைக் காரணமாகத்தான் இங்கே வைக்கவில்லை. இதிலே எத்தனிகமான ரகசியமும், இதை வைக்கக் கூடாது என்ற எண்ணமும் இந்த அரசுக்குக் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடந்த வாரம் ஒரு கவர் கூப்பிட்டு தீர்மானத்திற்கு நான் பங்களிக்கின்ற நேரத்தில் இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிவடைந்தவுள்ளதால் அந்த மனோதானவக் கொண்டு வர அரசு தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொண்டுள்ளது என்று எந்தக் கனவே தெரிவித்திருக்கிறேன்.

பஸ்டிங் மெட்ரான் என்ற கைத்தறித் துணிக்கு 30 சதவிகிதம் ஊக்க போனஸ் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது அதை நிறுத்தி விட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏதாவது அரசாங்கம் ஆப்படிப்பட்ட துணி வகைகளை இந்தியாவின் இருந்து இறக்குமதி செய்வ தடை செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது அந்த வகைத் துணிகள் ஏற்றுமதி செய்வப்பட்டாததால் ஊக்க போனஸ் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் தாமரைக்கனி அவர்கள் பேசுகிற போது ஆல் இந்தியா ஹாண்ட்லும் போர்டிங் தமிழ்நாட்டில் இருந்து ஒருவகைத்தான் நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக ஆல் இந்தியா ஹாண்ட்லும் போர்டிக்கு அங்கத்தினர்களை நியமனம் செய்கிற நேரத்தில் மத்திய அரசு மாநில அரசிடம் யோசனை கேட்பார்கள். இங்கிருந்து பரிந்துரை செய்கிற பட்டியலில் இருந்து அதற்கு அங்கத்தினர்களை நியமிப்பார்கள். இந்த ஆண்டு அகவாறு பட்டியல் கேட்டாயிதல் அவர்களாகவே சென்ற ஆண்டு இருந்த ஒரு வகை நியமித்திருக்கிறார்கள். மேலும் இருவகை அதற்கு நியமிக்கவேண்டுமென்று மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறது.

1979 மார்ச் 31] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதேசன்]

மாண்புமிகு அரிஜுனன் அவர்கள் ஸ்டூடென்ட் மாஸ்டர் திருத்த விதிகளை இயக்குதல் அலுவலகம் தேவை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி தனியாக உதவி இயக்குதலுக்கு நிதியைப் பது பற்றி அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விடுகட்டும் திட்டத்தைப் பற்றி எங்கோடும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான பணை அளித்திருக்கிறேன் என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் இரு. கிஜயராகவன் அவர்கள் பேசும்போது சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தேவாளர் குடும்பங்களில் உள்ள குழந்தைகளுக்குக் கல்வி வசதி செய்கிற வகையில் அரசாங்கம் உதவி செயல் முயற்சியேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஒவ்வொரு தேவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலேயும் பொது நல நிதி என்று வைத்து அதிலே ஒரு தொகையை ஆண்டுதொறும் போட்டு, நிதி சேர்த்துப் பாட்டு வருகிறது. அந்த நிதியை தேவாளர்கள் குடும்பங்களில் குழந்தைகளுடைய படிப்பிற்காகவும், மருத்துவச் செலவுக்காகவும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகவே, நல்ல வாயத்திலே இயங்குகிற அனைத்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலேயும் 4 ஆயிரம் முதல் 8 ஆயிரம் ரூபாய், 10 ஆயிரம் வரை தொகையைச் சேர்த்து வைத்து, அந்த நிதியிலிருந்து தேவாளர்களின் குடும்பங்களைச் சேர்த்த குழந்தைகளுடைய படிப்பிற்காகவும், மருத்துவ வசதிக் காகவும் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அகாலவரும் கைத்தறித் துறை வறுப்பற்றித் தெரிவித்த அனைத்துக் கருத்துக்களையும் மேலான ஆலோசனைகளையும் இந்த அரசு நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கதர்—இராமத் தொழில் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைப் பற்றி மட்டும் எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். கதர் துறையின் மூலம் இராமிய நூற்பு நிலையங்கள் அமைக்கும் திட்டம் மிகப் பின் தங்கிய இராமக்களிலே, குறிப்பாக வேங்களுக்கு வேண்டவாமிப்பு தரக்கூடிய திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் ஏற்கனவே இவ்விடம் வகுக்கிற 328 நூற்பு நிலையங்களைத் தவிர 280 நூற்பு நிலையங்களை அமைப்பதற்கான முயற்சிகளிலே இந்த அரசு கடுமையாக இருக்கிறது. கதர்—இராமத் தொழில் மத்திய ஆணைக் குழு அதற்கான அனுமதியை

[இருமதி சுப்புமங்கலி செகதீசன்]

[1979 மார்ச் 31]

அளித்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராம நூற்பு நிலையத்திலேயும் 33 அங்கத்தினர் வீதம் 280 நூற்பு நிலையங்கள் தமிழகத்திலே உருவாக்கப்படுவதன் மூலமாக ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேண்டணப்பட்டக் கொடுக்க முடியும். இது தவிர நிலையங்களிலே ஆயிரம் தமிழர்களும், 10 மல்கின் சர்க்காக களையும் அமைப்பதற்கும் சுதர் கிராமத் தொழில் மத்திய ஆணைக் குழு அனுமதியளித்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இப்போது வேட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கிற நேரத்திலே நூற்பு நிலையங்களிலே பணியாற்றும் இன்றவர்களுக்கு கூலி உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே சுதர் ஆடைவின் வினை அதிகமாக இருக்கிறது என்றும் வேட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு முன்றுக்குப் பின் முரணான வேட்டுத் தீர்மானங்கள் இருக்கின்றன. சுதர் ஆடைகளைத் தயாரிக்கத் தேவையானதும் மூலப் பொருட்களின் விலையையும் அதைத் தயாரிப்பதற்கு ஏற்படும் செலவையும் சேர்த்துத்தான் அதனுடைய விலையை நிர்ணயிக்கிறோம். அப்படியிருக்கிற போது நூற்பவர்களுடைய கூலிகள் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் சுதர் ஆடைவின் விலையை அதிகம் படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் அதைச் செய்யமுடியும். பொருட்கள் பண்டுகளை முன்னிட்டுத் தமிழகத்திலே திட்டம் ஒன்றுக்கு 4 பைசா வீதம் கூலி உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே அரசு அறிவிப்புச் செய்தது. அதன் மூலமாக வாகியத்திற்கு 14 இலட்சம் ரூபாய் அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது. இப்படி 14 இலட்ச ரூபாய் அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது என்பதற்காக சுதர் ஆடைவின் விலையைக் கூட்டவில்லை. அப்படிக் கூட்டாமல் வேறு வகையிலே அதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு வாகியம் இப்போது ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

கிராமத் தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில் எல்லாத் துறைகளையும்விட கிராமத் தொழில்கள் மூலமாக கிராமங்களில், பொருளாதாரத்தில் மிகப் பிந்தக்கூடிய மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க முடியும் என்று அரசு நம்புகிறது. அரசு சமீபத்திலே ஒரு ஆணை பிறப்பித்தது. அதன்படி அரசு திருவனங்கல், மாநகராட்சி திறுவனங்கள், அரசுத் தொடர்புடைய மற்ற திறுவனங்கள் மக்களுக்குத் தேவையான அளவத்துப் பொருட்களையும் கிராமத் தனத்தொழில்கள் துறையின் மூலமாக வாங்கவேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்ததன் விளைவாக கிராமத் தொழில்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது. அப்படி உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்வதன் மூலமாக பம்பேயை சிறு தொழில்கள் உருவாகுதற்கான வாய்ப்பும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1973 மார்ச் 31]

[இருமது கம்புலட்சமி செலவுகள்]

[இரவு 7-30]

சமீபத்தில் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் மத்திய ஆணைக் குழு வின் தலைவர் அவர்களால் சந்தித்துப் பேசுகின்ற நேரத்தில் அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தை மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றார்கள். அவர்கள், நான் மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செல்லும் நேரத்தில் எல்லாம் அந்த மாநில அரசை, தமிழ்நாடு அரசு அறிவித்திருப்பதைப்போன்ற ஒரு அரசாங்கத்தை நீங்கலும் அறிவிக்க வேண்டும், அதன்மூலம் அரசாங்கத்திற்குத் தேவைப்படும் அனைத்துப் பொருள்களையும் கிராமத் தொழில்களின் உற்பத்தியாகும் பொருள்களையே வாங்கத் தொடங்கினால் நிச்சயமாக இத்தகைய துணைக் கண்டத்தின் உள்ள வேளையில்லாத தண்டாட்டத்தைப் டூர்த்தி செய்து விட முடியும் என்று மற்ற மாநிலங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று மகிழ்ச்சியோடு கூறுகின்ற நேரத்தில், எந்த அளவிற்கு இத்தகைய துணைக் கண்டத்திற்கு தமிழ்நாடு அரசு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கிராமத் தொழில்கள் மூலம் என்னென்ன தொழில்களைச் செய்ய முடியும், அந்தத் தொழில்களுக்குக் கதா-கிராமத் தொழில்கள் ஆணைக் குழு வந்த அளவிற்கு மானியமும், கடனும் வழங்குகிறது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குழியோடு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தனை தொழில்கள் இருப்பினும், இரண்டே இரண்டு தொழில்களைப் பற்றி மட்டும் நான் இங்கே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

பனைத் தொழிலைப்பற்றி இங்கே எடுத்துக் கூறுகின்ற நேரத்தில் கிராமப் பகுதிகளில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் தரும் தொழிலாகவும், நல்ல வருவாய் தேடித் தரும் தொழிலாகவும் இந்தப் பனைத் தொழில் இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசு உணர்த்தியிருக்கிறது. பனை மரத்தைக் கத்பகத்தரு என்று நாம் கூறுகிறோம். பனை மரத்தில் ஒவ்வொரு மாகளும் நல்லமுறைப்பின் பயன்படுத்தப் படுகிறது. அதிகமாக வேலைவாய்ப்பைத் தேடித் தருகிறது. அத்தீயச் செலாவணியை சுட்டித் தருகிறது. அத்தப் பனைத் தொழில் என்று குறிப்பிப்பான் அது மிகையானது. நம்முடைய நாட்டில் சுமார் 4 கோடி பனை மரங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 60 இலட்சம் பனை மரங்கள்நான் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. இதிலே 2,50,000 மக்கள் பல்வேறு தொழிலிலேயும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலில் 1977 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ஆய்மிக்கப்பட்ட புதிய திட்டக் களைய் பற்றியும் இதனால் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவன் வரின் எண்ணிக்கையைப் பற்றியும் கூற விரும்புகிறேன்.

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்] [1979 மார்ச் 21]

வறட்சிப் பணி நிவாரணத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் 1977-78 ஆம் ஆண்டு இராமநாதபுரம், தர்மபுரி ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் 15.82 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 4,840 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் அதே இராமநாதபுரம், தர்மபுரி மாவட்டங்களுக்கு 19.06 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 5,200 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் மீதம் இருக்கின்ற இன்னும் 2 கோடி பண மரக்களை நவீன முறையில் பயன்படுத்தி அதிகமான அளவிற்கு வேலைவாய்ப்பினைப் பெறுவதற்காக ஒரு பெரிய திட்டத்தை இந்த அரசு தீட்டி மத்திய ஆணைக்குழுவிற்கு அனுப்பியிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்குச் சுமார் 82.26 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 8,448 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் வகையிலும், மாரியூர் பனை மொரூர் திட்டத்தின் மூலம்—முகவை மாவட்டத்தில்—சுமார் 77.03 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 7,518 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் வகையிலும், தமிழகம் தழுவிய அளவில் இருக்கும் பனைமரங்கள் பயன்படும் வகையில் சுமார் 82.92 கோடி ரூபாய் அளவில் சுமார் 5 இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் அளவிலும் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி இந்த அரசு மத்திய ஆணைக் குழுவிற்கு அனுப்பி இருக்கிறது. தீர்மானம் அந்தக் குழு இந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலித்து ஏற்றுக் கொள்ளும் என்ற உய்த்திருக்க இந்த மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விரமீய எண்ணெய்த் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் மிக அதிகமான அளவிற்கு படித்த மற்றும் படிக்காத இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதில் பேருதவி புரிகிறது. ஆலைகளில் தயாரிக்கும் எண்ணெயில் அதிக அளவு உஷ்ணத்தில் வைட்டியில் சத்து நசித்து வருகிறது. ஆனால் செக்குகள் மூலம் தயாரிக்கப்படும் எண்ணெயில் அந்தச் சத்து நகர்த்தப்படுவதில்லை என்பதைத் கருத்திற் கொண்டு இந்தத் தொழிலை கனம் முதலமைச்சர் இனிமேல் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய ஆணைக்குழு முடிவெடுத்ததன் காரணமாக 1971-72 ஆம் ஆண்டிலேயே இந்தத் திட்டம் அமல் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் தமிழகத்திலே 778 விசைச் செக்குகள் எண்ணெயில் உற்பத்தியாளர்கள் கட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமும், தனிப்பட்டவர்கள் மூலமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. சமீபத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட அரசாணையின்படி இவைகள் செக்குகளில் தயாரிக்கப்படும் எண்ணெயைத்தான் அரசின் உபயோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிறத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் ஓராண்டில் நிவரணத்தையே தடவ உற்பத்தி—12 இலட்சம் டன் எண்ணெய் வத்துகள் உற்பத்தி செய்வாற்படுகிறது. அதிவே 2 இலட்சம் டன் வத்துகள் வதைக்கும் மற்றத்

1979 மார்ச் 31] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பாக்கி 10 இலட்சம் டன் எண்ணெய் ஐந்துக்கள் எண்ணெய்த் தொழிலுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதில் சுமார் 5 இலட்சம் டன் எண்ணெய் ஐந்துக்களைப் பீழிசெற நாட்டுச் செக்குகள் மற்றும் விசைச் செக்குகள், போக பீழியுள்ள எண்ணெய் ஐந்துக்கள் வேறு மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கு எண்ணெயாகப் பீழியப்பட்டு மீண்டும் தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. இந்த முறையை மாற்றி தமிழிடம் இருக்கின்ற எண்ணெய் ஐந்துக்களைக் கொண்டு நாமே எண்ணெய் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தமிழகத்தில் 1979-80 ஆம் ஆண்டு சுமார் 500 விசைச் செக்குகளை நவீகரிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் மானியம் மற்றும் கடன் உதவியோடு வழங்க வேண்டுமென்றும் இன்னும் வசூலிசெற ஆண்டுக் காலங்களில் சுமார் 10,000 விசைச் செக்குகளைத் தமிழகத்திலே நிறுவி அந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் கிராமப்பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய வர்களுக்கும் படித்தவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் மிகப் பெரிய திட்டம் ஒன்றைக் கிராமத் தொழில் மூலமாக அரசு உருவாக்கி இருக்கிறது. என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அளவிற்குத் மசுத்தறி கதர்—கிராமத் தொழிலின் மூலமாக, தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய வேலைவீண்ரத் தின் டாட்டத்தைப் போக்கக்கூடிய வகையில் பங்கேறு திட்டங்களை இந்த அரசு பரிசீலித்து நடைமுறைப்படுத்த இருக்கிறது. கோரிக்கை விளக்கக் குறிப்புக்களித், 1978-79-வது ஆண்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்களும் 1979-80 ஆம் ஆண்டிலே நடைமுறைப்படுத்தப்பட இருக்கிற திட்டங்களையும் தெளிவாக நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டங்களின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய மேலான ஆலோசனைகள் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று தலைவரவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கோ. சின்னசாமி : பேரவைத் துணைத் துணைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்கின்ற பொழுது.....(மணியடிக்கப்பெற்றது)..... எப்பொழுது தேர்தல் நடத்தப்படும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

[1979 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாவட்டம் முடிவுற்றது. இப்பொழுது வாக்ஷேபு.

மாவியக் கோரிக்கை எண் 26—க்கு இருவாஸரிகள் க. பாகன், பொ. விஜயராகவன் ஆய்வவர்களுடைய செலுத்த தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. பி. சண்முகசுந்தரம் என்ற சொரணம் அவர்கள் இரண்டு பிடித்தில் இல்லாததால் அவருடைய செலுத்த தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை மூன்றுள்ள கேள்வி—

“மாவியக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் தொகைத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 5,13,53,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மாவியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று திறைவேற்றப் பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

மாவியக் கோரிக்கை எண் 27-க்கு இருவாஸரிகள் க. பாகன், பொ. விஜயராகவன் ஆய்வவர்களுடைய செலுத்த தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. பி. சண்முகசுந்தரம் என்ற சொரணம் அவர்கள் இரண்டு பிடித்தில் இல்லாததால் அவருடைய செலுத்த தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை மூன்றுள்ள கேள்வி—

“மாவியக் கோரிக்கை எண் 27—கைத் திறைவேற்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 1,52,51,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

மாவியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, திறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்றது. 2-4-1979 இங்கட்பிழைமை காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7-40 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.